

ประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมและข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาด
ย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

EXPERIENCES OF MICROAGGRESSIONS AND POLICY SUGGESTIONS TO MANAGE
MICROAGGRESSIONS FOR LGBTQ YOUTH

วิลาสินี ฝนดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2566

ประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมและข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาด
ย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ปฏิญานี้เป็นหนึ่งในส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาประยุกต์
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

EXPERIENCES OF MICROAGGRESSIONS AND POLICY SUGGESTIONS TO MANAGE
MICROAGGRESSIONS FOR LGBTQ YOUTH

WILASINEE FONDEE

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of DOCTOR OF PHILOSOPHY
(Applied Psychology)

Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

2023

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมและข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาด
ย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ของ

วิลาลินี ฝนดี

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาประยุกต์

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.นันทชัยตัสสัมภ์ สกุลพงศ์) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐสุดา เต็มพันธ์)

..... ที่ปรึกษาร่วม กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ภัทราวิวัฒน์) (รองศาสตราจารย์ ดร.ดุษฎี อินทรประเสริฐ)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.นฤมล พระใหญ่)

ชื่อเรื่อง	ประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมและข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ
ผู้วิจัย	วิลาสินี ฝนดี
ปริญญา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
ปีการศึกษา	2566
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. นันทิชาตส์ณห์ สกุลพงศ์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา ภัทราวินวัฒน์

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อศึกษาประสบการณ์และผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ และ 2) เพื่อสร้างและตรวจสอบข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงนโยบาย (Policy Research) แบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 ศึกษาประสบการณ์และผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 ได้แก่ 1) แบบสำรวจประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ และ 2) แนวการสัมภาษณ์ประสบการณ์และผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อม ระยะที่ 2 สร้างและตรวจสอบข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 ได้แก่ 1) แนวการสัมภาษณ์การสนทนากลุ่ม และ 2) แบบประเมิน (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบายการจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมฯ โดยแบ่งการสนทนากลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม มีจำนวนสมาชิกทั้งสิ้น 16 คน แบ่งผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม กลุ่มละ 8 คน ผลการวิจัยพบว่า การถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ สามารถแบ่งได้ 9 หมวดหมู่ ดังนี้ การถูกกระทำรุนแรงทางด้านร่างกาย, การถูกลวนลามทางด้านร่างกาย, การลดทอนคุณค่า, การละเมิดความเป็นส่วนตัว, การลดหรือยุติความสัมพันธ์, การดูถูกเหยียดหยาม, การละเลย/เพิกเฉย, การสรุปเหมารวม และการถูกคุกคามขนาดย่อมซ้ำซ้อน ซึ่งส่งผลกระทบต่อทั้งด้านความคิด ความรู้สึก รวมไปถึงร่างกาย/พฤติกรรม สามารถแบ่งนโยบายออกเป็น 4 ด้านดังนี้ ด้านที่ 1 การจัดการด้านการให้คำปรึกษา ด้านที่ 2 การจัดการด้านการส่งเสริมการให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศ ด้านที่ 3 การจัดการด้านสิ่งปลูกสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านที่ 4 การจัดการด้านเสรีภาพการแสดงออกและกิจกรรม และผลการตรวจสอบข้อเสนอเชิงนโยบายฯ จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 8 ท่าน พบว่าข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ทั้ง 4 ด้านคือ ความเป็นประโยชน์, ความเป็นไปได้, ความเหมาะสม และความถูกต้อง มีคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด หมายความว่าข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับสมบูรณ์นี้สามารถนำไปใช้ในสถานศึกษาได้จริง ซึ่งจะเป็นตัวขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทยในการได้รับความเท่าเทียมและเพิ่มพื้นที่ปลอดภัยในสถานศึกษาที่มากขึ้นให้กับกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศต่อไป

คำสำคัญ : การคุกคามขนาดย่อม, เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ, ข้อเสนอเชิงนโยบาย

Title	EXPERIENCES OF MICROAGGRESSIONS AND POLICY SUGGESTIONS TO MANAGE MICROAGGRESSIONS FOR LGBTQ YOUTH
Author	WILASINEE FONDEE
Degree	DOCTOR OF PHILOSOPHY
Academic Year	2023
Thesis Advisor	Associate Professor Nanchatsan Sakunpong , Ph.D.
Co Advisor	Assistant Professor Kanchana Patrawiwat , Ph.D.

The objectives of this study are as follows: (1) to study the impact and experiences of microaggressions among LGBTQ youth; and (2) to generate and investigate policy suggestions to manage microaggressions for LGBTQ youth in Thailand. This study methods employed policy research and divided into two phases: Phase One examined the experiences and effects of microaggressions on LGBTQ youth. The number of participants consisted of 10 people (N= 10) who met the inclusion criteria. The tools used in phase one included: (1) analysis based on microaggression surveys; and (2) semi-structured interview experiences, and effects on microaggressions. The participants were interviewed online about their experiences. Phase two examined policy suggestions to manage microaggressions. These tools included: (1) a focus group discussion guide; and (2) a draft of policy suggestion to manage microaggressions. The researcher divided the discussion into two groups, a total of 16 members (N=16), including two educators, two psychologists, two administrators, and two activists. The members of the first group had a policy suggestions manuscript, proved constructive criticism and policy suggestions. To obtain comprehensive policy suggestions, the second group should be experts in evaluating instruments. There were nine categories of microaggressions: physical violence, sexual harassment, devaluation, privacy violation, degrading or ending a relationship, disrespect, neglect/ ignorance, stereotyping, and secondary microaggressions that resulted in negative thoughts, feelings, and behavior. Policy suggestions can reduce violence and protect LGBTQ youth from microaggressions, and divided into four sections: (1) counseling management; (2) management of understanding of sexual orientation and gender diversity; (3) building and facility management; and (4) management of freedom of expression and activity, as well as policy proposals to manage microaggressions. All eight experts found that policy proposals in all four had utility, feasibility, propriety and accuracy at the highest level. This means that policy proposals can actually be used. This comprehensive policy to deal with microaggressions in LGBTQ youth will be a driver of change in Thai society and achieve equality and increase safe spaces in educational institutions for LGBTQ youth.

Keyword : Microaggressions, LGBTQ+ youth, Policy research

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์เล่มนี้เกิดจากความมุ่งมั่นและตั้งใจของผู้วิจัย ซึ่งเป็นการเดินทางตลอดระยะเวลา 5 ปีที่ผู้วิจัยได้เรียนรู้และได้ประสบการณ์จากการเรียนต่อในระดับปริญญาเอกในครั้งนี้ และได้รับความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทิชาติศักดิ์ สกุลพงศ์ ที่ได้ให้คำปรึกษาและคำแนะนำตั้งแต่เริ่มทำปริญญาานิพนธ์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งต่อท่านอาจารย์ที่ให้ความกรุณาในการสละเวลาให้ความรู้ ตลอดจนให้คำปรึกษาต่อผู้วิจัยในการทำปริญญาานิพนธ์จนแล้วเสร็จ ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ที่ปรึกษาที่ไม่เคยย่อท้อต่อศิษย์คนนี้ แม้จะมีบางช่วงที่ศิษย์ประสบกับปัญหาในการเรียนแต่ท่านอาจารย์ยังคงรับฟังและให้กำลังใจแก่ศิษย์คนนี้ เสมอมา รวมถึงขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ภัทราวิวัฒน์ ที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมในการให้ข้อเสนอแนะ ให้คำปรึกษา และดูแลการทำปริญญาานิพนธ์ให้กับศิษย์ให้สามารถทำปริญญาานิพนธ์ให้แล้วเสร็จ

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ดุขฎิ อินทรประเสริฐ และอาจารย์ ดร.นฤมล พระใหญ่ ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะ รวมถึงให้คำแนะนำ ข้อคิด และการปรับแก้ไขตั้งแต่การสอบเค้าโครงปริญญาานิพนธ์จนกระทั่งการสอบปากเปล่าปริญญาานิพนธ์ในครั้งนี้ ศิษย์รู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านอาจารย์ทั้งสองท่านนี้เป็นอย่างยิ่ง และขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐสุดา เต็มพันธ์ ที่กรุณาเป็นประธานสอบปากเปล่าในครั้งนี้ที่ได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติม เพื่อความสมบูรณ์ของปริญญาานิพนธ์เล่มนี้อย่างยิ่ง

กราบขอขอบพระคุณคณาจารย์ในสถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์ทุกท่าน ที่ได้ให้วิชาความรู้ ทำให้สามารถนำความรู้มาใช้เป็นประโยชน์ต่อปริญญาานิพนธ์เล่มนี้ รวมถึงพี่ๆ เจ้าหน้าที่สถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์ทุกคน ที่ได้เอื้ออำนวยความสะดวกในการช่วยเหลือเรื่องเอกสารในการดำเนินการและเก็บข้อมูลปริญญาานิพนธ์ รวมถึงให้คำแนะนำต่อผู้วิจัยเป็นอย่างดี และขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจ คอยรับฟังกันมา โดยตลอดระยะเวลาในช่วงที่เรียนและการทำปริญญาานิพนธ์เสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งต่อความมีเมตตาจริงใจ และกัลยาณมิตรที่ดีนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณผู้ให้ข้อมูลในการเก็บข้อมูลทำปริญญาานิพนธ์ทุกท่านที่ได้สละเวลาและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการทำปริญญาานิพนธ์ในครั้งนี้จนทำให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ และพี่สาวที่คอยให้กำลังใจ และเป็นบุคคลสำคัญที่ผลักดันให้ผู้วิจัย มีความมุ่งมั่นในการทำงาน และขอขอบพระคุณบุคคลในครอบครัวทุกคนที่ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ พร้อมทั้งเป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของผู้วิจัยในครั้งนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญรูปภาพ	ฏ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	8
ความสำคัญของการวิจัย	8
ขอบเขตการวิจัย	9
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และกรอบแนวคิดในการวิจัย	12
การคุกคามขนาดย่อม (Microaggressions).....	13
ความหมายของการคุกคามขนาดย่อม	13
ประเภทของการคุกคามขนาดย่อม	16
ผลกระทบจากการถูกคุกคามขนาดย่อม.....	19
ผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อมต่อกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง	26
ทฤษฎีอัตลักษณ์ทางสังคม (Social Identity Theory)	26

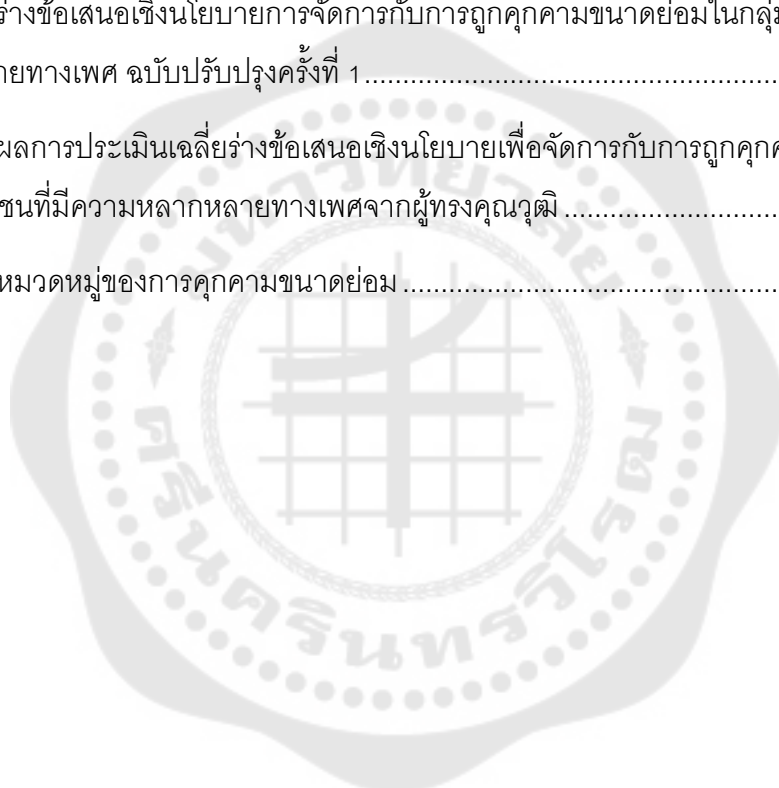
ทฤษฎีสตรีนิยม (Feminist Theory)	28
ปัญหาสุขภาพจิตที่พบได้บ่อยในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ.....	30
รูปแบบการบริหารจัดการกับผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในสถานศึกษา	31
การวิจัยเชิงนโยบาย (Policy Research)	35
ความหมายของการวิจัยเชิงนโยบาย	35
วิธีดำเนินการวิจัยเชิงนโยบาย	36
นโยบายมีความสำคัญต่อเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ	37
การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis).....	39
กรอบแนวคิดในการวิจัย	39
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	42
1. ผู้เข้าร่วมการวิจัย (Participants)	42
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	49
3. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	61
4. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
5. การอนุมัติจริยธรรมวิจัยในมนุษย์.....	65
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
ผลการวิจัยระยะที่ 1	66
ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้ข้อมูล	66
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ 70	
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสนทนากลุ่มครั้งที่ 1	101
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสนทนากลุ่มครั้งที่ 2.....	118
ตอนที่ 5 ผลของการตรวจสอบร่างข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการคุกคามขนาด ย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศจากผู้ทรงคุณวุฒิ ดังตารางที่ 5134	

<u>ตอนที่ 6</u> ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มี ความหลากหลายทางเพศ ฉบับสมบูรณ์	138
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	140
สรุปผลการวิจัย	142
อภิปรายผลการวิจัย	146
<u>ตอนที่ 1</u> ประสบการณ์และผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มี ความหลากหลายทางเพศ	146
<u>ตอนที่ 2</u> สร้างและตรวจสอบข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อม ในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ	155
ข้อจำกัดในการวิจัย	159
ข้อเสนอแนะในการต่อยอดจากผลการวิจัย	159
ข้อเสนอแนะในผลการวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์	160
บรรณานุกรม	162
ภาคผนวก	173
ภาคผนวก ก เอกสารรับรองโครงการวิจัย จากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยใน มนุษย์	174
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัย	177
ภาคผนวก ค ตัวอย่างใบประกาศเชิญชวนอาสาสมัครเข้าร่วมโครงการวิจัย	182
ภาคผนวก ง รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	184
ภาคผนวก จ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	186
ภาคผนวก ฉ ผลการประเมินร่างข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมใน กลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศจากผู้ทรงคุณวุฒิ	199
ภาคผนวก ช หนังสือรับรองการใช้ประโยชน์ของผลงานวิจัย	208
ประวัติผู้เขียน	213

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ.....	68
ตาราง 2 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มครั้งที่ 1.....	102
ตาราง 3 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มครั้งที่ 2.....	118
ตาราง 4 ร่างข้อเสนอเชิงนโยบายการจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความ หลากหลายทางเพศ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1.....	119
ตาราง 5 ผลการประเมินเฉลี่ยร่างข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมใน กลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศจากผู้ทรงคุณวุฒิ.....	134
ตาราง 6 หมวดหมู่ของการคุกคามขนาดย่อม.....	142

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	41
ภาพประกอบ 2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	64
ภาพประกอบ 3 สรุปจำนวนเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่สมัครเข้าร่วมโครงการวิจัย..	69
ภาพประกอบ 4 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ประสบการณ์และผลกระทบของการ ถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ	100
ภาพประกอบ 5 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอแนะการจัดการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่ม เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศจากการสัมภาษณ์กลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ	101
ภาพประกอบ 6 ร่างข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่ มีความหลากหลายทางเพศ	117
ภาพประกอบ 7 ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชน ที่มีความหลากหลายทางเพศ ฉบับสมบูรณ์.....	139

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การคุกคามขนาดย่อม หรือ Microaggressions มีต้นตอมาจากการเหยียดเชื้อชาติ การเหยียดสีผิว ซึ่งการกระทำดังกล่าวนี้มาจากการเหยียดสีผิวในประเทศสหรัฐอเมริกา (Nadal, 2018) โดยการเหยียดเชื้อชาติ เหยียดสีผิวนี้ถูกถ่ายทอดให้กลายมาเป็นการคุกคามขนาดย่อม (Microaggressions) ที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน (Salter, Adams, & Perez, 2018) การคุกคามขนาดย่อมเป็นลักษณะของการกระทำที่แสดงออกถึงความตั้งใจหรือไม่ตั้งใจที่มีระดับความรุนแรงขนาดเล็กหรือเปรียบได้กับรูปแบบการเลือกปฏิบัติกับกลุ่มคนชายขอบ เช่น การกีดกันทางเพศหรือเหยียดเชื้อชาติ การแสดงออกถึงการเลือกปฏิบัติ การดูถูก ดูหมิ่น หรือการพูดที่แสดงออกในเชิงลบ ซึ่งการกระทำดังกล่าวนี้เป็นการกระทำถึงการแบ่งแยก ก่อให้เกิดความรู้สึกแปลกแยกจากคนหมู่มาก ซึ่งถือว่าการสะท้อนถึงความไม่เท่าเทียมทางสังคม โดยคนทั่วไปมักมองว่าการคุกคามขนาดย่อมเป็นเรื่องที่ไม่ใช่ความรุนแรง อีกทั้งยังถูกมองข้ามเพราะหลายคนมักมองว่าเป็นการกระทำที่พบเห็นได้ทั่วไปในสังคม สังคมส่วนใหญ่จึงเคยชินกับการกระทำต่าง ๆ เหล่านี้ หากจะกล่าวถึงการคุกคามขนาดย่อมว่ามีความรุนแรงมากเท่าไรนั้น สามารถเปรียบเทียบให้พอมองภาพได้กับการที่บุคคลถูกระดาดษคมๆ บาดมือทุกวัน คนทั่วไปอาจมองว่าเป็นแผลแค่เล็กน้อยไม่นานก็รักษาให้หายได้ แต่หากถูกบาดซ้ำ ๆ ที่รอยแผลเดิมทุกวันอาจส่งผลให้แผลที่มีขนาดเล็กน้อยนี้กลายเป็นแผลขนาดใหญ่ขึ้นและเป็นแผลเรื้อรังได้ ดังนั้นการคุกคามขนาดย่อมเป็นประจำทุกวันย่อมจึงส่งผลเสียทั้งต่อสุขภาพกายและสุขภาพใจของผู้ที่ถูกกระทำ (Lilienfeld, 2017; Sue et al., 2007) และหากเปรียบเทียบความหมายของการคุกคามขนาดย่อม (Microaggressions) กับของการคุกคามขนาดใหญ่ (Macroaggressions) พบว่า มีความหมายที่คล้ายคลึงกันแต่การคุกคามขนาดใหญ่เป็นการแสดงออกอย่างเปิดเผยและจงใจที่บ่งบอกถึงความเกลียดชัง การตั้งใจที่จะเลือกปฏิบัติ ซึ่งมักจะเห็นได้ชัดกับกลุ่มต่อต้านคนผิวสี ชาติพันธุ์ ศาสนา วัฒนธรรม กลุ่มคนชายขอบ ที่บ่งบอกอย่างชัดเจนว่าไม่ชอบกลุ่มคนเหล่านี้และมีการแสดงออกถึงการเลือกปฏิบัติที่ชัดเจน (Donovan, Galban, Grace, Bennett, & Felicié, 2013) โดยการคุกคามขนาดใหญ่เป็นการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวซึ่งส่งผลต่อการกดขี่ ช่มแวงต่อกลุ่มคนผิวสี ชาติพันธุ์ (Pérez Huber & Solorzano, 2015) อีกทั้งการคุกคามขนาดใหญ่นี้เป็นการกระทำที่แสดงออกอย่างเปิดเผยที่แสดงถึงการเหยียดเชื้อชาติ (C. Pierce, 1970) ซึ่งจะมีความแตกต่างจากการคุกคามขนาดย่อมคือการคุกคามขนาดย่อมเป็นการคุกคามในระดับบุคคล แต่การคุกคามขนาดใหญ่จะส่งผลกระทบต่อคน

ทั้งกลุ่ม (Sue et al., 2019) จะเห็นได้ว่าความรุนแรงของการคุกคามทั้งสองอย่างนี้มีความเหมือน และมีความแตกต่างในประเด็นดังที่กล่าวไว้ข้างต้น และหากกล่าวถึงความหมายของการกลั่นแกล้งรังแก (Bullying) ที่หลาย ๆ คนมักจะรู้จักกันอย่างแพร่หลายในสังคมนั้นพบว่า การกลั่นแกล้งรังแกคือ การแสดงเจตนาด้านพฤติกรรมที่รุนแรง (ทุบ, ตี, ทำร้ายร่างกาย) คำพูด (ดูถูก, ล้อเลียน, ข่มขู่) หรือทางสังคมที่แสดงถึงว่าตนเองมีอำนาจเหนือกว่า โดดเด่นกว่าเหยื่อที่ถูกกระทำ โดยการกระทำดังกล่าวนี้เป็นการกระทำที่กระทำซ้ำ ๆ กับเหยื่อ โดยมุ่งเป้าหมายไปที่เหยื่อที่มีลักษณะอ่อนแอ มีอำนาจชัดเจนน้อย (Olweus, 1993; Sharp, Smith, & Smith, 2002) ซึ่งหากเปรียบเทียบการกลั่นแกล้งและการคุกคามขนาดย่อมมีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไรนั้น จะเห็นได้ว่าการกลั่นแกล้งรังแก เป็นการกระทำที่มีเจตนาต้องการให้เหยื่อหรือผู้ถูกกระทำเกิดความรู้สึกอับอายหรือเกิดความรู้สึกในเชิงลบ และเป้าหมายหลักของการกลั่นแกล้งรังแกนั้นแสดงถึงการมีอำนาจเหนือกว่าเหยื่อที่มีลักษณะอ่อนแอ แต่การคุกคามขนาดย่อมความหมายคือเป็นการกระทำที่มาจากความตั้งใจหรือไม่ได้ตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรม คำพูด หรือสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งเป้าไปที่เหยื่อที่เป็นกลุ่มคนชายขอบ หรือกลุ่มชาติพันธุ์ หรือแม้แต่กลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศให้เกิดความรู้สึกแปลกแยกจากคนอื่น (Sue et al., 2007) จะเห็นได้ว่าการกลั่นแกล้งรังแกและการคุกคามขนาดย่อมมีความหมายที่คล้ายคลึงกัน แต่ก็ยังมีหลาย ๆ ประเด็นที่การกลั่นแกล้งรังแกกับการคุกคามขนาดย่อมนั้นมีความแตกต่างกัน

หากกล่าวถึงการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในบริบทสังคมไทยนั้นพบว่ายังไม่ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับการถูกคุกคามขนาดย่อมโดยตรงแต่จะเป็นการศึกษาที่มีความหมายใกล้เคียงนั้นคือการถูกกระทำรุนแรงในกลุ่มวัยรุ่นไทย ซึ่งจากงานวิจัยของ Do et al. (2020) ที่ทำการศึกษาในกลุ่มวัยรุ่นไทยที่มีอายุระหว่าง 13–20 ปี ที่ต้องเผชิญกับความรุนแรงในสังคม พบว่า นักเรียนที่ระบุตัวเองว่าเป็นหญิงรักหญิง ชายรักชาย ผู้ที่รักทั้งชายและหญิง หรือคนข้ามเพศ (LGBT) มีแนวโน้มจะได้รับความรุนแรงทางสังคมมากกว่า เมื่อเทียบกับนักเรียนที่ไม่ได้ระบุว่าเป็น LGBT (AOR = 1.37, 95% CI: 1.01, 1.86) ดังนั้นกลุ่มวัยรุ่นไทยที่เป็นกลุ่มที่ระบุตัวตนว่าเป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศมักจะเป็นกลุ่มแรกๆ ที่ได้รับความรุนแรงทางสังคมรวมถึงการถูกเลือกปฏิบัติ เมื่อศึกษางานวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการถูกกระทำรุนแรงนั้นพบว่าการกระทำรุนแรงนั้นเป็นรูปแบบหนึ่งของการถูกคุกคามขนาดย่อม จากการศึกษาของ Williams (2021) ในกลุ่มประชากรของสหรัฐอเมริกาทั้งคนผิวขาวและผิวดำ จำนวน 610 คน ระบุว่า การแสดงถึงความก้าวร้าวและความเกลียดชังจากผู้กระทำรุนแรง รวมถึงพฤติกรรมก้าวร้าวที่สังคมไม่ได้ยอมรับเป็นรูปแบบหนึ่งของการคุกคามขนาดย่อม จากการศึกษา

เหล่านี้แสดงให้เห็นว่าการศึกษากลับเกี่ยวกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในบริบทสังคมไทยเริ่มมีการศึกษาในประเด็นเหล่านี้ที่เพิ่มมากขึ้น

ผลกระทบจากการถูกคุกคามขนาดย่อมส่งผลเสียต่อสุขภาพกาย และสุขภาพจิตของผู้ถูกรกระทำ รวมถึงยังส่งผลทำให้เกิดความเครียดเรื้อรังได้อีกด้วย ความเครียดเรื้อรังนี้เองยังส่งผลกระทบร้ายแรงที่ก่อให้เกิดภาวะซึมเศร้าในที่สุด (Sue, 2010b) สอดคล้องกับหลากหลายงานวิจัยที่ทำการศึกษาผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อมมีแนวโน้มที่จะเป็นโรคซึมเศร้า และบางรายร้ายแรงถึงขั้นตัดสินใจฆ่าตัวตายในที่สุด และบุคคลที่ต้องเผชิญและรับมือกับการถูกคุกคามขนาดย่อมเป็นประจำอาจประสบกับความสับสน ความโกรธ ความวิตกกังวล การหมดหนทาง ความสิ้นหวัง ความคับข้องใจ ความหวาดระแวง และความกลัว ซึ่งนำไปสู่กลไกการเผชิญปัญหาในเชิงลบ เช่น การปฏิเสธ การถอนตัว และการใช้สารเสพติดในที่สุด (Anderson et al., 2022; Thompson & Dale, 2022; Williams, 2020) เมื่อศึกษาในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ พบว่าเยาวชนอเมริกัน จำนวน 7,261 คน อายุ 13-21 ปี จากการสำรวจออนไลน์พบว่า 85 % ถูกคุกคามด้วยคำพูดที่โรงเรียนเพราะรสนิยมทางเพศและ 64% เพราะการแสดงออกทางเพศ 19% ถูกทำร้ายร่างกายเพราะรสนิยมทางเพศและ 13% เนื่องจากการแสดงออกทางเพศ ทำให้เกิดการถูกคุกคามหรือการถูกเลือกปฏิบัติ ส่งผลกระทบต่อจิตใจ และจิตสังคม ได้แก่ ภาวะวิตกกังวล ภาวะซึมเศร้า และการฆ่าตัวตาย (Horwitz, Hill, & King, 2011) และจากการศึกษาของ Cheung et al. (2020) ได้ศึกษาในกลุ่มวัยรุ่นไทยที่เป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศนั้นปรากฏว่า วัยรุ่นไทยอายุระหว่าง 13-18 ปีกำลังเผชิญกับปัญหาโรคซึมเศร้าจากการศึกษาการสำรวจกลุ่มวัยรุ่นกลุ่มเหล่านี้ที่มีจำนวนที่เพิ่มสูงขึ้น อีกทั้งตกเป็นเหยื่อของกลุ่มเพื่อนจากการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการซึมเศร้าซึ่งมีความชุกถึง 14.7% สถิติข้างต้นพบว่ากลุ่มวัยรุ่นกลุ่มเหล่านี้มักจะเป็นกลุ่มที่มักถูกคนในสังคมแสดงพฤติกรรมที่เป็นการตีตรา การถูกกดขี่ และการถูกเลือกปฏิบัติ โดยกลุ่มนี้มักจะถูกมองในประเด็นของเรื่องเพศวิถีและรสนิยมทางเพศ ส่งผลกระทบที่รุนแรงต่อความรู้สึกและอารมณ์ของกลุ่มคนเหล่านี้ รวมไปถึงก่อให้เกิดความรู้สึกแปลกแยกจากคนในสังคม การกระทำเหล่านี้เองจึงส่งผลกระทบต่อทำให้เยาวชนเกิดความเครียด วิตกกังวล ซึมเศร้า และมีความคิดฆ่าตัวตาย หรือแม้แต่หันไปพึ่งสารเสพติดในการแก้ไขปัญหา (โปรยทิพย์ สันตะพันธ์, ศิริยุพร บุสหงส์, & เชาวลิต ศรีเสริม, 2562) วัยรุ่นหรือเยาวชนจึงเป็นช่วงวัยรอยต่อแห่งพัฒนาการจากวัยเด็กเข้าสู่ผู้ใหญ่เป็นช่วงวัยที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาด้านสุขภาพจิต อีกทั้งฮอร์โมนที่มีการเปลี่ยนแปลงส่งผลให้วัยรุ่นเป็นวัยที่มีอารมณ์ที่ค่อนข้างเปลี่ยนแปลงบ่อย เช่น สับสน โกรธง่าย ร้องไห้ง่าย และอารมณ์ฉุนเฉียว เนื่องจากต้องปรับตัวกับ

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ และด้านสังคม (Crandell, Crandell, & Vander, 2012; Slee, 2002)

การศึกษาในกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ พบว่ากลุ่มเหล่านี้มักเป็นชนกลุ่มน้อยที่มักถูกมองข้ามในการให้การช่วยเหลือในด้านปัญหาสุขภาพจิต อันสืบเนื่องมาจากการมีเพศวิถีที่ไม่สอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม การได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยงานทางภาครัฐและเอกชน และการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพจิตจึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยาก อีกทั้งรูปแบบบริการสุขภาพจิตทั่วไปอาจไม่สอดคล้องกับความต้องการเฉพาะของบุคคลกลุ่มนี้ ซึ่งจากการศึกษาวิธีการที่จะช่วยเหลือกลุ่มเยาวชนกลุ่มเหล่านี้ที่ประสบกับปัญหาทางด้านสุขภาพจิตนั้น มีรูปแบบการช่วยเหลือและการรักษาที่หลากหลาย ยกตัวอย่างเช่น “AFFIRM” (Affirmative cognitive behavioral coping skills intervention) หรือ PRIDE Project ทั้งในรูปแบบพบกันแบบเห็นหน้า (Face-to-Face) หรือการบำบัดในรูปแบบออนไลน์ และการบำบัดร่วมกับพ่อแม่ให้เข้าใจความหลากหลายทางเพศ เช่น attached-based family therapy (Sheinfel, Foley, Ramos, Antshel, & Woolf-King, 2019) และอีกวิธีการที่สามารถให้การช่วยเหลือและป้องกันการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่อยู่ในสถานศึกษาได้คือ การสร้างนโยบายในการจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนกลุ่มเหล่านี้ ซึ่งเมื่อไปศึกษานโยบายด้านสุขภาพจิตในต่างประเทศพบว่าประเทศแคนาดาและออสเตรเลียมีนโยบายในการจัดการและการช่วยเหลือแก่กลุ่มเหล่านี้แล้วทั้งสิ้น (T. Jones, 2015) โดยการมีนโยบายในการจัดบริการสุขภาพจิตจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ อีกทั้งยังช่วยสร้างความเข้าใจให้บุคลากรทางการแพทย์เข้าใจในเพศวิถีและการดูแลช่วยเหลือ ช่วยให้เกิดความเท่าเทียมทางสังคมอีกด้วย หรือแม้แต่การมีนโยบายในโรงเรียนให้กับเยาวชนนั้นย่อมเป็นประโยชน์แก่กลุ่มคนเหล่านี้ เพราะนโยบายเป็นเหมือนตัวช่วย อีกทั้งยังมีอำนาจที่จะป้องกันให้กับกลุ่มเยาวชนกลุ่มเหล่านี้ได้ (Atteberry-Ash, Woodford, & Center, 2018) สอดรับกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ที่กำลังเป็นที่สนใจในสังคมไทย ได้กล่าวถึงประเด็นของเป้าหมายที่ 5 คือบรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ และเพิ่มบทบาทของสตรีและเด็กหญิงทุกคน (Achieve gender equality and empower all women and girls) มีเป้าหมายย่อยครอบคลุมประเด็นการยุติการเลือกปฏิบัติ และขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบ ซึ่งเป้าหมายในข้อนี้มีความสอดคล้องกับการวิจัยที่ต้องการให้เกิดความเสมอภาคในสังคมไทยในเรื่องของเพศ ซึ่งกำลังจะมีนโยบายที่จะมาโอบรับความเท่าเทียมนี้ในด้านของสวัสดิการ และการเข้าถึงบริการด้านต่าง ๆ ในสังคมที่ทุกคนควรได้รับอย่างเท่าเทียม (SDG port, 2023)

เมื่อศึกษาและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศที่เกี่ยวกับการคุกคามขนาดย่อมนั้นพบว่า ส่วนใหญ่งานวิจัยมักจะทำการศึกษาและสำรวจในกลุ่มชาติพันธุ์ที่ถูกคุกคามขนาดย่อม อาทิ Rucker (2021) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการคุกคามขนาดย่อมต่อคนกลุ่มชาติพันธุ์ในสถานที่ทำงาน ซึ่งเป็นกลุ่มชาวแอฟริกันอเมริกันกับนายจ้าง กลุ่มชาวแอฟริกันอเมริกันมักจะถูกเลือกปฏิบัติและถูกคุกคามขนาดย่อม ในสถานที่ทำงาน สอดคล้องกับ Pitcan, Park, Taylor, and Hayslett (2018) ศึกษาประสบการณ์ของการคุกคามด้านเชื้อชาติจากการที่เป็นคนผิวสี อายุไม่เกิน 40 ปี โดยพวกเขาถูกเลือกปฏิบัติจากคนในที่ทำงาน เนื่องจากเป็นกลุ่มคนผิวสีที่ทำงานในองค์กรคนผิวขาวทำให้ส่งผลต่อปัญหาทางด้านสุขภาพจิตตามมา รวมถึงงานวิจัยของ Nadal, Erazo, and King (2019) ได้ศึกษาการคุกคามด้านเชื้อชาติในกลุ่มประชากร อายุ 18-69 ปี จำนวน 254 คนพบว่า การคุกคามด้านเชื้อชาติส่งผลกระทบต่อแรงด้านจิตใจทำให้เกิดบาดแผลทางจิตใจ (Trauma) หรือแม้แต่ผลกระทบทางด้านจิตใจอื่น ๆ ตามมานั้นคือ อาการวิตกกังวล และอาการซึมเศร้า อีกทั้งงานวิจัยของ Fay (2015) ได้มีการศึกษาถึงผลกระทบของการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มของกลุ่มผู้หญิงคนผิวสี ผลจากการสำรวจออนไลน์ในกลุ่มผู้หญิงชาวแอฟริกันอเมริกันที่เป็นกลุ่มคนผิวสีพบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการถูกคุกคามขนาดย่อมนั้นมีอาการวิตกกังวล ภาวะซึมเศร้า อีกทั้งมีแนวโน้มสูงจากการถูกคุกคามขนาดย่อมในเรื่องของเชื้อชาติที่ส่งผลให้เกิดภาวะซึมเศร้าขึ้นได้ หรือแม้แต่ Arrington-Sanders et al. (2015) ได้ศึกษาเกี่ยวกับประสบการณ์ของชายหนุ่มผิวสีที่เป็นเชื้อชาติและกลุ่มที่รักได้ทั้งชายและหญิง อายุ 16-19 ปี จากการสัมภาษณ์กลุ่มชายหนุ่มผิวสีและกลุ่มที่รักได้ทั้งชายและหญิงที่ถูกคุกคามขนาดย่อมจำนวน 20 คนพบว่า ผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่ระบุตัวเองว่าเป็นเกย์ (75%), 25% เป็นคนข้ามเพศ อายุเฉลี่ย 18.35 ปี ผลปรากฏว่าหนุ่มที่เป็นคนผิวสีและมีลักษณะเป็นเกย์มักจะถูกมองในแง่ลบมากกว่าคนผิวสีทั่วไป อีกทั้งการที่คนผิวสีมีฐานะยากจน ว่างาน มักจะไม่ใช่ที่ยอมรับของเกย์ผิวขาว และงานวิจัย Bostwick and Hequembourg (2014) ได้ศึกษาประสบการณ์ของกลุ่มผู้หญิงในสหรัฐอเมริกา โดยระบุตนเองว่าเป็นกลุ่มรักได้มากกว่าหนึ่งเพศ หญิงรักหญิง หรือรักเพศตรงข้าม ที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี จำนวน 10 คน ที่ได้รับผลกระทบจากการคุกคามขนาดย่อมด้านรสนิยมทางเพศของพวกเขา เช่น การที่เปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศหรือรสนิยมทางเพศต่อบุคคลอื่นนั้นทำให้เกิดการเลือกปฏิบัติเกิดขึ้น หรือแม้แต่การถูกกีดกัน การถูกปฏิเสธ ทำให้เกิดความรู้สึกเปื้อนหน้าและรู้สึกไม่ปลอดภัยที่จะเปิดเผยอัตลักษณ์หรือรสนิยมทางเพศของตนเองต่อผู้อื่น

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของการคุกคามขนาดย่อมและยังเห็นช่องว่างในการทำวิจัยนี้คือ การวิจัยยังไม่พบในส่วนของการศึกษาวิธีการวิจัยเชิงนโยบายที่

เกี่ยวกับการสร้างข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนกลุ่มนี้ในสังคมไทย (Methodological Gap) ซึ่งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่เน้นเป็นการศึกษาด้วยวิธีการสำรวจและการวิจัยเชิงคุณภาพที่ศึกษาประสบการณ์ของการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มชาติพันธุ์หรือกลุ่มคนผิวสี (Pitcan et al., 2018; Rucker, 2021) และงานวิจัยนี้ยังมีช่องว่างของกลุ่มประชากร (Population Gap) ที่เป็นเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่ถูกคุกคามขนาดย่อมในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ยังมีการศึกษาในกลุ่มนี้ค่อนข้างน้อย โดยส่วนใหญ่งานวิจัยมักจะศึกษาการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มของคนวัยทำงานหรือกลุ่มชาติพันธุ์และกลุ่มคนผิวสีเพียงเท่านั้น (Arrington-Sanders et al., 2015; Bostwick & Hequembourg, 2014; Fay, 2015) จะเห็นได้ว่าการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเหล่านี้ยังมีการศึกษาในกลุ่มนี้ค่อนข้างน้อย ทำให้การศึกษางานวิจัยในกลุ่มเยาวชนกลุ่มเหล่านี้และการคุกคามขนาดย่อมยังน้อยอยู่ อีกทั้งยังไม่มีผู้ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการคุกคามขนาดย่อมในวิธีวิจัยเชิงนโยบายที่จะเป็นแนวทางในการช่วยขับเคลื่อนให้แก่คนในสังคมได้ตระหนักรู้ถึงความเท่าเทียมและแนวทางในการปฏิบัติต่อกลุ่มเยาวชนกลุ่มนี้ยังต้องการองค์ความรู้เพิ่มเติมที่ครอบคลุมในส่วนของนโยบาย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่ถูกคุกคามขนาดย่อมในโรงเรียน โดยการศึกษาประสบการณ์การคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนกลุ่มเหล่านี้ในโรงเรียนและหาแนวทางการป้องกันและช่วยเหลือด้วยวิธีวิจัยเชิงนโยบายเพื่อป้องกันและจัดการการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนเหล่านี้ในโรงเรียน (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, ชูชาติ พ่วงสมจิตรร์, เก็จกนก เอื้อวงศ์, & นงเยาว์ อุทุมพร, 2555; วาโร เฟ็งสวัสดิ์, 2552) นอกจากนี้งานวิจัยนี้ยังเป็นจิตวิทยาประยุกต์ตรงที่มีการนำเสนอข้อค้นพบจากประสบการณ์การคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนกลุ่มเหล่านี้ในสังคมไทย และวิจัยเชิงนโยบายนี้เป็นวิธีการดำเนินการทางวิจัยที่เป็นการแทรกแซงทางสังคม (Social Intervention) เป็นการดำเนินการวิจัยที่ช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับสังคมนั้นคือเกิดนโยบายในการสนับสนุนการป้องกันการเกิดการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศภายในโรงเรียน (T. Jones, 2015; Maddock, Blair, Ean, & Best, 2021)

หากกล่าวถึงการสร้างข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเปราะบางที่เป็นกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งอีกหน้าที่หนึ่งของนักจิตวิทยาให้คำปรึกษาที่นอกเหนือจากบทบาทของการให้คำปรึกษาที่เป็นระดับบุคคล (Micro Level) ซึ่งยังมีกระบวนการการทำงานเพื่อสร้างความเป็นธรรมทางสังคมซึ่งเป็นอีกบทบาทของนักจิตวิทยาการให้คำปรึกษาที่จะสร้างความเท่าเทียมให้แก่สังคมได้ เช่น การทำงานในระดับกลุ่มบุคคล (Meso Level) และระดับสังคม (Macro Level) ซึ่งในงานวิจัยนี้ก็เป็งานวิจัยในระดับสังคม (Macro

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสพการณ์และผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ
2. เพื่อสร้างและตรวจสอบข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ความสำคัญของการวิจัย

ความสำคัญเชิงวิชาการ

1. เกิดองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับประสพการณ์และผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศในบริบทของคนไทย
2. เกิดองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับข้อเสนอเชิงนโยบายในการจัดการการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่ได้ศึกษาจากประสพการณ์และผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนกลุ่มนี้ภายในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา
3. เกิดแนวทางการประยุกต์รูปแบบการวิจัยเชิงนโยบายเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ทางจิตวิทยาประยุกต์ที่เป็ได้รับเสียงของผู้มีความหลากหลายทางเพศและนำไปสู่ความช่วยเหลือที่ครอบคลุมทั้งระดับชุมชนและสังคม

ความสำคัญเชิงนโยบาย

1. ทำให้ได้ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศไปใช้ได้จริงในโรงเรียน เพื่อป้องกันและลดการเกิดการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศในโรงเรียน
2. สามารถนำข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับนี้เป็นข้อมูลประกอบในการสร้างข้อกำหนดระเบียบ และกฎเกณฑ์เพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนในประเทศไทยได้

ความสำคัญเชิงปฏิบัติการ

หน่วยงานทางด้านการศึกษาโดยเฉพาะตำแหน่งนักจิตวิทยาหรือครูแนะแนวสามารถนำข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับนี้เป็นแนวทางในการสร้างระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและป้องกันกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่กำลังเผชิญและได้รับผลกระทบจากการถูกคุกคามขนาดย่อมในโรงเรียนได้

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านวิธีวิทยาการวิจัย ผู้วิจัยได้เลือกวิธีการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงนโยบาย (Policy Research) ซึ่งในงานนี้ได้ยึดโดยตามแนวคิดของ วาโร เฟ็งส์วัตต์ (2552) เป็นหลัก ที่ระบุว่า จะสร้างข้อเสนอเชิงนโยบาย โดยมีขั้นตอนเริ่มจาก 1) การสัมภาษณ์เพื่อศึกษาประสบการณ์ และผลกระทบจากกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่เคยมีประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อม 2) การสนทนากลุ่มที่สมาชิกกลุ่มเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (ผู้อำนวยการหรือผู้บริหารโรงเรียน คุณครูประจำชั้น นักจิตวิทยาหรือครูแนะแนว และนักขับเคลื่อนสิทธิ) ในการสร้างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ มาร่วมเสนอแนะและให้ข้อคิดเห็นเพื่อให้ได้มาซึ่งร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ และ 3) นำร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ มาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือเพื่อให้มาซึ่งข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับสมบูรณ์ที่จะนำไปใช้ในสถานศึกษา โดยปรับรูปแบบมาจากของ วาโร เฟ็งส์วัตต์ (2552) และ Majchrzak (1984) เนื่องจากเป็นรูปแบบการวิจัยเชิงนโยบายที่เคยมีการนำมาใช้ในงานวิจัยของไทยมาก่อน

ขอบเขตด้านกลุ่มผู้เข้าร่วมการวิจัย โดยผู้วิจัยเลือกกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ อายุระหว่าง 15 – 18 ปี เนื่องจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า กลุ่มเยาวชนกลุ่มเหล่านี้มักจะเป็นเป้าหมายแรกๆ ในการถูกกระทำ ความรุนแรง จะเห็นได้จากงานวิจัยของ Cheung et al. (2020) ที่ศึกษาในกลุ่มวัยรุ่นไทยที่เป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศนั้น ผลปรากฏว่า กลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 13 – 18 ปี กำลังเผชิญกับปัญหาโรคซึมเศร้าที่เพิ่มจำนวนมากขึ้น อีกทั้งยังตกเป็นเหยื่อจากกลุ่มเพื่อนจากการถูกเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการมีอาการซึมเศร้าที่มีความชุกถึง 14.7% หรือแม้แต่การศึกษาของ Do et al. (2020) ที่ทำการศึกษานักเรียนในไทยที่มีอายุระหว่าง 13 – 20 ปี ที่กำลังเผชิญหน้ากับความรุนแรงที่เพิ่มมากขึ้นในสังคม จากข้อค้นพบของงานวิจัยได้กล่าวไว้ว่า นักเรียนที่ระบุตัวเองว่าเป็นหญิงรักหญิง ชายรักชาย ผู้ที่รักทั้งชายและหญิง หรือคนข้ามเพศ (LGBT) มีแนวโน้มจะได้รับความรุนแรงทางสังคมมากกว่า เมื่อเทียบกับนักเรียนที่ไม่ได้ระบุว่าเป็น LGBT ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีจึงเลือกกลุ่มเป้าหมายเป็นกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ เนื่องจากเยาวชนกลุ่มนี้มักจะเป็นกลุ่มที่มักถูกกระทำ ความรุนแรงจากสังคมและคนรอบข้าง ซึ่งกลุ่มเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 – 18 ปีนั้นเป็นช่วงอายุที่เคยผ่านประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมสูงสุดในโรงเรียน และเป็นช่วงที่มีความสามารถในการรู้คิดที่เป็นเหตุเป็นผลในการให้ข้อมูล สามารถวิเคราะห์และสามารถตอบคำถามกับผู้วิจัยได้ (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2553; สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2556) เพื่อดำเนินการได้ตามวัตถุประสงค์ผู้วิจัยได้ทำการเลือกผู้เข้าร่วมการวิจัย ด้วยวิธีการประชาสัมพันธ์ผ่านใบประกาศ

(One-Page Infographic) ซึ่งหาผู้เข้าร่วมการวิจัยผ่านสื่อออนไลน์ ทำการคัดเลือกหาผู้เข้าร่วมการวิจัยที่ต้องการ โดยประชาสัมพันธ์ตามแหล่งและสื่อออนไลน์ต่าง ๆ อาทิ หน้าเพจเฟซบุ๊ก (Facebook) และ ไลน์ (Line) ซึ่งการได้มาของผู้เข้าร่วมการวิจัยนั้น ผู้วิจัยไม่ได้จำกัดคนในพื้นที่ในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง แต่เป็นการเปิดรับสมัครจากการสมัครใจของผู้เข้าร่วมการวิจัยทั่วทุกภูมิภาคในประเทศไทยที่ยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย ผนวกกับการใช้วิธีการคัดเลือกแบบลูกโซ่ (Snowball Selection) โดยวิธีการเชิญชวนแบบปากต่อปากของผู้เข้าร่วมการวิจัยและผู้วิจัยจะทำการคัดเลือกผู้เข้าร่วมการวิจัยที่ตรงตามคุณสมบัติเกณฑ์การคัดเลือก

ขอบเขตด้านวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บข้อมูลในรูปแบบออนไลน์ผ่าน Zoom meeting โดยนำมาใช้ในการสัมภาษณ์ประสบการณ์ของเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ การสนทนากลุ่มในรูปแบบออนไลน์ และแอปพลิเคชันไลน์ (Line) ที่ใช้ในการพูดคุยสอบถามและชี้แจงรายละเอียดข้อมูลเบื้องต้นของโครงการวิจัยต่อผู้เข้าร่วมการวิจัยก่อนการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม เนื่องจากในสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 (COVID-19) ทำให้ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการดำเนินการวิจัยในรูปแบบออนไลน์เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่การประกาศหาผู้เข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยใช้วิธีการประกาศผ่านสื่อออนไลน์ต่าง ๆ และทำการเก็บข้อมูล อาทิ การสัมภาษณ์ประสบการณ์และผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อม การทำแบบสำรวจประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนกลุ่มนี้ และการสนทนากลุ่ม ล้วนแล้วแต่เป็นการเก็บข้อมูลในรูปแบบออนไลน์ทั้งสิ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

การคุกคามขนาดย่อม (Microaggressions) หมายถึง รูปแบบของคำพูด การกระทำ หรือสิ่งแวดล้อมที่แสดงออกมาโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจที่บ่งบอกถึงการดูถูก ดูหมิ่นเหยียดหยาม หรือแม้แต่การเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มเป้าหมายทำให้เกิดความรู้สึกแปลกแยก ไม่เป็นส่วนหนึ่งของคนรอบข้าง รวมถึงเกิดความรู้สึกถึงคุณค่าทางสังคมของตนเองลดน้อยลง

เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ (LGBTQ Youth) หมายถึง กลุ่มบุคคลที่กำลังศึกษาอยู่ในระบบสถานศึกษารวมถึงเคยมีประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อม ซึ่งมีอายุระหว่าง 15 ถึง 18 ปีบริบูรณ์ มีลักษณะหรือระบุอัตลักษณ์ทางเพศของตัวเองว่าเป็นผู้มีความหลากหลายทางเพศ ยกตัวอย่างเช่น หญิงรักหญิง ชายรักชาย ชายข้ามเพศ หญิงข้ามเพศ และผู้ที่ชอบมากกว่าหนึ่งเพศ เป็นต้น

การวิจัยเชิงนโยบาย (Policy Research) หมายถึง กระบวนการทางการศึกษาปัญหาพื้นฐานทางสังคม เพื่อนำข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เน้นการปฏิบัติได้จริง แล้วนำข้อเสนอจากกระบวนการวิจัยมาเป็นนโยบายในการขับเคลื่อนทางสังคม พัฒนารูปแบบเป็นการจัดการในการสร้างและตรวจสอบข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

การสร้างข้อเสนอเชิงนโยบาย (To Generate Policy Suggestions) หมายถึง ข้อมูลที่มาจากการสัมภาษณ์ประสบการณ์การคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศซึ่งทำให้ได้มาซึ่งข้อเสนอแนะเชิงนโยบายฯ และนำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายฯ ฉบับนี้มาวิพากษ์ แสดงความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะภายในสมาชิกสนทนากลุ่มที่ 1 (ผู้อำนวยการหรือผู้บริหารสถานศึกษา 2 คน, คุณครูหรือครูประจำชั้น 2 คน, ครูแนะแนวหรือนักจิตวิทยา 2 คน และนักขับเคลื่อน 2 คน รวมทั้งหมดจำนวน 8 คน ที่มาจากทั่วทุกภูมิภาคในประเทศไทย ผ่านการสนทนากลุ่มในรูปแบบออนไลน์ Zoom meeting ซึ่งสมาชิกสนทนากลุ่มนี้มาจากการประชาสัมพันธ์ผู้ที่สนใจและยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย) เพื่อให้ได้มาซึ่งร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ และนำร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ นี้มาพูดคุยในสมาชิกสนทนากลุ่มที่ 2 (ผู้อำนวยการหรือผู้บริหารสถานศึกษา 2 คน, คุณครูหรือครูประจำชั้น 2 คน, ครูแนะแนวหรือนักจิตวิทยา 2 คน และนักขับเคลื่อน 2 คน รวมทั้งหมดจำนวน 8 คน ที่มาจากทั่วทุกภูมิภาคในประเทศไทย ผ่านการสนทนากลุ่มในรูปแบบออนไลน์ Zoom meeting ซึ่งสมาชิกสนทนากลุ่มนี้มาจากการประชาสัมพันธ์ผู้ที่สนใจและยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย) เพื่อทำการวิพากษ์ แสดงความคิดเห็น ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อนำร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับนี้ไปตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

การตรวจสอบข้อเสนอเชิงนโยบาย (To Investigate Policy Suggestions) หมายถึง ข้อมูลที่มาจากการสนทนากลุ่มที่ 2 ซึ่งเป็นร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ที่นำมาให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินและตรวจสอบคุณภาพทั้ง 4 ด้าน คือ ความเป็นประโยชน์ (Utility), ความเป็นไปได้ (Feasibility), ความเหมาะสม (Propriety) และความถูกต้อง (Accuracy) ในร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับนี้ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับสมบูรณ์ที่พร้อมนำไปใช้ได้จริงในระบบสถานศึกษา

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และกรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การวิจัยเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเชิงนโยบายเพื่อจัดการการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การคุกคามขนาดย่อม (Microaggressions)

- 1) ความหมายของการคุกคามขนาดย่อม
- 2) ประเภทของการคุกคามขนาดย่อม
- 3) ผลกระทบจากการถูกคุกคามขนาดย่อม
- 4) ผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อมต่อกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ
- 5) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

- 1) ทฤษฎีอัตลักษณ์ทางสังคม (Social Identity Theory)
- 2) ทฤษฎีสตรีนิยม (Feminist Theory)
- 3) ปัญหาสุขภาพจิตที่พบได้บ่อยในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ
- 4) รูปแบบการบริหารจัดการกับผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในสถานศึกษา

การวิจัยเชิงนโยบาย (Policy Research)

- 1) ความหมายของการวิจัยเชิงนโยบาย
- 2) วิธีดำเนินการวิจัยเชิงนโยบาย
- 3) นโยบายมีความสำคัญต่อเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การคุกคามขนาดย่อม (Microaggressions)

ความหมายของการคุกคามขนาดย่อม

ความหมายของการคุกคามขนาดย่อม หรือ Microaggressions จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องพบว่า การคุกคามขนาดย่อมมักจะเกิดกับชนกลุ่มน้อย ชาติพันธุ์ หรือแม้แต่กลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของการคุกคามขนาดย่อมไว้อย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นศาสตร์ทางจิตเวชศาสตร์ (C. Pierce, 1970) กฎหมาย (Davis, 1989), การศึกษา (Solórzano, 1998), จิตวิทยา (Sue, 2010b) และงานสังคมสงเคราะห์ (Ross-Sheriff, 2012) ซึ่งในการวิจัยนี้ผู้วิจัยจะเน้นไปที่บริบทของกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ที่มีผู้ให้ความหมายว่าการคุกคามขนาดย่อมมักจะเกิดขึ้นในรูปแบบของการเลือกปฏิบัติทางคำพูด พฤติกรรม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งการกระทำที่แสดงออกมานั้นเป็นการแสดงออกมาจากความตั้งใจ หรือไม่ได้ตั้งใจ อีกทั้งเป็นการดูหมิ่นเหยียดหยาม และกดขี่ข่มเหงกับผู้ที่ถูกกระทำ (Vaccaro et al., 2015) จากการสืบค้นความเป็นมาของการคุกคามขนาดย่อมนี้พบว่า ต้นตอของความรุนแรงของการคุกคามขนาดย่อมเริ่มมาจากการเหยียดเชื้อชาติ (C. M. Pierce, Carew, Pierce-Gonzalez, & Wills, 1977; Sue et al., 2007) แล้วจึงขยายไปถึงเรื่องเพศและรสนิยมทางเพศ (Nadal, Rivera, & Corpus, 2010; Sue, 2010b) การคุกคามขนาดย่อมนี้มักจะถูกกล่าวในประเด็นของการเลือกปฏิบัติในชนกลุ่มน้อย เช่น คนผิวสี เพศ รสนิยมทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศที่ไม่ตรงตามความคาดหวังของสังคม (Nadal, Whitman, Davis, Erazo, & Davidoff, 2016; Sue, 2010b; Sue et al., 2007) โดยการคุกคามขนาดย่อมนี้ก็สามารถแบ่งประเภทออกได้เป็น 3 ประเภทนั่นคือ การโจมตีขนาดย่อม (Microassault) การเหยียดหยามขนาดย่อม (Microinsults) การเพิกเฉยขนาดย่อม (Microinvalidations) Nadal et al. (2010) ได้กล่าวว่า การคุกคามขนาดย่อมขยายวงกว้างออกไปเรื่อย ๆ จากแรกเริ่มมาจากการที่ดูถูกเหยียดหยามกลุ่มเชื้อชาติพันธุ์ แต่ปัจจุบันแผ่ขยายกว้างไปจนถึงกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มหญิงรักหญิงชายรักชาย บุคคลที่รักได้มากกว่าหนึ่งเพศ รวมไปถึงคนข้ามเพศ อีกทั้งจากการศึกษาเกี่ยวกับการคุกคามขนาดย่อมยังพบว่า ประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศมักจะพบเจอกับสถานการณ์ดังกล่าวได้ บ่อย ๆ นั่นคือ การถูกซักถามเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างเปิดเผย การถูกปฏิเสธอัตลักษณ์ที่แท้จริงของพวกเขา กลุ่มคนเหล่านี้มักถูกตีตราว่ามีความผิดปกติทางจิต (Nadal, Wong, Griffin, Davidoff, & Striken, 2014) หรือแม้แต่การที่บุคคลนั้นสามารถพบเจอกับการถูกคุกคามขนาดย่อมได้ในทุก ๆ สถานที่ เช่น จากสมาชิกในครอบครัว กลุ่มเพื่อน ในสถานที่ทำงาน โรงเรียน และมหาวิทยาลัย ซึ่งผู้วิจัยจะขอลงถึงรูปแบบ

เหตุการณ์และลักษณะของการคุกคามขนาดย่อมที่มักจะเจอได้บ่อยในสังคม สามารถแบ่งออกเป็นรูปแบบลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ รวมถึงผู้วิจัยได้หยิบยกตัวอย่างสถานการณ์การคุกคามขนาดย่อมที่สามารถพบเจอได้ในบริบทของสังคมไทยเข้าไปในตัวอย่างแต่ละด้าน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (Sue, 2010a)

การคุกคามขนาดย่อมด้านเชื้อชาติ (Racial Microaggressions):

ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างที่สามารถพบเจอได้ในบริบทของสังคมไทยดังนี้

(ในบริบทของสังคมไทย) คนกลุ่มเชื้อชาติพันธุ์ หรือต่างเชื้อชาติ ต่างเคยประสบกับเหตุการณ์เมื่อไปสถานที่ใดๆ มักจะถูกเลือกปฏิบัติแตกต่างจากคนทั่วไปคือ “การที่เจ้าหน้าที่ประเทศเกาหลีใต้ไม่ให้คนในประเทศไทยผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองเพื่อเที่ยวในประเทศเกาหลีใต้” (เนื่องจากเจ้าหน้าที่เหมารวมและเข้าใจว่าประชาชนที่เป็นคนไทยมักจะเข้ามาประเทศเกาหลีใต้เพื่อทำงานที่ไม่ถูกกฎหมาย ส่งผลให้นักท่องเที่ยวไทยบางคนได้รับผลกระทบจากการเหมารวมเหล่านี้ของเจ้าหน้าที่ประเทศเกาหลีใต้)

กลุ่มคนผิวสีมักจะถูกเหยียดจากคนผิวขาวอยู่เสมอ ซึ่งเรามักจะเจอได้ตามสถานที่ต่าง ๆ สื่อโทรทัศน์ และสื่อออนไลน์ ยกตัวอย่างเช่น ร้านอาหารในต่างประเทศหลายๆ ร้าน มักจะเขียนป้ายหน้าร้านว่า “White only” (ซึ่งเป็นลักษณะของการเหยียดสีผิว ไม่ให้ความสำคัญ และลดคุณค่าของคนกลุ่มผิวสี โดยถูกเลือกปฏิบัติจากคนในสังคม)

กลุ่มชาวยุโรปเหยียดชาวเอเชียที่พักอาศัยและทำงานในประเทศของเขา โดยการเหยียดเชื้อชาติดังกล่าวนี้ยังมีให้เห็นอยู่ในสังคมปัจจุบัน โดยในปัจจุบันชาวยุโรปก็ยังมีการทำร้ายร่างกายชาวเอเชีย หรือร้ายแรงถึงขั้นใช้ปืนยิงคนเอเชียเลยก็มี (ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความรุนแรงที่ยังมีอยู่ในสังคมปัจจุบัน)

ผู้ชายหรือผู้หญิงผิวขาวมักจะแสดงพฤติกรรมจับกระเป๋เงินของตนเองเมื่อคนผิวสีเดินผ่าน (ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าว ชี้ให้เห็นว่ากลุ่มคนผิวขาวมักจะตีความหรือตีค่าคนผิวสีว่ามักจะเป็นพวกอาชญากร)

คนอเมริกันเชื้อสายเอเชียที่เกิดและเติบโตในสหรัฐอเมริกาได้รับคำชมเชยที่ว่า “เธอพูดภาษาอังกฤษ ได้ดีจังเลย” (ซึ่งเหตุการณ์นี้ชี้ให้เห็นถึงการคุกคามขนาดย่อมนั่นคือ คนอเมริกันมักจะเห็นคนที่มีเชื้อสายเอเชียหรือต่างประเทศที่ไม่ใช่ประเทศตนเองเป็นชาวต่างประเทศซึ่งไม่ใช่คนพื้นที่หรือพวกเดียวกับเขา)

คู่สามีภรรยาชาวผิวสีมักจะนั่งใกล้ห้องครัวอยู่เสมอถึงแม้ว่าจะมีที่ว่างอื่นๆ ภายในร้านอาหาร (เหตุการณ์ดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าพวกเขาเป็นพลเมืองชั้นที่ 2 และไม่สมควรได้รับสิทธิพิเศษระดับเดียวกับพลเมืองชั้นที่ 1)

การคุกคามขนาดย่อมด้านเพศ (Gender Microaggressions):

ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างที่สามารถพบเจอได้ในบริบทของสังคมไทยดังนี้

(ในบริบทของสังคมไทย) คนในสังคมไทยมักจะชอบซักถามเรื่องเพศของเพื่อน หรือเพื่อนร่วมงานว่าเพศอะไร หากเป็นกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศเพศ จะถูกมองว่าเป็นเพศที่แปลกประหลาด ไม่เหมือนกับคนทั่วไป มีความผิดปกติทางจิตใจ เช่น หากเปิดเผยตัวเองว่าเป็นชายรักชาย มักจะถูกคนรอบข้างมองด้วยสายตารังเกียจ และถูกเลือกปฏิบัติว่าเป็นเพศที่ไม่ใช่เพศชาย โดยกำเนิด หรือแม้แต่คนในสังคมไทยมักจะมองว่าผู้หญิงควรจะเป็นกุลสตรี เรียบร้อย ไม่มีกริยาที่ไม่เหมาะสม ไม่พูดจาเสียงดัง ถ้าหากทำนอกเหนือจากสังคมวางไว้ จะมองว่าผู้หญิงเหล่านั้นห้าว มีลักษณะเป็นทอม (หญิงรักหญิง) หรือเป็นผู้หญิงที่ไม่รับการสั่งสอนจากพ่อและแม่

ผู้นำที่เป็นผู้หญิงหากมีความสามารถ กล้าแสดงออกถึงความสามารถของตนเอง มักจะถูกสังคมมองว่าเป็น “ผู้หญิงที่ไม่ดี” แต่ถ้าหากผู้นำชายที่กล้าแสดงออกมักจะถูกมองว่า “เป็นผู้ชายที่กล้าหาญ” (เหตุการณ์ดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าผู้หญิงควรจะต้องอยู่เฉยๆ ปล่อยให้ผู้ชายเป็นผู้ตัดสินใจเลือก)

ผู้ชายมักจะเลียนแบบท่าทาง ท่าเดิน การพูดของผู้หญิงเพื่อทำการล้อเลียนกับกลุ่มพวกพ้องของตนเอง (พฤติกรรมดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าการเลียนแบบท่าทาง การเดิน หรือจริตการพูดของผู้หญิงนำมาพูดในเชิงตลกขบขัน เป็นไปในเชิงลบสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นการคุกคามขนาดย่อมที่มักจะเจอได้ในสถานศึกษาที่ต่าง ๆ)

การคุกคามขนาดย่อมด้านรสนิยมทางเพศ (Sexual Orientation Microaggressions):

ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างที่สามารถพบเจอได้ในบริบทของสังคมไทยดังนี้

(ในบริบทของสังคมไทย) ในสถานที่ทำงานมักจะถูกเพื่อนร่วมงานถามเรื่องเพศหรือรสนิยมทางเพศอย่างเปิดเผย หรือการเรียกสรรพนามเกี่ยวกับว่า เพื่อนสาว ให้เพื่อนร่วมงานคนอื่น ๆ รับรู้รับทราบทำให้เกิดความรู้สึกอับอายและรู้สึกเสียหน้าจากเพื่อนร่วมงานคนอื่น ๆ เป็นต้น รวมถึงคนที่อยู่ในกลุ่มชายรักชายที่มีลักษณะดูเข้มแข็ง แข็งแรง บึกบึน มักจะถูกมองและคิดว่าเป็นเกย์รูก และจะมองว่าเกย์ที่มีลักษณะคล้ายผู้หญิง ไม่ค่อยพูด เรียบร้อย ผิวพรรณดี จะเป็นเกย์รับ

และมักจะเจอคำถามที่ถามชายรักชายกลุ่มเหล่านี้ บ่อย ๆ เช่น “เป็นเกย์รุ้ใช้ไหม” หรือ “เธอเป็นเกย์รับใช้ไหม” ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นการคุกคามขนาดย่อมที่คนพูดมักไม่คิด แต่คนฟังรู้สึก ว่าตัวเองแปลกประหลาด ไม่เหมือนคนอื่น หรือต้องมานั่งบอกรสนิยมทางเพศของตนเองว่าเป็นรุก หรือเป็นรับ

ผู้ป่วยที่เป็นหญิงรักหญิงหรือเลสเบียนเมื่อเข้ารับการรักษาบำบัดมักจะไม่ค่อยเปิดเผยรสนิยมทางเพศของเธอ (เหตุการณ์ ดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า สังคมมักจะมองว่าคนที่มีรสนิยมเพศเดียวกันคือพวกผิดปกติและเบี่ยงเบนทางด้านจิตใจ)

ชายรักชายหรือเกย์สองคนแสดงความรักในที่สาธารณะมักถูกสังคมต่อว่าว่าไม่ควรทำเรื่องดังกล่าวในที่ สาธารณะ (เหตุการณ์ดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า การแสดงความรักของคนรักเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่ผิดปกติและน่ารังเกียจ ควรเก็บไว้ทำในสถานที่ส่วนบุคคล)

จากความหมายของการคุกคามขนาดย่อม รูปแบบลักษณะเหตุการณ์และบริบทของการคุกคามขนาดย่อมในบริบทในแต่ละด้าน เช่น เชื้อชาติ เพศ และรสนิยมทางเพศโดยเฉพาะกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศนั้น พบว่าเป็นการกระทำที่จัดอยู่ในรูปแบบที่เลือกปฏิบัติ การเพิกเฉย การกดขี่ การทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมในสังคม สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มาจากคนในสังคมส่วนใหญ่ไม่ได้ตระหนักถึงผลกระทบและความแตกต่างในกลุ่มดังกล่าวนี้ในปัจจุบัน ทำให้เกิดการไม่ยอมรับขึ้นในสังคม ครอบครัว และสถานที่ทำงาน ทำให้เกิดการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มบุคคลกลุ่มนี้ขึ้นส่งผลให้ผู้ที่ถูกกระทำนั้นเกิดความรู้สึกไม่สบายใจและเกิดเป็นบาดแผลภายในจิตใจได้ ถ้าหากถูกคุกคามขนาดย่อมซ้ำๆ ทุกวันแล้วนั้นย่อมเป็นตัวกัดกร่อนร่างกายและจิตใจของมนุษย์คนนั้นได้

ประเภทของการคุกคามขนาดย่อม

การคุกคามขนาดย่อม (Microaggressions) สามารถแบ่งประเภทได้เป็น 3 ประเภท ซึ่งประเภทของการคุกคามขนาดย่อมทั้ง 3 ประเภทนี้สามารถเกิดขึ้นได้ทุกรูปแบบในทุก ๆ สถานการณ์ โดยผู้วิจัยจึงขออธิบายถึงประเภทของการคุกคามขนาดย่อมนี้ให้มีความเข้าใจมากยิ่งขึ้นว่าแต่ละประเภทนั้นเกิดขึ้นในสถานการณ์และรูปแบบใดได้บ้างในบริบทของผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยมีรายละเอียดดังนี้ (Sue, 2010b)

1) **การโจมตีขนาดย่อม (Microassault)** หมายถึง เป็นการกระทำที่มีความตั้งใจที่จะกระทำกล่าวคือ การคุกคามขนาดย่อมในประเภทนี้เป็นการแสดงออกถึงการกีดกัน การเลือกปฏิบัติ หรือการแสดงพฤติกรรมต่อกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศที่แสดงถึงความไม่พอใจ

ไม่พอใจ หรือแสดงความรังเกียจ จากการศึกษาประสบการณ์ของผู้ที่เคยมีประสบการณ์ในการคุกคามขนาดย่อมในประเภทนี้ได้กล่าวว่า ตนเป็นชายข้ามเพศที่เคยมีประสบการณ์ในช่วงประถมศึกษา มัธยมต้น มัธยมปลายที่เคยประสบกับปัญหาการล่วงละเมิดทางวาจาถึง 54% เคยเจอการโจมตีทางกายภาพ 24% และเคยเจอประสบการณ์การถูกล่วงละเมิดทางเพศ 13% (James et al., 2016) การคุกคามขนาดย่อมนี้ยังปรากฏเห็นในรูปแบบอื่น ๆ ด้วยเช่น เจ้าของธุรกิจปฏิเสธการให้บริการหรือไม่ให้เช่าพื้นที่ที่เป็น LGBTQ จากการสำรวจผู้ชายข้ามเพศที่เป็นวัยทำงาน จำนวน 27,715 คน พบว่า ประมาณ 30% ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มึงานทำเชื่อว่าพวกเขาถูกปฏิเสธจากการเลื่อนตำแหน่งหรือถูกไล่ออกเนื่องจากอัตลักษณ์ของเพศหรือการแสดงออกทางเพศ การคุกคามขนาดย่อมในประเภทนี้ยังรวมไปถึงคำพูดหรือคำดูถูกได้อีกด้วย เช่น VACCARO และ R. M. KOOB ที่ใช้อธิบายถึงกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ หรือแม้แต่การกระทำที่ละเอียดอ่อนที่สามารถสังเกตเห็นได้ คือ การจ้องมอง (ด้วยเจตนาเหมือนพวกเขาเป็นศัตรูหรือสิ่งที่น่ารังเกียจ) อีกทั้งการนำเรื่องของรสนิยมทางเพศ หรือเพศสภาพมาพูดในเชิงตลกให้คนอื่นขบขันแต่พูดตอนท้ายว่าที่พูดไปก่อนหน้านั้นถือเป็นการล้อเล่นเพียงเท่านั้น (Vaccaro, Daly-Cano, & Newman, 2015)

2) **การเหยียดหยามขนาดย่อม (Microinsults)** หมายถึง การคุกคามขนาดย่อมในประเภทนี้เป็นลักษณะการกระทำที่แสดงถึงการดูหมิ่น ดูแคลน การเหยียดหยามทางวาจา อาจไม่รู้หรือไม่ตั้งใจในการกระทำการเหยียดหยามขนาดย่อม ซึ่งมีการสื่อสารที่แสดงถึงการเหมารวมถึงการดูหมิ่นในอัตลักษณ์ทางเพศหรือรสนิยมทางเพศ (Sue, 2010) ตัวอย่างเหตุการณ์หรือสถานการณ์การเหยียดหยามขนาดย่อมที่ผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศมักเจอ เช่น ถามคนข้ามเพศว่า “เธอผ่าตัดแปลงเพศแล้วหรือยัง” หรือบางครั้งกลุ่มคนที่เป็นกลุ่มชายรักชาย มักจะถูกตั้งคำถามจากคนรอบข้างอยู่บ่อยครั้งว่า “เธอเป็นเกย์รูกหรือเกย์รับหรอ” เป็นต้น (Galupo & Resnick, 2016; Mena & Vaccaro, 2013; Miller & Vaccaro, 2016; Pulice-Farrow, Clements, & Galupo, 2017; Vaccaro et al., 2015; Zurbrugg & Miner, 2016)

3) **การเพิกเฉยขนาดย่อม (Microinvalidations)** หมายถึง ประเภทของการคุกคามขนาดย่อมกลุ่มนี้เป็นลักษณะของสัญญาณหรือการสื่อสารที่ปฏิเสธ ละเลย เพิกเฉย หรือการรับรู้ว่ามีกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศอยู่ในสังคมแต่ไม่ได้ยอมรับว่าเกิดความรุนแรงหรือความไม่เท่าเทียมกับบุคคลกลุ่มเหล่านี้ ยกตัวอย่างเช่น ความชุกในกลุ่ม LGBTQ ในที่ทำงาน ซึ่งปฏิเสธกลุ่มคนเหล่านี้ในสถานที่ทำงานและเข้าใจว่าในที่ทำงานมีเพียงพนักงานที่มีเพศตรงตามกำเนิดเพียงเท่านั้น อีกทั้งในยุคสังคมปัจจุบันที่เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

ขึ้น กลุ่มคนประเภทนี้กลับมองว่าเยาวชนเหล่านี้ที่พวกเขาเพียงแค่สับสนในอัตลักษณ์ทางเพศของเขา พวกเขาหลงผิดไปชั่วครั้งชั่วคราว สักหน่อยพวกเขาก็จะกลับมาเป็นเพศตามกำเนิด การเพิกเฉยขนาดย่อม อาจรวมไปถึงการกระทำที่ปฏิเสธที่จะรับทราบข้อมูลที่สังคมนั้นมีการกดขี่ และความไม่เท่าเทียมทางสังคม หรือแม้แต่คนรอบข้าง เพื่อน ครอบครัวที่มีลักษณะการแสดงออก หรือการพูดคุยหรือแม้แต่การกระทำที่เพิกเฉย หรือไม่ยอมรับต่ออัตลักษณ์ทางเพศ รสนิยมทางเพศของคนที่รู้จัก โดยการเพิกเฉยที่จะกล่าวถึงคนรักหรือสถานภาพความสัมพันธ์กับกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศ (Mena & Vaccaro, 2013)

จากประเภทของการคุกคามขนาดย่อมทั้ง 3 ประเภทที่ได้กล่าวมานี้ เป็นประเภทที่ชี้ให้เห็นว่าการคุกคามขนาดย่อมในแต่ละประเภทยังสามารถพบเจอได้ในสังคมปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นประเภทของการโจมตีขนาดย่อม (Microassault) ที่เป็นการจู่โจมในรูปแบบดั้งเดิมที่เราสามารถเห็นได้อยู่ในยุคปัจจุบัน เป็นการกระทำที่แสดงถึงความตั้งใจนั้นคือ การคุกคามขนาดย่อมในประเภทยังเป็นการแสดงออกถึงการกีดกัน การเลือกปฏิบัติ หรือการทำร้ายร่างกายต่อกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศ หรือประเภทของการเหยียดหยามขนาดย่อม (Microinsults) ที่เรามักจะเห็นได้ในสังคมไทยนั่นคือการที่ การที่บุคคลทั่วไปมองข้ามหรือเพิกเฉยต่อการที่บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศแสดงออกถึงคู่รัก และมองข้ามหรือไม่กล่าวถึงในเรื่องเหล่านี้ (การถามถึงความสัมพันธ์ ความรักของกลุ่มคนเหล่านี้) และอีกประเภทของการคุกคามขนาดย่อมคือ การเพิกเฉยขนาดย่อม (Microinvalidations) ที่คนส่วนใหญ่มักจะมองข้ามเรื่องที่สำคัญดังกล่าวเกี่ยวกับความแตกต่างหลากหลาย โดยมองว่าเป็นเรื่องที่ไม่มีความสำคัญหรือลดคุณค่ากลุ่มคนเหล่านี้เพราะเป็นเรื่องที่ล้าสมัยไปแล้ว แต่จริง ๆ แล้วยังมีอยู่ในสังคมปัจจุบัน แต่หลายคนเลือกที่จะมองข้ามและไม่ให้ความสำคัญ อีกทั้งยังบอกว่าตัวเองไม่ได้เหยียด หรือไม่ได้เลือกปฏิบัติ แต่ลึกๆ แล้วกลุ่มคนทั่วไปในสังคมยังมีความคิดในแง่ลบต่อกลุ่มคนกลุ่มน้อยอยู่ ซึ่งผลร้ายแรงที่ตามมา นั่นคือ หากทุกคนมองข้ามถึงความสำคัญของการคุกคามขนาดย่อมนี้แล้วย่อมก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ที่ตามมา เพราะไม่มีหน่วยงาน หรือภาครัฐ ภาคเอกชนเข้ามาช่วยเหลือและให้การป้องกันปัญหาแก่กลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของการคุกคามขนาดย่อมในสังคมไทยที่ยังมีอยู่ และควรมีหน่วยงานเข้าไปขับเคลื่อนให้การช่วยเหลือแก่บุคคลที่ตกเป็นเหยื่อในการถูกคุกคามขนาดย่อม เพื่อให้เกิดแนวทางการปฏิบัติและนโยบายให้การช่วยเหลือแก่บุคคลกลุ่มดังกล่าวนี้ต่อไป

ผลกระทบจากการถูกคุกคามขนาดย่อม

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อม หากจะกล่าวถึงผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อมนั้นกล่าวได้ว่าเป็นเสมือนฤทธิ์กัดกร่อนและสร้างความรู้สึกต่อผู้ถูกระทำว่าตนเองถูกเลือกปฏิบัติเหมือนเป็นพลเมืองชั้นสอง ซึ่งคนที่ไม่ถูกระทำอาจมองไม่เห็นผลกระทบที่เกิดขึ้นนี้ ยกตัวอย่างเช่น คนผิวสี ชนกลุ่มน้อย คนพิการ กลุ่มคนชายขอบและกลุ่มอื่น ๆ ที่ตกอยู่ภายใต้การได้รับผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อมที่เกิดขึ้นได้ทั้งในที่ทำงาน สถานศึกษา และสังคมที่อาศัยอยู่ ถึงแม้ในปัจจุบันจะมีการรณรงค์ในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติด้านสังคมเกี่ยวกับผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ไม่ว่าจะ เป็นกลุ่มชายรักชาย หญิงรักหญิง รักได้มากกว่าหนึ่งเพศ นอนไบนารี ที่กำลังมีการขับเคลื่อนในเรื่องกฎหมาย เช่น สมรสเท่าเทียม แต่บุคคลกลุ่มนี้ก็ยังคงเผชิญกับการถูกคุกคามขนาดย่อมนี้อยู่หรือการไม่ได้รับการยอมรับจากคนในสังคม ซึ่งผลของการถูกคุกคามขนาดย่อมนี้คือ การกัดกร่อนและการมีความรู้สึกที่ตนเองเป็นพลเมืองชั้นสองหรือการถูกเลือกปฏิบัติจากคนรอบข้างในสังคม ผลกระทบเหล่านี้ดูเหมือนจะไม่ร้ายแรงอะไร แต่กลับกลายเป็นว่าการถูกกัดกร่อนเหล่านี้มันเป็นการกัดกร่อนที่ทวีความรุนแรงไปเรื่อย ๆ จนส่งผลกระทบที่ร้ายแรงต่อบุคคลที่ถูกกระทำเหล่านั้นในที่สุด การคุกคามขนาดย่อมส่งผลเสียต่อสุขภาพจิต อารมณ์ และร่างกายของแต่ละบุคคลเมื่อเวลาผ่านไป อีกทั้งผลของการถูกคุกคามขนาดย่อมนี้เองยังทำให้เกิดความเครียดเรื้อรังได้อีกด้วย ความเครียดเรื้อรังนี้เองยังส่งผลกระทบร้ายแรงที่ก่อให้เกิดภาวะซึมเศร้าในที่สุด (Sue, 2010) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Anderson et.al (2022) ที่ศึกษาในกลุ่มนักศึกษาแพทย์ที่ถูกคุกคามขนาดย่อมในด้านเชื้อชาติชาติพันธุ์พบว่ามีความแนวโน้มที่จะเป็นภาวะซึมเศร้าในอนาคต หรือแม้การศึกษาในผู้หญิงผิวสีที่ติดเชื้อ HIV ที่ถูกคุกคามขนาดย่อมนั้นจากผลการวิจัยพบว่า การถูกคุกคามขนาดย่อมในทุก ๆ วันล้วนแล้วแต่ส่งผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจของผู้หญิงผิวสีที่ติดเชื้อ HIV นี้ ซึ่งผลกระทบเหล่านี้เองส่งผลทำให้ผู้หญิงผิวสีที่ติดเชื้อ HIV เกิดความรู้สึกเศร้า เกิดความสะเทือนขวัญภายหลังจากเหตุการณ์สะเทือนขวัญ (Posttraumatic stress disorder; PTSD) โรคซึมเศร้า และบางรายร้ายแรงถึงขั้นตัดสินใจฆ่าตัวตายในที่สุด (Thompson & Dale, 2022) อีกทั้งบุคคลที่ประสบกับการถูกคุกคามขนาดย่อมจากผู้อื่น คนที่ต้องเผชิญและรับมือกับการถูกคุกคามขนาดย่อมเป็นประจำอาจประสบกับความสับสน ความโกรธ ความวิตกกังวล การหมดหนทาง ความสิ้นหวัง ความคับข้องใจ ความหวาดระแวง และความกลัว ซึ่งนำไปสู่กลไกการเผชิญปัญหาในเชิงลบ เช่น การปฏิเสธ การถอนตัว และการใช้สารเสพติดในที่สุด (Williams, 2020) และผลกระทบด้านอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้เมื่อบุคคลเผชิญกับการถูกคุกคามขนาดย่อมเป็นประจำจากการสำรวจของ

มหาวิทยาลัย Edinburgh นั้นพบว่า 1) สูญเสียการเป็นตัวเอง, การรู้สึกเหนื่อยล้า อ่อนแรง 2) เกิดความไม่ไว้วางใจกับเพื่อนร่วมงาน 3) เป็นสาเหตุทำให้นักเรียน นักศึกษาลาออกจากที่เรียนได้ 4) ทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนลดลง เป็นต้น (The university of Edinburgh, 2021) อีกทั้งผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อมยังส่งผลต่อร่างกายได้อีกด้วย จากการสำรวจพบว่า บุคคลที่ถูกคุกคามขนาดย่อมเป็นประจำนั้นมักจะมีแนวโน้มที่มีอาการทางร่างกาย เช่น การปวดท้อง ปวดหัว นอนไม่หลับ และความดันโลหิตสูง (Spanierman, Clark, & Kim, 2021)

จากการศึกษาถึงผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อมนั้นจะเห็นได้ว่าผู้ที่มีประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมแล้วแต่ได้รับผลกระทบต่อร่างกายรวมไปถึงจิตใจของพวกเขาจากการเผชิญกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในทุก ๆ วัน ซึ่งส่วนมากในสังคมมองว่าเป็นกลุ่มคนที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ ภาษา และฐานะทางเศรษฐกิจ มักเป็นกลุ่มเป้าหมายแรกๆ ที่จะเข้าไปกดขี่ ดูหมิ่นเหยียดหยาม ยิ่งเป็นกลุ่มคนที่มีลักษณะของกลุ่มคนชายขอบที่มีลักษณะของการมีความผิดปกติทางร่างกาย หรือมีโรคด้วยแล้วตามที่ได้อ้างอิงงานวิจัยข้างต้น ยิ่งเป็นจุดที่จะทำให้บุคคลทั่วไปกดทับกลุ่มคนเหล่านี้ขึ้นไปอีก ซึ่งการถูกคุกคามขนาดย่อมนี้เองถึงแม้จะเป็นการกระทำมีหลาย ๆ คน มองข้ามความสำคัญหรือละเลยไป แต่การที่ผู้ถูกระทำมักถูกคุกคามขนาดย่อมซ้ำ ๆ ทุกวันย่อมส่งผลกระทบต่อตัวบุคคลที่เป็นผู้ที่ถูกคุกคามขนาดย่อมนี้โดยตรงไม่ว่าจะได้รับความบาดเจ็บทางด้านร่างกายจากการถูกระทำความรุนแรงหรือแม้แต่ด้านจิตใจ ที่ส่งผลให้เกิดความวิตกกังวล ซึมเศร้า หรือร้ายแรงถึงขั้นที่บุคคลนั้นตัดสินใจฆ่าตัวตายในที่สุด ผู้วิจัยจึงเห็นถึงปัญหาเหล่านี้ที่มีผลกระทบจากการคุกคามขนาดย่อมว่าเป็นสิ่งที่สังคมควรตระหนักและให้ความสำคัญในการให้การป้องกันการเกิดการถูกคุกคามขนาดย่อมและให้การช่วยเหลือและเยียวยาแก่กลุ่มผู้ที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงเหล่านี้ด้วย

ผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อมต่อกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อมต่อกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ที่มักจะพบได้บ่อยนั้นคือ การที่เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศถูกเลือกปฏิบัติจากสังคมและถูกลดทอนคุณค่าในตัวของเขา ส่งผลต่อการกระทบกระเทือนด้านจิตใจและอาจส่งผลกระทบต่อปัญหาด้านสุขภาพจิตได้ สำหรับบุคคลที่ถูกคุกคามขนาดย่อมจากอัตลักษณ์ทางเพศ รสนิยมทางเพศ หรือเพศสภาพของตนเองนี้ ผลกระทบเหล่านี้สามารถส่งผลกระทบเป็นวงกว้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งผลกระทบต่อปัญหาด้านสุขภาพจิต จากการศึกษาและหลักฐานที่พบในวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องพบว่า กลุ่มเยาวชนเหล่านี้มีความเสี่ยงที่จะเป็นวิตกกังวล ซึมเศร้า และฆ่าตัวตายที่สูงกว่าบุคคล

ทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญ เช่นเดียวกับทำให้เกิดมีแนวโน้มในด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านสุขภาพ เช่น การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ และการใช้สารเสพติดที่ผิดกฎหมาย เป็นต้น ผลกระทบที่ร้ายแรงนี้ที่รุนแรงกว่าบุคคลที่มีเพศสภาพตามเพศกำเนิดนั้น เนื่องจากว่า พวกเขาจะต้องเผชิญกับการรู้สึกถูกกีดกันจากสังคม การเข้าถึงบริการด้านสุขภาพค่อนข้างจำกัด ส่งผลกลุ่มคนกลุ่มนี้ได้รับผลกระทบจากการถูกคุกคามขนาดย่อมที่รุนแรงกว่าคนอื่นๆ นั่นเอง (Nadal et al., 2016) อีกทั้งจากการศึกษางานวิจัยพบว่ากลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศมักจะมีความวิตกกังวล และมีแนวโน้มทางด้านปัญหาสุขภาพจิตมากกว่าเยาวชนทั่วไป อีกทั้งเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศนั้นมักจะหันมาใช้สารเสพติดในการแก้ไขปัญหา และมีแนวโน้มการฆ่าตัวตายที่เพิ่มมากขึ้นผลจากการระบุเพศสภาพของตนเอง (Eisenberg et al., 2018; Fish, Moody, Grossman, & Russell, 2019)

จะเห็นได้ว่าผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศนั้น เป็นผลกระทบที่ค่อนข้างรุนแรง เนื่องจากว่าผู้ถูกกระทำนั้นเป็นกลุ่มเปราะบางที่เมื่อเผชิญกับปัญหาเหล่านี้ในชีวิตแล้วนั้นมักจะแก้ไขปัญหาด้วยการหันไปพึ่งสารเสพติด หรือบางรายได้รับผลกระทบในด้านของความวิตกกังวลจากเหตุการณ์ที่เผชิญมา เกิดภาวะซึมเศร้า หรือบางรายอาจถึงขั้นมีความคิดฆ่าตัวตาย ซึ่งจากการศึกษาจะเห็นได้ว่ากลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศเป็นกลุ่มที่มักถูกกระทำ ความรุนแรงทางด้านร่างกายและจิตใจ ส่งผลต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตค่อนข้างมาก ดังนั้นแล้วสังคมไทยจึงควรตระหนักถึงความสำคัญของการช่วยเหลือและป้องกันกลุ่มเยาวชนไทยที่มีความหลากหลายทางเพศที่จะเข้าไปลดและป้องกันความรุนแรงเหล่านี้ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษาให้เยาวชนไทยที่มีความหลากหลายทางเพศเกิดความรู้สึกปลอดภัย ได้รับความเท่าเทียม หรือแม้แต่ได้รับการยอมรับที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสถานศึกษานั้นเอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมงานวิจัยและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการคุกคามขนาดย่อมที่เกิดขึ้นกับกลุ่มคนเชื้อชาติพันธุ์ ผิวดำ รสนิยมทางเพศ และกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในงานวิจัยนี้ แบ่งเป็นงานวิจัยในต่างประเทศและงานวิจัยในประเทศไทย ซึ่งงานวิจัยในประเทศไทยผู้วิจัยยังไม่พบงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการคุกคามขนาดย่อมในบริบทของคนไทย ผู้วิจัยจึงยกตัวอย่างงานวิจัยในไทยที่ทำกรวิจัยเกี่ยวกับการกลั่นแกล้ง รังแก และการถูกใช้ความรุนแรงที่มีความหมายใกล้เคียงกับการคุกคามขนาดย่อม โดยมีรายละเอียดของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

งานวิจัยในต่างประเทศ

งานวิจัยของ Fay, C (2015) ได้มีการศึกษาถึงผลกระทบของการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มของการคุกคามเชื้อชาติในกลุ่มผู้หญิงคนผิวสี ผลจากการสำรวจออนไลน์ในกลุ่มผู้หญิงชาวแอฟริกันอเมริกันที่เป็นกลุ่มคนผิวสีพบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการถูกคุกคามขนาดย่อมนั้นมีอาการวิตกกังวล ภาวะซึมเศร้า อีกทั้งมีแนวโน้มสูงจากการถูกคุกคามขนาดย่อมในเรื่องของเชื้อชาติที่ส่งผลให้เกิดภาวะซึมเศร้าขึ้นได้ ไม่เพียงแต่มีการคุกคามขนาดย่อมในเชื้อชาติพันธุ์หรือกลุ่มคนชายขอบเท่านั้น แต่การคุกคามขนาดย่อมยังพบได้ในกลุ่มที่เป็นบุตรบุญธรรมที่ถูกรับเลี้ยง จากงานวิจัยของ Garber and Grotevant (2015) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มที่ถูกรับเลี้ยงเป็นลูกบุญธรรม โดยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพที่ศึกษาจากการสัมภาษณ์คนที่ถูกรับเลี้ยงจำนวน 153 คน (ชาย = 79 คน หญิง = 74 คน) โดยกลุ่มตัวอย่างไม่ได้เป็นกลุ่มลาติน ผิวขาว จากการสัมภาษณ์สามารถแบ่งแยกประเภทคำตอบที่จัดอยู่ในการคุกคามขนาดย่อมได้ดังนี้ (a) ความเจ็บ (b) การถูกล้อความเป็นส่วนตัวมากเกินไป (c) ยังไม่มีกฎหมายรองรับในการรองรับลูกบุญธรรม (d) ความสับสนที่เกิดขึ้น (e) หน่วยงานภายใน (f) "การออกนอกบ้าน" ในที่สาธารณะ (g) การใช้บริการการรับเลี้ยงบุตรบุญธรรม (h) การถูกตั้งคำถามถึงความถูกต้อง (i) สถานะที่ไม่ได้รับการยอมรับ (j) โฆษณาเพื่อการรับเลี้ยงบุตรบุญธรรม, (k) รับบุตรบุญธรรมในฐานะที่ไม่เป็นบรรทัดฐาน, (l) ความอ่อนไหว (m) ทศนคติเชิงลบเกี่ยวกับพ่อแม่ที่แท้จริง (n) ลูกบุญธรรมเป็นเด็กกำพร้า (o) การไม่ได้รับการยอมรับทางสังคมและ (p) อื่นๆ ซึ่งงานวิจัยดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงประสบการณ์ของบุตรบุญธรรมที่ถูกรับเลี้ยงที่ถูกคุกคามขนาดย่อม Bostwick and Hequembourg (2014) ได้ศึกษาประสบการณ์ของกลุ่มผู้หญิงในสหรัฐอเมริกา อธิบายตนเองว่าเป็นกลุ่มผู้ที่รักทั้งชายและหญิง หญิงรักหญิง หรือกลุ่มรักเพศตรงข้าม ที่มีอายุอย่างน้อย 25 ปี จำนวน 10 คน จากผลการศึกษาพบว่า ผู้เข้าร่วมการวิจัยทั้ง 10 คนนี้ เคยมีประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมและได้รับผลกระทบจากการคุกคามขนาดย่อมด้านรสนิยมทางเพศของพวกเขา เช่น การที่เปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศหรือรสนิยมทางเพศต่อบุคคลอื่นนั้นทำให้เกิดการเลือกปฏิบัติเกิดขึ้น หรือแม้แต่การถูกกีดกัน การถูกปฏิเสธ ถึงแม้จะเป็นสิ่งที่เล็กน้อยแต่เมื่อเจอกับเหตุการณ์แบบนี้ทุกวันทำให้เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายและรู้สึกไม่ปลอดภัยที่จะเปิดเผยอัตลักษณ์และรสนิยมทางเพศของตนเองต่อผู้อื่น และงานวิจัยของ Arrington-Sanders et al. (2015) ศึกษาเกี่ยวกับประสบการณ์ของชายหนุ่มผิวสีที่เป็นกลุ่มชายขอบและเป็นกลุ่มชายรักชาย อายุ 16 -19 ปี โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์กลุ่มชายหนุ่มผิวสีที่เป็นชนกลุ่มชายขอบและกลุ่มชายรักชายที่ถูกคุกคามขนาดย่อมจำนวน 20 คน ใช้เวลาในการสัมภาษณ์ 90 นาที เพื่อศึกษาประสบการณ์การถูก

คุกคามขนาดย่อม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุตัวเองว่าเป็นชายรักชาย (75%), 25% เป็นคนข้ามเพศ อายุเฉลี่ย 18.35 ปี ผลปรากฏว่าหนุ่มที่เป็นคนผิวสีและมีลักษณะเป็นเกย์หรือชายรักชาย มักจะถูกมองในแง่ลบมากกว่าคนผิวสีทั่วไป อีกทั้งการที่คนผิวสีมีฐานะยากจน ว่างงาน มักจะไม่เป็นที่ยอมรับของกลุ่มชายรักชายผิวขาว และยังพบว่าการที่เปิดเผยตัวตนว่าตัวเองเป็นกลุ่มชายรักชายมักจะไม่เป็นที่ยอมรับ และมักจะถูกไล่ออกจากถิ่นที่อยู่อาศัยของตนเอง และยังเจอการคุกคามขนาดย่อมผ่านอินเทอร์เน็ตหรือโซเชียลมีเดียต่าง ๆ มากมาย จึงทำให้กลุ่มคนเหล่านี้ไม่ค่อยอยากแสดงตัวตนของเขาออกมา หรือแม้แต่การศึกษาการวิจัยที่มีความใกล้เคียงกับงานวิจัยชิ้นนี้นั้นคือ งานวิจัยของ Banks, Cicciarelli, and Pavon (2022) ที่ทำการศึกษาในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่ถูกคุกคามขนาดย่อมภายในสถานศึกษา จากกลุ่มตัวอย่างเด็กมัธยมปลายที่อยู่โรงเรียน Midwestern จากการสำรวจประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนนี้พบว่า พวกเขามักจะเจอกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในเรื่องของอัตลักษณ์ทางเชื้อชาติ และรสนิยมทางเพศในกลุ่มเหล่านี้ ทำให้พวกเขาเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจในโรงเรียน หรือแม้แต่งานวิจัยของ LaMartine, Nakamura, and Garcia (2023) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการคุกคามขนาดย่อมประเภทของรสนิยมทางเพศในกลุ่มเยาวชนมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพที่ศึกษาประสบการณ์ของการเลือกปฏิบัติจากการที่มีรสนิยมทางเพศที่แตกต่างคนอื่น โดยผลการวิจัยพบว่าการถูกเลือกปฏิบัติในโรงเรียนของกลุ่มเยาวชนดังกล่าวนี้นั้นจะมาจากครูและนักเรียนในโรงเรียนที่มากุ่คามขนาดย่อมกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่ถูกคุกคามขนาดย่อมเกี่ยวกับรสนิยมทางเพศของตนเองจำนวน 14 คน ซึ่งพวกเขาได้บอกอีกว่าพวกเขามักจะถูกคุกคามเป็นประจำ เช่นการแสดงออกถึงการตำหนิตายย่น หรือแม้แต่เมื่อรู้ว่ากลุ่มเป้าหมายมีรสนิยมทางเพศที่ไม่เหมือนคนอื่นแล้วนั้นสัมผัสพันธภาพจากเดิมที่เคยสนิทกันก็เปลี่ยนไปเป็นการตีตัวออกห่างหรือแม้แต่ยุติความสัมพันธ์

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศที่เกี่ยวกับการคุกคามขนาดย่อม (Microaggressions) นั้นพบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่มุ่งเป้าไปที่การศึกษาในกลุ่มเชื้อชาติพันธุ์ หรือช่วงวัยทำงานที่ถูกคุกคามขนาดย่อม ซึ่งส่งผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจ และจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ศึกษามานี้ชี้ให้เห็นว่าการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มคนชายขอบรวมไปถึงกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศล้วนแล้วแต่ได้รับผลกระทบที่ร้ายแรงทั้งสิ้น ซึ่งการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มคนเหล่านี้เห็นได้ชัดว่าเป็นการถูกเลือกปฏิบัติ การไม่ยอมรับ หรือแม้แต่การถูกปฏิเสธในการเข้าถึงสวัสดิการหรือบริการต่าง ๆ ในที่ทำงานและสถานศึกษา จะเห็นได้ว่าจากการศึกษาวิจัยนั้นส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาในกลุ่มเชื้อชาติพันธุ์ และกลุ่มที่มีความ

หลากหลายทางเพศในวัยผู้ใหญ่ การศึกษางานวิจัยในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ และการถูกคุกคามขนาดย่อมยังมีน้อย อีกทั้งยังไม่มีผู้ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการคุกคามขนาดย่อมในวิธีวิจัยเชิงนโยบายที่จะเป็นแนวทางให้คนในสังคมได้ตระหนักรู้ถึงความเท่าเทียมและแนวทางการปฏิบัติต่อกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศต่อไป

งานวิจัยในประเทศไทย

พิริยะ กิมาลี (2563) ศึกษาสาเหตุและผลกระทบเชิงลึกของการตกเป็นเหยื่อการกลั่นแกล้งทางไซเบอร์ในที่ทำงาน โดยงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพที่สัมภาษณ์คนวัยทำงาน ประสบการณ์การตกเป็นเหยื่อการกลั่นแกล้งทางไซเบอร์ในที่ทำงาน จำนวน 9 คน พบว่า สาเหตุของการตกเป็นเหยื่อการกลั่นแกล้งทางไซเบอร์ในที่ทำงาน ประกอบด้วย (1) สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับงาน ได้แก่ การทำงานผิดพลาด การทำงานข้ามบทบาทและการทำงานที่ล่าช้า (2) สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับทีม ได้แก่ ความขัดแย้งภายในทีม การแข่งขันภายในทีม และ (3) การสื่อสารภายในทีม และสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับองค์กร ส่งผลกระทบด้านสุขภาพจิต ได้แก่ ความรู้สึกวิตกกังวล ความรู้สึกโดดเดี่ยว การรับรู้ถึงความเครียด และความรู้สึกซึมเศร้า ผลกระทบด้านงาน ได้แก่ ผลการปฏิบัติงานลดลง ความผูกพันในงานลดลง ความตั้งใจที่จะลาออกจากงาน และความพึงพอใจในงานลดลง และผลกระทบที่เป็นผลลัพธ์ด้านความคิดทำร้ายตัวเอง หรือเคยมีความคิดฆ่าตัวตาย อีกทั้งงานวิจัยของ (วีรวิชัย เลิศรัตนธำรงกุล, 2021) ได้ศึกษาการกลั่นแกล้งกันในพื้นที่ไซเบอร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เก็บข้อมูลจากนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 350 คน พบว่า นักเรียนที่ถูกกลั่นแกล้งในพื้นที่ไซเบอร์ คิดเป็นร้อยละ 54.57 นักเรียนหญิงมีโอกาสถูกกลั่นแกล้งมากกว่านักเรียนชาย โดยรูปแบบที่มีการกลั่นแกล้งกันมากที่สุด คือ การนินทาผ่านสื่อออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 60.73 สาเหตุในการกลั่นแกล้งกัน ร้อยละ 42.86 มาจากการมีข้อพิพาทกันมาก่อนในพื้นที่จริง วิธีการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นนักเรียนใช้วิธีการปรึกษาเพื่อนสนิท คิดเป็นร้อยละ 80 และพฤติกรรมของนักเรียนที่เสี่ยงต่อการถูกกลั่นแกล้ง คือ การรับเพื่อนในสื่อสังคมออนไลน์ที่ไม่รู้จักกันมาก่อน หรือแม้แต่งานวิจัยของ วรพงษ์ วิไล and เสริม ศิรินิลดำ (2561) ได้ศึกษาพฤติกรรมการรังแกกันผ่านโลกไซเบอร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงราย โดยศึกษาด้วยวิธีการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2,012 คน พบว่า ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันของนักเรียนจะมีระดับพฤติกรรมการรังแกกันผ่านโลกไซเบอร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และบุษยรัต รุ่งสาคร (2554) ได้ศึกษาผลกระทบของครอบครัวและการเห็นคุณค่าในตนเองที่มีต่อทัศนคติการข่มเหงรังแกผ่านโลกไซเบอร์ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอน

ปลาย เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนหญิงมีทัศนคติเกี่ยวกับการชมเหง้าผ่านโลกโซเชียลที่ถูกต้องร้อยละ 72.8 โดยร้อยละ 21.00 มีประสบการณ์การถูกชมเหง้าผ่านโลกโซเชียล การเผยแพร่ข้อมูลทำให้เสียชื่อเสียง และการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวหรือการเปิดเผยความลับเป็นพฤติกรรมชมเหง้าผ่านโลกโซเชียลที่ร้ายแรงที่สุด ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ในครอบครัวมีผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับการชมเหง้าผ่านโลกโซเชียล และเมื่อศึกษาในกลุ่มเยาวชนไทยที่มีความหลากหลายทางเพศนั้นเริ่มมีการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับกลุ่มดังกล่าวนี้ที่ได้รับความรุนแรงเนื่องจากอัตลักษณ์ทางเพศของเขาโดยงานวิจัยของ Cheung et al. (2020) ได้ทำการศึกษากลุ่มวัยรุ่นไทยที่เป็นกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศนั้นพบว่า วัยรุ่นไทยที่มีอายุระหว่าง 13 – 18 ปี กำลังเผชิญกับภาวะซึมเศร้าที่เพิ่มจำนวนมากขึ้น จากการสำรวจยังพบอีกว่า กลุ่มวัยรุ่นไทยที่มีความหลากหลายทางเพศนั้นมักตกเป็นเหยื่อของกลุ่มเพื่อน เนื่องจากเพศสภาพไม่ตรงตามเพศกำเนิด ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่ออาการซึมเศร้าที่มีความชุกถึง 14.7% ดังนั้นผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพจิตและผู้ที่ทำงานในแวดวงทางการศึกษาที่ทำงานร่วมกับเยาวชนในประเทศไทยควรตระหนักถึงความสำคัญของโรคซึมเศร้าที่อาจเพิ่มจำนวนสูงขึ้นในกลุ่มวัยรุ่นไทยกลุ่มนี้ และยังพบงานวิจัยของ Do et al. (2020) ที่ได้ศึกษาความชุกและความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากความไม่สอดคล้องของบทบาททางเพศเกี่ยวกับการประสบกับความรุนแรงในสังคมจากจำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาในประเทศไทยที่มีอายุระหว่าง 13 – 20 ปี จำนวน 2,070 คน ที่เป็นตัวแทนของกรุงเทพมหานครและอีก 4 ภูมิภาคของประเทศไทยพบว่า นักเรียนถูกถามเกี่ยวกับเพศ/อัตลักษณ์ทางเพศ การรับรู้ตนเองเกี่ยวกับเพศและประสบการณ์ของการได้รับความรุนแรงทางสังคม และนักเรียนที่ระบุตัวเองว่าเป็นหญิงรักหญิง ชายรักชาย ผู้ที่รักได้มากกว่าหนึ่งเพศ หรือคนข้ามเพศ (LGBT) มีแนวโน้มจะประสบกับความรุนแรงทางสังคมมากกว่าเพศอื่นๆ เมื่อเปรียบเทียบในกลุ่มนักเรียนที่ไม่ได้ระบุว่าเป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ดังนั้นกลุ่มวัยรุ่นไทยที่เป็นกลุ่มที่ระบุตัวตนว่าเป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศมักจะเป็นกลุ่มแรกๆ ที่จะได้รับ ความรุนแรงทางสังคม (AOR = 1.37, 95% CI: 1.01, 1.86)

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยเป็นศึกษาเกี่ยวกับการกลั่นแกล้งรังแก รวมถึงการรังแกผ่านโลกโซเชียลในกลุ่มวัยทำงานและกลุ่มเยาวชนในสถานศึกษา ส่วนใหญ่มักจะพบการกลั่นแกล้ง รังแก หรือการรังแกผ่านโลกโซเชียลในสถานศึกษาเนื่องจากว่าด้วยช่วงวัยที่ยังไม่ได้ตระหนักถึงความเสี่ยงของผลของการกลั่นแกล้งผู้อื่น ทำให้การกระทำดังกล่าวนี้พบความชุกในกลุ่มนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษา และส่วนใหญ่มักจะส่งผลกระทบต่อความรู้สึกวิตกกังวลตกเป็นเหยื่อของการถูกกลั่นแกล้ง รังแก นั่นคือ ด้านจิตใจนั้นส่งผลกระทบต่อความรู้สึกวิตกกังวล

ซึมเศร้า โดดเดี่ยว การคิดฆ่าตัวตาย ทำร้ายตัวเอง หรืออาจส่งผลกระทบต่อการทำงานได้นั้นคือ ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง หรือแม้แต่ความพึงพอใจในงานลดลงตามไปด้วย อีกทั้งอาจส่งผลกระทบต่อการทำงานในที่สุด และปัจจุบันเริ่มมีการศึกษาเกี่ยวกับการถูกใช้ความรุนแรงในกลุ่มเยาวชนเหล่านี้ สาเหตุมาจากอัตลักษณ์ทางเพศหรือรสนิยมทางเพศของวัยรุ่นกลุ่มเหล่านี้ไม่ตรงตามความคาดหวังของสังคม ส่งผลให้พวกเขาตกเป็นเหยื่อในการถูกกระทำ ความรุนแรง และผลกระทบที่ร้ายแรงตามมานั้นคือวัยรุ่นกลุ่มเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะเป็นซึมเศร้าในจำนวนที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกงานวิจัยที่เกี่ยวกับการกลั่นแกล้งรังแก และการถูกใช้ความรุนแรงที่มีความหมายใกล้เคียงกับการคุกคามขนาดย่อม ซึ่งในบริบทของไทยนั้นส่วนใหญ่ความรุนแรงหรือการกลั่นแกล้งรังแกนั้นมักจะพบได้ในกลุ่มเยาวชนที่อยู่ในสถานศึกษา ส่งผลให้เกิดภาวะซึมเศร้าตามมา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยสร้างข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการการคุกคามขนาดย่อมในสถานศึกษาไทย

ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้รวบรวมทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องในการอธิบายการเกิดการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยมีทฤษฎีที่นำมาอ้างอิงทั้ง 2 ทฤษฎีนี้ที่สามารถอธิบายถึงความเป็นอัตลักษณ์ของเยาวชนในกลุ่มเหล่านี้และความเท่าเทียมทางสังคม การเลือกปฏิบัติที่มาจากความเป็นพหุวัฒนธรรม ความแตกต่างทางเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ เพศสภาพ หรือแม้แต่วัยรสนิยมทางเพศ ที่ส่งผลให้สังคมเกิดความไม่เป็นธรรมทางสังคมเกิดขึ้น อีกทั้งยังก่อเกิดการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศได้ รายละเอียดของทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

ทฤษฎีอัตลักษณ์ทางสังคม (Social Identity Theory)

ทฤษฎีอัตลักษณ์ทางสังคม (Social Identity Theory) คือทฤษฎีจิตวิทยาทางสังคมที่อธิบายถึง บทบาทและอัตลักษณ์ของตนเองที่แสดงออกมาในกลุ่มหรือสังคม (Turner, Hogg, Oakes, Reicher, & Wetherell, 1987) โดยทฤษฎีอัตลักษณ์ทางสังคมถูกพัฒนาขึ้นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2513 โดย Henri Tajfel ผู้ที่ซึ่งคิดค้นในการผสมผสานงานวิทยาศาสตร์ยุคแรกของเขาเข้ากับการรับรู้ทางสังคม เพื่อที่จะศึกษาและเข้าใจแนวความคิดการเกิดอคติ การเลือกปฏิบัติ และความขัดแย้งกันภายในสังคม โดย Tajfel และคณะได้กล่าวว่า อัตลักษณ์ทางสังคมจะเป็นตัวกำหนดบทบาทและอัตลักษณ์ของแต่ละบุคคลได้ อีกทั้งจากการศึกษาทฤษฎีนี้ได้กล่าวอีกว่า หากสถานะทางสังคมหรือบทบาททางสังคมของบุคคลนั้นอยู่สูงกว่าบุคคลทั่วไปมักจะพยายาม

ปกป้องหรือต่อสู้กับกลุ่มคนสถานะอื่นที่ต่ำกว่าเพื่อช่วงชิงความเหนือกว่าและการมีอำนาจ แต่ถ้ากลุ่มคนที่มีสถานะต่ำกว่าหรือเรามักจะเห็นในสังคมคือกลุ่มคนชายขอบ กลุ่มคนเหล่านี้มักจะรู้สถานะภาพของตนเองที่มีความแตกต่างและต่ำกว่าสถานะอื่น โดยกลุ่มคนเหล่านี้ที่คิดว่าตนเองมีสถานะที่แตกต่างจากคนกลุ่มอื่นก็จะพยายามถอยห่างออกจากกลุ่มคนในสังคม (Brewer & Campbell, 1976) ซึ่งมีความสอดคล้องกับการศึกษาของนักจิตวิทยาสังคมที่ได้ศึกษากับทหารนาซีในช่วงปีทศวรรษ 1930 ได้อธิบายไว้ว่า กลุ่มนาซีนี้มีอำนาจในช่วงยุคสมัยนั้นมักจะใช้อำนาจในการกดขี่และทำร้ายกลุ่มบุคคลที่อ่อนแอและบุคคลที่มีอำนาจน้อยกว่าตนเอง อีกทั้งนักจิตวิทยาสังคมได้ศึกษาพฤติกรรมของบุคคลหลังผ่านยุคสงครามโลกครั้งที่ 2 ว่าบุคคลมีแนวโน้มที่จะเลี้ยงดูเด็กในลักษณะของการมีอำนาจ ซึ่งก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ ลูก ก่อให้เกิดคนที่มีลักษณะบุคลิกภาพที่เป็นเผด็จการ ฟูซากรว้ใช้อำนาจ และนำไปสู่การใช้อำนาจและความเกลียดชังไปที่กลุ่มที่มีลักษณะแตกต่างจากบุคคลทั่วไปหรือกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะอ่อนแอ ทำให้กลุ่มคนอ่อนแอทางสังคมนั้นมักจะถูกรังแกจากกลุ่มที่มีอำนาจอยู่บ่อยครั้ง (Adorno, 1950; Billig, 1976) กล่าวคือถ้าหากอัตลักษณ์ทางสังคมของบุคคลนั้นๆ เป็นไปในเชิงบวก บุคคลนั้นก็จะสามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข อีกทั้งยังเกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งในกลุ่มหรือสังคมนั้น แต่ถ้าหากบุคคลมีอัตลักษณ์ทางสังคมที่เป็นลบ บุคคลนั้นก็จะมีความทุกข์ทรมานในการใช้ชีวิตหรือแม้แต่การนับถือตนเองก็จะลดลงตามไปด้วย เนื่องจากอิทธิพลทางสังคมมีบทบาทและอำนาจที่จะเป็นเครื่องมือตัดสินในตัวบุคคลนั้นว่าจะได้รับการยอมรับจากกลุ่มหรือได้รับการยอมรับทางสังคมหรือไม่ ตามโครงสร้างทางสังคม บุคคลจะมีบทบาทตามสถานการณ์ที่ตนสัมพันธ์อยู่ ดังนั้นอัตลักษณ์ทางสังคมจึงหมายถึง สถานะภาพทางสังคม เช่น อาชีพ ชาติพันธุ์ เพศ ชนชั้น หรือศาสนาที่บุคคลนั้นนับถืออยู่ อัตลักษณ์บุคคลและอัตลักษณ์ทางสังคมซึ่งอาจสามารถทับซ้อนกันได้ (Ferguson & McKeown, 2016) ทฤษฎีอัตลักษณ์ทางสังคมนี้พยายามอธิบายถึงชนกลุ่มน้อยที่ทำการศึกษาจากการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อจะนำมาอธิบายถึงการรับรู้ทางสังคมและความกังวลเชิงประเด็นทางสังคมที่พูดถึงการอคติ การเลือกปฏิบัติ และความขัดแย้งในสังคม การที่บุคคลเข้าไปอยู่ในกลุ่มหรือสังคมเพื่อให้ตนเองรู้สึกว่ามีคุณค่า และมีความหมายที่ได้เป็นสมาชิกในกลุ่มหรือสังคมนั้นๆ โดยทฤษฎีอัตลักษณ์ทางสังคมได้ให้ความสำคัญกับการที่บุคคลเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มในเชิงบวก และเกิดการพัฒนาตนเอง เกิดการหลอมรวมเป็นกลุ่มเป็นก้อน ทำให้กลุ่มเกิดการยอมรับในตัวตนของบุคคลนั้น (Ferguson & McKeown, 2016; Tajfel, Turner, Austin, & Worchel, 1979) ดังนั้นบุคคลไม่เพียงแต่แบ่งปันอัตลักษณ์ทางสังคมกับบุคคลอื่นเท่านั้น แต่ยังชอบให้บุคคลในสมาชิกหรือกลุ่มของเขามีลักษณะอัตลักษณ์ที่ไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสามารถ

อธิบายเพิ่มเติมได้คือ บุคคลมักจะมีมุมมองเชิงจิตใจกับกลุ่มของพวกเขา ซึ่งเป็นอีกหนึ่งลักษณะของอัตลักษณ์ทางสังคม อีกทั้งบุคคลจะเกิดความภาคภูมิใจ ถ้าหากบุคคลนั้นสามารถรักษาและปกป้องอัตลักษณ์ของสังคมของตนเองหรือองค์กรที่ตนเองทำงานได้ ดังนั้นจากการศึกษาทฤษฎีอัตลักษณ์ทางสังคมนั้นได้ข้อสรุปว่า บุคคลในสังคมล้วนแล้วแต่อยากจะเป็นส่วนหนึ่งของคนกลุ่มใหญ่ ไม่อยากโดนแบ่งแยกว่าตนเองเป็นชนกลุ่มน้อย หรือชนกลุ่มชายขอบ ที่มีลักษณะแตกต่างจากคนหมู่มาก อีกทั้งเมื่อได้ศึกษาและทบทวนวรรณกรรมในทฤษฎีอัตลักษณ์ทางสังคมพบว่า กลุ่มคนหรือสังคมที่มีอำนาจ มีความโดดเด่น มักจะกดขี่หรือรังแกบุคคลหรือกลุ่มที่มีความอ่อนแอหรือแตกต่างจากคนอื่น เพื่อทำให้กลุ่มของตนเองเกิดการยอมรับที่แสดงอำนาจ และสามารถดขี่กลุ่มสังคมอื่นเพื่อให้สังคมของตนเองมีความโดดเด่นขึ้นมาได้

จากการศึกษาทฤษฎีอัตลักษณ์ทางสังคมนี้นักวิจัยจึงสังเกตเห็นถึงความเชื่อมโยงและสอดคล้องในแนวคิดและทฤษฎีของทฤษฎีอัตลักษณ์ทางสังคมว่าสามารถนำมาอธิบายในตัวแปรของการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศได้ในสังคมหรือกลุ่มสมาชิกแต่ละสถานที่นั้นไม่ว่าจะเป็นสถานที่ทำงาน บ้าน หรือแม้แต่ศาสนสถานล้วนแล้วแต่มีการแบ่งแยกอัตลักษณ์ทางสังคมทั้งสิ้น ซึ่งการแบ่งแยกอัตลักษณ์ทางสังคมนั้นย่อมตามมาด้วยการกดขี่ รังแก หรือแม้แต่ผลที่ตามมาจากการศึกษานั้นคือ การคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนกลุ่มนี้ที่คนในสังคมมักจะมองว่าเป็นกลุ่มคนที่มีความแตกต่างจากคนทั่วไป และมักไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มคนส่วนใหญ่หรือจากองค์กร ดังนั้นการมุ่งศึกษาและเข้าไปช่วยเหลือแก่กลุ่มที่เป็นกลุ่มคนชายขอบที่ได้รับการกระทำจากการถูกคุกคามขนาดย่อมในชีวิตประจำวันของพวกเขา นั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ควรเข้าไปให้การช่วยเหลือและป้องกันจากกลุ่มคนที่ต้องการเข้าไปกดขี่ ข่มเหง และลดคุณค่าในตัวบุคคลกลุ่มเหล่านี้ให้ลดน้อยลง ทฤษฎีอัตลักษณ์ทางสังคมจึงเป็นแนวคิดที่สามารถอธิบายอัตลักษณ์ทางสังคมได้ชัดเจนและสามารถนำมารองรับแนวความคิดของการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนผู้มีความหลากหลายนี้ได้

ทฤษฎีสตรีนิยม (Feminist Theory)

ทฤษฎีสตรีนิยม (Feminist Theory) ได้มีคตินิยมและให้ความหมายของทฤษฎีสตรีนิยมไว้หลากหลาย โดยทฤษฎีสตรีนิยมได้ให้ความสำคัญกับการตระหนักถึงพหุวัฒนธรรม ความแตกต่างทางเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ เพศสภาพ หรือแม้แต่วัฒนธรรมทางเพศ ให้เกิดความเท่าเทียมทางสังคม ไม่ให้เกิดการกดขี่ หรือถูกตีตราทางสังคม และความเป็นธรรมทางสังคม ซึ่งแรกเริ่มเดิมทีทฤษฎีสตรีนิยมเริ่มต้นจากประสบการณ์ของการถูกกดขี่ของผู้หญิง (Women's Experience of Oppression) ที่ถูกกดขี่ทั้งในครอบครัว สังคม หรือแม้แต่สภาพแวดล้อมในที่ทำงาน ที่กดขี่ผู้หญิง

ให้ดีกว่าผู้ชาย ซึ่งสังคมมักจะให้ความสำคัญกับเพศกำเนิดเป็นสำคัญ ส่งผลให้เกิดบรรทัดฐานสังคมและบทบาทหน้าที่ทางเพศแบบผิดๆ ยกตัวอย่างการเข้าใจบทบาทหน้าที่ทางเพศแบบผิดๆ ในสังคมนั้นคือ อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับเพศชาย เพศหญิง หรือผู้ที่ความหลากหลายทางเพศแตกต่างกันออกไปด้วย ยกตัวอย่างความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ทางเพศแบบผิดๆ คือ ผู้หญิงต้องเป็นผู้หญิงที่อ่อนโยน อ่อนแอ เรียบร้อย ต้องได้รับการปกป้องจากเพศชาย เป็นต้น ไม่เพียงแต่สังคมจะคาดหวังกับเพศหญิงเท่านั้น สังคมยังได้คาดหวังกับเพศชายว่า ต้องเป็นคนที่มีความสามารถ เป็นผู้นำได้ เข้มแข็ง และต้องประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงาน สิ่งเหล่านี้เองมาจากปัญหาโครงสร้างทางสังคมที่หล่อหลอมให้คนในสังคมมีความคิดแบบผิดๆ (Beardsley, 1998; Brown, 1992) แนวคิดของทฤษฎีสตรีนิยมจึงได้มีการพัฒนาแนวคิดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการใหม่ของผู้หญิงสมัยใหม่ ทำให้เกิดการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงความเท่าเทียมกันทางสังคม ซึ่งแนวคิดทฤษฎีสตรีนิยมไม่เพียงแค่อุทิศให้ความสำคัญกับเพศหญิงเพียงเท่านั้น แต่ขยายกว้างไปถึงเพศชาย และผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศอีกด้วย โดยไม่ได้มองว่าบุคคลนั้นเป็นเพศใดแล้วจะได้รับการปฏิบัติแบบใด ซึ่งทุกคนล้วนแล้วแต่ต้องได้รับความเท่าเทียมทางสังคมทั้งหมด การที่ทฤษฎีสตรีนิยมมองว่ามนุษย์ทุกคนนั้นไม่ว่าจะเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ วัฒนธรรม หรือรสนิยมทางเพศ ล้วนแล้วแต่เป็นมนุษย์ที่ต้องได้รับความช่วยเหลือที่เท่าเทียมกัน ไม่เลือกปฏิบัติ และไม่กดทับกลุ่มคนชายขอบ ทฤษฎีสตรีนิยม จึงเป็นแนวคิดที่อธิบายให้เห็นถึงผู้ที่ได้รับผลกระทบจากอิทธิพลทางสังคม การถูกกดทับทางสังคมที่ได้รับการกดขี่ได้เป็นอย่างดี ดังนั้นทฤษฎีสตรีนิยมคนทั่วไปมักจะนำมาทำความเข้าใจและอธิบายถึงเพศหรือเพศสภาพที่สามารถมองเห็นเป็นภาพกว้างว่าเป็นปัญหาของพหุวัฒนธรรม เชื้อชาติ เพศ ภาษา ศาสนา รสนิยมทางเพศ อายุ และสถานการณทางเศรษฐกิจและสังคม (Ivey & Zalaquett, 2009)

จากแนวคิดของทฤษฎีสตรีนิยมนั้น ผู้วิจัยเล็งเห็นว่ามีความเชื่อมโยงของการคุกคามขนาดย่อมของเยาวชนผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศที่ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมทางสังคม อีกทั้งแนวความคิดนี้ได้ให้ความสำคัญกับความแตกต่างของพหุวัฒนธรรม เชื้อชาติ เพศ รสนิยมทางเพศหรือแม้แต่ศาสนา โดยการที่นำแนวความคิดทฤษฎีนี้มาขยายความให้เข้าใจถึงความไม่เท่าเทียมทางสังคม และความแตกต่างของการเลือกปฏิบัติในกลุ่มคนชายขอบ แนวคิดทฤษฎีสตรีนิยมจึงเป็นแนวคิดที่สามารถนำมาแก้ปัญหาให้แก่กลุ่มเยาวชนให้ได้รับความเท่าเทียม และได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกับทุกคนในสังคม ทฤษฎีนี้จึงเป็นทฤษฎีที่สามารถอธิบายให้เข้าใจถึงสาเหตุของการถูกกดทับในกลุ่มของผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ

ปัญหาสุขภาพจิตที่พบได้บ่อยในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ปัญหาสุขภาพจิตที่มักพบเจอได้บ่อยในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศในปัจจุบัน จากที่ผู้วิจัยได้มีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาด้านสุขภาพจิตที่พบได้บ่อยนั้นคือ สังคมไม่เปิดรับความหลากหลายทางเพศ การถูกเลือกปฏิบัติเมื่อเปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง หรือแม้แต่การที่สังคมหรือครอบครัวยังไม่ได้เปิดรับและเข้าใจในความหลากหลายทางเพศส่งผลทำให้เยาวชนปิดบังอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง พ่อแม่จะเปิดรับรสนิยมทางเพศของพวกเขาหรือไม่ ซึ่งทำให้เยาวชนนั้นเกิดความรู้สึกสับสนในเพศสภาพของตนเองได้ และส่งผลให้เกิดปัญหาทางด้านสุขภาพจิตหลายๆ อย่างตามมา

การศึกษาของ Cheung et al. (2020) ได้ระบุว่ากลุ่มวัยรุ่นไทยที่มีความหลากหลายทางเพศ มีอายุระหว่าง 13 – 18 ปี กำลังเผชิญกับภาวะซึมเศร้าที่เพิ่มจำนวนมากขึ้น จากการสำรวจยังพบอีกว่า กลุ่มวัยรุ่นไทยที่กลุ่มนี้มักตกเป็นเหยื่อของกลุ่มเพื่อนจากการถูกเลือกปฏิบัติ เนื่องจากเพศสภาพไม่ตรงตามเพศกำเนิด ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่ออาการซึมเศร้าที่มีความชุกถึง 14.7% ดังนั้นผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพจิตและผู้ที่ทำงานในแวดวงทางการศึกษาที่ทำงานร่วมกับเยาวชนในประเทศไทยควรตระหนักถึงความสำคัญของโรคซึมเศร้าที่อาจเพิ่มจำนวนสูงขึ้นในกลุ่มวัยรุ่นไทย กลุ่มนี้ หรือแม้แต่การสำรวจ Trevor Project พบว่า 1 ใน 3 ของเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศถูกคุกคามหรือถูกทำร้ายเนื่องจากอัตลักษณ์ทางเพศ และจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40,000 คน พบว่า 46% ของกลุ่มตัวอย่างต้องการความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านสุขภาพจิต แต่ไม่สามารถเข้าถึงได้เนื่องจากปัญหาด้านความหลากหลายทางเพศ และครึ่งหนึ่งของเยาวชนกลุ่มเหล่านี้ (กลุ่มคนข้ามเพศและกลุ่มนอนไบนารี) เคยพยายามฆ่าตัวตาย และอีก 68% ของกลุ่มตัวอย่างมีอาการของโรควิตกกังวลและ 55 % เป็นโรคซึมเศร้า จากการสำรวจยังพบอีกว่า เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศมักจะถูกไล่ออกจากบ้านหรือหนีออกจากบ้านเนื่องจากอัตลักษณ์ทางเพศที่คนในครอบครัวหรือผู้ปกครองไม่ยอมรับ และจากการสำรวจยังพบว่าเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศมากกว่า 40% ไม่กล้าไปพบจิตแพทย์เนื่องจากว่าการเข้าพบจิตแพทย์หรือการเข้าถึงบริการให้คำปรึกษานั้นผู้ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต้องได้รับการขออนุญาตจากผู้ปกครองก่อน (McKinnish et al., 2022)

จากการศึกษาการสำรวจในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศนี้ มีหลักฐานยืนยันแล้วว่า สังคมไทยควรให้ความสำคัญและยอมรับเยาวชนกลุ่มเหล่านี้เสียที เพราะกลุ่มเยาวชนกลุ่มนี้จะต้องกลายเป็นผู้ใหญ่ในสังคมไทยต่อไป ดังนั้นการมีนโยบายหรือกฎหมายมารองรับสิทธิมนุษยชนของเยาวชนกลุ่มนี้จะช่วยลดภาวะซึมเศร้า และอัตราการฆ่าตัวตายในสังคม

ได้มากขึ้น อีกทั้งสังคมควรเริ่มมาให้ความสำคัญกับกลุ่มเยาวชนกลุ่มเหล่านี้มากขึ้นเพราะจะเห็นได้ว่าจากการสำรวจจะพบว่า อัตราการเกิดปัญหาสุขภาพจิตของเยาวชนกลุ่มนี้นั้นมีจำนวนค่อนข้างมาก อีกทั้งปัญหาเหล่านี้ยังส่งผลร้ายแรงตามมาด้วย เยาวชนหรือวัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่สำคัญที่สังคมควรให้ความสำคัญ เพราะจะเห็นได้จากเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศมากกว่า 40% ไม่กล้าไปพบจิตแพทย์เนื่องจากยังไม่บรรลุนิติภาวะ อีกทั้งทางครอบครัวก็ยังไม่ยอมรับในความหลากหลายทางเพศของบุตรหลาน ส่งผลทำให้เกิดปัญหาหลาย ๆ อย่างตามมา ไม่ว่าจะเป็นการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพจิต การเปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง หรือแม้แต่การที่สังคมหรือคนในครอบครัวไม่ยอมรับกับบรรณนิยทางเพศ ประเด็นเหล่านี้เองผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญและต้องการที่จะศึกษาวิจัยในการจัดการรูปแบบเชิงนโยบายที่จะช่วยเหลือกลุ่มเยาวชนกลุ่มนี้ในด้านจิตใจที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาต่าง ๆ ที่ส่งผลร้ายแรงต่อปัญหาด้านสุขภาพจิตของพวกเขา

รูปแบบการบริหารจัดการกับผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในสถานศึกษา

จากการศึกษาการบริหารจัดการในกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในสถานศึกษา ที่มีรูปแบบในการให้บริการจัดการในการให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนที่มีความแตกต่างหลากหลายในสถาบันศึกษา ซึ่งทางศูนย์ให้บริการนักศึกษาประเทศสหรัฐอเมริกา ผู้วิจัยเล็งเห็นรูปแบบของการบริหารจัดการในการให้ความสำคัญแก่กลุ่มคนเหล่านี้ในโรงเรียน ที่ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาในกลุ่มเยาวชนเหล่านี้ที่ถูกคุกคามขนาดย่อมในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จึงนำแนวความคิดรูปแบบการบริหารจัดการดังกล่าวมาช่วยแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นกับเยาวชนที่ถูกคุกคามขนาดย่อมภายในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งในรูปแบบบริการการจัดการกับผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศระดับอุดมศึกษา มีทั้งหมด 4 ด้าน ผู้วิจัยเชื่อว่าจะสามารถนำแนวคิดนี้มาเป็นแนวทางในการให้การช่วยเหลือและข้อเสนอเชิงนโยบายให้แก่เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่ถูกคุกคามขนาดย่อมในโรงเรียนได้ โดยมีรายละเอียดดังนี้ (Consortium of Higher Education LGBT Resource Professionals, 2016; อาทิตย์ อินตะแก้ว, 2561)

ด้านที่ 1 การบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกภายในสถานศึกษา (Infrastructure and Facility Management) ประกอบด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกภายในสถานศึกษารวมถึงสิ่งปลูกสร้าง เป็นสิ่งที่อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยมีรายละเอียดดังนี้

การให้บริการด้านห้องน้ำในสถานศึกษา ในปัจจุบันนั้นหลากหลายประเทศเริ่มมีสร้างห้องน้ำแบบไม่แบ่งแยกเพศ (Gender Inclusive Restrooms) เนื่องจากว่าห้องน้ำที่มีการแบ่งแยก

ชายหรือหญิง ทำให้กลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศเกิดความรู้สึกอึดอัดใจเวลาเข้าห้องน้ำ ซึ่งในต่างประเทศนั้นได้มีการสร้างสิ่งปลูกสร้างที่เป็นห้องน้ำแบบไม่แบ่งแยกเพศเพื่อให้กลุ่มคนกลุ่มนี้ได้เข้าใช้บริการ ยกตัวอย่างเช่นมหาวิทยาลัยไมอามี (University of Miami, 2017) ได้มีการจัดการจัดสร้างห้องน้ำสำหรับเพศกลาง (Gender Neutral and Inclusive Restrooms) โดยทางมหาวิทยาลัยมีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มที่มีความแตกต่างหลากหลายนั้นเกิดความรู้สึกปลอดภัยและสามารถเข้าถึงบริการการเข้าห้องน้ำได้อย่างสะดวกสบาย สถานศึกษาในต่างประเทศนั้นเริ่มทยอยจัดสร้างห้องน้ำที่เอื้อต่อกลุ่มคนเหล่านี้ที่ไม่ใช่เพียงแบ่งแยกเฉพาะชายหรือหญิงเท่านั้น

ด้านที่ 2 การบริหารจัดการด้านการให้คำปรึกษาและสุขภาพ (Counselling and Healthcare Service Management) ประกอบด้วยการให้คำปรึกษา การบริการด้านสุขภาพ และการมีเจ้าหน้าที่ที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ โดยมีรายละเอียดดังนี้

การให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่ผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศที่ประสบกับปัญหา (Counselling Service) บริการการให้คำปรึกษาในไทยที่เกี่ยวข้องกับผู้มาขอรับบริการที่เป็นกลุ่มเหล่านี้ อาจจะยังไม่มีหน่วยงานหรือศูนย์บริการให้คำปรึกษารองรับที่มากนัก รวมไปถึงบุคลากรหลายๆ หน่วยงานยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ ซึ่งอาจเป็นข้อจำกัดในการเข้าถึงในการบริการการให้คำปรึกษาสำหรับกลุ่มคนเหล่านี้ได้ ซึ่งหากศึกษาในหน่วยงานของต่างประเทศที่เป็นหน่วยงานที่ให้ความสำคัญกับการบริการการให้คำปรึกษา จากมหาวิทยาลัยไมอามี (University of Miami) จะมีศูนย์ให้บริการแก่นักศึกษากลุ่มนี้ ให้พวกเขาเหล่านั้นเกิดความรู้สึกปลอดภัยและรู้สึกว่าข้อมูลที่ให้คำปรึกษาไปนั้นล้นแล้วแต่เก็บเป็นความลับ หรือแม้แต่มหาวิทยาลัยคาร์ดิฟฟ์ (Cardiff University) ที่มีศูนย์บริการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษากลุ่มเหล่านี้ที่ได้รับความรุนแรงจากการถูกเลือกปฏิบัติ การถูกคุกคามในด้านต่าง ๆ จะได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยงานการให้คำปรึกษา

การให้บริการทางด้านสุขภาพแก่นักศึกษาที่มีความหลากหลายทางเพศ (Healthcare Service) มหาวิทยาลัยในต่างประเทศให้ความสำคัญกับการให้บริการด้านสุขภาพแก่นักศึกษาที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยมหาวิทยาลัยเมน (University of Maine) ที่มีหน่วยงานเฉพาะในการให้ข้อมูลและความรู้แก่นักศึกษาที่มีความหลากหลายทางเพศ เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับการฉีดฮอร์โมนสำหรับผู้ที่ยากจะเปลี่ยนแปลงทางเพศ การตรวจร่างกาย การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ การป้องกันไม่ให้ติดเชื้อ HIV และการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย ซึ่งข้อมูลการบริการด้านสุขภาพที่กล่าวไปข้างต้นนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งแก่นักศึกษากลุ่มเหล่านี้ รวมไปถึงการ

มีผู้เชี่ยวชาญที่เป็นเจ้าหน้าที่และบุคลากรในสถานศึกษา ในด้านของเพชวิถี (Professional Staffing) ที่จะเป็นหน่วยงานในการช่วยเหลือและสนับสนุน ในการให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาที่มักเกิดกับกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ เช่น การฉีดฮอร์โมน การผ่าตัดแปลงเพศ

ด้านที่ 3 การบริหารจัดการด้านการจัดกิจกรรม สิทธิเสรีภาพและการแสดงออก (Management of Activities, Rights and Freedom, Sexual Expression) ประกอบไปด้วย การพิทักษ์ เสรีภาพและการแสดงออก และการจัดตั้งชมรม กิจกรรม โดยมีรายละเอียดดังนี้

การพิทักษ์สิทธิ เสรีภาพ และการแสดงออก (Advocacy, Freedom and Sexual Expression) มหาวิทยาลัยในต่างประเทศเริ่มมีการกำหนดทิศทางหรือข้อปฏิบัติที่เกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกของกลุ่มนักศึกษากลุ่มเหล่านี้ รวมไปถึงสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในการเรียนที่ทำให้เกิดความรู้สึกปลอดภัย ไม่รู้สึกถึงการถูกเลือกปฏิบัติหรือแบ่งแยกในสถานศึกษา มหาวิทยาลัยต่างประเทศหลาย ๆ มหาวิทยาลัยเริ่มมีนโยบายที่เกี่ยวกับการต่อต้านการเลือกปฏิบัติ การถูกคุกคาม และความรุนแรงที่เกิดขึ้นในกลุ่มนักศึกษากลุ่มเหล่านี้ ซึ่งเป็นนโยบายที่มุ่งเน้นในร่วมมหาวิทยาลัยนั้น นักศึกษาไม่มีการแบ่งแยก ไม่เกิดการคุกคาม หรือไม่มีการใช้ความรุนแรงกับกลุ่มคนกลุ่มนี้ ซึ่งนโยบายเหล่านี้จะเป็นประโยชน์แก่นักศึกษากลุ่มนี้เป็นอย่างยิ่ง โดยจะได้รับโอกาสและประโยชน์ที่เท่าเทียมกับนักศึกษาคนอื่น ๆ เช่น เรื่องการเรียน การร่วมกิจกรรมต่าง ๆ หรือแม้แต่การทำงานร่วมกับนักศึกษาคนอื่น ๆ

การจัดตั้งชมรม กิจกรรมหรือเครือข่ายของนักศึกษาข้ามเพศ (LGBT Activities and Networks) ในสถานศึกษาควรมีกิจกรรมที่เชื่อมต่อกับกลุ่มนักศึกษาที่เป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศให้กลุ่มคนกลุ่มนี้ได้มีโอกาสในด้านการแสดงความสามารถ การมีโอกาสด้านต่าง ๆ ในการเป็นผู้นำและจัดกิจกรรม ถ้าหากทางสถานศึกษา บุคลากรทางการศึกษาได้เปิดโอกาสและยอมรับต่อกลุ่มคนเหล่านี้แล้วนั้น จะช่วยทำให้พวกเขาเกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งในสังคม การไม่ถูกมองข้ามหรือถูกเลือกปฏิบัติ ซึ่งกิจกรรมที่สามารถสนับสนุนให้กับกลุ่มบุคคลเหล่านี้ได้ ซึ่งมหาวิทยาลัยที่ต่างประเทศได้มีการจัดกิจกรรมเหล่านี้ขึ้น เช่น กิจกรรมการเปิดเผยตนเอง (Coming Out Week) เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักศึกษากล้าที่จะเปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศของพวกเขาออกมาให้สังคมภายนอกได้รับรู้ ซึ่งจะเป็นการเสริมสร้างบรรยากาศของการเข้าใจและการยอมรับซึ่งกันและกันในกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศได้

ด้านที่ 4 การบริหารจัดการด้านการส่งเสริมการให้ความรู้และความเข้าใจในเรื่องของเพชวิถี และความหลากหลายทางเพศ (Educational and Training Program Management)

ประกอบด้วย การฝึกอบรม การเปิดสอนหลักสูตร การจัดสัมมนาในเรื่องของความหลากหลายทางเพศ โดยมีรายละเอียดดังนี้

การฝึกอบรมและการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ (Educational Training, Workshop, Seminar, and Panels) ในหลากหลายมหาวิทยาลัยที่ต่างประเทศนั้นได้มีการจัดอบรมการให้ความรู้ความเข้าใจแก่บุคคลทั่วไปในการเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ มหาวิทยาลัยเมน (University of Maine) ได้มีการจัดการอบรมที่มุ่งให้ความรู้แก่นักศึกษาให้มีความเข้าใจถึงอัตลักษณ์ทางเพศ ความหลากหลายทางเพศ รวมไปถึงนิยามศัพท์ที่แบ่งแยกเพศต่าง ๆ ให้บุคคลที่เข้าร่วมการฝึกอบรมได้เกิดความเข้าใจและการตระหนักถึงสิ่งที่เกิดขึ้น อีกทั้งการเกิดความเคารพซึ่งกันและกัน และการเกิดความเห็นอกเห็นใจกัน

การเปิดสอนรายวิชาหรือหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศ (Courses and Curriculums on Transgender Studies) มหาวิทยาลัยในต่างประเทศเริ่มมีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเพศวิถีเพื่อให้นักศึกษาทุกคนที่ไปเรียนในสถานศึกษานั้นมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของความหลากหลายทางเพศมากขึ้น อีกทั้งเข้าใจในการปฏิบัติตัวกับผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศโดยไม่ใช่เป็นการเลือกปฏิบัติ ซึ่งต่างประเทศหลาย ๆ มหาวิทยาลัยนั้นได้เปิดหลักสูตรรายวิชาเกี่ยวกับเพศวิถี เช่น มหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้มีการเปิดหลักสูตร Lesbian, Gay, Bisexual & Transgender Studies (Cornell University, 2017)

ห้องสมุดหรือแหล่งทรัพยากรทางด้านความรู้ (LGBT Library or Resource Center) ห้องสมุดเป็นแหล่งทรัพยากรที่เยี่ยมในด้านการศึกษาที่สำคัญในสถานศึกษา ดังนั้นสถานศึกษาควรตระหนักถึงความสำคัญของแหล่งข้อมูลหรือทรัพยากรที่ให้ความรู้แก่ผู้ที่มีความสนใจในการศึกษาเกี่ยวกับเพศวิถีหรือความหลากหลายทางเพศ ที่จะช่วยทำให้ผู้อ่านได้เข้าใจและเปิดกว้างในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับความแตกต่างทางเพศ ซึ่งทำให้คนทั่วไปเกิดความเข้าใจในกลุ่มเหล่านี้มากขึ้นตามไปด้วย ยกตัวอย่างเช่น มหาวิทยาลัยเมน (University of Maine) มีการให้บริการห้องสมุดสีรุ้ง (The Rainbow Resource Center Library) แก่ผู้ที่มีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์หรือวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางเพศ

จากการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการกับผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในสถานศึกษาจะเห็นว่าจัดการทั้ง 4 ด้านนี้ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นต่อคนเหล่านี้ทั้งสิ้น ซึ่งผู้วิจัยจะต้องทำการวิจัยในการจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยนำแนวคิดทฤษฎีที่ได้มีผู้ที่ศึกษาในกลุ่มของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา

รูปแบบการวิจัยเชิงนโยบายหลากหลายรูปแบบ แต่ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงนโยบายของ Majchrzak (1984); วาโร เฟ็งส์วัตต์ (2552) ที่นำมาเก็บรวบรวมข้อมูลในการสร้างและตรวจสอบข้อเสนอเชิงนโยบายในการจัดการการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

วิธีดำเนินการวิจัยเชิงนโยบาย

วิธีดำเนินการวิจัยเชิงนโยบาย จำแนกออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้ (วาโร เฟ็งส์วัตต์, 2552)

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาบริบท การศึกษาบริบทในหน่วยงานที่จะศึกษาหรือการดำเนินการนั้น สามารถดำเนินการได้ ซึ่งผู้วิจัยสามารถเลือกวิธีการในการศึกษาบริบทได้ดังนี้

1.1 การศึกษาเชิงสำรวจ (Survey study) เป็นการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหา ซึ่งผู้วิจัยสามารถศึกษาข้อมูลจากการสำรวจด้วยวิธีการคือ 1) การวิเคราะห์เอกสารข้อมูล 2) การสำรวจความคิดเห็น และ 3) การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย

1.2 การสนทนากลุ่ม (Focus group) การสนทนากลุ่มในกลุ่มผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในประเด็นที่ศึกษาในการวิจัยนั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาข้อมูลเชิงประจักษ์ที่เป็นปัจจัยภายใน

1.3 กรณีศึกษา (Case study) หรือการศึกษาพหุกรณี (Multi-case study) เป็นการศึกษาหน่วยงานที่มีข้อปฏิบัติที่ดีและเป็นแบบอย่างในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 ร่างข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดำเนินการโดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 (ได้จากข้อมูลการศึกษาเชิงสำรวจ การศึกษารายกรณี หรือการสนทนากลุ่ม) มาจัดทำเป็นร่างข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจร่างข้อเสนอเชิงนโยบาย เมื่อได้ร่างข้อเสนอแนะเชิงนโยบายแล้วต่อมาต้องทำการตรวจสอบร่างข้อเสนอเชิงนโยบายจะดำเนินการใน 2 ขั้นตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ มีวัตถุประสงค์เพื่อร่วมกันตรวจสอบร่างข้อเสนอเชิงนโยบายที่ได้พัฒนาจากขั้นตอนที่ 2 โดยคำนึงถึงความเหมาะสม ความสอดคล้อง ความเป็นประโยชน์ และความเป็นไปได้

3.2 การปรึกษาหารือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีวัตถุประสงค์เพื่อร่วมกันวิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์ และให้ข้อเสนอแนะร่างข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่ผ่านการตรวจสอบจากการสัมมนาเชิงปฏิบัติการแล้วก็จะนโยบายฉบับสมบูรณ์ที่นำไปใช้ได้จริง

จากการศึกษาการวิจัยเชิงนโยบายและวิธีดำเนินการวิจัยเชิงนโยบายนั้น การวิจัยเชิงนโยบายถือได้ว่าเป็นอีกวิธีการวิจัยหนึ่งที่สร้างนโยบายในการเข้าไปช่วยจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในสังคม โดยมุ่งเน้นในการศึกษากระบวนการของการรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ การวิจัยนโยบายจึงเป็นวิธีวิทยาการวิจัยที่ผู้วิจัยได้เลือกใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัยในการจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในโรงเรียน ซึ่งข้อเสนอเชิงนโยบายที่เกิดขึ้นนี้จะช่วยในการป้องกันและลดการเกิดการคุกคามขนาดย่อมรวมถึงความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

นโยบายมีความสำคัญต่อเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

หากถามว่านโยบายมีความสำคัญอย่างไรในการช่วยเหลือเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า คนในสังคมส่วนใหญ่มักจะเลือกปฏิบัติต่อนักเรียนกลุ่มดังกล่าวนี้ ยกตัวอย่างเช่น การเลือกปฏิบัติทางด้านการศึกษา การถูกกลั่นแกล้ง รังแก หรือแม้แต่ใช้ความรุนแรงภายในโรงเรียนจากการที่บุคคลอื่นรับรู้ว่ามีนักเรียนคนดังกล่าวนั้นเป็นผู้ที่มีแตกต่างจากนักเรียนคนอื่น ๆ ทำให้หลาย ๆ ประเทศเริ่มตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าวนี้และต้องการเข้าไปแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยวิธีการสร้างนโยบายทางด้านการศึกษาให้กับเยาวชนทั้งในประเทศออสเตรเลีย และสหรัฐอเมริกา เป็นต้น (Blair & Monk, 2009; MCEETYA, 2008; UNESCO, 2011, 2012; VIC Government, 2008) นโยบายดังกล่าวเกิดขึ้นจากกลุ่มนักขับเคลื่อนสิทธิในสังคมและนักวิจัยที่สังเกตเห็นถึงปัญหาและได้สร้างนโยบายเหล่านี้เพื่อจัดการการถูกกลั่นแกล้ง หรือใช้ความรุนแรงภายในโรงเรียน ซึ่งปัจจุบันในต่างประเทศเริ่มมีการขับเคลื่อนในเรื่องของการสร้างนโยบายเหล่านี้มาป้องกันการเกิดการเลือกปฏิบัติ และการลดการกลั่นแกล้ง รังแกภายในโรงเรียนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง UNESCO เริ่มเข้ามามีบทบาทในการช่วยเหลือกลุ่มคนเหล่านี้ โดยมีการประชุมกันในหลากหลายประเทศที่ร่วมกันหาทางออกของการเลือกปฏิบัติเหล่านี้ เช่น ฝรั่งเศสและอาร์เจนตินาที่เริ่มมีการจัดตั้ง Global Safe Schools เพื่อช่วยเหลือเยาวชนกลุ่มเหล่านี้ที่ถูกกลั่นแกล้งและถูกเลือกปฏิบัติ (UNESCO, 2011) เห็นได้ว่าในหลากหลายประเทศเริ่มเห็นถึงความสำคัญของการให้การช่วยเหลือในกลุ่มเยาวชนกลุ่มนี้ที่ได้รับ ความรุนแรงในโรงเรียนมากขึ้น ดังนั้นการสร้างนโยบายจึงเป็นกระบอกเสียงที่จะช่วยกลุ่มคนเหล่านี้ที่ประสบกับปัญหาภายในโรงเรียนของพวกเขาได้ โดยมีหน่วยงานที่เข้ามาผลักดัน หนุนแรงค์ให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นจริง เพื่อลดปัญหาความรุนแรง การกลั่นแกล้ง รังแก และการเลือกปฏิบัติภายในโรงเรียนในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศนี้ได้ (T. Jones, 2015)

เป้าหมายปลายทางของงานวิจัยหลายๆ งานวิจัยส่วนใหญ่มักเป็นเป้าหมายในการสร้างนโยบายทางการศึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาให้กับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ (Bochenek & Brown, 2001; Green, 2000) ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่หลายๆ งานวิจัยอยากให้มีนโยบายที่เข้าไปจัดการการเลือกปฏิบัติในกลุ่มนักเรียนกลุ่มเหล่านี้ เพื่อเป็นการป้องกันและช่วยเหลือกลุ่มนักเรียนเหล่านี้ที่อยู่ในสถานศึกษา (Bochenek & Brown, 2001) หรือแม้แต่ในการศึกษาของ Ollis (2009) ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียนนั้น พบว่าแนวทางการช่วยเหลือเพื่อลดปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียนกลุ่มนี้ต้องมีนโยบายที่เข้ามาจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียนกลุ่มนี้ได้ จากการศึกษาชิ้นนี้ชี้ให้เห็นว่า กรอบนโยบายนี้เป็นตัวสนับสนุนการลดการเกิดความรุนแรง การเลือกปฏิบัติภายในโรงเรียน นักเรียน นักศึกษาหรือผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียจึงสังเกตเห็นว่าการผลักดันนโยบายในกลุ่มของเยาวชนนั้นเป็นสิ่งที่ป้องกันการลดการล่วงละเมิดทางเพศ ป้องกันการฆ่าตัวตาย และส่งเสริมสุขภาพให้กับเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศในโรงเรียนได้

จากการศึกษาและทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการวิจัยเชิงนโยบาย พบว่า การวิจัยเชิงนโยบายนี้เป็นวิธีการวิจัยที่เหมาะสมแก่การแก้ไขปัญหาในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยเป็นรูปแบบและแนวทางในการช่วยแก้ปัญหาอีกทั้งจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนกลุ่มนี้ได้ โดยนโยบายเป็นเครื่องมือในการแทรกแซงทางสังคม (Social Intervention) ที่ช่วยส่งมอบผลประโยชน์ให้กับกลุ่มเป้าหมาย เช่น บริการด้านสุขภาพกาย บริการด้านสุขภาพจิต เป็นต้น การแทรกแซงทางสังคมจึงเป็นสิ่งที่ช่วยให้กลุ่มคนที่ประสบกับปัญหาได้รับการช่วยเหลือทางสังคมมากขึ้น เนื่องจากในปัจจุบันกลุ่มคนชายขอบหรือเป็นกลุ่มบุคคลที่ขาดโอกาสทางด้านการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพจิต ดังนั้นนโยบายจึงเป็นสิ่งที่มาขับเคลื่อนสังคมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้รับผลประโยชน์สูงสุด เช่น การเข้าถึงบริการการให้การปรึกษา การคุ้มครองการใช้ความรุนแรงในกลุ่มเป้าหมาย เป็นต้น (T. Jones, 2015; Maddock et al., 2021) ผู้วิจัยจึงสังเกตเห็นถึงประโยชน์และความสำคัญของวิธีการวิจัยนี้ที่จะเป็นตัวช่วยในการแก้ไขปัญหาให้กับเยาวชนกลุ่มนี้ได้ และสามารถนำนโยบายที่ได้จากการศึกษาการวิจัยนี้ไปขับเคลื่อนและรณรงค์เพื่อลดการคุกคามขนาดย่อมหรือลดการเลือกปฏิบัติในกลุ่มเยาวชนกลุ่มนี้ได้ที่อยู่ในสถานศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและก่อให้เกิดความเท่าเทียมทางสังคม ผู้วิจัยจึงได้เลือกการวิจัยเชิงนโยบายมาเป็นตัวที่ศึกษาประสบการณ์และจัดการปัญหาการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

วิจัยนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

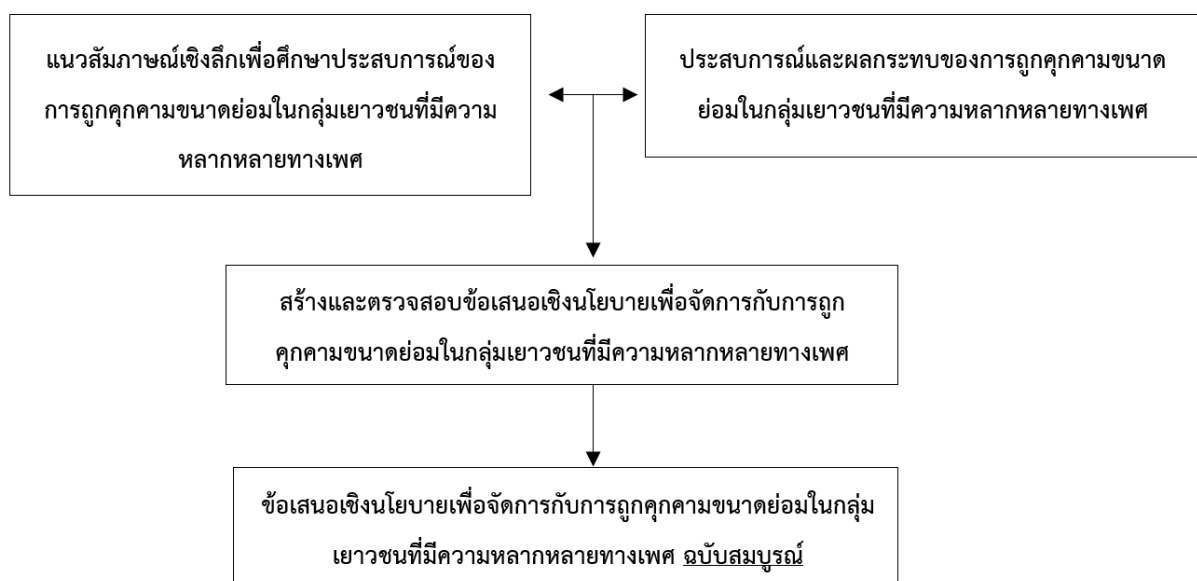
การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) คือ เทคนิคการวิจัยที่บรรยายเนื้อหาของข้อความหรือเอกสาร การบรรยายจะเน้นที่เนื้อหาตามที่ปรากฏในข้อความ พิจารณาจากเนื้อหาโดยผู้วิจัยไม่มีอคติหรือความรู้สึกของตัวเองเข้าไปเกี่ยวข้อง ไม่เน้นการตีความหรือหาความหมายที่ซ่อนอยู่เบื้องหลัง หรือความหมายระหว่างบรรทัด ซึ่งสรุปได้ว่าการวิเคราะห์เนื้อหาจะต้องมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ ความเป็นระบบ ความเป็นสภาพวัตถุวิสัย และอิงกรอบแนวคิดทฤษฎี (สุภาวงศ์ จันทวานิช, 2540) และจากการศึกษามีผู้อธิบายการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาเพิ่มเติมว่าการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาเป็นการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลปฐมภูมิจากการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และการสังเกตแล้วก็นำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อให้เห็นภาพของปรากฏการณ์ที่ศึกษาอย่างเป็นองค์รวม โดยมีการแยกประเภทและจัดหมวดหมู่ของข้อมูล (Categories) อธิบายและวิเคราะห์แบบของความหมาย (Meaning of Pattern) ปรากฏการณ์ที่ค้นพบ วิเคราะห์ลักษณะโครงสร้าง (Structure Feature) แปลความหมายของปรากฏการณ์ (Interpret) เพื่อนำไปสู่การเรียบเรียงระบบข้อมูลใหม่อีกครั้ง (Organize the Data) และสรุปข้อค้นพบ (Conclusions) เชื่อมโยงแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาสำหรับการตอบวัตถุประสงค์ในแต่ละข้อสำหรับการวิเคราะห์เนื้อหานี้จะนำไปพรรณนาและวิเคราะห์ปรากฏการณ์เพื่อตอบประเด็นการศึกษาที่กำหนดไว้ข้างต้น (ชยันต์ วรรณนะภุติ, 2546)

จากความหมายข้างต้นของการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีการดังกล่าวนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นของการสัมภาษณ์ประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ รวมถึงการสนทนากลุ่มในประเด็นของการวิพากษ์ให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ นั้น นำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่น่าเสนอในประเด็นต่าง ๆ ต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1. เพื่อศึกษาประสบการณ์และผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ และ 2. เพื่อสร้างและตรวจสอบข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมโดยการใช้นโยบายที่จัดการกับปัญหาการคุกคามขนาดย่อม

ในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ผู้วิจัยได้เลือกพัฒนาขั้นตอนและวิธีการวิจัยเชิงนโยบายของ (Majchrzak, 1984; วาโร เฟ็งส์วัตต์, 2552) เพื่อจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ อีกทั้งจากที่ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการคุกคามขนาดย่อมที่มาจากแนวคิดของ Sue (2010b) พบว่าการคุกคามขนาดย่อมถือได้ว่าเป็นรูปแบบของการเลือกปฏิบัติ ที่แสดงออกมาในลักษณะของคำพูดและพฤติกรรมที่ผู้กระทำมักทำโดยความตั้งใจหรือไม่ได้ตั้งใจต่อกลุ่มคนชายขอบหรือกลุ่มบุคคลที่ขาดโอกาสทางด้านต่าง ๆ รวมถึงกลุ่มคนกลุ่มนี้ที่มักจะเผชิญกับการคุกคามขนาดย่อมอยู่เป็นประจำ ซึ่งผู้กระทำนั้นไม่ได้ตระหนักถึงผลที่ตามมา ทำให้ผู้ที่ถูกกระทำเกิดความรู้สึกแปลกแยก ถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวและรู้สึกไม่ปลอดภัย (James et al., 2016; Sue, 2010b) ซึ่งการวิจัยเชิงนโยบายสามารถตอบจุดมุ่งหมายทั้ง 2 ข้อได้นั้นคือ ผู้วิจัยได้ศึกษาประสบการณ์และผลกระทบของการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศตรงตามความมุ่งหมายข้อที่ 1 จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ที่เป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการปัญหาการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศจากการสัมภาษณ์กลุ่มเยาวชนเป็นรายบุคคล และหลังจากนั้นนำข้อเสนอแนะนี้มาสร้างร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ กับผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียด้วยวิธีการสนทนากลุ่มซึ่งตรงตามความมุ่งหมายข้อที่ 2 และหลังจากได้ร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ แล้ว ผู้วิจัยทำการตรวจสอบร่างข้อเสนอเชิงฯ ด้วยการให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการวิพากษ์ ให้ข้อเสนอแนะร่วมกันโดยวิธีการสนทนากลุ่มครั้งที่ 2 เพื่อให้ได้มาซึ่งร่างข้อเสนอเชิงนโยบาย ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 และในขั้นตอนสุดท้ายทำการประเมินคุณภาพข้อเสนอเชิงนโยบายฯ จากผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากสมาชิกสนทนากลุ่มที่ 2 เพื่อให้ได้ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับสมบูรณ์ และข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับสมบูรณ์นี้ทางโรงเรียนสามารถที่จะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศเพื่อจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในโรงเรียนได้จริง โดยผู้วิจัยได้นำเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการวิจัยเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายการวิจัยไว้ 2 ประเด็นคือ 1) เพื่อศึกษาประสบการณ์และผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ และ 2) เพื่อสร้างและตรวจสอบข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยใช้รูปแบบวิธีการวิจัยเชิงนโยบาย (Policy Research) (Majchrzak, 1984; วาโร เฟ็งส์วัตต์, 2552) เป็นระเบียบวิธีการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้เข้าร่วมการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. การอนุมัติจริยธรรมวิจัยในมนุษย์

1. ผู้เข้าร่วมการวิจัย (Participants)

ผู้วิจัยคัดเลือกผู้เข้าร่วมการวิจัยโดยทำการแบ่งผู้เข้าร่วมการวิจัยออกเป็นจำนวนทั้งหมด 5 กลุ่ม โดยมีรายละเอียดดังนี้ 1) เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่เคยมีประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อม 2) ครูประจำชั้น 3) นักจิตวิทยาหรือครูแนะแนว 4) ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้บริหารโรงเรียน และ 5) นักขับเคลื่อนสิทธิให้กลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยมาจากวิธีการประชาสัมพันธ์ผ่านใบประกาศ (One-Page Infographic) ซึ่งประกาศรับสมัครหาผู้เข้าร่วมการวิจัยผ่านสื่อออนไลน์เพื่อทำการคัดเลือกหาผู้เข้าร่วมการวิจัยที่ต้องการ โดยทำการประชาสัมพันธ์ตามแหล่งและสื่อออนไลน์ต่าง ๆ อาทิ หน้าเพจเฟซบุ๊ก (Facebook) และไลน์ (Line) เพื่อเปิดรับสมัครผู้เข้าร่วมการวิจัยที่มีความยินยอมที่จะเข้าร่วมโครงการการวิจัยเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งการได้มาของผู้เข้าร่วมการวิจัยนั้น ผู้วิจัยไม่ได้จำกัดคนในพื้นที่ในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง แต่เป็นการเปิดรับสมัครจากการสมัครใจของผู้เข้าร่วมการวิจัยทั่วประเทศที่ยินยอมเข้าร่วมการวิจัย ผนวกกับการใช้วิธีการคัดเลือกแบบลูกโซ่ (Snowball Selection) โดยวิธีการเชิญชวนแบบ

ปากต่อปากของผู้เข้าร่วมการวิจัยและผู้วิจัยจะทำการคัดเลือกผู้เข้าร่วมการวิจัยที่ตรงตามคุณสมบัติของเกณฑ์การคัดคนเข้าอีกทั้งผู้วิจัยไม่ได้จำกัดสภาพแวดล้อมหรือภูมิภาคในการเก็บรวบรวมข้อมูลว่าเป็นแหล่งข้อมูลที่เดียวกัน เนื่องจากผู้วิจัยเชื่อว่าประสบการณ์และบทบาทของผู้เข้าร่วมการวิจัยแต่ละกลุ่มนั้นมีประสบการณ์ของบทบาทที่ใกล้เคียงกันอยู่แล้ว โดยมีรายละเอียดกลุ่มผู้เข้าร่วมการวิจัยแต่ละกลุ่มดังนี้

ผู้เข้าร่วมการวิจัยกลุ่มที่ 1 เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ที่ผ่านการประเมินการสำรวจประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ (Checklist) จำนวน 10 ข้อ ต้องมีผลคะแนนเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 3 คะแนน ซึ่งหมายถึง “บุคคลเคยมีประสบการณ์ในการถูกคุกคามขนาดย่อม” ภายหลังจากทำแบบประเมินผู้วิจัยจะทำการคัดเลือกผู้เข้าร่วมการวิจัย จำนวน 10 คน ที่เข้าเกณฑ์เป็นกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่มีประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมและได้รับผลกระทบจากการถูกคุกคามขนาดย่อม ผู้เข้าร่วมการวิจัยกลุ่มที่ 1 นี้จะได้รับการประเมินจากเครื่องมือเพื่อคัดกรองเบื้องต้นโดยใช้แบบสำรวจประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ (Checklist) และผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่มีประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมเพื่อศึกษาประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อม ผู้เข้าร่วมการวิจัยกลุ่มที่ 1 นี้จะมีบทบาทหน้าที่ในการให้ข้อมูล บอกเล่าประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมและข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย เพื่อนำข้อมูลที่ได้นี้เป็นแนวทางในการสร้างร่างข้อเสนอเชิงนโยบายกับการจัดการการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยมีเกณฑ์การคัดคนเข้าดังนี้

เกณฑ์การคัดคนเข้า (Inclusion Criteria)

- 1) เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่มีประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อม (Microaggressions) ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษา
- 2) เยาวชนที่มีสัญชาติไทย อายุระหว่าง 15 - 18 ปี
- 3) ยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยด้วยความสมัครใจ
- 4) มีผลคะแนนเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 3 คะแนนจากแบบประเมินการคัดกรองแบบสำรวจประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ (Checklist)
- 5) ไม่มีปัญหาทางด้านการศึกษา

ผู้เข้าร่วมการวิจัยกลุ่มที่ 2 คุณครูหรือครูประจำชั้น ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดกับเยาวชนผู้มีความหลากหลายทางเพศที่ถูกคุกคามขนาดย่อม จำนวน 4 คน โดยจะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ สมาชิกสนทนากลุ่มครั้งที่ 1 คือ (ผู้อำนวยการหรือผู้บริหาร จำนวน 2 คน, คุณครูหรือครูประจำชั้น จำนวน 2 คน, ครูแนะแนวหรือนักจิตวิทยา จำนวน 2 คน และนักขับเคลื่อน จำนวน 2 คน) และสมาชิกสนทนากลุ่มครั้งที่ 2 คือ (ผู้อำนวยการหรือผู้บริหาร จำนวน 2 คน, คุณครูหรือครูประจำชั้น จำนวน 2 คน, ครูแนะแนวหรือนักจิตวิทยา จำนวน 2 คน และนักขับเคลื่อน จำนวน 2 คน) โดยคุณครูหรือครูประจำชั้นมีบทบาทในการเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเพื่อให้ข้อเสนอแนะ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ และหลังจากทำการร่างข้อเสนอเชิงนโยบายมาแล้ว ผู้เข้าร่วมการวิจัยในสมาชิกกลุ่มที่ 2 จะร่วมกันวิพากษ์และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อเสนอเชิงนโยบายและทำตรวจสอบแบบประเมินข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเสนอนโยบายฯ ฉบับสมบูรณ์ โดยมีเกณฑ์การคัดคนเข้าดังนี้

เกณฑ์การคัดคนเข้า (Inclusion Criteria)

- 1) คุณครูหรือครูประจำชั้นที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดกับเยาวชนผู้มีความหลากหลายทางเพศที่ถูกคุกคามขนาดย่อม
- 2) มีประสบการณ์การทำงานอย่างน้อย 3 ปี เนื่องจากผู้วิจัยต้องการผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานในสถานศึกษาเพื่อที่จะมาเป็นผู้ให้ข้อมูลและหาแนวทางในการร่างข้อเสนอเชิงนโยบายของการคุกคามขนาดย่อมฯ ผู้วิจัยจึงเลือกคัดบุคคลที่อยู่ในบริบทและสิ่งแวดล้อมของปัญหาเหล่านั้นจริง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เหมาะสมและดีที่สุด (ชาย โพธิ์สีตา, 2562)
- 3) สัญชาติไทย ไม่กำหนดเพศและอายุ
- 4) ยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยด้วยความสมัครใจ

ผู้เข้าร่วมการวิจัยกลุ่มที่ 3 นักจิตวิทยาหรือครูแนะแนว ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดกับเยาวชนผู้มีความหลากหลายทางเพศที่ถูกคุกคามขนาดย่อม จำนวน 4 คน โดยจะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ สมาชิกสนทนากลุ่มครั้งที่ 1 คือ (ผู้อำนวยการหรือผู้บริหาร จำนวน 2 คน, คุณครูหรือครูประจำชั้น จำนวน 2 คน, ครูแนะแนวหรือนักจิตวิทยา จำนวน 2 คน และนักขับเคลื่อน จำนวน 2 คน) และสมาชิกสนทนากลุ่มครั้งที่ 2 คือ (ผู้อำนวยการหรือผู้บริหาร จำนวน 2 คน, คุณครูหรือครูประจำชั้น จำนวน 2 คน, ครูแนะแนวหรือนักจิตวิทยา จำนวน 2 คน และนักขับเคลื่อน จำนวน 2 คน) โดยนักจิตวิทยาหรือครูแนะแนวมีบทบาทในการเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเพื่อให้ข้อเสนอแนะ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการคุกคาม

ขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ และหลังจากได้ร่างข้อเสนอเชิงนโยบายมาแล้ว ผู้เข้าร่วมการวิจัยในสมาชิกรุ่นที่ 3 จะร่วมกันวิพากษ์และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อเสนอเชิงนโยบายและทำตรวจสอบแบบประเมินข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเสนอนโยบายฯ ฉบับสมบูรณ์ โดยมีเกณฑ์การคัดคนเข้าดังนี้

เกณฑ์การคัดคนเข้า (Inclusion Criteria)

1) นักจิตวิทยาหรือครูแนะแนวที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดกับเยาวชนผู้มีความหลากหลายทางเพศที่ถูกคุกคามขนาดย่อม

2) มีประสบการณ์การทำงานอย่างน้อย 3 ปี เนื่องจากผู้วิจัยต้องการผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานในสถานศึกษาเพื่อที่จะมาเป็นผู้ให้ข้อมูลและหาแนวทางในการร่างข้อเสนอเชิงนโยบายของการถูกคุกคามขนาดย่อมฯ ผู้วิจัยจึงเลือกคัดบุคคลที่อยู่ในบริบทและสิ่งแวดล้อมของปัญหาเหล่านั้นจริง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เหมาะสมและดีที่สุด (ชาย โพธิธิตา, 2562)

3) สัญชาติไทย ไม่กำหนดเพศและอายุ

4) ยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยด้วยความสมัครใจ

ผู้เข้าร่วมการวิจัยรุ่นที่ 4 ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้บริหารโรงเรียน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดกับเยาวชนผู้มีความหลากหลายทางเพศที่ถูกคุกคามขนาดย่อม จำนวน 4 คน โดยจะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ สมาชิกสนทนากลุ่มครั้งที่ 1 คือ (ผู้อำนวยการหรือผู้บริหาร จำนวน 2 คน, คุณครูหรือครูประจำชั้น จำนวน 2 คน, ครูแนะแนวหรือนักจิตวิทยา จำนวน 2 คน และนักขับเคลื่อน จำนวน 2 คน) และสมาชิกสนทนากลุ่มครั้งที่ 2 คือ (ผู้อำนวยการหรือผู้บริหาร จำนวน 2 คน, คุณครูหรือครูประจำชั้น จำนวน 2 คน, ครูแนะแนวหรือนักจิตวิทยา จำนวน 2 คน และนักขับเคลื่อน จำนวน 2 คน) โดยผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทในการเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเพื่อให้ข้อเสนอแนะ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ และหลังจากได้ร่างข้อเสนอเชิงนโยบายมาแล้ว ผู้เข้าร่วมการวิจัยในสมาชิกรุ่นที่ 4 จะร่วมกันวิพากษ์และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อเสนอเชิงนโยบายและทำตรวจสอบแบบประเมินข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับสมบูรณ์ โดยมีเกณฑ์การคัดคนเข้าดังนี้

เกณฑ์การคัดคนเข้า (Inclusion Criteria)

1) ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้บริหารโรงเรียนที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดกับเยาวชนผู้มีความหลากหลายทางเพศที่ถูกคุกคามขนาดย่อม

2) มีประสบการณ์การทำงานเป็นผู้บริหารอย่างน้อย 3 ปี เนื่องจากผู้วิจัยต้องการผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานในฐานะผู้บริหารในสถานศึกษาเพื่อที่จะมาเป็นผู้ให้ข้อมูลและหาแนวทางในการร่างข้อเสนอเชิงนโยบายของการถูกคุกคามขนาดย่อมๆ ผู้วิจัยจึงเลือกคัดบุคคลที่อยู่ในบริบทและสิ่งแวดล้อมของปัญหาเหล่านั้นจริง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เหมาะสมและดีที่สุด (ชาย โพธิ์สีตา, 2562)

3) สัญชาติไทย ไม่กำหนดเพศและอายุ

4) ยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยด้วยความสมัครใจ

ผู้เข้าร่วมการวิจัยกลุ่มที่ 5 นักขับเคลื่อนสิทธิให้กลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ มีส่วนเกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดกับเยาวชนผู้มีความหลากหลายทางเพศที่ถูกคุกคามขนาดย่อม และเคยมีประสบการณ์ในการขับเคลื่อนของกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ (ยกตัวอย่าง นักขับเคลื่อนที่เคยมีประสบการณ์การขับเคลื่อนสิทธิให้กลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ เช่น Save the children, สมาคมฟ้าสีรุ้ง, มูลนิธิเครือข่ายเพื่อนกะเทยเพื่อสิทธิมนุษยชน (Thai TGA) และมูลนิธิซิสเตอร์) จำนวน 4 คน โดยจะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ สมาชิกสนทนากลุ่มครั้งที่ 1 คือ (ผู้อำนวยการหรือผู้บริหาร จำนวน 2 คน, คุณครูหรือครูประจำชั้น จำนวน 2 คน, ครูแนะแนวหรือนักจิตวิทยา จำนวน 2 คน และนักขับเคลื่อน จำนวน 2 คน) และสมาชิกสนทนากลุ่มครั้งที่ 2 คือ (ผู้อำนวยการหรือผู้บริหาร จำนวน 2 คน, คุณครูหรือครูประจำชั้น จำนวน 2 คน, ครูแนะแนวหรือนักจิตวิทยา จำนวน 2 คน และนักขับเคลื่อน จำนวน 2 คน) โดยนักขับเคลื่อนสิทธิมีบทบาทในการเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเพื่อให้ข้อเสนอแนะ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนกลุ่มเหล่านี้ และหลังจากได้ร่างข้อเสนอเชิงนโยบายมาแล้ว ผู้เข้าร่วมการวิจัยในสมาชิกกลุ่มที่ 5 จะร่วมกันวิพากษ์และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อเสนอเชิงนโยบายและทำตรวจสอบแบบประเมินข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับสมบูรณ์ โดยมีเกณฑ์การคัดคนเข้าดังนี้

เกณฑ์การคัดคนเข้า (Inclusion Criteria)

1) นักขับเคลื่อนที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดกับเยาวชนผู้มีความหลากหลายทางเพศที่ถูกคุกคามขนาดย่อม และเคยมีประสบการณ์ในการขับเคลื่อนของกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ

2) มีประสบการณ์การทำงานอย่างน้อย 5 ปี เนื่องจากผู้วิจัยต้องการผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานที่สามารถเป็นผู้ให้ข้อมูลและหาแนวทางในการร่างข้อเสนอเชิงนโยบายของการถูก

คุกคามขนาดย่อมๆ ผู้วิจัยจึงเลือกคัดบุคคลที่อยู่ในบริบทและสิ่งแวดล้อมของปัญหาเหล่านั้นจริง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เหมาะสมและดีที่สุด (ชาย โพธิ์สิตา, 2562)

- 3) สัญชาติไทย ไม่กำหนดเพศและอายุ
- 4) ยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยด้วยความสมัครใจ

หากเกิดกรณีที่ผู้วิจัยพบว่า ผู้เข้าร่วมการวิจัยไม่มีคุณสมบัติและความพร้อมเพียงพอในการเป็น ผู้เข้าร่วมการวิจัย **ผู้วิจัยมีเกณฑ์สำหรับการคัดออกและยุติการเข้าร่วมการวิจัย (Exclusion Criteria)** โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 1) ผู้เข้าร่วมการวิจัยมีความประสงค์จะถอนตัวออกจากกรวิจัย
- 2) ไม่สามารถเข้าร่วมการสัมภาษณ์ประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมได้ตลอดโครงการวิจัย
- 3) ผู้เข้าร่วมการวิจัยได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่ามีสุขภาพที่ไม่พร้อมเข้าร่วมการวิจัย โดยสภาวะดังกล่าวนั้นเป็นอุปสรรคต่อการร่วมการวิจัย หรือสภาวะที่เสี่ยงที่จะมีผลกระทบทางลบต่อผู้เข้าร่วมการวิจัย ทั้งกรณีที่เป็นสุขภาพทางกายและจิตใจ เช่น ได้รับการวินิจฉัยจากจิตแพทย์ว่ามีอาการทางจิตเวชที่อยู่ในช่วงที่ไม่ควรเข้าร่วมการวิจัยนี้ได้ มีความบกพร่องอย่างรุนแรงของอวัยวะรับสัมผัสทางภาพหรือทางเสียง จนทำให้ไม่สามารถสื่อสารและให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัยได้ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบในการดำเนินการวิจัย หรือกรณีที่ผู้วิจัยสังเกตเห็นลักษณะหรืออาการบางอย่างทางสุขภาพของผู้เข้าร่วมการวิจัยที่อาจมีสภาวะเสี่ยงว่าจะได้รับผลกระทบทางลบจากการดำเนินการวิจัย เช่น ผู้เข้าร่วมการวิจัยแสดงออกถึงความกระสับกระส่ายหรือเหนื่อยอ่อนอย่างรุนแรง ผู้วิจัยจะขอให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยพักจากการดำเนินการวิจัยทันที และขอให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญจนเป็นที่แน่ชัดเสียก่อนจึงจะสามารถดำเนินการวิจัยต่อไปได้ ซึ่งในกรณีที่แพทย์ผู้ตรวจวินิจฉัยให้ความเห็นว่าไม่ควรร่วมงานวิจัยต่อไป ผู้วิจัยจะยุติการดำเนินการวิจัยต่อผู้เข้าร่วมการวิจัยคนนั้นทันทีเพื่อให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยได้รับการรักษาที่เหมาะสมต่อไป

จากการเก็บข้อมูลโครงการวิจัยพบว่า มีเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่สนใจเข้าร่วมโครงการวิจัย จำนวน 23 คน มีผู้ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินคัดกรองเบื้องต้น โดยมีคะแนนจากแบบสำรวจประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ คะแนนเฉลี่ยไม่ถึง 3 คะแนน ส่งผลให้ถูกคัดออก จำนวน 12 คน และมีเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่ไม่สามารถเข้ารับการสัมภาษณ์ประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมครบ

ตามจำนวนได้ จำนวน 1 คน จึงมีเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่เข้าร่วมรับการสัมภาษณ์
 ประสพการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมครบกระบวนการ จำนวน 10 คน

1.1 การเข้าถึงผู้เข้าร่วมการวิจัย

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการเข้าถึงผู้เข้าร่วมการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

1) ผู้วิจัยได้จัดทำ One-page Infographic เพื่อประกาศ รับสมัครอาสาสมัครในการ
 เข้าร่วมโครงการวิจัยตามสื่อออนไลน์ต่าง ๆ อาทิ หน้าเพจเฟซบุ๊ก (Facebook) และไลน์ (Line)
 เพื่อให้ได้ผู้เข้าร่วมการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยจะแจ้งรายละเอียดและข้อมูลต่าง ๆ อีกทั้งคำตอบแทนใส่ในใบ
 ประกาศรับสมัคร One-page Infographic ด้วย

2) ผู้วิจัยได้ขอให้ผู้ที่เข้าร่วมการวิจัยที่เข้าร่วมการวิจัย แนะนำผู้ร่วมการวิจัยในกลุ่ม
 ต่าง ๆ ให้ครบจำนวน เพื่อเชิญชวนผู้เข้าร่วมการวิจัยที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์การคัดเลือกเข้ามาสมัคร
 เข้าร่วมการวิจัย โดยก่อนทำการเชิญชวน ผู้วิจัยจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยนี้ ได้แก่ จุดมุ่งหมาย
 ในการวิจัย ขั้นตอนกระบวนการการวิจัย และการพิทักษ์สิทธิผู้เข้าร่วมการวิจัย

3) ผู้วิจัยคัดเลือกผู้เข้าร่วมการวิจัยที่มีคุณสมบัติของผู้เข้าร่วมการวิจัยครบถ้วน มา
 เข้าร่วมการวิจัย โดยผู้เข้าร่วมการวิจัยในกลุ่มที่ 1 ที่เป็นเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศนั้น
 ทำแบบประเมินการสำรวจประสพการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความ
 หลากหลายทางเพศก่อน และต้องมีผลการประเมินตรงตามเกณฑ์การคัดคนเข้าซึ่งต้องได้ผล
 คะแนนมากกว่าหรือเท่ากับ 3 คะแนน ที่หมายความว่าบุคคลเคยมีประสพการณ์การถูกคุกคาม
 ขนาดย่อมจึงจะสามารถเป็นผู้เข้าร่วมการวิจัยในกลุ่มที่ 1 ได้ และคัดเลือกผู้ร่วมการวิจัยในกลุ่มที่
 2, 3, 4 และ 5 ที่เป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศโดยมีครูประจำชั้น
 นักจิตวิทยาหรือครูแนะแนว ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้บริหารโรงเรียน และนักขับเคลื่อน ให้เข้า
 ร่วมการวิจัยในครั้งนี้

4) ผู้วิจัยติดต่อและสอบถามผู้เข้าร่วมการวิจัยทุกคนเพื่อแจ้งและบอกเล่า
 รายละเอียดวัตถุประสงค์ของการวิจัยและการพิทักษ์สิทธิผู้เข้าร่วมการวิจัย รวมถึงขั้นตอนที่
 ผู้เข้าร่วมการวิจัยจะต้องมีส่วนร่วมในงานวิจัย ได้แก่ การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง และ
 การสนทนากลุ่มเพื่อทำข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มี
 ความหลากหลายทางเพศ ผู้วิจัยแจ้งข้อมูลการพิทักษ์สิทธิผู้เข้าร่วมการวิจัย หากผู้เข้าร่วมการวิจัย
 ยินดีและตอบตกลงที่จะเป็นผู้เข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยจะให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยทุกคนลงลายมือชื่อ
 แสดงความยินยอมเป็นผู้เข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้ โดยการสัมภาษณ์ประสพการณ์ของการถูก

คุณคามาขนาดย่อมและการสนทนาครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 เป็นรูปแบบออนไลน์ โดยใช้โปรแกรม Zoom Meeting ในการเก็บข้อมูลและบันทึกข้อมูลในแต่ละครั้ง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 7 เครื่องมือ ได้แก่ 1) ตัวผู้วิจัยในฐานะเครื่องมือการวิจัย 2) แนวสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) 3) แบบประเมินการสำรวจประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ (Checklist) มีข้อคำถาม 10 ข้อ 4) เครื่องบันทึกเสียง 5) ผู้จดบันทึก (Note taker) 6) สื่อออนไลน์ที่ใช้ในโครงการวิจัย และ 7) ตัวอย่างแบบประเมิน (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบายการจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) **ตัวผู้วิจัยในฐานะเครื่องมือการวิจัย** เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการทำการวิจัยเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อให้การวิจัยและผลการวิจัยมีความน่าเชื่อถือ ผู้วิจัยได้เข้าร่วมการฝึกอบรมและเคยร่วมประสบการณ์ในการวิจัย ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยได้ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการวิจัยเชิงคุณภาพ (จป 504) ที่เข้าไปเรียนรู้ในรายวิชาการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพให้มากยิ่งขึ้น ทุกวันอาทิตย์ เวลา 9:00 – 12:00 น. ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1.2 ผู้วิจัยได้มีโอกาสเข้าร่วมเป็นผู้สังเกตการณ์การสนทนากลุ่มโครงการงานวิจัยของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทชัตต์สันธ์ สกุลพงศ์ เกี่ยวกับการวิจัยเชิงนโยบายที่ศึกษาเกี่ยวกับสุขภาพในการทำงานของผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ

ซึ่งผู้วิจัยมีบทบาทที่สำคัญในการเก็บข้อมูลในส่วนต่าง ๆ ของการดำเนินการวิจัย โดยเริ่มจากการที่ผู้วิจัยทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้ เพื่อเตรียมความพร้อมของผู้วิจัยในการทำหน้าที่บทบาทที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ บทบาทของการเป็นผู้สัมภาษณ์เชิงลึกแบบรายบุคคลด้วยแนวคำถามแบบกึ่งโครงสร้างเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยต่อไป อีกทั้งผู้วิจัยยังมีบทบาทของผู้นำในการสนทนากลุ่มเพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มนี้ไปจัดทำร่างข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศต่อไป

2) **แนวสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview)** เพื่อศึกษาประสบการณ์ของกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่มีประสบการณ์การถูกคุกคามขนาด

ย่อม โดยแนวสัมภาษณ์เชิงลึกแบบรายบุคคล เพื่อทำการเก็บข้อมูลในประเด็นของการถูกคุกคาม ขนาดย่อมที่ตรงกับวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ซึ่งแนวสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้างนี้ ผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์แบบรายบุคคลโดยใช้เวลาในการสัมภาษณ์คนละประมาณ 30 – 60 นาที หรือจนกว่าข้อมูลที่ได้จะอิ่มตัว การสัมภาษณ์เชิงลึกนี้ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลก่อนการสนทนากลุ่ม ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะนำไปสู่ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการจัดการการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศต่อไป ข้อคำถามการสัมภาษณ์เป็นการถามในเชิงประสบการณ์และผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อม

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยนำข้อคำถามแนวสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างสำหรับกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่เคยมีประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อม ให้ทางอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทตรวจสอบความถูกต้องและคุณภาพของเครื่องมือก่อนนำไปใช้ในการสัมภาษณ์จริง ซึ่งมีรายละเอียดข้อคำถามของแนวสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

แนวสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างสำหรับกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่เคยมีประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อม

ความมุ่งหมาย	คำถามหลัก	คำถามซัก
ประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อม	นักเรียนเคยมีประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมมาก่อนหรือไม่ เนื่องจากเป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ เคยเจอเหตุการณ์อย่างไร นักเรียนรู้สึกอย่างไรต่อการถูกคุกคามขนาดย่อมจากการที่ตนเองเป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ และเหตุการณ์ดังกล่าวถูกกระทำจากใครและอย่างไร	นักเรียนช่วยเล่าถึงเหตุการณ์หรือประสบการณ์ของการถูกละเมิดปฏิบัติจากการที่ตนเองเป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ จากใครและอย่างไร นักเรียนมีวิธีการรับมือจากการถูกคุกคามขนาดย่อม/ เลี่ยงปฏิบัติจากการที่นักเรียนเป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศด้วยวิธีการใดและอย่างไร นักเรียนได้รับผลกระทบจากการถูกคุกคามขนาดย่อมอย่างไร และส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของนักเรียนอย่างไรบ้าง

ความมุ่งหมาย	คำถามหลัก	คำถามซัก
ร่างข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อการจัดการปัญหาการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ	นักเรียน/ ท่านอยากให้มีการบริการอะไรบ้างในข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อการจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ	นักเรียน/ ท่านอยากให้โรงเรียนมีแนวทางหรือนโยบายอะไรในการป้องกันการเกิดเหตุการณ์การคุกคามขนาดย่อมภายในโรงเรียนของกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ นักเรียน/ ท่านอยากได้รับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในเรื่องใดเพิ่มเติมอีกบ้าง (เช่น ด้านการศึกษาให้มีรายวิชาหรือการแนะแนวให้เกิดการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องความหลากหลายทางเพศ มีบริการให้คำปรึกษาให้แก่ผู้มีความหลากหลายทางเพศ ให้มีห้องน้ำที่รองรับให้กับเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ เป็นต้น)

ตัวอย่างประโยคคำพูดในการดำเนินการก่อนให้การสัมภาษณ์แบบรายบุคคล

“สวัสดีค่ะ...ในการสัมภาษณ์นี้เป็นหนึ่งในกระบวนการของการวิจัยเพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ไปวิเคราะห์และจัดทำร่างข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งก่อนที่จะเข้าสู่การสัมภาษณ์เชิงลึกในประเด็นต่าง ๆ นั้น ผู้วิจัยขออนุญาตอธิบายถึงคำว่า ‘การคุกคามขนาดย่อม’ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยเข้าใจและไม่สับสนในคำศัพท์นี้ ซึ่งความหมายของการคุกคามขนาดย่อมคือ การกระทำในรูปแบบการสื่อสารทางวจนภาษาหรือการสื่อสารโดยอวจนภาษาที่สื่อถึงการกดขี่ การดูถูก ดูหมิ่น ที่แสดงออกว่ากลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศมีความแตกต่างจากคนอื่น โดยการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำที่แสดงออกถึงการเลือกปฏิบัติ ซึ่งการแสดงออกดังกล่าวนั้นบางครั้งแสดงออกมาโดยไม่ได้ตั้งใจ ไม่ตระหนักถึงผลกระทบที่ส่งผลร้ายแรงตามมา ทำให้ผู้ถูกกระทำเกิดความรู้สึกไม่เท่าเทียมทางสังคม และเกิดความรู้สึกถึงคุณค่าทางสังคมของตนเองลดลง ดังนั้นในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจึง

อยากจะถามถึงประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมของนักเรียน โดยมีข้อคำถามในการสัมภาษณ์ดังนี้...”

3) **แบบสำรวจประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ (Checklist)** โดยมีข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อ ที่เกี่ยวกับประเด็นการถูกคุกคามขนาดย่อม (Microaggressions) ในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยมีรายละเอียดดังนี้ (แบบสำรวจฉบับนี้ใช้สำหรับกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่เคยมีประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมเท่านั้น เพื่อเป็นเครื่องมือคัดกรองในเกณฑ์การคัดคนเข้าในผู้เข้าร่วมการวิจัยกลุ่มที่ 1) แบบสำรวจนี้ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือนี้ขึ้นมาจากการศึกษาเอกสารและทบทวนวรรณกรรมในบทที่ 2 แล้วทำการสร้างแบบสำรวจประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ (Checklist) ข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อนี้ขึ้น (ผู้วิจัยขอเสนอตัวอย่างแบบสำรวจประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ (Checklist) และท่านสามารถดูแบบสำรวจฯ ฉบับเต็มนี้ได้ในภาคผนวก จ)

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบสำรวจประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ (Checklist) จำนวน 10 ข้อ ให้กับทางอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทตรวจสอบความถูกต้องและคุณภาพของเครื่องมือก่อนนำไปใช้ในการคัดกรองจริงกับกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งมีรายละเอียดข้อคำถามของแนวสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้างดังต่อไปนี้

คำชี้แจง กรุณาเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด

ข้อที่	ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมาจนถึงวันนี้ ท่านเคยมีประสบการณ์ดังกล่าวนี้บ่อย แค่ไหน	เป็น ประจำ [เจอ เหตุการณ์ ทุกวัน] (4)	บ่อยครั้ง [เจอ เหตุการณ์ 3-6 วัน/ สัปดาห์] (3)	นานๆ ครั้ง [เจอ เหตุการณ์ 1-2 วัน/ สัปดาห์] (2)	ไม่เคย เลย (1)
1	นักเรียนเคยถูกทำร้ายร่างกายหรือถูก กลั่นแกล้งจากคนรอบข้าง เนื่องจาก นักเรียนเป็นผู้ที่มีความหลากหลายทาง เพศ (เช่น โดนผลัก, ขัดขา, ตี เป็นต้น)				
2	นักเรียนเคยถูกล้อเลียนด้วยคำพูดจาก คนรอบข้างเนื่องจากนักเรียนเป็นผู้ที่มี ความหลากหลายทางเพศ				
3	นักเรียนเคยถูกคนในครอบครัว ญาติที่ น้อง หรือเพื่อน ไม่ยอมรับในอัตลักษณ์ ทางเพศของนักเรียน เมื่อรู้่านักเรียน เป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศและ พยายามเปลี่ยนแปลงให้กลับมาเป็นเพศ ตามกำเนิด				
4	นักเรียนเคยเจอเหตุการณ์ที่คนรอบข้าง แสดงความรังเกียจเนื่องจากนักเรียน เป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ (เช่น แสดงท่าทางรังเกียจ, แสดงสีหน้าแววตา ไม่ชอบใจ)				
5	โรงเรียนเพิกเฉยและไม่ให้ความสำคัญ ต่อเนื้อหาที่ให้ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศและ				

การปฏิบัติตัวต่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ				
--	--	--	--	--

วิธีการตอบแบบสำรวจ ในการตอบแบบสำรวจให้ผู้ตอบประเมินตนเองว่าข้อความที่เกี่ยวกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในแต่ละข้อนั้นผู้ตอบเคยมีประสบการณ์เหล่านั้นในระดับใด แล้วให้เลือกคำตอบตามลำดับความมากน้อยที่ตรงกับตนมากที่สุด โดยทำเครื่องหมายถูก ✓ ลงในช่องคำตอบ โดยในแต่ละข้อมีตัวเลือก ดังนี้

เป็นประจำ (4)	หมายถึง	เคยเจอเหตุการณ์หรือประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมเป็นประจำทุกวัน
บ่อยครั้ง (3)	หมายถึง	เคยเจอเหตุการณ์หรือประสบการณ์ดังกล่าวโดยประสบกับตนเองเป็นจำนวน 3 - 6 วัน/ สัปดาห์
นาน ๆ ครั้ง (2)	หมายถึง	เคยเจอเหตุการณ์หรือประสบการณ์ดังกล่าวโดยประสบกับตนเองเป็นจำนวน 1 - 2 วัน/ สัปดาห์
ไม่เคยเลย (1)	หมายถึง	ไม่เคยเจอเหตุการณ์หรือไม่เคยมีประสบการณ์ดังกล่าวนี้เลย

เกณฑ์การแปลผล

4	หมายถึง	เป็นประจำ
3	หมายถึง	บ่อยครั้ง
2	หมายถึง	นาน ๆ ครั้ง
1	หมายถึง	ไม่เคยเลย

$$\text{ค่าเฉลี่ย} = \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนทั้งหมด}}{10}$$

การคำนวณและการแปลผล สำหรับการแปลผลคะแนนเฉลี่ยทั้งฉบับคำนวณผลรวมจากคำถาม จำนวน 10 ข้อ แล้วหาค่าเฉลี่ย จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาแปลผล โดยผู้ที่ได้คะแนน

เฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 3 คะแนน ที่เป็นผลคะแนนรวมเฉลี่ยทั้งฉบับ ถือว่าบุคคลเคยมีประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมมาก่อน

4) **เครื่องบันทึกเสียง** ใช้ในการบันทึกการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและรายละเอียดต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการถอดบทสนทนาเป็นตัวอักษร เป็นข้อมูลสำหรับกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5) **ผู้จดบันทึก (Note taker)** ผู้วิจัยใช้เครื่องมือนี้ที่เป็นผู้จดบันทึกในการช่วยจดรายละเอียดของข้อมูลในการสนทนากลุ่ม ซึ่งผู้จดบันทึกจะเข้าร่วมการสนทนากลุ่มกับผู้วิจัยทุกครั้งโดยมีหน้าที่ในการจดบันทึกรายละเอียดของการสนทนากลุ่มควบคู่กับการบันทึกเสียง

6) **สื่อออนไลน์ที่ใช้ในโครงการวิจัย** ในการหาผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ผู้วิจัยใช้วิธีการหาผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยผ่านช่องทางสื่อออนไลน์ รวมถึงเมื่อผู้วิจัยจะชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการวิจัยและการนัดหมายวันและเวลาในการสัมภาษณ์ประสบการณ์หรือการสนทนากลุ่มกับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ใช้วิธีการประกาศ พูดคุย และนัดหมายกันผ่านแอปพลิเคชันเฟสบุค (Facebook) และไลน์ (Line)

การสัมภาษณ์ประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศและการสนทนากลุ่มทุกครั้งจะใช้วิธีการในการประชุมและพูดคุยรูปแบบออนไลน์ผ่านโปรแกรม Zoom meeting โดยใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลในโครงการวิจัย

7) **ตัวอย่างแบบประเมิน (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบายการจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ** (ผู้วิจัยขอเสนอตัวอย่างแบบประเมิน (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบายการจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาตรวจสอบร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ประกอบด้วยเกณฑ์ 4 ประการ (The Joint Committee Standards for Education Evaluation) โดยประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความเป็นประโยชน์ (Utility) ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) ด้านความเหมาะสม (Propriety) และด้านความถูกต้อง (Accuracy) โดยมีรายละเอียดดังนี้ (Stufflebeam, Madaus, & Kellaghan, 2000) แบบประเมินข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ทั้ง 4 ด้านนี้ (ด้านความเป็นประโยชน์, ด้านความเป็นไปได้, ด้านความเหมาะสม และด้านความถูกต้อง) มีการใช้กันอย่างแพร่หลายในบริบทสังคมไทย โดยอ้างอิงจากทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา (2557) และเพ็ญภา กุลนภาดล (2562) ผู้วิจัยจึงนำแบบประเมินข้อเสนอเชิงนโยบายฯ นี้มาในรูปแบบในการใช้เพื่อตรวจสอบข้อเสนอเชิงนโยบายฯ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเสนอเชิงนโยบายฉบับสมบูรณ์ และ

สามารถนำข้อเสนอเชิงนโยบายฉบับสมบูรณ์นี้ไปใช้ในสถานศึกษาได้จริงต่อไป และท่านสามารถดูแบบประเมิน (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับเต็มนี้ได้ในภาคผนวก จ)

แบบประเมิน (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบายการจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

คำชี้แจง

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาลักสูตรปริญญาตรี สาขาจิตวิทยาประยุกต์ โดยมีจุดประสงค์การวิจัย 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ 2) เพื่อสร้างข้อเสนอเชิงนโยบายในการจัดการกับปัญหาการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ และ 3) เพื่อตรวจสอบข้อเสนอเชิงนโยบายในการจัดการการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

2. แบบประเมินนี้ ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเพื่อประเมินความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง ของ (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบายการจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาตรวจสอบร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ประกอบด้วยเกณฑ์ 4 ประการ (The Joint Committee Standards for Education Evaluation) โดยประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความเป็นประโยชน์ (Utility) ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) ด้านความเหมาะสม (Propriety) และด้านความถูกต้อง (Accuracy) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. **ด้านความเป็นประโยชน์ (Utility)** พิจารณาจากผลดีที่ตอบสนองต่อความต้องการของเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่ถูกคุกคามขนาดย่อมในสถานศึกษา

2. **ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility)** พิจารณาถึงความสามารถในการนำไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาตามความเป็นจริง และการมีระเบียบกฎหมายที่เอื้อให้สามารถปฏิบัติตามข้อเสนอดังกล่าวได้

3. **ด้านความเหมาะสม (Propriety)** พิจารณาจากความครอบคลุมองค์ประกอบการใช้ถ้อยคำสำนวน การจัดกลุ่มหรือลำดับของเนื้อหา ตลอดจนความเหมาะสมกับสถานศึกษา

4. **ด้านความถูกต้อง (Accuracy)** พิจารณาจากมีความครบถ้วนสมบูรณ์ตามตัวบ่งชี้ที่ต้องการวัด

3. ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์ที่ท่านตอบแบบประเมินแต่ละข้อที่กำหนดให้ครบถ้วนโดย
ทำเครื่องหมาย ลงในช่องตามความคิดเห็นของท่าน และเมื่อท่านทำแบบประเมินเสร็จ
เรียบร้อยแล้วกรุณาติดต่อกลับมาที่เบอร์โทรของผู้วิจัย เพื่อให้ผู้วิจัยมารับคืนด้วยตนเอง หรือจัดส่ง
ซองใส่เอกสารจำหน่ายซองส่งถึงผู้วิจัยที่ทางผู้วิจัยได้จัดเตรียมไว้ให้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุก
ท่านมา ณ โอกาสนี้

นางสาววิลาสินี ฝนดี

นิสิตปริญญาเอก สาขาจิตวิทยาประยุกต์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โทรศัพท์: 065 628 2241

Email: wilasinee.fondee@g.swu.ac.th

ข้อมูลผู้ตอบ คุณครูหรือครูประจำชั้น นักจิตวิทยาหรือครูแนะแนว ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้บริหารโรงเรียน นักขับเคลื่อน

ตอนที่ 1 ประเมินความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง ของ (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบายการจัดการศึกษาคูหาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยมีเกณฑ์การประเมินดังต่อไปนี้

- คำชี้แจง** ให้ท่านทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ดังนี้
- 5 หมายถึง ข้อเสนอเชิงนโยบายมีความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องระดับมากที่สุด
 - 4 หมายถึง ข้อเสนอเชิงนโยบายมีความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องระดับมาก
 - 3 หมายถึง ข้อเสนอเชิงนโยบายมีความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องระดับปานกลาง
 - 2 หมายถึง ข้อเสนอเชิงนโยบายมีความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องระดับน้อย
 - 1 หมายถึง ข้อเสนอเชิงนโยบายมีความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องระดับน้อยที่สุด

(ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบาย	ระดับความคิดเห็น					ความเป็นไปได้ (Feasibility)					ความเหมาะสม (Propriety)					ความถูกต้อง (Accuracy)				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านที่ 1 การจัดการด้านการให้คำปรึกษา																				
1.1) การให้คำปรึกษาในรูปแบบออนไลน์	เพิ่มช่องทางการให้คำปรึกษาในรูปแบบออนไลน์ที่ใช้งานสะดวกและง่ายต่อการเข้าถึงการเข้ารับบริการให้คำปรึกษา อาทิ Line official ที่สามารถนำมาใช้ในการให้คำปรึกษาแบบออนไลน์นี้ได้ โดยไม่ต้องแสดงตัวตนในการเข้าขอรับคำปรึกษา																			

ระดับความคิดเห็น	ความเป็นประโยชน์ (Utility)					ความเป็นไปได้ (Feasibility)					ความเหมาะสม (Propriety)					ความถูกต้อง (Accuracy)				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบาย																				
ด้านที่ 2 การจัดการด้านการส่งเสริมการให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศ																				
2.1) หลักสูตรและการสอน	สถานศึกษามีการสอดแทรกเนื้อหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศรวมถึงการปฏิบัติตัวต่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง อาทิ สุขศึกษา และแนะแนว ชีววิทยา เป็นต้น																			
ด้านที่ 3 การจัดการด้านสิ่งปลูกสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวก																				
3.1) ห้องนำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	สถานศึกษามีการจัดสรรในส่วนของห้องนำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศตามอาคารเรียนให้เป็นทางเลอิกแก่นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศหรือจัดสร้างห้องนำแบบ All gender																			
ด้านที่ 4 การจัดการด้านสภาพการส่งออกและกิจการกรม																				
4.1) การส่งออกในอัตลักษณ์และเพศวิถีผ่านเครื่องแต่งกายหรือทรงผม	สถานศึกษาควรตระหนักและเปิดโอกาสในการให้นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศได้แสดงออกในอัตลักษณ์และเพศวิถีของตนเองผ่านเครื่องแต่งกายหรือทรงผม																			

การแปลผลแบบประเมิน (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบายการจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

โดยเกณฑ์ในการใช้วัดระดับแบบประเมิน (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบายการจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ พิจารณาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ตอบแบบประเมิน (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบายการจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ มีความหมายดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
1.00 - 1.50	มีความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องระดับน้อยที่สุด
1.51 - 2.50	มีความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องระดับน้อย
2.51 - 3.50	มีความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องระดับปานกลาง
3.51 - 4.50	มีความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องระดับมาก
4.51 - 5.00	มีความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องระดับมากที่สุด

การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เป็นกระบวนการดำเนินการวิจัยในส่วนของ การสนทนากลุ่มนั้น เป็นอีกขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างและตรวจสอบร่าง ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทาง เพศ ผู้วิจัยทำการจัดกลุ่มการสนทนากลุ่มเป็นจำนวน 2 กลุ่ม มีจำนวนสมาชิกทั้งสิ้น 16 คน โดย แบ่งผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม กลุ่มละ 8 คน ซึ่งสมาชิกแต่ละกลุ่มประกอบด้วย (ครูประจำชั้น จำนวน 2 คน, นักจิตวิทยาหรือนักแนะแนว จำนวน 2 คน, ผู้อำนวยการหรือผู้บริหาร จำนวน 2 คน และนักขับเคลื่อน จำนวน 2 คน) อีกทั้งมีผู้จดบันทึก (Note Taker) ที่จะเข้าร่วมการสนทนากลุ่มทุก ครั้งด้วย เพื่อทำหน้าที่ในการจดบันทึกรายละเอียดของข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม ซึ่งแนวคำถาม ในการสนทนากลุ่มนั้น ผู้วิจัยได้เริ่มศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเชิงนโยบายและการ คุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำแนว

คำถามไปตรวจสอบกับผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องทางด้านจิตวิทยาและการวิจัยเชิงนโยบาย และทำการปรับแก้ตามผู้ทรงคุณวุฒิที่ก่อนนำไปใช้จริง รายละเอียดแนวคำถามการสนทนากลุ่มมีดังนี้

แนวคำถามการสนทนากลุ่มมีสมาชิกแต่ละกลุ่ม ประกอบด้วย 1) ครูประจำชั้น 2) นักจิตวิทยาหรือครูแนะแนว 3) ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้บริหารโรงเรียน และ 4) นักขับเคลื่อน โดยผู้วิจัยนำแนวคิดทฤษฎีสตรีนิยมและทฤษฎีอัตลักษณ์ทางสังคมมาประยุกต์ในการสร้างข้อคำถามของการสนทนากลุ่มนี้ โดยเป็นการถามเกี่ยวกับร่างข้อเสนอเชิงนโยบายในการจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

แนวคำถามการสนทนากลุ่มสำหรับครูประจำชั้น นักจิตวิทยาหรือครูแนะแนว ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้บริหารโรงเรียน และนักขับเคลื่อนเพื่อจัดทำร่างข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อการจัดการปัญหาการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ข้อที่ 1 ท่านต้องการให้มีบริการอะไรบ้างในข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อการจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ข้อที่ 2 ท่านต้องการให้โรงเรียนมีแนวทางหรือนโยบายอะไรในการป้องกันการเกิดเหตุการณ์การคุกคามขนาดย่อมภายในโรงเรียนของกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

การสนทนากลุ่มนี้ ผู้วิจัยจะมีบทบาทหน้าที่ในการดำเนินการสนทนากลุ่ม ซึ่งมีการเตรียมความพร้อมโดยการทบทวนเอกสาร แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเก็บข้อมูลจากการสนทนากลุ่มเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการและการทำงานที่ผู้นำการสนทนากลุ่ม ซึ่งการดำเนินการสนทนากลุ่มในแต่ละครั้ง ใช้ระยะเวลาไม่เกิน 2 ชั่วโมง อีกทั้งผู้จัดบันทึกการสนทนากลุ่มในแต่ละครั้งนั้น จะมีบทบาทหน้าที่ในการจัดบันทึกสีหน้า แววตา พฤติกรรมและคำพูดเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการถอดเทปจากการสนทนากลุ่ม และทุกครั้งของการดำเนินการสนทนากลุ่มทุกครั้งเป็นการพูดคุยในรูปแบบออนไลน์และผู้วิจัยจะทำการบันทึกการสนทนากลุ่มทุกครั้งโดยการบันทึกผ่านการประชุมออนไลน์ และมีเครื่องบันทึกเสียงอีกเครื่องในการบันทึกการสนทนากลุ่มด้วยเพื่อเป็นการป้องกันการเกิดปัญหาระหว่างการบันทึกเสียงในการสนทนากลุ่ม

3. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1) ผู้วิจัยนำเสนอโครงร่างการวิจัยให้แก่คณะกรรมการตรวจสอบเพื่อพิจารณาขอจริยธรรมวิจัยในมนุษย์ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอเอกสารรับรองจริยธรรมวิจัยในมนุษย์

2) ผู้วิจัยทำการประชาสัมพันธ์แบบ (One-Page Infographic) หาผู้เข้าร่วมการวิจัยผ่านสื่อออนไลน์ โดยทำการประชาสัมพันธ์ตามแหล่งและสื่อออนไลน์ต่าง ๆ อาทิ หน้าเพจเฟซบุค (Facebook) และ ไลน์ (Line) เพื่อเปิดรับสมัครผู้เข้าร่วมการวิจัยที่มีความยินยอมที่จะเข้าร่วมโครงการการวิจัยเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกละเมิดความชานาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งการได้มาของผู้เข้าร่วมการวิจัยนี้ ผู้วิจัยไม่ได้จำกัดคนในพื้นที่ในจังหวัดใด จังหวัดหนึ่ง แต่เป็นการเปิดรับสมัครจากการสมัครใจของผู้เข้าร่วมการวิจัยทั่วทุกภูมิภาคในประเทศไทยที่ยินยอมเข้าร่วมการวิจัย ผนวกกับการใช้วิธีการคัดเลือกแบบลูกโซ่ (Snowball Selection) โดยวิธีการเชิญชวนแบบปากต่อปากของผู้เข้าร่วมการวิจัยซึ่งผู้วิจัยจะแจ้งรายละเอียดและข้อมูลต่าง ๆ อีกทั้งค่าตอบแทนใส่ในใบประกาศรับสมัคร One-page Infographic ด้วย ซึ่งเป็นกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ, ครูประจำชั้น, นักจิตวิทยาหรือนักแนะแนว, ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้บริหารโรงเรียน และนักขับเคลื่อน จำนวนรวมทั้งสิ้น 26 คน

3) เมื่อได้ผู้เข้าร่วมการวิจัยครบจำนวนผู้เข้าร่วมการวิจัยทั้ง 5 กลุ่มแล้ว (เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ, ครูประจำชั้น, นักจิตวิทยาหรือนักแนะแนว, ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้บริหารโรงเรียน และนักขับเคลื่อน) ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์การคัดเลือกของผู้เข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยนี้อันได้แก่ จุดมุ่งหมายในการวิจัย ขั้นตอนกระบวนการการวิจัย และการพิทักษ์สิทธิผู้เข้าร่วมการวิจัย รวมถึงขั้นตอนที่ผู้เข้าร่วมการวิจัยจะต้องมีส่วนร่วมในงานวิจัย

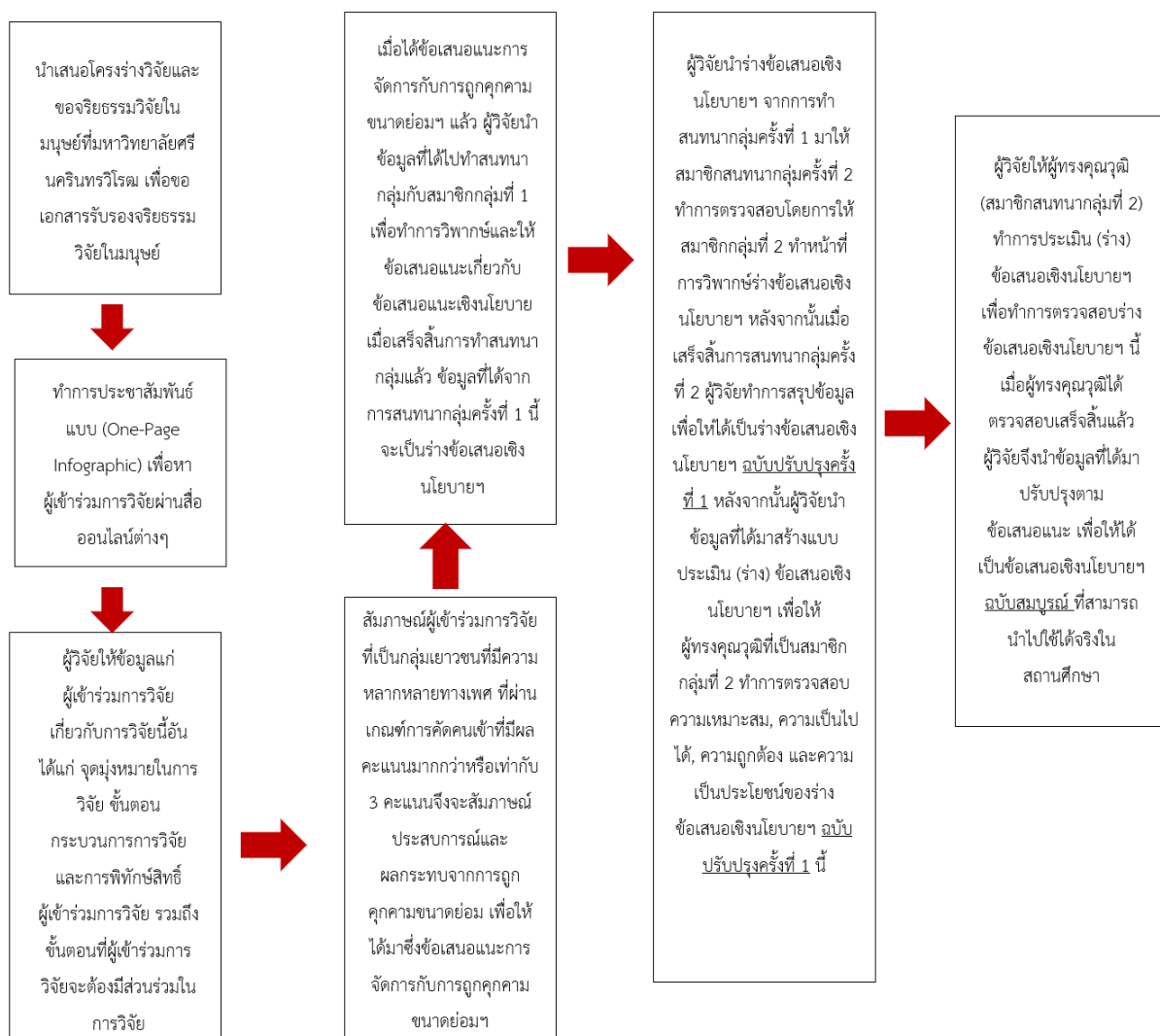
4) ผู้วิจัยเริ่มการสัมภาษณ์กลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่มีผลการประเมินตรงตามเกณฑ์การคัดคนเข้าซึ่งต้องได้ผลคะแนนมากกว่าหรือเท่ากับ 3 คะแนน ที่แปลว่ากลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศเคยมีประสบการณ์การถูกละเมิดความชานาดย่อมมาก่อน หลังจากนั้นจึงทำการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อศึกษาประสบการณ์และผลกระทบของการถูกละเมิดความชานาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศในรูปแบบออนไลน์โดยใช้โปรแกรม Zoom meeting เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเสนอแนะจัดการกับการถูกละเมิดความชานาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

5) ผู้วิจัยจัดแบ่งผู้เข้าร่วมการวิจัยที่เป็นสมาชิกการสนทนากลุ่ม โดยแบ่งออกเป็นทั้งหมด 2 กลุ่ม ซึ่งมีจำนวนสมาชิกทั้งสิ้น 16 คน โดยแบ่งผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม กลุ่มละ 8 คน ซึ่งสมาชิกแต่ละกลุ่มประกอบด้วย (ครูประจำชั้น จำนวน 2 คน, นักจิตวิทยาหรือนักแนะแนว จำนวน 2 คน, ผู้อำนวยการหรือผู้บริหาร จำนวน 2 คน และนักขับเคลื่อน จำนวน 2 คน) ผู้วิจัยมีบทบาทผู้นำกลุ่มในการสนทนากลุ่ม โดยแต่ละครั้งจะมีผู้จัดบันทึกเข้าร่วมกลุ่มทุกครั้งเพื่อทำการจัดบันทึก

สีหน้า แววตา พฤติกรรม และคำพูดของสมาชิกกลุ่ม และทำการบันทึกเสียงในการสนทนากลุ่มทุกครั้ง ระยะเวลาในการทำกลุ่มไม่เกิน 2 ชั่วโมง และเริ่มจากสนทนากลุ่มครั้งที่ 1 ซึ่งสมาชิกจะมีหน้าที่ในการให้ข้อเสนอแนะ แสดงความคิดเห็น วิพากษ์ร่วมกันผ่านรูปแบบออนไลน์โดยใช้โปรแกรม Zoom meeting เพื่อให้ได้มาซึ่งร่างข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

6) ผู้วิจัยนำร่างข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศจากการทำสนทนากลุ่มครั้งที่ 1 มาให้สมาชิกการสนทนากลุ่มครั้งที่ 2 ทำการตรวจสอบโดยการให้สมาชิกกลุ่มที่ 2 ทำหน้าที่การวิพากษ์ร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ผ่านรูปแบบออนไลน์โดยใช้โปรแกรม Zoom meeting ว่าจะมีการเพิ่มเติมในประเด็นใดเพิ่มเติม และปรับแก้ในส่วนของร่างข้อเสนอเชิงนโยบายในข้อใดบ้าง หลังจากนั้นเมื่อเสร็จสิ้นการสนทนากลุ่มครั้งที่ 2 ผู้วิจัยทำการสรุปข้อมูลจากการสนทนากลุ่มร่วมกันในกลุ่มที่ 2 และข้อมูลที่ได้มานั้นจะเป็นร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 หลังจากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลจากการสนทนากลุ่มครั้งที่ 2 สร้างแบบประเมินร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นสมาชิกกลุ่มที่ 2 ทำการตรวจสอบความเหมาะสม, ความเป็นไปได้, ความถูกต้อง และความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 นี้

7) ผู้วิจัยให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการประเมิน (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบายการจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อทำการตรวจสอบร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 เมื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงตามข้อเสนอจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้เป็นข้อเสนอเชิงนโยบายการจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ฉบับสมบูรณ์ ที่สามารถนำไปใช้ได้จริงและสามารถนำเสนอต่อผู้อำนวยการและผู้บริหารโรงเรียน เพื่อนำข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับสมบูรณ์นี้ไปใช้เป็นนโยบายระดับโรงเรียนต่อไป

ภาพประกอบ 2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้ (ชาย โภธิสิตา, 2562)

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่ม

1) ผู้วิจัยนำเสียงที่บันทึกไว้ใน การสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มมาดำเนินการถอดเทปแบบคำต่อคำ (Verbatim) ออกมาเป็นบทสนทนาที่เป็นตัวอักษรและมีการตรวจสอบความถูกต้องจากการถอดเทปโดยการฟังซ้ำเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ถูกต้องที่สุด

2) ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยนำเสนอในรูปแบบการบรรยายเป็นความเรียง และนำไปรวบรวมจัดเป็นหมวดหมู่ใหม่ตามกรอบเค้าโครงที่กำหนดไว้ล่วงหน้าจากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวกับนโยบายตามองค์ประกอบจากรูปแบบการบริหารจัดการนิสิตนักศึกษาข้ามเพศในสถาบันอุดมศึกษาไทย (Consortium of Higher Education LGBT Resource Professionals, 2016; อาทิตย์ อินต๊ะแก้ว, 2561) อย่างไรก็ตาม แม้ว่ามีการกำหนดประเด็นหลักและประเด็นย่อยไว้ล่วงหน้าแต่ผู้วิจัยจะไม่นำประเด็นเหล่านั้นมาครอบงำหรือตัดสินปรากฏการณ์ที่อยู่ในการวิจัย แต่จะใช้ประเด็นเหล่านั้น เป็นแนวทางเบื้องต้นในการวิเคราะห์ข้อมูลเท่านั้น ทั้งนี้จะให้ความสำคัญกับข้อมูลที่เกิดขึ้นในระหว่างการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่มระหว่างผู้สัมภาษณ์และผู้ให้ข้อมูลเป็นหลัก

5. การอนุมัติจริยธรรมวิจัยในมนุษย์

การวิจัยนี้ได้รับการอนุมัติการขอจริยธรรมวิจัยในมนุษย์จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เลขที่ SWUEC-G-308/2565E ซึ่งผู้เข้าร่วมการวิจัยทุกคนได้รับการยินยอมในการเข้าร่วมการวิจัย อีกทั้งผู้วิจัยได้ชี้แจงกระบวนการและการศึกษาให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยก่อนการวิจัย ก่อนการเก็บข้อมูลผู้วิจัยต้องขออนุญาตบันทึกเสียง บันทึกภาพจากผู้ให้ข้อมูลทุกครั้ง แจ้งผู้ให้ข้อมูลทุกครั้งว่ามีอิสระในการให้ข้อมูล และมีสิทธิตอบหรือไม่ตอบคำถามในประเด็นที่ไม่ต้องการเปิดเผย โดยแจ้งให้ผู้ให้ข้อมูลทราบ ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลการวิจัยไว้ในที่ปลอดภัยและสามารถถอนตัวออกจากการวิจัยเมื่อใดก็ได้ รวมถึงการแจ้งว่าข้อมูลที่ได้อาจจะเก็บเป็นความลับ มีการนำเสนอข้อมูลโดยรวมและใช้นามสมมติในการกล่าวถึงผู้ให้ข้อมูลแทนการใช้ชื่อจริง และเมื่อเสร็จสิ้นการศึกษาข้อมูลที่ได้จะถูกทำลายทิ้ง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อศึกษาประสบการณ์และผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ และ 2) เพื่อสร้างและตรวจสอบข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ผลการวิจัยระยะที่ 1

ประสบการณ์และผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ผลการวิจัยระยะที่ 2

สร้างและตรวจสอบข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสนทนากลุ่มครั้งที่ 1

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสนทนากลุ่มครั้งที่ 2

ตอนที่ 5 ผลของการตรวจสอบร่างข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ตอนที่ 6 ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศฉบับสมบูรณ์

ผลการวิจัยระยะที่ 1

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลของการวิจัยระยะที่ 1 เป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศที่ผ่านการคัดกรองด้วยแบบสำรวจประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทาง

เพศและได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 3 คะแนน ซึ่งหมายถึงเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศเคยมีประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อม โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 10 ราย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 1: คุณเอมมี อายุ 15 ปี เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ คุณเอมมียังไม่ระบุว่าตนเองเป็นเพศใด แต่มีความรู้สึกกว่าภายในตัวเองและจิตใจเป็นผู้หญิง และมีความชื่นชอบ/ความรักในเพศชาย

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 2: คุณเก้เก้ อายุ 17 ปี เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดศรีสะเกษ คุณเก้เก้ระบุตัวตนทางเพศของตนเองเป็นควีร์ (Queer)

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 3: คุณเส้นด้าย อายุ 15 ปี เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดปัตตานี คุณเส้นด้ายยังระบุตัวตนทางเพศของตนเองไม่แน่ชัด เนื่องจากอดีตเคยแต่งกายด้วยเครื่องแต่งกายผู้หญิง แต่ปัจจุบันแต่งกายด้วยเครื่องแต่งกายผู้ชาย เหมือนเกย์หรือชายรักชาย (Gay) ทั่วไป

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 4: คุณกล้า อายุ 16 ปี เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ คุณกล้ายังไม่ระบุว่าตนเองเป็นเพศใด แต่มีความรู้สึกหากได้คุยกับใครแล้วสบายใจ ค่อยมีความรู้สึกรัก/ชอบ

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 5: คุณแอนนี่ อายุ 16 ปี เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดร้อยเอ็ด คุณแอนนี่ระบุตัวตนทางเพศของตนเองเป็นหญิงข้ามเพศ (Transgender)

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 6: คุณมะลิ อายุ 18 ปี เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี คุณมะลิระบุตัวตนทางเพศของตนเองเป็นไบเซ็กชวลหรือรักได้ทั้งชายและหญิง (Bisexual)

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 7: คุณตะวัน อายุ 18 ปี เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดสระบุรี คุณตะวันระบุตัวตนทางเพศของตนเองเป็นหญิงข้ามเพศ (Transgender)

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 8: คุณแพรวา อายุ 17 ปี เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดสระบุรี คุณแพรวาระบุตัวตนทางเพศของตนเองเป็นหญิงข้ามเพศ (Transgender)

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 9: คุณจ๋อม อายุ 17 ปี เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานคร คุณจ๋อมระบุตัวตนทางเพศของตนเองเป็นชายรักชาย (Gay)

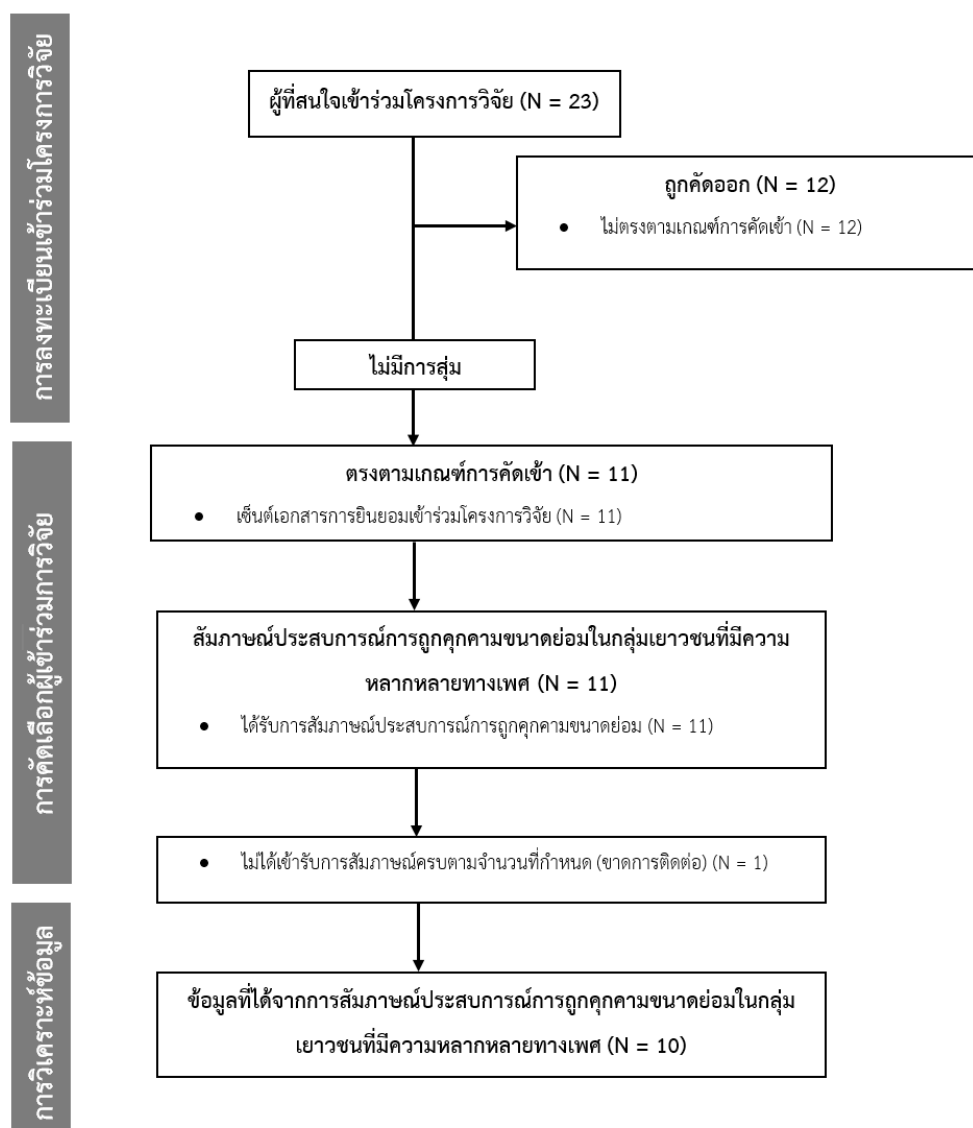
ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 10: คุณจีบ อายุ 16 ปี เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานคร คุณจีบระบุตัวตนทางเพศของตัวเองเป็นชายรักชาย (Gay)

ผู้วิจัยสรุปข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ดังตาราง 1

ตาราง 1 ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

รายที่	นามสมมติ	อายุ	ภูมิภาค/ จังหวัด	เพศภาวะ/ เพศวิถี	คะแนน ประสบการณ์ การถูกคุกคาม ขนาดย่อม
1	เอมมี	15	เหนือ/ เชียงใหม่	ยังไม่ระบุว่าเป็นเพศใด แต่มีความรู้สึกในร่างกายและจิตใจเป็นผู้หญิง และมีความชื่นชอบ/ ความรักในเพศชาย	3.2
2	เก้เก้	17	อีสาน/ ศรีสะเกษ	ควีร์ (Queer)	3.1
3	เส้นด้าย	15	ใต้/ ปัตตานี	ยังระบุตัวตนทางเพศของตัวเองไม่แน่ชัด เนื่องจากอดีตเคยแต่งกายด้วยเครื่องแต่งกายผู้หญิง แต่ปัจจุบันแต่งกายด้วยเครื่องแต่งกายผู้ชาย เหมือนเกย์หรือชายรักชาย (Gay) ทั่วไป	3.0
4	กล้า	16	เหนือ/ เชียงใหม่	ยังไม่ระบุว่าเป็นเพศใด แต่มีความรู้สึกหากได้คุยกับใครแล้วสบายใจค่อยมีความรู้สึกชอบ	3.2
5	แอนนี่	16	อีสาน/ ร้อยเอ็ด	หญิงข้ามเพศ (Transgender)	3.0
6	มะลิ	18	กลาง/ ปทุมธานี	ไบเซ็กชวลหรือรักได้มากกว่า 1 เพศ (Bisexual)	3.8
7	ตะวัน	18	กลาง/ สระบุรี	หญิงข้ามเพศ (Transgender)	3.0
8	แพรวา	17	กลาง/ สระบุรี	หญิงข้ามเพศ (Transgender)	3.1
9	จ๋อม	17	กลาง/ กรุงเทพมหานคร	ชายรักชาย (Gay)	3.1
10	จีบ	16	กลาง/ กรุงเทพมหานคร	ชายรักชาย (Gay)	3.1

จากข้อมูลเบื้องต้นที่แสดงให้เห็นถึงข้อมูลของเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์การคัดเลือกจำนวน 10 คน ซึ่งผู้วิจัยขอสรุปผลจำนวนผู้ที่สนใจในการเข้าร่วมโครงการวิจัยที่เป็นกลุ่มเยาวชนนี้จากทั่วทุกภูมิภาค โดยมีเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่มีความสนใจเข้าร่วมโครงการวิจัยจำนวน 23 คน ซึ่งมีจำนวน 12 คนที่มีผลการคัดกรองเบื้องต้นไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในงานวิจัยจึงถูกคัดออก และจำนวน 1 คนไม่สามารถเข้ารับการสัมภาษณ์ ประสิทธิภาพการถูกคุกคามขนาดย่อมครบตามจำนวนที่กำหนด ส่งผลให้มีผู้ที่ถูกคัดออกจากโครงการวิจัยนี้ จำนวน 13 คน ผู้วิจัยจึงสรุปจำนวนเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่สมัครเข้าร่วมโครงการวิจัย ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 สรุปจำนวนเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่สมัครเข้าร่วมโครงการวิจัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

การศึกษานี้เป็นการสัมภาษณ์ถึงประสบการณ์เกี่ยวกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศช่วงอายุระหว่าง 15 – 18 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาจำนวน 10 คน อีกทั้งผลกระทบจากประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อม หรือแม้แต่การก้าวผ่านประสบการณ์จากการถูกคุกคามขนาดย่อม รวมไปถึงข้อเสนอเชิงนโยบายที่จะเข้าไปจัดการการเกิดการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศโดยกล่าวถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนให้เกิดร่างข้อเสนอเชิงนโยบายที่จะเข้าไปป้องกันการเกิดการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ จากกลุ่มเยาวชนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาทั่วทุกภูมิภาค อาทิ ภาคเหนือ กลาง อีสาน และใต้ ที่ได้บอกเล่าถึงประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยขอเสนอผลการศึกษาประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

• ประสบการณ์ของกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่ถูกคุกคามขนาดย่อม

หมายถึง การกระทำที่แสดงออกถึงความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ด้านคำพูด (การดูถูก, ดูหมิ่น) ด้านร่างกาย (การลวนลามทางด้านร่างกาย, การทำร้ายร่างกาย) เป็นต้น โดยเป็นการกระทำที่มีเจตนาหรือไม่เจตนาที่กระทำ ซึ่งแสดงออกถึงการดูถูก ดูหมิ่น ด้อยค่า หรือแม้แต่การที่เยาวชนถูกเพิกเฉย การละเมิดความเป็นส่วนตัว การลดหรือยุติความสัมพันธ์ การดูถูกเหยียดหยาม การละเลย/ เพิกเฉย การสรุปเหมารวม การถูกคุกคามขนาดย่อมซ้ำซ้อน รวมถึงการถูกเลือกปฏิบัติ เนื่องด้วยเป็นกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ส่งผลให้เยาวชนเกิดความรู้สึกแปลกแยกแตกต่างจากคนหมู่มาก อีกทั้งก่อให้เกิดความรู้สึกที่ไม่เท่าเทียม หรือไม่ได้รับความยุติธรรมเมื่อแสดงออกถึงอัตลักษณ์ทางเพศที่แตกต่างจากความคาดหวังทางสังคม

ประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศจากการสัมภาษณ์ประสบการณ์ สามารถแบ่งหมวดหมู่ของการถูกคุกคามขนาดย่อมออกได้เป็น 9 หมวดหมู่คือ การถูกกระทำความรุนแรงทางด้านร่างกาย, การถูกลวนลามทางด้านร่างกาย, การลดทอนคุณค่า, การละเมิดความเป็นส่วนตัว, การลดหรือยุติความสัมพันธ์, การดูถูกเหยียดหยาม, การสรุปเหมารวม และการถูกคุกคามขนาดย่อมซ้ำซ้อน โดยมีรายละเอียดดังนี้

• การถูกระทำ ความรุนแรงทางด้านร่างกาย

หมายถึง การถูกระทำ ความรุนแรงทางด้านร่างกาย เช่น การผลัก การตี การชกต่อย เป็นต้น ส่งผลให้เยาวชนได้รับบาดเจ็บ ร่างกายมีรอยบาดแผล พกซ้ำตามเนื้อตัวร่างกาย เนื่องจาก การไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมเพียงเพราะว่าเป็นกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ส่งผลให้ เยาวชนกลุ่มเหล่านี้ได้รับผลกระทบต่อจิตใจให้ได้รับบาดเจ็บทางจิตใจต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ความรู้สึกเศร้าเสียใจ ทุกข์ทรมาน และหวาดกลัวต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเอง

“ผมเคยมีนะครับ เตะเลยครับ เตะเราจนล้มหรือบางที่เราเดินๆ อ่านหนังสือกับเพื่อนว่า อะไรไปกับเพื่อน เขาก็เตะบอลใส่เราก็มียูครับ เวลาโดนอัคบอลใส่หรืออะไรเขาจะไม่มีการขอโทษนะครับ เขาจะมองเป็นเรื่องขำแล้วก็จะตลกไปทั้งคณะเลยครับ เวลาที่ผมโดนความรุนแรงนะครับ จะไม่มีใครมาขอโทษอะไรครับ เขาจะมองเป็นเรื่องตลกเลยนะครับ” (กล้า), ยังไม่ระบุว่าเพศใด

“คุณพ่อคือเอาไม้กวาดนะคะมาตีจนขาเรามันแบบมันหักอะคะ คุณแม่เขาก็ทำอะไรไม่ได้คะ เพราะว่าคงสู้พ่อไม่ได้ เพราะพ่อก็คือใหญ่แล้วแบบเป็นหัวหน้าครอบครัวเขาก็ให้แบบเราแบบว่าเอออย่าไปแบบแสดงกิริยาท่าทางที่มันแบบนี่อะคะ ตั่งตั่ง” (เก้เก้), เคียวร์

“...ช่วงนั้นผม ผมทนไม่ไหว เขาก็เคยมาต่อผมด้วย แล้วก็ว่าเราเยอะเลย ว่าอีกะทยอ้วนเนี่ยครับ แล้วเขาเดินเข้ามา แล้วเขาก็มาต่อ มีเพื่อนถ่ายคลิปไว้ด้วย” (จีบ), ชายรักชาย

“จะเป็นฟิลเหมือนว่าเรากับเพื่อนเราที่เออ...เหมือนกันนะคะ แล้วแบบตั่งตั่งอะไรประมาณเนี่ยคะ แล้วโดนเพื่อนผู้ชายในห้องเนี่ยคะ ผลักเราหรือว่าเออชอบสกดขาเราแบบนี้คะ” (แอนนี่), หญิงข้ามเพศ

“เขากลับแก้งเรา โดยการเอาหนังสือมาตีหัวเรา กลับแก้งเรา” (ตะวัน), หญิงข้ามเพศ

• การถูกลวนลามทางด้านร่างกาย

หมายถึง การที่เยาวชนถูกระทำโดยการถูกลวนลามทางด้านร่างกาย โดยผู้ที่ถูกระทำ (เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ) ไม่ได้อนุญาตให้กระทำการดังกล่าว เช่น การจับหน้าอก จับก้น หรือแม้แต่จับอวัยวะเพศ เป็นต้น เนื่องด้วยสาเหตุมาจากเยาวชนเป็นกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยถูกระทำซ้ำแล้วซ้ำเล่า ก่อให้เกิดความเจ็บปวดร้าวทางด้านจิตใจและอารมณ์ ความรู้สึก โดยที่ผู้กระทำนั้นเห็นว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการหยอกล้อและคิดว่าเป็นสิ่งที่เยาวชนกลุ่มเหล่านี้ชอบหรือต้องการให้จับในพื้นที่ส่วนต่าง ๆ เหล่านั้น

“ผมเคยโดนก็คือ เขาจับไปแล้วก็แก้ผ้า แล้วก็บอกว่าขอดูหน่อยมันเหมือนของผู้ชายทั่วไปมัย แล้วก็เขาจับนั่นนี่ แต่ก็ยังไม่ทันทำ ก็มีครูมาเห็นก่อนพวกเขาก็เลยไม่กล้าทำ แต่ก็มี

บ่อยครั้งครับ ที่พวกเขาพยายามจะแก้งหรือแบบว่าอะไรประมาณนี้นะครับ” (กล้า), ยังไม่ระบุว่า เป็นเพศใด

“เขาก็พยายามจะแบบแก้เสื้อนักเรียนเรา ปลดกระดุมเสื้อนักเรียนเรา เขาพยายามปลดๆ แล้วเราพยายามดึงเก็บเนี่ยคะ เขาจะแบบผลัดเราลงไปแล้วเขาก็พยายามปลดเรา...” (เอมมี), ยังไม่ระบุว่า เป็นเพศใด

“เขาก็จะแบบฟิลแบบว่ามากอดเราบ้าง มาจับกันเราบ้างอะไรประมาณนี้นะคะ มาแบบ ตอนเราเปลี่ยนชุดกีฬา ตอนนั้นก็จะเป็นแบบเรียนวันพุธ เรียนพละวันพุธนะคะ ตอนเปลี่ยนเสื้อนี้ เขาก็จะถกทางเกงเราบ้างอะไรประมาณนี้คะ ตอนเปลี่ยนชุดในห้องด้วยกัน” (เก้เก้), เควีร์

“ถ้าเป็นจับนม จับตูดเราแบบนี้ จะเป็นเพื่อนที่เหมือนรู้จักผ่านๆ แล้วแบบๆ ฟิลแบบ อยากดูว่ามีนมเหมือนผู้หญิงมั๊ย มาจับดูว่าตูดใหญ่ประมาณเนี่ยคะ พอเขาจะมาจับ มาอะไร เราก็แบบถอยออกห่างเลยคะ” (แอนนี่), หญิงข้ามเพศ

“...แบบมาจับกันเรา แบบเฮ้ย...ตูดนี้ม่วะ มาแบบมาเล่นนะครับ แล้วก็มาตีบ้างอะไรเงี้ย” (มะลิ), รักได้มากกว่า 1 เพศ

• การลดทอนคุณค่า

หมายถึง การแสดงออกทางด้านคำพูดที่แสดงออกถึงการดูถูก ดูหมิ่น ล้อเลียน ให้เยาวชนเกิดความรู้สึกว่าตนเองเป็นตัวตลก หรือตัวประหลาดในคนหมู่มาก เนื่องด้วยเป็นกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ทำให้ผู้ถูกกระทำเกิดความรู้สึกแปลกแยก แตกต่างจากผู้อื่น อีกทั้งการแสดงออกทางด้านพฤติกรรม เช่น การแสดงสีหน้า แววตา ปฏิกริยาทางร่างกาย เป็นต้น ที่แสดงออกถึงการไม่ชอบใจ การเหยียด การดูถูก ดูหมิ่น ในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

“...อิตู๊ด อีกะเทยควาย ใครจะไปเล่นกับมึง มึงมันทุเรศแบบว่าแบบเดี๋ยวกีมาจับเย็ดตูด ประมาณนี้เลยพี่ ประมาณนี้...ตอนประถมก็จะเป็นแบบไอ้กะเทย ใครอยากจะไปเล่นด้วยแบบนี้ ขยะแขยงวะ น่ากลัว แต่ก็จะเป็นผู้ชายก็จะเป็นช่วงเป็นประมาณแบบว่าก็มีบางกลุ่มเหมือนกันที่แบบว่าบอกว่า เฮ้ยแบบชอบผู้หญิง อย่ามาเล่นกวนะเว้ยแบบว่า เดี๋ยวยึดตูดทำงอะไรอย่างเงี้ย” (มะลิ), รักได้มากกว่า 1 เพศ

“แล้วเขาก็จะบอกว่า ไอ้ตูด ไอ้เกย์ ด้วยความที่ตอนนั้นเราตัวใหญ่มากกว่านี้ เขาจะบอกว่าไอ้กะเทยควายอะไรเงี้ยครับ แล้วเขาก็จะด่าเรา ไอ้ดำ ไอ้ผิวดุสเนี่ย สารพัดเลยครับ คำก็บางทีก็มีพาดพิงไปถึงพ่อแม่ด้วยครับว่า เลี้ยงยังงี้ให้ลูกเป็นแบบนี้อะไรเงี้ยครับ” (กล้า), ยังไม่ระบุว่า เป็นเพศใด

“คำพูดที่จะมา แบบอึกะเทยหัวโปก ไร้สติ ไร้ชายไม่แท้บ้างอะไรประมาณนี้คะ แบบตั้งใจเป็นผู้ชายนะอะไรแบบนี้คะ จะพูดคำพูดประมาณนี้บ่อยมากเลยคะ ตั้งแต่เด็กเล็กจนถึงโตเลยคะ...” (แอนนี่), หญิงข้ามเพศ

“จะมีแค่ตัวผมและเพื่อนและมีพวกผู้หญิงผู้ชายอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วยทุกคนก็เป็นเพื่อนกลุ่มหนึ่งอยู่ด้วยกันแล้ว โดนว่าตุ๊ดดำ แล้วก็ฆ่า ซึ่งผมไม่ฆ่าด้วยมันก็เลยรู้สึกไม่ดีเหมือนกันในช่วงนั้น” (จ๋อม), ชายรักชาย

“อดีตก็จะเจอประมาณช่วงมัธยม ก็เจออยู่เหมือนกัน เราตอนนั้นก็คือเข้ามัธยมมาใหม่ๆ นะคะ เป็นเพื่อนใหม่อะไรอย่างเงี้ย เราก็ไม่ค่อยสนิทกัน แบบมันก็จะมีแบบพูดแบบว่าไม่ให้เกียรติกันบ้างนะคะ ยังไม่รู้จะยังไงเขาก็จะแบบพูดไปในเชิงแบบดูถูกเหยียดหยามเราว่า เธอเป็นกะเทยหรืออะไรประมาณนี้คะ” (เก๋ไก๋), เคเวียร์

• การละเมิดความเป็นส่วนตัว

หมายถึง การที่เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศเมื่อประสบพบเจอกับปัญหาต่าง ๆ ที่ถูกระทำ ความรุนแรงทั้งทางด้านการกระทำและคำพูดนั้น เช่น เยาวชนมักจะถูกคนรอบข้างถามถึงความชอบ รสนิยมทางเพศ การใช้ยาฮอร์โมน ต่อหน้าสาธารณะ ส่งผลให้เยาวชนเกิดความรู้สึกอับอายและอึดอัดใจที่จะตอบคำถามเหล่านั้น หรือแม้แต่การกระทำที่แสดงออกถึงการดูถูกดูแคลนเป็นส่วนตัวในกลุ่มเยาวชน เนื่องด้วยเป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยเยาวชนจะถูกกลั่นแกล้ง ล้อเลียน เมื่อต้องเข้าห้องน้ำทำธุระส่วนตัว เช่น การถามเรื่องส่วนตัวในการขับถ่ายปัสสาวะ การแอบดูตอนเข้าห้องน้ำ หรือแม้แต่การพูดเชิงล้อเลียนในกลุ่มคนข้ามเพศเมื่อเข้าห้องน้ำ ก่อให้เกิดความรู้สึกอับอาย เกิดบาดแผลทางจิตใจ หรือร้ายแรงถึงขั้นการไม่กล้าที่จะเข้าห้องน้ำในสถานศึกษา

“จะเจอเป็นเพื่อนที่ไม่ค่อยสนิทมากกว่าคะก็จะถามประมาณว่าได้เทคฮอร์โมน ไม่กินยาเหมือนคนอื่น ได้กินเหมือนกะเทยคนอื่นไหมนี้คะ หรือแม้แต่ตอนเข้าห้องน้ำผู้ชายเขาจะแบบแอบมองกันบนห้องน้ำที่มันมองเราแบบบางครั้งเขาก็ชอบมามองเราจนทำให้บางครั้งโดยการที่เข้าห้องน้ำไปเราหวาดระแวง แอนนี่ไม่เคยเข้าห้องน้ำโรงเรียนตั้งแต่ป.3 ยันม.3 แอนนี่จะอยากฉี่ขนาดไหนแอนนี่ฉี่ฉี่ มาฉี่ที่บ้านเพราะแอนนี่รู้สึกที่บ้านปลอดภัยสุด อยู่โรงเรียนเมื่อไหร่ทุกวันๆ แอนนี่จะต้องมองถ้าจะฉี่ปุ๊บอยากจะฉี่จริงๆก็โอเคถ้าอันไม่ไหวแล้วก็เข้าไปฉี่ก็จะมองบน เพดานตลอด เพราะว่าบนเพดานจะมีประตูเล็กๆที่ผู้ชายสามารถดูกันได้แล้วเขาก็จะยื่นฉี่ด้วยมองไปด้วย ทำให้แอนนี่ไม่กล้าเข้าห้องน้ำโรงเรียนถ้าเข้าปั๊บก็ต้องมองต้องระวังละ มันกระทบจิตใจเราแล้วก็จะกระทบความปลอดภัยของเราด้วยเพราะเราระวังเวลาฉี่เลย” (แอนนี่), หญิงข้ามเพศ

“จ๋อมไม่รู้ว่าคุณอื่นเคยเจออะไรขนาดนั้น แต่คือจ๋อมเคยเจอจะแอบดูเวลาเราเข้าห้องน้ำ แล้วก็ไม่ค่อยก็คือเอาง่ายๆคือไปโรงเรียนทุกครั้ง ก็จะไม่เข้าห้องน้ำเลยถ้าไม่จำเป็นจริงๆ เพราะว่าเราถูกเพื่อนแบบแกล้งแต่ก็ไม่ได้แกล้งแบบร้ายแรงมาก แต่มาแอบดูอะไรแบบนี้มันก็รู้สึกไม่มั่นใจในตัวเอง แบบอายุเพื่อนอะไรแบบนี้ นะครับผม ก็รู้สึกว่าเขาจะเมิดความเป็นส่วนตัวของเราอะครับ” (จ๋อม), ชายรักชาย

“อันนี้เคยครับเหมือน เหมือนกับญาติครับ ญาติเขาก็ทำแบบ หล่อขนาดนี้ชอบผู้ชายหรือชอบผู้หญิงเนี่ยครับ อย่าเป็นเพศทางเลือกเลยกลับมาเป็นผู้ชายดีกว่าครับ” (เส้นด้าย), ยังไม่ได้ระบุเพศ

“คือเหมือนจะถามแบบว่าอยากรู้ อยากให้ผมบอกว่าผมเป็นอะไรผมเป็นเพศอะไรอย่างเงี้ย แบบถามตอนที่คนอยู่เยอะมากเลยพี่ แล้วก็ผมทำให้ผมรู้สึกว่าห่วยคือต้องการอะไรเนี่ยคือต้องการให้แบบคนอื่นล้อเราหรืออะไรเงี้ย” (มะลิ), รักได้มากกว่า 1 เพศ

“ถ้าเป็นสถานการณ์ตรงนั้นเราก็คงหัวเราะกลบเกลื่อนไปครับอย่างนี้ แต่ข้างในเราก็คงรู้สึกว่ารู้สึกไม่ดีอะ เราแบบไม่โอเคที่เขาพูดแบบนี้ เพราะว่าแต่ละคนก็มีฐานะอะไรเหมือนกัน ไม่สามารถที่จะมีเงินมาเทคยาให้ได้ทุกเดือนนะอะ” (เก้เก้), เคียวร์

• การลดหรือยุติความสัมพันธ์

หมายถึง การที่เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศเมื่อประสบพบเจอกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เจอกับการกระทำที่แสดงออกถึงว่าเมื่อคนรอบข้างทราบถึงอัตลักษณ์ทางเพศ รสนิยมทางเพศที่แท้จริงของกลุ่มเยาวชนกลุ่มนี้ ทำให้บุคคลรอบข้างลดสถานะ ตีตัวออกห่าง รวมไปถึงยุติความสัมพันธ์ เนื่องจากเยาวชนเป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ทำให้เยาวชนเกิดความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจที่ไม่ได้รับความเท่าเทียมเนื่องด้วยเหตุแห่งเพศที่ยังไม่ค่อยได้รับการยอมรับจากสังคมในสถานศึกษา

“เมื่อก่อนเคยมีครับ ตั้งแต่เด็กๆ เพราะว่าตั้งแต่เด็กเราก็คงด้วยความที่เพศช่วงแรกๆเขาจะไม่ยอมรับว่าเขาเป็นครับ เรายอมรับว่าเป็นปู้ป ไม่ว่าจะชายเอ้ยไม่ว่าจะหญิงเอ้ยไม่ว่าจะครูเอ้ยเขาจะตีตัวออกห่างจากเรา เพราะสมัยนั้น เอมมีรู้สึกว่าตอนนั้นเรื่องแบบนี้ไม่เปิดกว้างพอ ตอนนั้นเรื่องแบบนี้ยังไม่เปิดกว้างพอเราบอกว่าโอเคเราเป็นคนที่มีความหลากหลายทางเพศนะ ผู้หญิงจากที่ความจริงที่เราเคยคุยด้วยเยอะเล่นกันเยอะ เขาก็จะไม่เล่นกับเราแล้วเขาจะบอกว่าจะมาเล่นกับฉันทำไมเธอเป็นผู้ชายไม่ใช่เธอไปเล่นกับผู้ชายสิพอเล่นกับผู้ชายปู้ปผู้ชายก็บอกมาเล่นกับฉันทำไมเธอเป็นแบบนี้ไม่ใช่เธอเธอไปเล่นกับผู้หญิงสิเธอต้องอยู่เล่นกับผู้หญิงไม่ใช่เธอไปอยู่กับครูก็อ้าว..เธอไม่มีเพื่อนเล่นอีกเธอ” (เอมมี), ยังไม่ระบุเพศ

“กลุ่มเพื่อนผู้ชายอะเขาเหมือนกับว่าเขาเคยตีตัวออกห่างจากเรา เนื่องจากเราเป็นเกย์แบบนี้ แล้วก็แบบไม่ค่อยไปกินข้าวกับเรา... รู้สึกเสียใจครับ รู้สึกเหมือนเราเป็นตัวแปลกนะครับ ทำไมเพื่อนถึงทำแบบนี้ตีตัวออกห่างแล้วกลับมานั่งคิดย้อนคิดครับ” (เส้นด้าย), ยังไม่ระบุเพศ

“มันก็มีแค่แบบผู้หญิงแบบที่ เริ่มเข้าหาเราหน่อยลงประมาณนี้ครับเฉยๆ มากกว่า ไม่เชิงว่าไม่เข้าใกล้ครับ ก็คือแบบว่าก็คือเข้าใกล้แบบแต่แบบจาก บ่อย ๆ ไซ้ครับ เขาอาจจะรู้ว่าเราไม่มีโอกาสไปชอบเขามากกว่าเขาเลยค่อยๆ ถอยห่างผมไป ลดการเข้าหาลง” (จ๋อม), ชายรักชาย

“เคยเจอค่ะ (กับใครอะคะ) กับพวกเพื่อนผู้ชายอะไรแบบนี้ค่ะ ที่แบบ เขาก็อยู่ช่วงประมาณมอต้นมอหนึ่งนะค่ะ เขาก็คิดว่าเราน่าจะเป็นผู้ชาย เขาก็เล่นกับเราแบบสนุกสนานแต่พอเราแบบบอกว่าเป็นแบบนี้เขาก็เริ่มที่จะไม่ค่อยเล่นกับเรา จะพูดกับเราหน่อยลงแบบนี้อะค่ะ ก็รู้สึกน้อยๆ ที่แบบ ไม่เข้าใจเพื่อนทำไมถึงแบบเขาเรื่องนี้มาคิดกับการที่เราจะเป็นเพื่อนกันแบบนี้อะค่ะ” (แอนนี่), หญิงข้ามเพศ

“ถ้าเป็นช่วงตอนประถมก็จะมีเป็นฟีลประมาณแบบว่า แบบเหยียดอะครับ ว่าไม่ให้เพื่อนทั้งห้องคุยกับเราแล้วเราก็เลยคบแต่กับเพื่อนผู้หญิงแล้วแบบคือมีแต่เพื่อนผู้หญิงครับ” (มะลิ), รักได้มากกว่า 1 เพศ

“เพื่อนว่าแบบเฮ้ย มันเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ เป็นไปได้ไง อะไรประมาณเนี่ย แล้วเพื่อนก็ตีตัวออกห่าง” (จิบ), ชายรักชาย

• การดูถูกเหยียดหยาม

หมายถึง การที่เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศเมื่อประสบกับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เจอกับการกระทำที่แสดงออกถึงการลดคุณค่า การดูถูก หรือแม้แต่การดูถูก ด้วยถ้อยคำหรือการกระทำที่กระทำด้วยความตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ ทำให้เยาวชนเกิดความรู้สึกดูถูก ต่ำต้อย ไม่ได้รับความเป็นธรรม เนื่องด้วยตนเองเป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ

“เหมือนประมาณว่าแบบเฮ้ะ ผู้หญิงคนนี้ทำอันนั้นนะ ผู้ชายคนนี้ทำแบบนี้แล้วเหมือนขึ้นมาที่หนูอะ ส่วนเธอเป็นไรนะหรือ ไม่ต้องทำเนอะ ไม่มีเพศเหมือนเขา แกพูดประมาณนี้ค่ะ” (แอนนี่), หญิงข้ามเพศ

“จะมีอยู่ช่วงหนึ่งหนูเรียนกับครูคนนี้นะ ครูที่พูดตอนกีฬาปีประมาณเรียนเกี่ยวกับอาชีพเนี่ย เขาก็ถามว่าใครอยากเป็นอันนี้แล้วอยู่ๆ ก็พูดขึ้นมาว่า ไหนใครโตมาอยากเป็นกะเทยบ้าง แล้วเพื่อนก็ขึ้นมาที่หนูหมดเลยคะ แล้วก็ซำกั้นในห้องนี้” (ตะวัน), หญิงข้ามเพศ

“...เป็นรุ่นพี่เขาบอกว่าผิดเพศอะ อะไรอย่างเงี้ย ชอบผู้หญิงอยู่ดีไม่ชอบ ชอบผู้ชายเฉยอะไรอย่างเงี้ย” (มะลิ), รักได้มากกว่า 1 เพศ

“โดยมีครูท่านหนึ่ง คำพูดที่พูดว่าเธอเป็นแบบเนี้ยจบไปจะทำอาชีพอะไร อะไรแบบนี้ครับ” (จ๋อม), ชายรักชาย

“จากคุณครูคะ...เขาพูดประมาณว่าจบไปจะไปเรียนอะไร แล้วหนูก็ตอบประมาณว่าหนูอยากเป็นพยาบาลแต่ว่าเขาพูดตอบขึ้นมาว่าหน้าอย่างนี้เหวอ เรียนพยาบาล” (แพรวา), หญิงข้ามเพศ

• การละเลย/เพิกเฉย

หมายถึง การที่เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศเมื่อประสบกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เจอกับการกระทำที่ไม่ได้รับความเท่าเทียมเนื่องด้วยเหตุแห่งเพศ ซึ่งสถานศึกษาละเลยในกลุ่มเยาวชนกลุ่มนี้ไป ซึ่งจะทำให้ความสำคัญเพียงเพศที่ตรงตามกำเนิดนั้นคือชายหรือหญิงเท่านั้น โดยสถานศึกษามักจะมองข้ามกลุ่มเยาวชนกลุ่มนี้ไป ทำให้เยาวชนไม่ได้รับความเท่าเทียม หรือการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ควรได้รับ เช่น ห้องน้ำ ทรงผม เครื่องแต่งกายนักเรียน ลูกเสือ ยุวกาชาด หรือแม้แต่ห้องพัก/ห้องอาบน้ำ เมื่อต้องเข้าค่ายพักแรม

“...ในช่วงมัธยมต้นครับ ก็คือผอ. โรงเรียนเนี้ยแหละครับ เขาน่าจะอคติกับพวกสิ่งเหล่านี้ด้วยครับ เขาก็บังคับให้แบบต้องแบบตัดผมทรงผู้ชายเท่านั้น ก็คือเป็นทรงทรงไม่ใช่แบบไม่ใช่ทรงทรงครับ เป็นทรงนักเรียน ก็คือทุกคนต้องตัดทรงนักเรียนทุกครั้งก็แบบรู้สึกทำให้หลายๆคนที่แบบอยากไว้ผมยาว ทำให้ไม่มั่นใจในตัวเองหลายคนที่ผมเห็นนะครับ แล้วก็แบบว่ากิจกรรมต่าง ๆ ก็เหมือนแบบจำกัดแค่เพศหญิง เพศชาย เพศชายไม่สามารถแต่งเป็นเพศหญิงได้แบบนี้ครับ... มองว่ามันคือเพศเหล่านี้อาจจะยังได้รับความเท่าเทียมอย่างแท้จริงที่ จ๋อมมองครับ เพราะว่าอย่างน้อยเราอาจจะไม่ได้โดนแค่โรงเรียน เราอาจจะโดนจากคนทั่วไปมันก็สามารถเกิดขึ้นได้ มองว่าเราควรที่จะเพิ่มความเท่าเทียมให้กับกลุ่มแล้วก็แบบว่ามองทุกเพศเป็นเหมือนมนุษย์คนเดียวกันนะครับ ไม่อยากให้มองว่านี่คือเพศต่าง ๆ หรือจำกัดแค่เฉพาะเพศหญิงเพศชายเท่านั้นครับ ก็คือว่าอยากให้เปิดกว้างกันทุกคนครับ” (จ๋อม), ชายรักชาย

“ถามว่าการแยกห้องน้ำเออ การเข้าค่ายเอออะไรอย่างเงี้ย มันยังมีอยู่เพราะรู้สึกว่ายังแบบบางครั้งที่เราเข้าค่ายลูกเสือกันเนี้ยแบบต้องแบบแยกชายหญิงนะ ชายห้ามไปหาหญิงเท่านั้น แล้วเรารู้สึกว่า เราไม่ได้อยากอยู่กับผู้ชายแต่เราอยากอยู่กับผู้หญิง เราไปหาไม่ได้เหวออย่างเงี้ยครับ ถ้าเราไปหาที่จะถูกตำกว่าเงี้ย ถูกใส่ร้ายบ้างว่าเราไปหาผู้หญิงในเรื่องแบบอย่างอื่นไม่ได้แบบเรื่องแบบเพื่อนกันแต่เป็นเรื่องแบบที่เราู้กันมากกว่าอะที่แบบเรื่องแบบนั้นเนี้ยเออแบบรู้สึกว่ายังแบบ ตรงนี้เราควรเปลี่ยนว่าชายก็ไปหาหญิงได้ไม่จำเป็นต้องจำกัดเพราะรู้สึกว่ามันรู้สึกมัน

เป็นอะไรที่เปิดกว้างความหลากหลายทางเพศ มันก็ชื่อแล้วว่าความหลากหลายซึ่งแปลว่าในโลกนี้ไม่มีแค่ชายกับหญิงเท่านั้นนะ” (เอมมี), ยังไม่ระบุเพศ

“ส่วนตัวหนูคิดว่าเขาเพิกเฉยนะคะ เขายังเหมือนแบบว่ามันยังแบ่งแยกอยู่ค่ะ ทั้งห้องน้ำ ทั้งแบบว่าทั้งเครื่องแต่งกาย ระเบียบ อย่างเช่น วิชาลูกเสือ ก็แบ่งเหมือนกัน ถ้าทำโทษก็คือทำโทษ เป็นชายไปเลย อย่างนี้ก็จะหนักกว่าผู้หญิง” (ตะวัน), หญิงข้ามเพศ

“เหมือนบางครั้งเราก็เหมือนถูกแบ่งออกจากพวกครับ เหมือนๆ โดนแบ่งแยกจากคนที่แบบเหมือนเป็นเพศหญิงและเพศชายครับ บางทีมันก็รู้สึกเสียใจ เสียเซลฟ์อะครับ แบบทำไมเราถึงไม่มีสิทธิ์เข้าถึงอะครับ ไซ” (เส้นด้าย), ยังไม่ระบุเพศ

“รู้สึกเหมือนเราไม่ได้ถูกยอมรับในสังคม ก็เป็นคนเป็นเพศๆ หนึ่งอย่างนี้ค่ะ รู้สึกไม่เปิดใจยอมรับพวกเรา ประมาณนี้...ก็รู้สึกว่าเราไม่ได้ยอมรับในสภาพเพศของพวกเรา ไม่ยอมรับในสิ่งที่พวกเราเป็น ไม่ยอมรับในสิ่งที่พวกเราแสดงออกอะค่ะ” (แอนนี่), หญิงข้ามเพศ

• การสรุปเหมารวม

หมายถึง การที่เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศเมื่อประสบกับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นการกระทำที่ถูกคนรอบข้างเหมารวมว่าการที่เป็นกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศจะมีลักษณะตามที่คิดไว้ เหมารวม หรือเคยเห็นภาพตามสื่อต่าง ๆ จึงมักจะตัดสินตามความคิดของตนเอง เช่น การกล้าแสดงออก การแต่งกายมีรูปร่างหน้าตาสวยงาม การมีความสามารถรอบด้านทั้งการเรียนและกีฬา เป็นต้น ซึ่งสังคมหรือคนทั่วไปมักไม่เข้าใจความแตกต่างในเรื่องเพศ การแสดงออก ตัวตนแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน ส่งผลให้เยาวชนได้รับผลกระทบจากการเหมารวมนี้เกิดความรู้สึกกดดัน เครียด หรือแม้แต่ความน้อยใจที่คนรอบข้างหรือสังคมไม่เข้าใจในตัวตนที่แท้จริงของเยาวชนกลุ่มนี้

“...ก็จะเป็นแม้ว่าคำพูดที่โดนครูปุดแบบว่าเออถ้าเป็นแบบกะเทยหรือเพศนี้เนี่ยก็จะแบบว่าต้องเรียนเก่งกว่าผู้ชายนะ ต้องแบบกล้าแสดงออกนะ ต้องเล่นวอลเลย์บอลเป็นนะ ต้องแบบอะไรหลายๆ อย่าง ที่ต้องทำให้มันเหนือกว่าเพศอื่นนะคะ แต่ว่าส่วนตัวเราก็คือจะเล่นวอลเลย์ไม่เป็นอย่างเงี้ย คนอื่นก็ชอบพูดแบบว่าเออทำไมไม่เป็นกะเทยเล่นวอลเลย์ไม่เป็นอะไรประมาณนี้... แล้วก็เคยเจออะก็จะเป็นแบบว่าเพื่อน เพื่อนที่ไม่ค่อยสนิทแล้วก็เล่นกันแล้วด้วยแล้วก็พูดแบบเออวันไหนที่เราไม่ได้แต่งหน้ามานี้เข้าใจว่าเธอแต่งหน้ามาหน่อย มันดูแบบไม่เป็นผู้หญิง มันดูไม่สวยนะ ต้องแต่งหน้าทาปากเขียนคิ้วอะไรมาอย่างเงี้ย” (เก้ไก่), เคเวียร์

“เคยมีแผลที่เคยมีอยู่บ้างแต่ส่วนมาก พี่คิดดูนะครับว่าคนที่มีความหลากหลายทางเพศส่วนมากเขาจะไปจับแต่งตัวให้เป็นอะไรก็มากกว่า ส่วนมากถ้าเรามองอย่างงี้คือเขาจะจับเราไป

แต่งตัวแบบตัวตลกแบบ ถ้ามองแบบแต่งตัวเป็นผู้หญิงก็จะเป็นผู้หญิงตลกแบบ... ขบวนการแหวด ก็ฟ้าสีต้องให้เราถอดเสื้อใส่แค่เกาะอกเล็กๆกันทั้งที่เราแบบ ไม่ใช่หุ่นดีอะไรขนาดนั้น ต้องไป แต่งตัวตลกๆให้คนอื่นดูอย่างเงี้ย” (เอมมี), ยังไม่ได้ระบุเพศ

“เคยอยู่กับทั้ง 2 เลยแล้วมันก็ได้ยินทั้งแบบที่ทำไม่เล่นกับผู้หญิง ทำไม่เล่นกับผู้ชายมันก็ งงเหมือนกันครับต่างคนแบบไม่เข้าใจเหมือนกันว่าเราจะเล่นกับใครมันมันก็เป็นสิทธิ์ของเรา เพราะเราสามารถเล่นได้กับทุกคนครับ เคยเจอทั้งสองเลยคือแบบทำไม่กับไปเล่นกับเพื่อนผู้ชายไม่ ไปเล่นกับผู้หญิงละ แล้วทำไมเล่นกับผู้หญิงทำไมไม่เล่นกับผู้ชายละเป็นเกย์อะไรแบบนี้ครับ” (จ๋อม), ชายรักชาย

“เคยมีตอนเข้าค่ายคะที่แบบ เป็นแบบให้ออกมาแข่ง แสดงหน้าเพื่อนๆคะ เขาชอบบอก ว่าทำไมเป็นกระเทยแล้วแบบไม่กล้าแสดงออก เขาพูดประมาณนี้” (แพรวา), หญิงข้ามเพศ

“...ก็เหมือนเหมือนคุณครูบางคนคะครับเพราะส่วนน้อยครับแล้วก็เหมือนเพื่อนเขาก็ บอกว่าเอเขาก็บอกคะครับว่าคนกลุ่มนี้เป็นคนที่มีความสามารถกล้าแสดงออกครับ” (เส้นด้าย), ยังไม่ระบุเพศ

• การถูกคุกคามขนาดย่อมซ้ำซ้อน

หมายถึง การที่เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศเมื่อประสบกับเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ถูกกลั่นแกล้งรังแก ทำร้ายร่างกาย ลวนลามทางร่างกาย ล้อเลียน เหยียดหยาม หรือแม้แต่ถูกเลือกปฏิบัติจากผู้กระทำความรุนแรงเหล่านั้น แต่คนรอบข้างที่เห็นหรือคนที่รับรู้ถึงความรุนแรงเหล่านั้น กลับไม่เข้าไปให้ความช่วยเหลือ ปกป้อง หรือเป็นกระบอกเสียงเมื่อเห็นเยาวชนเผชิญกับเหตุการณ์ดังกล่าว โดยคนเหล่านั้นมักมองว่าความรุนแรงเหล่านี้เป็นเรื่องปกติ เป็นการกลั่นแกล้งกันทั่วไปในกลุ่มเด็กนักเรียน รวมไปถึงการโทษเยาวชนกลุ่มนี้ว่าคิดมากเกินไป ทำให้เยาวชนเมื่อเจอกับเหตุการณ์หรือสถานการณ์เหล่านี้ล้วนแล้วแต่ได้รับผลกระทบทั้งกายและใจ เช่น เกิดบาดแผลและความบอบช้ำทางด้านจิตใจ เกิดบาดแผลทางร่างกาย การเห็นคุณค่าในตนเองลดน้อยลง หรือแต่เกิดความคิดในด้านลบกับตนเองมากขึ้น

“บางครั้งเขาก็ช่วยนะครับ บางครั้งเขาก็มองข้ามไปมากกว่า ก็บางครั้งก็มาช่วย บ้างแล้วบอกเพื่อนคนที่แบบกลั่นแกล้งเราว่า อย่าทำแบบนี้ละก็แบบเขามองข้ามไปเลยก็คือแบบ เจ็บเวลาไปฟ้องแบบนี้ครับ ใช่ แต่สำหรับตัวจ๋อมเองคิดว่าเราไม่สนุก เราไม่อยากจะให้เขาแกล้งเรา ก็อยากกลับไปสู่ที่ของเราละครับอยู่ตัวคนเดียวหรือแบบทำอะไรเงี้ยๆ โดยที่เราต้องแบบโดนคนอื่นแกล้งอย่างนี้ครับ... ก็ไม่นะครับเขาก็อารมณ์แบบหัวเราะ คิดว่าเราเล่นกันเฉยๆครับ ไม่ได้คิดอะไรกัน ครับอะไรประมาณนั้น... ก็รู้สึกความรู้สึกเสียใจ และก็เฟลนิดนึงว่าทำไมไม่มีใครมาช่วย

เราเลย มองเราว่าเรากำลังเล่นกันอยู่หรือเปล่าแบบไม่ได้จริงจัง แต่จริง ๆ ในใจเราอยากให้เขาหยุด แกล้งเรารู้สึกที่ครับ” (จ่อม), ชายรักชาย

“อ้อก็จะเป็นเพื่อนนะคะ แล้วก็นรอบข้าง เพราะอยู่ในวงเห็นแบบเห็นเหตุการณ์อยู่แล้ว ค่ะ ก็คือเป็นเพื่อนแล้วก็คนในโรงเรียนที่เห็นเหตุการณ์ที่เราโดนแกล้งรังแกจากคนอื่น หนูคิดว่าเขาน่าจะไม่ได้มาใส่ใจกับเรื่องอะไรพวกนี้มากมายค่ะ คือแบบเหมือนว่าทางโรงเรียน เขาจะเน้นพวกวิชาการไปเลยคะ ถ้าจะบอกครูหรือบอกผ. หรืออะไรเงี้ย ก็มีแต่บอกเรื่องวิชาการอย่างนี้คะ ถ้าบอกเรื่องไร้สาระอะไรไปหรือเรื่องแบบที่หนูเจอมา มันก็ไม่ได้มาเปลี่ยนอะไรอยู่ดีคะ เพราะว่าเหมือนรุ่นพี่ที่เคยมาก็ไปบอก ก็ไม่ได้เกิดจากการเปลี่ยนแปลงอะไรขึ้นเลยคะ” (แอนนี่), หญิงข้ามเพศ

“เขาแบบเดินเข้ามาแล้วก็ให้กำลังใจเราเล็กน้อยแต่ไม่ได้ว่าอะไรให้กับคนที่ทำเนี่ย เขาก็แบบไม่เป็นไรนะ เดี่ยวเราจะช่วยตัวเอง เดี่ยวครูจะช่วยดูให้ว่ามันได้หรือไม่ แต่จริง ๆ แล้วก็ไม่ได้ดูเรา ไม่ได้สั่งสอนคนที่ทำเรา ประมาณนั้น เพราะเราก็มองว่าโอเคเพราะอย่างน้อยเขาก็ปลอบใจเรา ถือว่าช่วยแล้วกันเนี่ยก็ถือว่าช่วยแล้วกัน ก็อย่างน้อยเขาก็เดินเข้ามาปลอบว่าไม่เป็นไรนะอย่างงี้ เดี่ยวจะช่วยดูเองนะฮะ แล้วก็ถือว่าปกป้องเราอยู่ที่นั่นก็ได้” (เอมมี), ยังไม่ระบุเพศ

“เรียกว่าทุกครั้งเลยดีกว่าครับพี่ คือครูแบบเพิกเฉยเหมือนประมาณแบบว่าก็เด็ก ก็คงเล่นกันอะไรอย่างเงี้ย เล่นหยอก ๆ เล่น ๆ กัน ด้วยความที่ตอนนั้นกำลังเป็นเด็กแต่ผมรู้สึกว่ามันไม่ถูก แต่ว่ามันไม่สามารถพูดอะไรได้เพราะว่าไม่อยากจะโดนแกล้งอีก” (มะลิ), รักได้มากกว่า 1 เพศ

“คือจะเป็นแบบว่าเพื่อนๆที่อยู่ในห้องอะคะ จะเป็นเพื่อนๆ ที่เล่นด้วยกันทั้งที่เป็นผู้ชาย ผู้หญิงเงี้ยคะ ไม่ได้สนใจอะไรมากมาย เพราะเขาคิดว่ามันจะเป็นแบบการเล่นกันมากกว่าไม่ใช่เป็นการกลั่นแกล้งรังแกหรือบูลลี่ แค่อั้วกันอะคะ” (เก้เก้), เควีียร์

• ผลกระทบจากประสบการณ์การถูกการคุกคามขนาดย่อมซึ่งแบบออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้ ด้านอารมณ์, ความคิด, ร่างกาย/ พฤติกรรม

หมายถึง ผลกระทบจากการถูกระทำความรุนแรงทางด้านร่างกาย การลวนลามทางเพศ การดูถูก ดูหมิ่น ด้อยค่า หรือแม้การถูกเพิกเฉย ถูกเลือกปฏิบัติ เป็นต้น เนื่องด้วยเป็นกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ส่งผลให้เยาวชนกลุ่มเหล่านี้ได้รับผลกระทบทั้งด้านอารมณ์ ความคิด หรือแม้แต่วางกาย/ พฤติกรรม จากเหตุการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมที่สร้างบาดแผลทางจิตใจจากประสบการณ์ในอดีต

1. ด้านอารมณ์

หมายถึง ผลกระทบจากเหตุการณ์หรือประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อม เนื่องจากเป็นกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ส่งผลต่ออารมณ์และความรู้สึกของเยาวชนที่ร้ายแรงตามมา อาทิ ความรู้สึกเศร้าเสียใจ เจ็บปวด ทุกข์ทรมาน อับอาย หรือแม้แต่การใช้ชีวิตอยู่อย่างหวาดกลัว หวาดระแวง และไม่กล้าที่จะเข้าสังคม ซึ่งเหตุมาจากการถูกคุกคามขนาดย่อมจากคนรอบข้างซ้ำแล้วซ้ำเล่า สิ่งเหล่านี้เองส่งผลให้เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศใช้ชีวิตประจำวันที่ผ่านมาอย่างยากลำบาก

“ทุกวันนี้ผมยังกลัวอยู่เลย จะตอบว่าอะไร เป็นผู้ชายหรือเปล่าเป็นเกย์หรือเปล่านั้นเราเป็นอะไรทุกครั้งที่เป็นแบบใครมาถามเนี่ยเราจะแบบกลัวและกังวลมากกว่าจะควรตอบอะไรเพราะว่าถ้าคำถามบางครั้งไม่ถามส่วนตัว เขาก็ถามแบบเป็นกลุ่มหรือไม่แอบถามแบบนี้ เราก็ค่อนข้างที่จะตอบได้ยากมากพอสมควร... แล้วก็แบบรู้สึกอึดอัดมากกว่าไม่ใช่ว่าซีมีเศร้า ก็จะแบบถ้ามีเพื่อนผู้ชายมาจับแขนจับขาแล้วมาจับอวัยวะเพศอันนั้นก็คือแบบค่อนข้างที่จะรู้สึกเฟล อยากฟ้องพ่อแม่มาก แต่ก็ทำไม่ได้สักทีเก็บเป็นความลับมากกว่า ก็คือมันก็ร้องไห้มันก็เป็นความรู้สึกที่เสียใจ ว่าทำไมเขาทำกับเราแบบนี้ด้วย เราก็เป็นคนเหมือนกันนะครับ” (จ๋อม), ชายรักชาย

“เราก็รู้สึกอาย ความมั่นใจก็ลดลงเลย มาพูดอะไรต่อหน้าคนเยอะๆ แล้วก็ต้องพูดอะไรเกี่ยวกับการแต่งหน้าของเราอะ... ตอนนั้นก็เนี่ยวิชาสุขะอะไรประมาณนี้อะคะแต่ว่าให้ออกกำลังกายแล้วก็โดดตบอะ แล้วเขาก็จะล้อเลียนทำกิริยาร่างกายเรา แบบว่ามันดูอ่อนแอ เราก็รู้สึกเฟลอะ ก็ช่าง ก็ไม่ต้องไปสนใจอะไรใครนะคะ เพราะเขาเป็นครูฝึกสอน ไม่คะ ไม่ได้เคยพูดแล้วก็เฟลแล้วก็ไปยืนกับเพื่อน แล้วก็ไม่สนใจอะไรเขาไม่ได้พูดอะไรออกมา” (เก้เก้), เควีียร์

“จนเราแบบโอเคเริ่มรับไม่ได้แล้วก็แบบเริ่มรับไม่ได้ พยายามเห็นพวกเขาาก็เริ่มถอยหนีๆ จนแบบทำให้เรากลัว ก็แบบเห็นปุ๊บมันเดินมานั่งแล้วก็รีบหันหลัง ก็แบบเป็นกลัวไปเลยครับ กลายเป็นคนที่แบบเมื่อก่อนก็ไม่กลัวคนนะครับแต่มาอยู่เริ่มมาเริ่มโตมาเริ่มโตมาความรู้สึกเริ่มกลัวคนกลัวการกระทำกลัวไปหมด แล้วก็รู้สึกแบบ กว่าจะแบบผลักดันให้ความกลัวออกได้ก็ค่อนข้างนานเหมือนกันครับ” (เอมมี), ยังไม่ระบุเพศ

“ทำให้รู้สึกไม่อยากไปโรงเรียนแล้วก็แบบ ไม่กล้าที่จะเข้าสังคม เพราะกลัวเขารังเกียจเรา เพราะว่าแบบกลัวแบบเพื่อนไม่โอเคกันแบบ ไม่รู้ต้องทำยังไง คือแบบกลัวกลัวไปหมดเลย” (มะลิ), รักได้มากกว่า 1 เพศ

“ก็ประมาณช่วงม. ปลายนี้แหละค่ะ ก็จะเป็นว่าเพื่อนผู้ชายต่างห้องเลยอะค่ะ มันก็รู้จักกลุ่มอยู่มันก็เข้ามาคุยเล่นมันก็ถามว่าเฮ้ยยืนเยี้ยว นั่งเยี้ยวอะไรประมาณเนี่ย ก็รู้สึกอายอะแต่ก็ตกลงกลับไปอะ” (ตะวัน, หญิงข้ามเพศ)

2. ด้านความคิด

หมายถึง ผลกระทบจากประสบการณ์จากการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ที่มาจากการถูกกระทำความรุนแรงทางด้านร่างกายหรือแม้แต่ด้านคำพูดเนื่องด้วยเป็นเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ เช่น การทำร้ายร่างกาย การลวนลามทางร่างกาย การพูดดูถูก ล้อเลียน หรือแม้แต่การถูกเลือกปฏิบัติ เป็นต้น ส่งผลให้เยาวชนเกิดความรู้สึกไม่ยุติธรรม ไม่เท่าเทียมเนื่องด้วยความแตกต่างเรื่องเพศ ผลจากการกระทำเหล่านี้เองก่อให้เกิดความคิดที่ส่งผลร้ายแรงให้เยาวชนมีความคิดอยากฆ่าตัวตาย โรคซึมเศร้า หรือแม้แต่ส่งผลให้เยาวชนนั้นมีผลการเรียนที่ลดลง

“แล้วพอหลังๆ มามันเริ่มบวกไม่ได้ครับ มันเริ่มไม่ได้เพราะเรารู้สึกว่าถ้าเราบวกปุ๊บเราคิดหนักปุ๊บ มันเริ่มร้องไห้ครับ เราเริ่มร้องไห้กับตัวเอง นั่งคิดกับตัวเองร้องไห้ เสร็จปุ๊บเราแบบเกือบเป็นโรคซึมเศร้าจะฆ่าตัวตาย ฉันเริ่มรับไม่ได้นะ” (เอมมี, ยังไม่ระบุเพศ)

“ถ้าเป็นเรื่องคิดลบมีคิดบ้างค่ะ ว่าทำไมเราต้องเกิดมาเป็นเพศอะไรแบบนี้ด้วย ทำไมไม่เกิดมาแบบเป็นผู้ชายหรือเป็นผู้หญิงไปเลยจะได้จบๆ อย่างเนี่ยครับ มันจะได้ไม่ต้องใช้ชีวิตยากในโลกเนี่ยค่ะ แต่ถ้าเป็นเรื่องการทำให้ร่างกายเนี่ยไม่เคย ไม่เคยคิดจะทำค่ะ” (เก้ไก้, เควียร์)

“...ตอนนั้นอะเรารู้สึกว่ามันไม่ดีหรือ แล้วก็กลับมาแล้วก็คิดโทษตัวเองว่าเออเรามันไม่ดีแบบนี้ แต่สุดท้ายแล้ว เราก็ต้องคิดบวกให้ตัวเองครับ เพื่อที่ว่าเราจะไม่ได้ด้อยค่าตัวเองไปกว่าคนอื่นนะครับ” (กล้า, ยังไม่ได้ระบุเพศ)

“ไม่ถึงกับอยากฆ่าตัวตายค่ะ มีแค่คิดมาก เครียดค่ะ จนไม่อยากไปโรงเรียน ขาดบ้างค่ะ แต่ไม่ได้ขาดเยอะค่ะ อย่างเทอมที่แล้วก็ผลการเรียนแย่งลงอยู่ค่ะ จาก 3.80 เป็น 3.00 เลยค่ะ” (แพรวา, หญิงข้ามเพศ)

“อย่างที่ผมบอกพี่ก็ดังครับ คิดลบเหมือนกันช่วงนั้น เขาแบบจริงๆแบบรู้สึกแบบเพื่อนไม่คบไม่มีใครแต่ก็ยังมียุติเพื่อนที่แบบอยู่ข้างๆเราแต่เราแค่ไม่เห็นเขาเฉยๆ” (มะลิ, รักได้มากกว่า 1 เพศ)

3. ด้านร่างกาย/ พฤติกรรม

หมายถึง ผลกระทบจากประสบการณ์จากการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ที่มาจากการถูกกระทำความรุนแรงทางด้านร่างกายหรือแม้แต่ด้าน

คำพูดนี้เองด้วยเป็นเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ เช่น การทำร้ายร่างกาย การลวนลามทางร่างกาย การพุดตูด ล้อเลียน หรือแม้แต่การถูกเลือกปฏิบัติ เป็นต้น ก่อให้เกิดบาดแผลทั้งทางร่างกายที่เกิดจากการถูกทำร้ายร่างกาย การกระทำและจิตใจ ซึ่งส่งผลร้ายแรงในระยะยาวถึงขั้นไม่กล้าเข้าสังคม ไม่กล้าที่จะแสดงออก กลับกลายเป็นคนไม่มีความมั่นใจในตนเองในรูปลักษณะหรือการแสดงอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง อีกทั้งเกิดการไม่ยอมรับในอัตลักษณ์ทางเพศและพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองให้กลับมาเป็นเพศตามกำเนิด

“ทำไมต้องเกิดมาเป็นเమ్มีทำไมต้องเกิดมาเป็นแบบนี้ ทำไมต้องเกิดเป็นคนแบบนี้ เราเคยมองตัวเองเหมือนกันนะครับ แล้วก็พยายามพยายามปรับ เราเคยครั้งนึง ฉันทกลับไปผู้ชายดีกว่า ฉันทอาจจะไม่โดนก็ได้ถ้าฉันทกลับไปเป็นผู้ชาย เรากลับไปเราเปลี่ยน เราพยายามเปลี่ยนตัวเองแต่มันเปลี่ยนไม่ได้ครับ...ชอบเดินก้มหน้าไม่ชอบเดินมองสังคมเพราะแบบถ้ามองเราจะโดนแบบโดนสายตาได้ยินคำพูดเนี่ย เรากลับมองเดินเราเดินดูตูดดีกว่าดูตูดคนอื่นไป” (เమ్มี), ยังไม่ได้ระบุเพศ

“ทำให้รู้สึกไม่อยากไปโรงเรียนแล้วก็แบบ ไม่กล้าที่จะเข้าสังคมเพราะกลัวเค้ารังเกียจเราแบบกลัวแบบเพื่อนไม่โอเคกันแบบ ไม่รู้ต้องทำยังไงพี่คือแบบกลัวกลัวไปหมดเลย... ไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าแบบไม่ค่อยมั่นใจในตัวเอง ไม่กล้าลงรูปตัวเอง กลัวแบบเพราะว่าความที่ผมเคยโดนพวก LGBTQ เหมือนกันแบบพวกที่เป็นว่าหน้าตาไม่เหมือนในรูป ทั้งที่แล้วผมก็ไม่ได้แต่งอะไรมาก ไม่ได้ทำอะไรในรูปเลยเนี่ย เขาก็มาพุดรู้สึกแบบไม่กล้าลงรูป” (มะลิ), รักได้มากกว่า 1 เพศ

“ไม่มั่นใจตัวเองในการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน พอขึ้นม.4 มาเนี่ยเราไม่กล้าไปคุยกับใครเลยเราอยู่ตัวคนเดียวไม่กล้าไปเออ สร้างสัมพันธ์กับใคร เนื่องจากว่าเรารู้สึกว่าเราจะโดนกลั่นแกล้ง รังแกอย่างเงี้ย” (จ๊อบ), ชายรักชาย

“ทางด้านร่างกายคือฟุ้งซ่านจากการทำร้ายร่างกายค่ะ” (แพรวา), หญิงข้ามเพศ

• กลยุทธ์ในการจัดการหรือการก้าวผ่านประสบการณ์จากการถูกคุกคามขนาดย่อม

หมายถึง กลยุทธ์หรือวิธีการของกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ เลือกใช้ในการจัดการหรือก้าวผ่านจากการถูกคุกคามขนาดย่อม เพื่อช่วยลดหรือบรรเทาความเจ็บปวดหรือแม้แต่ความทุกข์ทรมาน บอบช้ำทั้งทางด้านร่างกายและด้านจิตใจ อันเกิดจากการถูกกระทำที่ถูกทำร้ายทางร่างกาย การถูกล่วงละเมิดทางเพศ การถูกด้อยค่า การล้อเลียน การทำให้เกิดความรู้สึกแปลกแยกแตกต่างจากคนหมู่มาก หรือแม้แต่การถูกเลือกปฏิบัติเนื่องจากเป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ

ซึ่งสามารถแบ่งกลยุทธ์ในการจัดการหรือการก้าวผ่านประสบการณ์จากการถูกคุกคาม ขนาดย่อมออกเป็น 6 รูปแบบ อาทิ มีคนคอยรับฟัง ให้คำปรึกษา, การคิดกับตัวเองในเชิงบวก, ทำกิจกรรมในสิ่งที่ตนเองชอบ, ปล่องวาง/ไม่สนใจ, การแสวงหาการเกื้อหนุนทางจิตใจ และการรวมกลุ่มของกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยมีรายละเอียดดังนี้

มีคนคอยรับฟัง ให้คำปรึกษา

หมายถึง การมีคนรอบข้าง เช่น เพื่อน ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง รุ่นพี่/รุ่นน้อง ที่คอยรับฟัง เข้าใจถึงความรู้สึกต่อเหตุการณ์และพร้อมให้คำปรึกษา เมื่อเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ถูกกระทำ ความรุนแรงทั้งทางด้านการกระทำและด้านคำพูด โดยเมื่อเยาวชนเจอเหตุการณ์ดังกล่าวที่ทำให้เยาวชนเกิดความทุกข์ใจ ไม่สบายใจ หรือแม้แต่เศร้าเสียใจกับเหตุการณ์ที่ประสบกับตนเองก็สามารถบอกเล่า เปิดเผย หรือระบายปัญหาให้กับบุคคลเหล่านี้ได้รับฟัง

“พี่สาวผมอีกคนที่เขาคบผู้หญิงด้วยกันนะครับ เขาก็เข้าใจเรา ก็โอเคมีอะไรก็สามารถคุยกับพี่ได้ทุกอย่างแล้วก็มีพี่สาวอีกคน ก็คือจะเป็นพี่สาวที่ทำงานเป็นผู้ช่วยพยาบาลนะครับ เขาก็เข้าใจทุกอย่างที่เป็นผมก็มีเรื่องก็สามารถปรึกษาได้...และผมก็พูดคุยกับแค่เพื่อนคนต่อคนครับ ให้เราโอเควันนี้หรือกับเราได้พูดแล้วเนี่ยเราก็เลย คิดว่าจะระบายกับคนที่เราสนิทจริง ๆ นะครับ ส่วนตัวเราก็รู้สึกโอเค เราโล่งมากขึ้น” (กล้า), ยังไม่ระบุเพศ

“คือดีที่แบบเขารู้แล้ว เขาก็สนับสนุนเราเยอะครับ คือปรึกษาพี่สาวทั้งสองได้ตลอดเลยครับ คือก็ให้คำปรึกษาได้ดีมากครับ ไม่ได้มองว่าเราแปลกกว่าเด็กทั่วไปเลยครับ” (เส้นด้าย), ยังไม่ระบุเพศ

“ปรึกษากับเพื่อนคะ เพื่อนสนิท... เพื่อนที่อยู่ในกลุ่มแก๊งค์เดียวกัน ก็สามารถพูดคุยปรึกษาได้ทุกอย่าง” (ตะวัน), หญิงข้ามเพศ

“ครูคนนี้เอมมีเป็นคนสนิทกับครูคนนี้มาก สนิทมาก แล้วก็เขาก็ให้คำปรึกษาเรา เขาก็มาซัพพอร์ตเรา” (เอมมี), ยังไม่ระบุเพศ

“เวลาผมเจอปัญหามาก็จะปรึกษาคนที่บ้าน และคุณครูประจำชั้น...ทำให้รู้สึกดี เขาก็แบบปลอบใจประมาณนี้” (จิบ), ชายรักชาย

การคิดกับตัวเองในเชิงบวก

หมายถึง การที่เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศเมื่อประสบพบเจอกับปัญหาต่าง ๆ ที่ถูกกระทำ ความรุนแรงทั้งทางด้านการกระทำและคำพูดนั้น เยาวชนเลือกที่จะใช้วิธีการพยายาม

คิดบวก ให้กำลังใจตนเองกับทุก ๆ เหตุการณ์ที่ทำให้เยาวชนเกิดความรู้สึกลบ รู้สึกแย่ เกิดบาดแผลทางด้านจิตใจ แต่เยาวชนก็พยายามที่จะผ่านเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านั้นด้วยการพยายามมีความคิดกับตนเองในด้านบวก เพื่อเป็นแรงผลักดันให้เห็นคุณค่าในตนเองและเกิดการยอมรับในการเป็นตนเองมากยิ่งขึ้น

“ทุกวันนี้ยังคิดกับตัวเองว่าพยายามปรับทัศนคติตัวเองให้ได้ก่อน คิดบวกให้มากขึ้น เพราะเรามองในมุม LGBTQ ต้องคิดบวกเยอะๆ ไม่งั้นจะไม่มีความสุข เพราะตั้งแต่เด็กโดนกระทำโดนบูลลี่ มันเป็นแผลหมด ดูข้างหน้าอาจมองว่าเราเรียบร้อยใสๆ ไม่มีอะไรเลย แต่ถ้ามองข้างหลังเราสิแผลเยอะมากเลยไม่ว่าจะเป็นแผลโดนบูลลี่หรืออะไรก็ตามมันไม่ได้ใช้เวลาวันสองวันแต่มันใช้เวลาเป็นหลายปีๆเลยกว่าจะขึ้นมาอยู่ 4 ได้โดยที่มีความสุขพยายามคิดแง่บวกตลอด มันเป็นเรื่องที่ยากมากเพราะเราเจออะไรมาเยอะมาก มันทำให้เราเป็นคนที่ไม่เครียด อย่างทุกวันนี้แง่ลบ มีความคิดทางลบเข้ามาเอาความคิดบวกใส่เข้าไปให้รู้สึกว่าคุณชีวิตตัวเองยังมีสิ่งดี ๆ อยู่นะ” (เอมมี), ยังไม่ระบุเพศ

“ก็มีเด็กน้อยนะคะ ก็คิดว่าแบบ เราก็สามารถสร้างตัวเองแล้วก็รู้สึกดีที่เราแบบผ่านมันมาได้ด้วยตัวเองที่ไม่ต้องไปพึ่งใคร เรา รู้สึกว่าเราแกร่งขึ้นระดับหนึ่งที่เราแบบโดนอะไรมาเยอะแล้ว เราแบบไม่ได้คิดสั้นไม่ได้แบบเป็นซึมเศร้าแบบนี้ เรา รู้สึกแข็งแรงมากพอที่ผ่านมาได้คะ” (แอนนี่), หญิงข้ามเพศ

“ปัจจุบันก็คือไม่อยากจะคิดมากเลยนะคะ เพราะว่าถ้าเราเจออะไรแบบนี้มา เราก็จะไปเล่นกับแมวอะไรแบบนี้ แล้วก็คิดบวกให้มาก ๆ นะคะ ไม่เอาปัญหานั้นเนี่ยมาเก็บคิดว่าเออทำไมเราต้องเจอแบบนี้ ทำไมต้องเป็นแบบนี้อันนี้คะ” (เก้เก้), เควียร์

“เหมือนกับว่า เราแบบว่าเขาจะ Bully เราอย่างไร เราก็แบบว่า ก็คิดว่ายังมีคนรอบข้างที่ยังรักเราอยู่ ยังมีพ่อแม่ ที่แบบสนับสนุนเราอยู่ถึงเราจะเป็นอย่างไรอย่างนี้คะ คนอื่นรับไม่ได้ แต่พ่อแม่รับได้ เราก็แค่นั้นพอ” (ตะวัน), หญิงข้ามเพศ

“แล้ว เราก็ต้องคิดบวกให้ตัวเองครับ เพื่อที่ว่าเราจะไม่ได้ด้อยค่าตัวเองไปกว่าคนอื่นนะ ครับ ใช่ครับ เราต้องพยายามคิดดีเข้าไว้ครับ แล้วก็ทำให้ทุกวันมันดียิ่งขึ้น” (กล้า), ยังไม่ระบุเพศ

ทำกิจกรรมในสิ่งที่ตนเองชอบ

หมายถึง การที่เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศมีวิธีการในการจัดการและรับมือกับการถูกกระทำ ความรุนแรงทางด้านกรกระทำและคำพูด โดยการทำกิจกรรมที่ตนเองชื่นชอบหรือมีความถนัด เช่น การดูหนัง ฟังเพลง วาดภาพ ระบายสี เป็นต้น เพื่อช่วยลดความเครียดหรือความ

วิตกกังวลของตนเองลง ทำให้เกิดแรงใจ อีกทั้งกำลังใจที่สามารถทำให้ก้าวผ่านปัญหาและอุปสรรคจากเหตุการณ์ที่ทำให้เยาวชนเกิดความรู้สึกเศร้าเสียใจ ดังกล่าวนั้นได้

“ฟังเพลงมีบ้างครับ หนังสือไม่ค่อยมีครับ ผมไม่ค่อยเป็นคนที่ดูหนังเท่าไรครับ ฟังเพลงและเปิด เปิดฟังตามความรู้สึกตัวเองตอนนั้นถ้าเศร้าก็จะที่เศร้าแบบ อยากผ่อนคลายก็เปิดเพลง ความสนุกสนานสนับสนุนนิดนึงอะไรประมาณตามความรู้สึกและก็อารมณ์ของตัวเองครับตอนนั้น” (จอม), ชายรักชาย

“ผมเป็นคนที่ชอบแบบฟังที่อ้อยที่ฉอดด้วยเป็นคนที่ชอบอ่านหนังสือการ์ตูนแรงผมไปอ่านหนังสือเล่มที่แบบว่า การเติบโตมัน เหนื่อยอะไรสักอย่างนี้แหละผมจำไม่ได้เล่มสี่เล่มห้าอะ นั้นแหละผมก็เลยแบบชอบฟังแล้วชอบอ่านแล้วทำให้ผมได้แบบพอเปลี่ยนมายด์เซ็ทอะไรดีๆ” (มะลิ), รักได้มากกว่า 1 เพศ

“ก็จะมีแบบว่า ระบายสีเล่นบ้าง วาดรูปเล่นบ้าง แล้วก็เล่นกับแมวบ้าง หรือว่าออกกำลังกายนิดหน่อยบ้างอะ เพื่อเป็นการบรรเทาความเครียด...หนูก็จะแบบว่าเต้น Cover dance อะไรประมาณนี้อะ วันละแบบ 20 – 30 นาที เพื่อให้เหงื่อมันออก...ก็เต้นคนเดียวอยู่บ้าน เพราะว่าช่วงนี้ก็ปิดเทอมแล้วอะ” (เก้เก้), เคเวียร์

“ส่วนมากก็เล่นกีฬาอยู่กับเพื่อนอะ...พวกตีแบดมินตันอย่างนี้จะบางทีก็เล่นเกมกับเพื่อนมากกว่า” (ตะวัน), หญิงข้ามเพศ

“น้องก็ชอบฟังเพลงอะครับ เวลาฟังเพลงแล้วมันรู้สึกอารมณ์ดีครับ แล้วก็ก็มีเต้น cover นะครับ” (เส้นด้าย), ยังไม่ระบุเพศ

ปล่อยวาง/ ไม่สนใจ

หมายถึง การที่เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศมีวิธีการจัดการและรับมือกับปัญหาที่เกิดจากการถูกคุกคามขนาดย่อมด้านการกระทำหรือแม้แต่คำพูด ด้วยวิธีการปล่อยวาง ไม่สนใจเนื่องด้วยเยาวชนถูกคุกคามขนาดย่อมจากบุคคลรอบข้างซ้ำแล้วซ้ำเล่า ทำให้เยาวชนเกิดความรู้สึกเจ็บปวด เสียใจกับเหตุการณ์ดังกล่าวซ้ำ ๆ จนทำให้เกิดความรู้สึกเฉยชา

“ครั้งแรกที่ได้ยินปู้ก็รู้สึกเฟลเหมือนกันนะครับ รู้สึกแบบฉันทิดอีกแล้วหรือ ก็เหมือนเดิมครับ ที่หมუნกลับไปว่าฉันทิดแล้ว เราจะถามตัวเองตลอดเลยว่าฉันทิดอีกแล้วหรือ ฉันทิดไม่ได้ทำอะไรเลย ฉันทิดฉันทิดแล้วหรือเนี่ยเราก็จะแบบ เออโอเคปล่อยวาง ช่างมันเถอะ เพราะว่าเราไม่ได้ซีเรียสกับคนพวกนี้มาก เพราะเรารู้สึกว่าเขาไม่ได้ทำอะไรให้เราประโยชน์เลยครับ เราก็แค่ไปซ่อมแล้ว เขาก็มองเราเหยียดเรา เราก็เลยโอเค ช่างมันเถอะครับ” (เอมมี), ยังไม่ระบุเพศ

“อันนี้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนะครับ เพราะผมคิดว่ามันอยู่ที่ตัวเราเองครับ ว่าเราจะสนใจหรือว่าจะปล่อยให้มันผ่านไป ในจุดนี้เพราะว่ามันเหมือนถ้าสมมติว่าเราไปยึดติดอยู่แค่จุดนี้นะครับ มันก็จะไปกลายเป็นเงื่อนที่ผูกพันกับชีวิตของเรา แล้วก็จะมีจุดนี้ครับ ผมก็เลยปล่อยให้เลยครับ แล้วก็ไฟก็สในเรื่องของตัวเองให้มากที่สุดครับ พยายามไม่สนใจอะไรพวกคนที่มากเกินไปแก๊งค์ครับผม” (กล้า), ยังไม่ระบุเพศ

“เพราะว่าเรารู้ตัวแล้วว่าเราเป็นแบบนี้ เราก็แสดงออกไปเลย ไม่สนใจ เพราะเราโตขึ้นไปเรื่อย ๆ ในทุก ๆ วันเราก็แบบว่ามีวุฒิภาวะที่สูงขึ้น” (เก้เก้), เคเวียร์

“ก็ทำควบคู่กันนะครับ บางอย่างก็เหมือนไม่รุนแรงมากเกินไป เหมือนแค่เข้ามาพูดนิดนึงอะครับ แล้วก็เหมือนปล่อยให้ไปอะครับ ช่างมัน” (เส้นด้าย), ยังไม่ระบุเพศ

“... ผมปล่อยให้วางไป ปลงกับชีวิตของเรา ขอใช้ชีวิตมันก็ใช้ชีวิตแบบของเราอะครับ มันก็มีความสุขดีอยู่แล้ว ไม่ได้ใส่ใจสนใจคนอื่นมาก” (มะลิ), รักได้มากกว่า 1 เพศ

“มีเยอะเลยกับเรื่องแบบนี้ค่ะ จะใช้การไม่สนใจกับมันเป็นสิ่งที่ดีที่สุด” (แอนนี่), หญิงข้ามเพศ

การแสวงหาการเกื้อหนุนทางจิตใจ

หมายถึง การที่เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศมีวิธีการในการจัดการและรับมือกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการถูกคุกคามขนาดย่อมด้านการกระทำรวมไปถึงด้านคำพูด ด้วยวิธีการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนรอบข้าง เช่น คุณพ่อคุณแม่ ผู้ปกครอง คุณครู เพื่อน หรือแม้แต่คนรัก ที่เมื่อเยาวชนประสบกับปัญหาหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ บุคคลเหล่านี้ก็พร้อมจะคอยปกป้องช่วยเหลือ ให้กำลังใจ ยอมรับ หรือแม้แต่การพร้อมที่จะโอบรับเยาวชนเมื่อเจอกับเหตุการณ์หรือประสบการณ์ที่ยากลำบากเกินกว่าเยาวชนจะสามารถรับมือและก้าวผ่านกับเหตุการณ์เหล่านั้นไปได้ด้วยตัวคนเดียว

“พ่อแม่ก็จะพยายามปกป้องจิตใจเราครับ จนทำให้เรารู้สึกว่า อย่างน้อยคนดูถูกว่าให้เราหรือแบบโจมตีเราเยอะแยะมากมายเป็นพันเป็นล้านคน แต่เรารู้สึกว่าเนี่ยมีครูหนึ่งคนที่ช่วยเรา แล้วหนึ่งคน พ่อแม่อีกสองคนเนี่ยอย่างน้อยสามคนเนี่ย ก็พยายามที่จะช่วยเราเหมือนกันแล้วเรารู้สึกว่า อย่างน้อยเราก็ยังมี 3 คนนี้ ปกป้องเรานะ” (เอมมี), ยังไม่ระบุเพศ

“คนไปบอกคุณครูก็จะมีกลุ่มผู้หญิงครับ ที่จะไปฟ้องครูให้ว่าแบบเออแบบเพื่อนโดนแบบนี้ นะคะครูแบบครูต้องทำอะไรหน่อยนะคะ ไม่งั้นเพื่อนไม่ไหวแล้วอะไรเงี้ยก็จะไปพูดให้ ผมจะไม่

กล้าพูดกับครูไม่กล้าคุยกับคุณพ่อคุณแม่เพราะกลัวเหมือนกันก็เลยแบบว่าเพื่อนก็เลยแบบถ้าเธอไม่พูดเราพูดเอง” (มะลิ), รักได้มากกว่า 1 เพศ

“ที่ผ่านมาเขา (ครอบครัว) สนับสนุน เขาไปแบบไปหาวิกิมาไปหาชุดมาหาอะไรมาหาซัพพอร์ต อะไรมาได้ตลอดด้วย เพื่อที่จะให้ผมอะซึบเคลื่นในเรื่องความเท่าเทียม เพราะเขาสนับสนุนความเท่าเทียมอยู่แล้วด้วยครับเขาก็ซัพพอร์ตอย่างเต็มที่ครับเพราะอยากให้สังคมของเราเกิดความเท่าเทียมมากขึ้นครับ” (จ๋อม), ชายรักชาย

“ก็เพื่อนกลุ่มเราครับ เขาก็ปกป้องนะครับ... เขาก็เหมือนด่าให้มาแบบเอออะไรแบบนี้ครับ ช่วยพูดให้ครับ” (เส้นด้าย), ยังไม่ระบุเพศ

“ก็จะเป็นคนในครอบครัวครับ ตอนที่ผมเจอเหตุการณ์ร้ายๆ หนักอยู่ช่วงหนึ่งก็จะมีครอบครัวคอยปลอบและให้กำลังใจครับ” (จิบ), ชายรักชาย

การรวมกลุ่มของกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ

หมายถึง การที่เยาวชนมีกลุ่มเพื่อนที่เป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศเช่นเดียวกันนั้นให้ความช่วยเหลือ ปลอบประโลม ให้กำลังใจ และคอยปกป้องเมื่อประสบกับสถานการณ์ที่เยาวชนไม่สามารถรับมือหรือเผชิญกับเหตุการณ์เลวร้ายที่เกิดขึ้นได้เพียงลำพัง ทำให้ช่วยลดความรุนแรงที่เกิดจากการถูกคุกคามขนาดย่อม อาทิ การถูกกลั่นแกล้งรังแก การถูกลวนลาม หรือแม้แต่การถูกล้อเลียนด้านคำพูดเนื่องจากเป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งหากเยาวชนไม่มีกลุ่มเพื่อนผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศคอยช่วยเหลือแล้วนั้น อาจก่อให้เกิดความรู้สึกโดดเดี่ยว เศร้าเสียใจ และเกิดการเห็นคุณค่าในตนเองลดน้อยลง

“เพื่อนที่เป็น LGBTQ ด้วยกันนี่ละครับ ช่วยปกป้องเรา ไม่ยอมให้เขาเอาไรด่าเอาเบียดเบียน เคยโดนบูลลี่จากแก๊งค์รุ่นพี่ แล้วเพื่อนก็ด่ากลับแบบแรงมากเลยครับ ผมรู้สึกว่ามีเพื่อนที่เข้าใจเราคอยปกป้องเราจะเป็นเรื่องที่อบอุ่นใจมาก ว่าอย่างน้อยก็มีคนเข้าใจเรา และอีกเหตุการณ์คือโดนบูลลี่จากญาติพี่น้อง เพื่อนทำท่าทีประชดแบบรุนแรงจนเค้าดูออกว่าเพื่อนไม่พอใจที่ให้เราแบบนี้ครับ” (กล้า), ยังไม่ระบุเพศ

“มีเพื่อนที่เป็นกลุ่ม LGBTQ ช่วยเหลือค่ะแต่ว่าการช่วยเหลือของเพื่อนกลุ่มนี้อาจจะไม่ได้ไปด่าเขาแทนหนู แต่เป็นการปกป้องเวลาที่หนูโดนกลั่นแกล้งค่ะ ด้วยวิธีการฟ้องครูหรือการพาเดินหนีออกจากตรงพื้นที่ที่มีคนกลุ่มนั้นอยู่” (แพรวา), หญิงข้ามเพศ

“...เป็นเหตุการณ์ที่มีผู้ชายมาลวนลามเราด้วยความที่เห็นว่าเราเป็นกะเทยเพื่อนกลุ่ม LGBTQ ด้วยกันก็จะเข้ามาปกป้องโดยการดึงเราออกมาและผลักผู้ชายแล้วก็ต่อว่าด้วยถ้อยคำที่ค่อนข้างแรงค่ะ” (แอนนี่), หญิงข้ามเพศ

“มีเพื่อนที่เป็นกลุ่ม LGBTQ คอยช่วยเหลือค่ะ อย่างการให้กำลังใจหรือปลอบใจอย่างนี้ค่ะ หรือบางทีก็อาจจะมีการโต้แย้งกลับไปบ้างค่ะ แต่ไม่ใช่เรื่องใหญ่อะไร” (ตะวัน), หญิงข้ามเพศ

“มีเหตุการณ์ที่เพื่อน LGBTQ ช่วยเหลือค่ะ เหตุการณ์คือโดนผู้ชายมาตำว่าเราเป็นกะเทยสายเหลืองผิดเพศ แล้วเพื่อน LGBTQ ก็มาช่วยตำผู้ชายคนนั้นค่ะ” (เก้โก้), เควีียร์

• **ข้อเสนอแนะการจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศจากการสัมภาษณ์กลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ**

หมายถึง ข้อเสนอแนะในการที่จะขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ในประเด็นของการจัดการการคุกคามขนาดย่อมในสถานศึกษาในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่จะเข้าไปป้องกันและลดการเกิดความรุนแรงทางคำพูด ร่างกาย หรือแม้แต่การถูกเลือกปฏิบัติในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ (ซึ่งข้อเสนอแนะนี้มาจากการสัมภาษณ์กลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ)

ผู้วิจัยแบ่งหัวข้อ ข้อเสนอแนะการจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศออกเป็น 4 ด้าน ซึ่งข้อมูลที่ได้นี้มาจากการสัมภาษณ์กลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่เคยมีประสบการณ์และได้รับผลกระทบจากการถูกคุกคามขนาดย่อม โดยมีข้อเสนอแนะการจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศในสถานศึกษา ดังนี้

ด้านที่ 1 การจัดการด้านการให้คำปรึกษา

1.1) สนับสนุนให้มีแอปพลิเคชันการให้คำปรึกษาในรูปแบบออนไลน์ที่ใช้งานสะดวก ง่ายต่อการเข้าถึงการเข้ารับการให้คำปรึกษา หรือแม้แต่มียช่องทางเข้าถึงสายด่วน สายตรง เมื่อนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศประสบกับการถูกรุ้ทำการคุกคามขนาดย่อม

หมายถึง การส่งเสริมสถานศึกษามีแอปพลิเคชันที่สามารถเข้าถึงความช่วยเหลือ หรือการได้เข้ารับการให้คำปรึกษาที่สะดวกและรวดเร็ว เมื่อเยาวชนประสบกับปัญหาแล้วนั้น เยาวชนก็สามารถที่จะเข้าถึงแอปพลิเคชันหรือสายด่วน สายตรงไปที่ผู้อำนวยการหรือผู้บริหารสถานศึกษา หรือแม้แต่ผู้เชี่ยวชาญด้านการให้คำปรึกษาที่พร้อมจะรับฟัง และมีแนวทางการแก้ไขปัญหา การช่วยเหลือต่าง ๆ เมื่อกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศประสบพบเจอกับปัญหาการถูกคุกคามขนาดย่อม การถูกลั่นแกล้งรังแกต่าง ๆ ให้ได้รับการช่วยเหลือ เยียวยาจิตใจ บรรเทาความทุกข์ใจ ไม่สบายใจของเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศได้อย่างทันท่วงที

“อยากให้มีนะครับ คือแบบอยากให้แบบว่า อีกแบบว่าคำปรึกษาเพราะว่า คือเวลาแบบ เด็กู้สึกเศร้าู้สึกเสียใจอะไรแบบเนี่ยคือแบบรู้สึกไม่โอเคอะไรแบบเงี้ยปรึกษา คุณได้อะไรอย่างเงี้ย ถึงจะปรึกษาได้ไม่เก่งไม่เก่งมากแต่ก็ยังดีที่แบบว่าให้แรงบันดาลใจน้องหรือว่าได้ศัพท์หลาย ๆ คน บอกว่าให้เขารู้สึกมีความแบบเป็นกำลังใจที่มีค่าแล้วก็มี ความมั่นใจมากขึ้น” (มะลิ)

“ถ้ามีก็คือดีคะ แต่ก็มองอีกมุมหนึ่งก็คือสำหรับคนที่แบบว่าไม่มีโทรศัพท์ที่สามารถแบบ โหลดแอปได้หลากหลายในโทรศัพท์ก็จะเป็นแบบ ก็จะมีนะคะไม่สูงมันก็สามารถไม่ได้โหลดอะไร ได้เยอะก็ต้องคำนึงถึงตรงนี้ด้วยว่าเขาจะสามารถโหลดมาได้รึเปล่า แล้วก็พุดถึงเรื่องนโยบายที่ เขาจะสามารถช่วยเหลืออะไรก็ถือว่าก็เคยดีเลยเพราะว่าตอนที่เรารู้สึกไม่ปลอดภัย รู้สึกมีเรื่อง อะไรที่แบบโดนคุกคามมาอย่างเงี้ยก็สามารถแพนนั้นก็ช่วยในส่วนของเราได้ที่ เราสามารถ แบบปรึกษาอะไรต่าง ๆ เพื่อให้เราสบายใจและหาทางแก้ ทางแก้ไขปัญหาทางออก” (เก้เก้)

“อันนี้ผมคิดว่าดีมากครับ เพราะว่าตอนที่ผมลงประธานนักเรียนขึ้นใหม่ครับ ครับผม ก็ ผมก็ได้เลือกใช้วิธีนี้อยู่ครับ โดยการตั้งเป็นเพจขึ้นนะครับแล้วก็เราจะพุดคุยกันเหมือนที่ปรึกษานะ ครับแล้วก็ผมจากได้อบรมที่ปรึกษาเกี่ยวกับจิตวิทยาไปด้วยครับ ผมก็ใช้ความสามารถสิทธินี้ครับ ผมในการเสนอนโยบายเกี่ยวกับการมาอธิบายปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่อง LGBTQ ที่พวกเขาได้รับ เจอพวกเราจะรับฟังปัญหานะครับพวกเราอยู่ข้างกันเสมอพวกผมใช้วิธีในการทำนโยบายที่จะ หาเองครับโดยขณะเดียวครับก็เลยผมก็เลยใช้วิธีนี้ผมคิดว่าวิธีนี้ดีมาก ๆ เลยครับ” (กล้า)

“หนูว่าควรนะคะ เพราะในยุคปัจจุบันมันเป็นยุคที่มีอิเล็คทรอนิกส์ มีนวัตกรรมที่ทุกคนมีอยู่แล้ว โทรศัพท์คะมันเข้าถึงได้ง่ายกว่าอย่างนี้คะ ถ้ามีเป็นแอปพลิเคชันนะคะ...ก็เหมือนมัน จะสะดวกกว่า แบบว่าจะได้ต่อสายตรงกับผู้อำนวยการไปเลย เราจะได้แจ้งปัญหาที่เกิดกับเราหรือ เด็กคนอื่น แบบว่าปัญหานี้สามารถแก้ไขได้ไหมหรือแก้ยังไง หรือว่าหน่วยงานไหนหรือคุณครู คนไหนที่สามารถแก้ไขได้คะ ที่จะไม่เพิกเฉยต่อการกระทำแบบนี้” ตะวัน

“น้องว่าดีนะครับ ก็เหมือนบางคนเค้าอาจจะแบบไม่กล้าบอกพ่อแม่ ไม่สามารถ ปรึกษาใครได้ครับทำให้เขาเป็นซึมเศร้าอาจจะคิดฆ่าตัวตายก็ได้ครับ” (เส้นด้าย)

1.2) การเก็บความลับของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ หากเปิดเผย ตัวตนหรืออัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง

หมายถึง การที่ครู บุคลากร ครูแนะแนวหรือแม้แต่ นักจิตวิทยาควรมีจรรยาบรรณในการรักษาความลับของเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ จากการที่เยาวชนไว้ใจและเชื่อใจครู ในการเปิดเผยข้อมูล ความลับ เปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศของเยาวชน ซึ่งครูควรจะรักษาความลับ เหล่านั้นของเยาวชน ไม่ควรไปเปิดเผยให้กับคนทั่วไป โดยที่เยาวชนไม่ได้อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูล

เพื่อความรู้สึกปลอดภัย และรู้สึกไว้วางใจหากจะเปิดเผยข้อมูลหรือแม้แต่ปัญหาที่เยาวชนกำลังประสบพบเจอได้

“ผมว่าการที่จะเก็บความลับ ต้องเก็บอยู่แล้วครับพี่แต่เราก็ต้องถามตัวนักเรียนว่าให้เปิดเผยให้ทุกคนได้รู้ใหม่ว่ายังงั้นหรือปรึกษากับครูแค่สองคน แต่ผมว่าพี่ครับการที่นักเรียนสามารถเปิดใจคุยกับครูได้ผมว่าเราจะต้องไวใจระดับหนึ่งแล้วมันก็ควรที่จะเป็นความลับต่อคนนะพี่ เพราะบางเรื่องไอ้นักเรียนอาจจะไม่สบายใจที่จะให้คนอื่นรู้พี่ มันควรเป็นความลับมากกว่า” (กล้า)

“บางที่ควรจะเป็นความลับนะครับ ควรถามเด็กก่อนนะครับว่าเด็กต้องการที่จะเปิดเผยหรือว่าต้องการที่จะแบบปิดอะครับ เพราะบางคนเขาก็แบบยังไม่ยอมรับสภาพเขาแบบนี้เขาจะแบบพูดต่อหน้าทุกคนอะครับพี่” (เส้นด้าย)

“คิดว่าควรจะมีการเก็บความลับของนักเรียนคะ เพราะว่ามันถือว่าเป็นการปรึกษากันระหว่างครูกับนักเรียนแค่สองคนเท่านั้นคะ” (แอนนี่)

“ควรนะครับพี่...ผมรู้สึกว่แบบเรื่องบางเรื่องมันอาจจะพูดได้นะครับในเรื่องแบบในทางที่ดีแต่บางเรื่องก็คือแบบว่าไม่ควรพูดอะ” (มะลิ)

“ก็ควรที่จะมีนะครับ เพราะมันก็ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่นมากขึ้น รู้สึกปลอดภัยมากขึ้นครับ” (จ๋อม)

1.3) บุคลากรในสถานศึกษา หรือแม้แต่ครูแนะแนวควรเป็นกระบอกเสียงให้กับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศที่ถูกกระทำ ความรุนแรงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และคำพูด ในการรณรงค์ลดความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา

หมายถึง การที่คุณครู บุคลากรในสถานศึกษา ครูแนะแนวและนักจิตวิทยา เป็นกระบอกเสียงให้กับเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่ถูกกระทำ ความรุนแรงทั้งทางด้านการกระทำและด้านคำพูด เนื่องจากเป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งเยาวชนได้รับความบอบช้ำบาดแผล หรือแม้แต่ความเจ็บปวดจากเหตุการณ์ความรุนแรงต่าง ๆ เหล่านี้ คุณครู บุคลากรในสถานศึกษา ครูแนะแนวและนักจิตวิทยา จึงควรเป็นกระบอกเสียงในการช่วยลดความรุนแรงในกลุ่มเยาวชนให้มีจำนวนลดลง อีกทั้งรณรงค์ในการป้องกันความรุนแรงที่อาจจะเกิดขึ้นกับกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศด้วย

“ดีนะครับ ผมว่ามันแบบ มันเหมือนช่วยช่วยได้อีกเสียงหนึ่งอะไรอย่างเงี้ยแบบเสียงเราอาจจะไม่แข็งแรงมากแล้วพอได้คนมาช่วยซัพพอร์ตเสียงแล้วก็แบบมันเหมือนมีคนมาแบบแล้วมันก็จะแบบมีแรงอีกเต็มแบบสู้ต่อขึ้นมาครับพี่ไม่ใช่แบบว่าเรากำลังทำอะไรอย่างเงี้ยแล้วแบบผมแบบหมดหวังแล้วมันไม่มีใครสนใจใส่ใจจะพอได้แบบ คนช่วยพูดช่วยขึ้นมาอีกอะไรเงี้ยแบบมา

สนับสนุนอะไรเจ๊มันก็มีแรงอีกเหิมว่าเฮ้ย เราไม่ได้เห็นแค่คนเดียวมีคนอื่นหลายคนที่ยังไม่เห็นด้วยอะไรอย่างเจ๊ครับ” (มะลิ)

“หนูคิดว่าอ่า ครูก็ควรเป็นกระบอกเสียงสำหรับเรื่องนี้ด้วยเพราะว่า นักเรียนก็บางคน เขาก็ฟังครูอย่างเดียบบางคนก็อันนี้ค๊ะ แบบถ้าครูได้เป็นกระบอกเสียงให้คิดว่าจะดีมากระดับหนึ่ง ค่ะเพราะว่านักเรียนบางคนก็จะได้ฟัง แล้วก็จะได้นำไปคิดตามค๊ะอะไรแบบนี้ค๊ะ” (แอนนี่)

“หนูก็คิดว่าดีเลยค๊ะ เพราะว่าเป็นการแบบช่วยเหลือนักเรียนให้นักเรียนแบบรู้สึกปลอดภัยว่ามีคุณครูเนี่ยคอยให้ความรู้ความทางปรึกษาแก่ทางออกอะไรประมาณนี้ค๊ะ แบบช่วยแบบให้เราแบบ สบายใจอะนะค๊ะ” (เก๋ไก๋)

“ผมคิดว่าครูควรนะครับ ควรมาก ๆ เลย ในการเป็นคนที่มีแรงผลักดันความรุนแรงต่าง ๆ ให้กับนักเรียน LGBTQ” (จ๋อม)

“หนูว่าดีนะค๊ะ เพราะเหมือนว่าจะช่วยเรื่องการลดการ Bully ไปได้เยอะเลย แล้วก็การคิดสั้นอะไรแบบนี้ค๊ะ” (ตะวัน)

ด้านที่ 2 การจัดการด้านการส่งเสริมการให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศ

2.1) สอดแทรกเนื้อหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ และการปฏิบัติตัวต่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ

หมายถึง การเพิ่มเนื้อหาหรือรายวิชาที่ให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ หรือแม้แต่การปฏิบัติตัวต่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศสอดแทรกในเนื้อหาในรายวิชาเฉพาะเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนว่าบนโลกใบนี้ไม่ได้มีเพียงเพศชายหรือหญิงเท่านั้น อีกทั้งจะเป็นการปลูกฝังให้นักเรียนเกิดการตระหนักรู้ถึงความเท่าเทียมกันไม่ว่าจะเป็นเพศใด ทำให้เยาวชนได้รู้สึกถึงคุณค่าในตนเอง ที่ทางสถานศึกษาเห็นถึงความสำคัญของผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ

“ใช้ครับแบบอยากจะวิทยาศาสตร์เจ๊โอเคมันมีอันนั้นจริง ๆ แต่จริง ๆ ก็จะมีผู้ชายสามารถดัดแปลงเพศตัวเองได้ก็จะแบบโอเคสามารถสอนโอเคพูดเสร็จจ๊อบ สุขะพะละอะผู้ชายไม่ได้มีแค่ผู้ชายผู้หญิงนะโอเคมีเพศที่สามด้วยอะ ภาษาอังกฤษละสมัยนี้ไม่ได้มีแค่ผู้หญิงที่เก่ง ภาษาอังกฤษเนี่ยผู้ชายที่เป็นเออแล้วก็จะมีความแบบมีคนที่เป็นแบบความรักทางเพศ เก่ง ภาษาอังกฤษมากกว่าผู้หญิงด้วยเข้าไปก็จะประมาณนั้นให้มีประมาณนี้ครับ” (เอมมี)

“ใช้ครับ เพราะว่าผมคิดว่าในความคิดของผมเนี่ย ถ้าสมมติว่ามีการสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องความหลากหลายทางเพศเข้ามาครับ คนยุคใหม่เค้าหรือว่านักเรียนรุ่นใหม่นะ

ครับก็จะได้นิยามแบบว่าเข้าใจคำนี้ของแอลจีบีมากขึ้นครับเพราะว่ามันไม่ได้มีแค่สองเพศอะครับ แล้วก็ทุกคนก็จะเข้าใจว่าอ้อเขาเป็นแบบนี้แบบนี้แล้วไม่ควร ไปก้าวท้าวสิทธิของผู้อื่นที่ไม่ใช่เรื่องของตัวเองนะครับ แล้วก็เพราะว่าทุกคนก็เป็นคนเหมือนกันมีสิทธิเท่าเทียมกันมีสิทธิที่จะอะไรเหมือนกันก็เป็นตัวของตัวเองที่ดีที่สุดนะครับ” (กล้า)

“ใช่ เพราะเหมือนว่าบางคนก็ยังไม่รู้ตัวเองอะคะหรือบางคนก็บอกว่าปิดกั้นตัวเองที่บอกว่าแคร์สายตาคนรอบข้างมากกว่าอะครับว่าจะอยากให้แบบว่าพวก LGBTQ เป็นเรื่องที่ปกตินะคะ มันแบบว่ามันไม่ใช่ความผิดพลาดของเราแต่มันคือแบบรสนิยมอย่างเงี้ยคะ ว่าเรามันคือตัวเรา มากกว่าอะครับไม่อยากให้ปิดกั้นตัวเอง” (ตะวัน)

“ก็อยากให้ครูได้แบบมีวิธีการอบรมครูบุคลากร นักเรียนนะคะให้ตระหนักถึงเรื่องนี้ให้เข้าใจเหตุผลของนักเรียน มีคำปรึกษาให้นักเรียน แล้วก็ให้คิดว่านักเรียนประเภท LGBTQ เนี่ยมีความเท่าเทียมกัน ไม่ต้องเพิกเฉยคะ” (เก้เก้)

“หนูคิดว่าเขาควรให้ความรู้และบรรยายเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเยาวชนหลากหลายทางเพศไม่ให้เกิดปัญหาคะ” (แพรวา)

“ควรมีนะ คิดว่าในรายวิชาต่าง ๆ ก็ควรสอดแทรกเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับ LGBTQ เข้าไปด้วย” (จีบ)

2.2) จัดอบรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศและการปฏิบัติตัว การระมัดระวังด้านคำพูดหรือแม้แต่คำเรียกต่อเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศให้แก่ผู้บริหาร ครู และบุคลากรภายในโรงเรียน

หมายถึง การที่โรงเรียนสนับสนุนให้มีหน่วยงานหรือองค์กรจากภายนอกที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องความหลากหลายทางเพศ มาให้ความรู้ ความเข้าใจแก่บุคลากรภายในโรงเรียน เพื่อสร้างการตระหนักรู้ในการปฏิบัติตัวต่อเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศอย่างเหมาะสม อีกทั้งการระมัดระวังเกี่ยวกับคำพูดหรือแม้แต่คำเรียกในเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ เนื่องจากบางคำพูด เช่น เบี่ยงเบนทางเพศ สาวประเภทสอง เพศทางเลื้อก เป็นต้น เป็นคำที่ค่อนข้างอ่อนไหวต่อกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

“ก็มีก็ดีนะครับเพราะว่าแบบมันมันแบบควรที่จะแบบว่า มันไม่จำเป็นต้องเป็น LGBTQ แต่ผมคิดรู้สึกว่ามันอยากให้เขาทุกคนเลยแต่ว่าทุกคนเขาควรแล้วให้เขาแบบว่าเข้าใจกันนะครับว่ามันคืออะไรยังไงคือแบบทุกคนจะได้เข้าใจทุกคนเราก็แบบจะได้มีเรื่องอาจจะไม่มีเรื่องเกี่ยวกับพวกคุกคามหรือไม่มีการล้อเลียนเกิดขึ้นก็ได้เนะครับ ถ้าเราทุกคนมาแบบฟังเขาควรแล้ว ก็ มาปรับความเข้าใจอะไรแบบนี้ครับ” (มะลิ)

“ก็อยากให้ครูได้แบบมีวิธีการอบรมครูบุคลากรนะคะให้ตระหนักถึงเรื่องนี้ให้เข้าใจ เหตุผลของนักเรียน มีคำปรึกษาให้นักเรียน แล้วก็ให้คิดว่านักเรียนประเภท LGBTQ เนี่ยมีความเท่าเทียมกัน ไม่ต้องเพิกเฉยคะ...น้องคิดว่านี่ดีเลยคะ เพราะว่าจะเป็นการอบรม ที่แบบว่าคุณครูส่วนมากเนี่ยจะละเลยในส่วนนี้ก็คือจะใช้คำพูดที่แบบไม่ดีอะคะต่อนักเรียนที่เป็นเพศทางเลือกอย่างเงี้ยคะ คิดว่าการเปิดอบรมเนี่ยก็จะถือว่าดีมากสอนคำพูดอะไรต่าง ๆ การกระทำที่ปฏิบัติต่อนักเรียนในทางที่ดีเลยคะ” (เก้เก้)

“หนูว่าดีเลยคะ ถ้าระมัดระวังคำพูดต่อจิตใจต่อเพศที่สามนะคะ เพราะแบบว่าเหมือนบางคนมันมีปมไม่เท่ากันคะ บางคนก็แบบโดนมาเยอะ บางคนอาจจะแบบจำฝังใจ อาจจะปมได้เลย การที่เราพูดใส่เขาโดยที่เราไม่คิดอะไร” (ตะวัน)

“ก็อยากให้แบบ ให้ให้แบบ เอ่อจะพูดเรื่องเนี่ยให้แบบอบรมบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องนี้มาก ๆ จะได้ไม่ไปบอก ด้อยค่าเด็กที่มีความหลากหลายทางเพศพวกนี้อะคะ...หนูคิดว่ามันจะเป็นการดีมากเลยระดับหนึ่งคะ เพราะจะช่วยแบบเซฟความรู้สึกนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศได้ระดับหนึ่งเลยคะ” (แอนนี่)

“ถือว่าเป็นเรื่องที่ดีนะครับ...ก็ดีกับตัวเรานะครับ เราจะได้เพราะก็ดีกับกลุ่ม LGBTQ ครับ เขาจะได้แบบเลิกใช้คำพูดดูถูกกลุ่ม LGBTQ เขาจะได้แบบคนกลุ่มอื่นที่เข้าไปเป็นเพศสภาพปกติครับเลือกแบบมองดูถูกเราสักที่ว่าแบบเป็นแบบนี้เราจะอะไรไม่ได้ไม่ได้ครับ” (เส้นด้าย)

2.3) สถานศึกษาให้ความสำคัญต่อการให้ผู้อำนวยความสะดวกหรือผู้บริหารสถานศึกษาให้ความรู้ ความเข้าใจ ให้แก่บุคลากรในโรงเรียนและนักเรียนในโรงเรียนเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศและการปฏิบัติตัวต่อผู้มีความหลากหลายทางเพศหน้าเสาธงของโรงเรียนทุกวัน

หมายถึง การที่ผู้อำนวยความสะดวกหรือผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักถึงความสำคัญเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศและการปฏิบัติตัวต่อผู้มีความหลากหลายทางเพศ โดยการมาให้ความรู้ ความเข้าใจหน้าเสาธงโรงเรียนทุกวัน ซึ่งการพูดหน้าเสาธงนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงวิสัยทัศน์และการให้ความสำคัญต่อเรื่องดังกล่าวนี้อย่างแท้จริง ทำให้บุคลากรและนักเรียนในโรงเรียนทุกคนจะได้สังเกตเห็นถึงความสำคัญนี้ด้วย

“ก็คิดว่าดีมาก ๆ เลยคะ เพราะว่าจะเป็นการให้ความรู้ในทุก ๆ เข้าในตอนเช้าแถวนะคะ สำหรับเพศอื่น ๆ ได้รู้ว่าอย่างความหลากหลายทางเพศของพวกเราเนี่ยว่าควรปฏิบัติอย่างไร ควรรู้สึกยังไงควรทำตัวแบบปกติไม่ทำตัวว่าให้พวกเราแตกต่างเลย ดูไม่ต้ออย่างเงี้ยคะก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ดีที่ให้ความรู้ต่าง ๆ นะคะ” (เก้เก้)

“ก็คิดว่ามันมันน่าจะดีระดับหนึ่งเลยคะ เพราะว่ามันน่าจะเมื่อเราฟังไปนาน ๆ อาจจะ ทำให้มันเข้าถึงจิตสำนึกเราได้แบบเราจะต้องปฏิบัติด้วยังไง ทำด้วยังไงแบบนี้คะต่อบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ” (แอนนี่)

“ก็ดีนะครับพี่ เพราะแบบว่ามันดีส่วนหนึ่งเลย คือมันอาจจะแบบว่าไม่ได้เก่งขนาดนั้นแบบว่าเสียทุกคนคือผมเชื่อเลยว่าบางคนก็ฟังบางคนก็ไม่ได้ฟัง ครับมันจะมีเด็กที่ฟังตั้งใจฟัง กับเด็กที่ไม่ตั้งใจฟังไม่สนใจอะไรอย่างงี้” (มะลิ)

“ก็ดีนะคะ เพราะจะได้แบบว่าเตือนคุณครูหลายๆ คนคะ ที่แบบว่าหัวโบราณจะรู้ว่าโลกเราไม่ได้มีแค่ 2 เพศนะคะ มันมีรสนิยมแตกต่างกันไปเขาจะได้เข้าใจในพวก LGBTQ ว่ามันมีอะไรบ้างคะ จะได้ไม่ถูกเลือกปฏิบัติ” (ตะวัน)

“ส่วนตัวหนูเชื่อว่ามันดีคะ เพราะว่าแบบทุกคนอาจจะแบบได้เข้าใจเราแบบเราเป็น ยังไงแล้วก็ จะไม่แกล้งอะไรเจ๊ยยคะ” (แพรวา)

2.4) ครูหรือครูประจำชั้นสอดแทรกเนื้อหาความรู้ ความเข้าใจ ให้แก่นักเรียน ในชั้นเรียนเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศและการปฏิบัติตัวต่อผู้มีความหลากหลายทางเพศในคาบชั่วโมงโฮมรูม

หมายถึง การที่ครูหรือครูประจำชั้นให้ความสำคัญเรื่องของการให้ความรู้ ความเข้าใจ ให้แก่นักเรียนในชั้นเรียนเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศและการปฏิบัติตัวต่อผู้มีความหลากหลายทางเพศในชั่วโมงโฮมรูม ให้ได้เห็นถึงความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว อีกทั้งปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวต่อผู้มีความหลากหลายทางเพศอีกด้วย อีกทั้งยังช่วยลดการกระทำความรุนแรงต่อเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศในชั้นเรียน

“ดีคะ...มันก็เหมือนสอดแทรกไปคะ เพราะในรายวิชามันไม่ค่อยมีวิชาที่พูดอะไรประมาณแบบนี้ แต่ช่วงในเวลา Home Room ถ้าพูดเรื่องถึง LGBTQ ความหลากหลายทางเพศ มันก็เหมือนแบบว่า สอดแทรกความรู้เข้าไปนิดนึงว่า โลกเราเป็นแบบนี้พัฒนามาถึงจุดนี้แล้วนะ มันไม่ได้มีแค่ 2 เพศคะ เพราะในวิชาเรียนมันไม่มีสอนคะเพศศึกษาก็ ไม่ค่อยมีเท่าไรแต่ถ้าแบบพูดในวิชา Home Room แตกต่างออกมามันก็จะเป็นแบบว่าส่งเสริมได้ดีคะ” (ตะวัน)

“ก็ควรมีนะครับเพราะว่ามันก็เหมือนกับการให้ความรู้ด้วยมันก็จะแบบว่า เพราะปัจจุบันตอนที่ผมครับ ก็บางคนอาจจะไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับเรื่องเพศเลยนะครับ ก็อยากให้ทุกคนได้ศึกษาเรื่องเพศมากกว่านี้แล้วแบบไม่เกิดความขัดแย้งกัน เพราะการให้ความรู้เหมือนกับให้ความรู้ ว่าเขาก็ปฏิบัติด้วยังไงภายในแบบเพศตรงข้ามหรือคนละเพศอะไรประมาณนั้นครับ” (จ๋อม)

“ผมว่าคาบก่อนชั่วโมงโฮมรูมน่าจะเป็นการสื่อสารที่จะเหมาะสำหรับคนที่เขาไม่รู้ นะครับผมว่าก็โอเคครับผมว่าเขาจะได้เปิดโลกได้รู้ว่าอันนี้คืออะไรนี่คืออะไรเป็นแบบไหนแบบไหนครับบางคนก็อาจจะยังไม่รู้ครับผมจริงๆก็เป็นข้อดีให้ความรู้ครับ” (กล้า)

“ดีค่ะ ไซ่ หนูก็คิดแบบเหมือนเมื่อกี้เลยครับประมาณว่ายิ่งถ้าแบบทุกคนพูดทุกคนแบบให้ความรู้กับทุกคนนะค่ะ แบบพวกที่เป็นคุณครูหรือว่า ผอ. อะไรเงี้ยครับให้ความรู้กับเด็กนักเรียนแล้วที่มีกลุ่มแอลจีบีทีคิวก็จะไม่ค่อยโดนแกล้งมากอะไรเงี้ยค่ะ เพราะทุกคนเขาเข้าใจแบบว่าเราเป็นยังไงอะคะ ไซ่” (แพรวา)

“ดีนะครับพี่ คือแบบว่ามันเหมือนกับว่าได้พูดแบบให้รายละเอียดชัด ๆ มากกว่าที่แบบพูดหน้าเสาธงอะ ไซ่เพราะว่าอย่างที่ผมบอกว่า...บางคนสนใจบางคนก็ไม่สนใจคือมันมีเด็กทั้งสนใจกับไม่สนใจครับ” (มะลิ)

ด้านที่ 3 การจัดการด้านสิ่งปลูกสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวก

3.1) ห้องน้ำสำหรับผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ

หมายถึง ห้องน้ำที่มีสำหรับผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในการใช้งาน ที่จะอำนวยความสะดวกการใช้งาน รวมไปถึงการมีห้องน้ำที่ไม่ระบุเพศ ทุกคนก็สามารถเข้าได้ เพื่อให้เกิดความรู้สึกปลอดภัย ไม่ต้องหวาดระแวงเมื่อเข้าห้องน้ำทำธุระส่วนตัว อีกทั้งให้เกิดความเท่าเทียมในเรื่องของสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานศึกษา ที่นักเรียนทุกเพศไม่เพียงแต่ชายหรือหญิงที่ควรได้รับความเท่าเทียมในเรื่องของห้องน้ำด้วยเช่นกัน

“ถ้าในส่วนของห้องน้ำนะครับ มันก็จะมีการแบ่งชายหญิงไซ่หมดครับ แต่ผมว่ามันจะควรมีห้องน้ำอีกห้องแบบเป็นลึคหนึ่งนะครับ ที่ไม่ได้แบ่งแยกก็ได้คุณต้องเป็นเพศอะไรถึงจะเข้าได้ แต่ก็สามารถบอกได้เลยว่า ถ้าคุณเต็มใจที่จะเข้าห้องน้ำในส่วนนี้ก็สามารถเข้าได้โดยไม่ต้องมีคนถามว่าเป็นเพศอะไรนะครับ ไซ่ครับ ว่ามัน มองว่าถ้าคนที่มีความหลากหลายทางเพศหรือว่าคนที่เขากล้าแสดงตัวตนออกมาเขาจะเข้าห้องน้ำนี้ได้ครับ” (กล้า)

“อยากให้ ผอ. เข้ามาสังเกตการณ์หรือประเมินด้วยว่าห้องน้ำอันนี้อะ LGBTQ ไม่สามารถใช้งานจริงได้ เพราะว่ามันมีของผู้ชายเนี่ยไปครองไว้ ทำให้เราต้องเข้าห้องน้ำผู้หญิงเหมือนเดิมนะค่ะ อยากให้มาดูตรงนี้ด้วย ไม่ใช่ว่าเพิกเฉยไป” (เก้เก้)

“อยากให้เขามีนโยบายเรื่องแรก ก็คือการสร้างห้องน้ำคะให้กับพวก LGBTQ อย่างที่สองคือให้มีนโยบายเรื่องแบบให้มี มีความเอื้อให้มีการสอดแทรกความรู้ความเข้าใจในเรื่องของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในบทเรียนเข้าแทรกเข้าไปบ้างคะ” (แอนนี่)

“เปลี่ยนแปลงห้องน้ำครับ คือถ้าจะโรงเรียนอย่ามีแค่อิฐก็ได้ ห้องน้ำก็ควรจะมี”
(เอมมี)

“อยากให้โรงเรียนมีห้องน้ำที่ไม่ต้องจำกัดเพศ ใครหรือเพศอะไรก็เข้าห้องน้ำได้ครับ”
(จีบ)

3.2) การมีห้องพัก/ ห้องน้ำ/ ห้องอาบน้ำ สำหรับผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ เมื่อเข้าค่ายพักแรม

หมายถึง การมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ เมื่อต้องเข้าค่ายพักแรมในที่ต่าง ๆ ให้มีห้องพักหรือห้องน้ำที่สามารถใช้งานได้ในการเข้าใช้บริการที่ไม่ต้องไปเข้าร่วมกับบุคคลอื่นที่ตนเองรู้สึกไม่ปลอดภัย

“เป็นสิ่งที่ผมค่อนข้างที่จะไม่ชอบเลยครับไม่ว่าจะเป็นในช่วงประถมและที่ช่วงมอต้นไม่ชอบเลยเพราะว่าเวลาเขาค่ายแน่นอนว่าห้องน้ำสำคัญมากสำหรับตัวผมเพราะว่ากลุ่ม LGBTQ เขาต้องมีห้องน้ำแยกซึ่งผมไปค่ายผมจะไม่อาบน้ำเลยไม่อาบน้ำเลยจริง ๆ ว่าเราอาบน้ำกับผู้ชายด้วยกัน แล้วก็นอนกับผู้ชายซึ่งเราก็ถูกกลอนลามครับ” (จ๋อม)

“หนูอยากให้มีการทำห้องน้ำสำหรับเพศที่สามโดยเฉพาะไปเลย เพราะยิ่งเราโดนคนอื่นดูถูกมาก ๆ เรายิ่งไม่อยากจะเข้าห้องน้ำ มันจะส่งผลต่อตัวเองมาก ๆ เลยค่ะ” (แพรวา)

“ก็อยากให้มีที่พักของกลุ่ม LGBT แยกต่างหากด้วยค่ะ เพื่อความปลอดภัยของตัวเองด้วย เราก็จะได้สบายใจปลอดภัยด้วย” (เก้เก้)

“ห้องน้ำสำหรับ LBGT ก็ควรมีครับ ควรมีมาก ๆ เลยเวลาที่ต้องไปเข้าค่ายพักแรมแบบนี้ครับ” (จีบ)

“อยากให้มีครับ แบ่งแยกไปเลย จะได้เป็นส่วนตัวดี” (กล้า)

ด้านที่ 4 การจัดการด้านเสรีภาพการแสดงออกและกิจกรรม

4.1) เครื่องแต่งกาย/ ทรงผม

หมายถึง การให้อิสระแก่นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศในเรื่องของเครื่องแต่งกาย/ ไว้ทรงผมตามเพศสภาพของตนเอง โดยไม่ปิดกั้นบังคับให้นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศตัดผมหรือแต่งกายตามเพศกำเนิด ซึ่งสิ่งเหล่านี้เองเมื่อทางโรงเรียนจำกัดการไว้ทรงผมหรือแม้แต่เครื่องแต่งกายในเยาวชนก่อให้เกิดผลกระทบระยะยาวตามมานั้นคือ การไม่มั่นใจ หรือแม้แต่รู้สึกอาย ไม่อยากมาโรงเรียนเนื่องด้วยเรื่องของทรงผม

“กลุ่ม LGBTQ ขนาดทั้งประเทศสามารถไว้ผมยาวได้วงเล็บที่บอกไปว่าทำไมไม่มีกฎระเบียบพวกที่แบบขอความแบบนี้มันต้องเธอต้องมาแบกรับอันนั้นโรงเรียนไม่อยากจะให้มี

เหมือนกันครับ เธอไว้ผมยาวโอเคเธอแต่ต้องเข้างานร่วมนาฏศิลป์นะแค่นั้นก็พอ ไม่ต้องเป็นแบบ เธอต้องทำงานโรงเรียนทำยังไงให้เรียนมีหน้าเป็นเด่น เป็นหน้าเป็นตาของโรงเรียนเลยไม่ต้อง ขนาดนั้นก็ได้นะครับ” (เอมมี)

“อ้อ ก็อยากให้อะไรเรื่องผมอะครับ แต่ว่าเขาก็สามารถให้ผู้ชายไว้ทรงผมได้แล้วนะ ครับ ทรงสูง แต่เหมือนมันก็ยังไม่ว่ายพอบีบแบบ เหมือนบางคนแบบเพศที่สามบางคน ที่พอปิด เทอมเขาตั้งใจที่จะไว้ผมยาวครับแล้วก็เข้าตรวจผม เขาก็ต้องตัดผม คือบางคนก็ร้องไห้เลย” (เส้นด้าย)

“สิ่งที่ควรจะเกิดขึ้นตั้งนานแล้วไม่ว่าจะเป็นทรงผมก็คือตอนนี้คือมันควรจะแบบถ้า ใครเป็นชอบในเป็นชายแต่งหญิง ก็สามารถไว้ผมยาวได้แต่งตัวผู้หญิงได้แล้วแบบอยากให้แบบข้อ นี้คืออยากให้แบบอิมคำนำหน้าแบบเร็วๆสักทีอะครับให้แบบเป็นตัวเองมากขึ้น” (จ้อม)

“ก็ถ้าในความรู้สึกเราคือไม่ว่าจะเป็นเพศไหนคะ เราอยากมีทรงผมแบบไหน อยากแต่ง กายแบบไหนก็ไม่ควรที่จะมาบังคับกันถ้าในโรงเรียนเนี่ย มันไม่เกี่ยวกับการเรียนเลยคะ ว่าต้องแต่งชุด นี้ชุดนั้นชุดนี้เราจะเรียนเก่ง” (เก้เก้)

“อยากให้โรงเรียนเหมือนกับให้ความสำคัญกับเรื่องทรงผม เครื่องแต่งกายครับ เพราะว่าเหมือนโรงเรียนเขามองข้ามกลุ่มเพศที่ 3 เราไป อยากให้กฎที่ส่งเสริมให้เพศที่ 3 แต่งตัว ไว้ผมยาวได้” (ตะวัน)

4.2) การเปิดโอกาสในการแสดงความสามารถ/ เข้าร่วมกิจกรรม ให้กับกลุ่ม เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

หมายถึง การที่สถานศึกษา หรือแม้แต่ครู บุคลากรทางการศึกษาเปิดโอกาส มีการ ยอมรับกับกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศในการได้แสดงออกถึงความสามารถ โดยไม่ ไปปิดกั้นหรือปิดโอกาสกับเยาวชนกลุ่มเหล่านี้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทางสถานศึกษาทุกแห่งพึงมี เพื่อให้ เยาวชนหรือนักเรียนทุกคนในสถานศึกษาทุกคนได้รับความเท่าเทียมในสังคมโดยไม่มีเรื่องเพศเข้า มาปิดกั้นโอกาสเหล่านั้น

“อยากให้ยอมรับเด็กด้วยเพราะว่าคนหนึ่งเขาต้องการโอกาสแต่เขาไม่ได้รับโอกาสสิ่ง นั้นไปรู้สึกมันรู้สึกว่าจะถ้าเป็นฉันฉันทำคุณ คุณมาขอขึ้นเกรดสี่ ไม่ให้เกรดสี่คนเนี่ยมันก็รู้สึก เสียใจไป คุณขอเข้าร่วมงานใหม่ ฉันไม่ให้เข้า ก็รู้สึกเสียใจรู้สึกเสียโอกาส มันก็เหมือนเราอยากจะ เข้าลงชื่อเข้า เขาก็เขียนเราทิ้งนะครับ อยากจะให้เปลี่ยนแปลงอยากจะให้ยอมรับทุกสิ่งทุกอย่างใน กลุ่ม LGBTQ ไม่แบ่งแยกเพศไม่แบ่งแยกชนชั้นทุกคนเบสที่หนึ่งร้อยหนึ่งร้อยหมดเลยไม่มีใครห้า ลิบไม่มีใครหนึ่งร้อยยี่สิบอยากให้ความเท่าเทียมในโรงเรียนมี ไม่ใช่แค่แบบไม่แบ่งแยกกันแค่นั้นเองครับ” (เอมมี)

“ผมเชื่อว่าทุกคนเนี่ยมี เขาเรียกว่ามี potential หรือว่ามีความศักยภาพในตัวเองครับ ผมว่า แต่แค่มีบางข้อจำกัดที่เขาไม่สามารถมาได้ครับว่าเค้าทำในส่วนนี้ได้ดีมาก เขาอาจจะจะมีข้อกั๊กของเขาที่ทำให้เขาไม่กล้าแสดงออกมาเพราะว่าควรจะให้อิสระเสรี” (กล้า)

“ควรนะครับพี่มันมันได้แบบว่าสร้างแรงบันดาลใจแล้วก็รู้สึกว่ามันได้โชว์ศักยภาพอย่างที่ผมบอกไปว่าคุณทุกคนมีศักยภาพพิเศษของตัวเองถ้าทุกคนถ้าเขาสนับสนุนเขาพร้อมที่จะการแสดงออกค่ะ” (มะลิ)

“อยากให้ผอ. ช่วยผลักดันให้เหมือนกับสนับสนุนพวกเราในโรงเรียน ให้ได้รับความเท่าเทียมครับ เช่นง่ายๆ เลย ตอนแบ่งกลุ่มทำงาน ไม่อยากให้เขาคิดว่าพวกเราแตกต่างจากเพศชายหรือหญิงครับ” (จีบ)

“ก็คิดว่าควรมีในโรงเรียนนะคะ เกี่ยวกับเปิดกว้างให้พวก LGBTQ เพราะจะได้เหมือนเรามีตัวตนเหมือนกับเพศอื่นๆ” (แพรวา)

4.3) ขับเคลื่อนให้นโยบายที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศในสถานศึกษาให้สามารถใช้ได้จริง

หมายถึง การให้นักขับเคลื่อนเรื่องสิทธิในกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศที่มาก ประสบการณ์มายืนมาเข้ามาในการขับเคลื่อนความเท่าเทียม การให้เกิดนโยบายที่จัดการการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศให้สามารถเกิดขึ้นจริงในสถานศึกษา และเกิดการเปลี่ยนแปลงเรื่องเหล่านี้ในสังคมไทยต่อไป

“หนึ่งเลยถ้าเขาเป็นนักขับเคลื่อนไซ้ใหม่คะ อยากจะให้เขานำของจดหมายอะไรก็ได้ที่เป็นภาษาทางการที่อยากจะให้ขับเคลื่อนเรื่องทรงผม เรื่องการปฏิบัติของคุณครู เรื่องการให้ครูมีความรู้ มายืนให้ผอ. ได้รู้ครับว่าโรงเรียนเนี่ยจริงๆ มาสัมภาษณ์เอมมีบูบสมมุติ นะฮะ ขอสัมภาษณ์บูบ โอเคอยากให้เขามายืนที่โรงเรียนเราให้โรงเรียนทำและให้ประมานนั้นครับ” (เอมมี)

“ควรมีแบบว่าปรับเปลี่ยนเปลี่ยนแปลงอะคะ เปลี่ยนแปลงโรงเรียนเพื่อแบบว่า ให้มีความเท่าเทียมมากขึ้นอันนี้เหมือนสมรสเท่าเทียมเหมือนที่เขาทำอยู่ตอนนี้ แล้วก็แบบว่าค่านำหน้าชื่ออะไรมาเนี่ยคับว่าบางคนมันก็ไม่โอเคที่เป็นนาย-นางสาว มันจะแบบว่าเท่าเทียมมากขึ้น” (ตะวัน)

“ก็อยากให้แบบว่าขับเคลื่อน แบบว่าขับเคลื่อนแล้วก็ปฏิบัติให้ความเป็นจริงให้ได้ด้วยนะคะ ไม่ใช่แค่ขับเคลื่อนในเชิง...คะอยากให้แบบว่าด้านการปฏิบัติด้วย เออมันควรที่จะเป็นแบบนี้เนาะ มันถึงจะปฏิบัติในความจริงได้ ไม่ใช่แค่อยากจะทำก็คิดการขับเคลื่อนออกมา ก็พูดออกมาเลย โดยที่มันไม่ได้ใช้ในความเป็นจริง” (เก้เก้)

“อยากให้เราเข้ามาขับเคลื่อนเรื่องเรื่องแบบการใช้ความรุนแรงเรื่องการให้ความรู้ความเข้าใจอะไรแบบนี้ค่ะ” (แอนนี่)

“อยากให้มีการขับเคลื่อนนโยบายในเรื่องเหล่านี้และเรื่องใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นครับ” (จีบ)

4.4) การจัดตั้งชมรมกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อเป็นพื้นที่ปลอดภัยให้กันภายในชมรม อีกทั้งคอยรับฟังและเป็นที่ปรึกษาให้กันและกัน

หมายถึง โรงเรียนมีการจัดตั้งชมรมหรือชุมนุมสำหรับผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในการทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งจะเป็นพื้นที่ที่ให้เยาวชนได้รู้จักเพื่อนหรือเครือข่ายกลุ่มใหม่ๆ ในโรงเรียน เป็นพื้นที่ปลอดภัย อุ่นใจ และไว้วางใจที่คอยรับฟังและให้ความช่วยเหลือเมื่อเยาวชนประสบกับปัญหาความรุนแรง อีกทั้งเป็นพื้นที่ที่มีความมั่นใจในการได้เปิดเผยตัวตนอย่างแท้จริง และเป็นพื้นที่ที่ช่วยคลายความเครียดหรือกังวลใจจากสิ่งต่าง ๆ รอบตัวได้อีกด้วย

“อยากให้มีการจัดการรับรองกลุ่ม LGBTQ นะคะ เช่น การเพิ่มคาบชุมนุมของกลุ่ม LGBTQ อะคะ เพื่อที่จะศึกษาหรือค้นหาตัวเองว่ามีความชอบหรือความถนัดอะไร หรืออาจจะเป็นกิจกรรมเล็กๆ ให้ LGBTQ มาเข้าร่วมก็ได้ค่ะ หนูคิดว่าอาจจะช่วยให้ผ่อนคลายหรือสนุกสนานมากขึ้น ไม่เครียดกับเรียนเกินไป อาจได้รู้จักพวก LGBTQ เพิ่มขึ้นอะคะ ก็อาจจะลดการคุกคามขนาดย่อมไปได้เยอะเลยคะ” (ตะวัน)

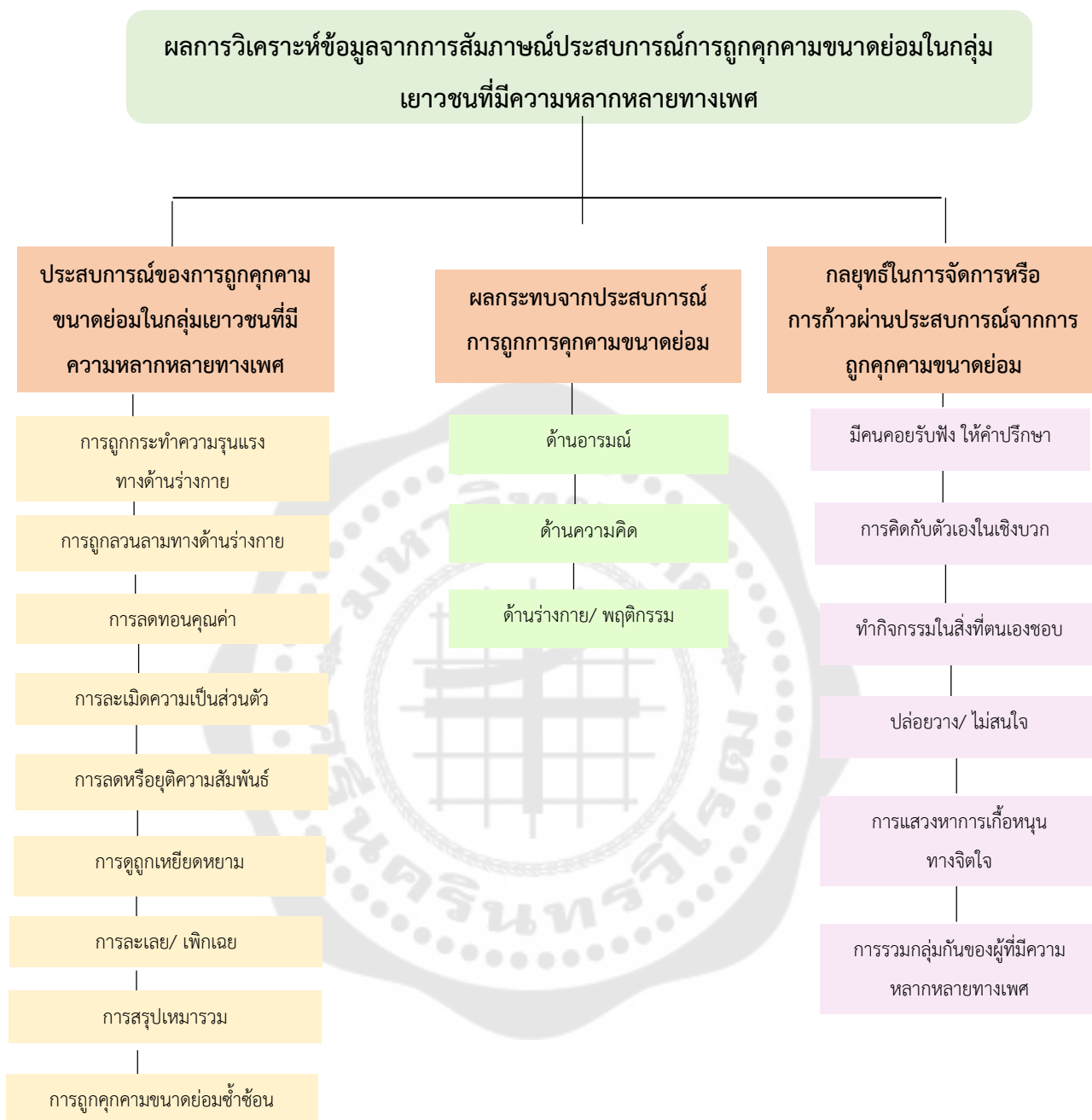
“ก็อยากให้อัดครับ อย่างโรงเรียนผมก็มีจัดนโยบายคือเองเจ็ดของโรงเรียนก็คือกลุ่ม LGBTQ ที่ประกวด ไม่ว่าจะเพศไหนก็ประกวดได้ครับ ก็ทำให้เขามีความมั่นใจในการเดิน การเปิดเผยต่อโลกแล้วก็ความมั่นใจในตัวเองหลายอย่างครับ พวกเขาน่าจะชอบโครงการแบบนี้มากๆ” (มะลิ)

“อยากให้อัดคะ มีผลดีตรงที่เราจะได้เมคเฟรนด์กับคนใหม่ๆ รุ่นพี่รุ่นน้องที่เป็น LGBTQ ด้วยคะ เพราะว่าถ้าต่างคนต่างอยู่บางคนก็ไม่เคยคุยกันเลยคะ แถมยังช่วยป้องกันเวลาถูกบูลลี่หรือถูกกลั่นแกล้งได้ด้วยคะ” (แพรวา)

“น่าจะดีกับกลุ่ม LGBTQ มาก ๆ เลยครับ เพราะชมรมนี้น่าจะทำให้กลุ่ม LGBTQ มีความปลอดภัยมากขึ้น เนื่องจากว่าเขาคิดว่ามีคนปกป้องคุ้มครองเขาอย่างแน่นนอนครับ” (เอมมี)

“ถ้าโรงเรียนมีนโยบายนี้ก็จะถือว่าเป็นเรื่องที่ดีนะครับ เพราะว่ามันจะทำให้ทุก ๆ คนมีความเท่าเทียมมากขึ้นไม่ว่าคุณจะเป็นเพศไหนก็สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข” (จ๋อม)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ประสพการณ์และผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ สามารถสรุปเป็นแผนภาพดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ประสบการณ์และผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอแนะการจัดการการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศจากการสัมภาษณ์กลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ สามารถสรุปเป็นแผนภาพดังภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอแนะการจัดการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศจากการสัมภาษณ์กลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสนทนากลุ่มครั้งที่ 1

ผลจากการสนทนากลุ่มครั้งที่ 1 จะนำไปสู่ร่างข้อเสนอเชิงนโยบายการจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ การสนทนากลุ่มครั้งที่ 1 (Focus Group Discussion) มีสมาชิกกลุ่ม

จำนวน 8 คน อาทิ ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 2 คน คุณครูหรือครูประจำชั้น จำนวน 2 คน ครูแนะแนวหรือนักจิตวิทยา จำนวน 2 คน และนักขับเคลื่อน จำนวน 2 คน โดยสรุปรายละเอียดของผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มครั้งที่ 1 ดังตารางที่ 2

ตาราง 2 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มครั้งที่ 1

ราย ที่	นาม สมมติ	อายุ	อาชีพ	บทบาทในการสนทนากลุ่ม
1	เอ	47	ผู้อำนวยการโรงเรียนแห่งหนึ่ง จังหวัด ขอนแก่น	ผู้อำนวยการโรงเรียน
2	บี	47	รองผู้อำนวยการโรงเรียนแห่งหนึ่ง จังหวัดมุกดาหาร	รองผู้อำนวยการโรงเรียน
3	ซี	28	คุณครูโรงเรียนแห่งหนึ่ง จังหวัด หนองบัวลำภู	คุณครู
4	ดี	30	คุณครูโรงเรียนแห่งหนึ่ง จังหวัดศรีสะเกษ เกษ	คุณครู
5	เอฟ	30	คุณครูแนะแนวประจำโรงเรียนแห่ง หนึ่ง จังหวัดศรีสะเกษ	ครูแนะแนว
6	จี	23	คุณครูแนะแนวประจำโรงเรียนแห่ง หนึ่ง จังหวัดกระบี่	ครูแนะแนว
7	เอช	36	ผู้จัดการสมาคมฟ้าสีรุ้ง จังหวัด อุบลราชธานี	นักขับเคลื่อนสิทธิของผู้มีความ หลากหลายทางเพศ
8	เจ	38	นักขับเคลื่อนสิทธิของผู้มีความ หลากหลายทางเพศในเพจ Facebook The Coalition of Innovation for Thai Youth	นักขับเคลื่อนสิทธิของผู้มีความ หลากหลายทางเพศ

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์การสนทนากลุ่มครั้งที่ 1 ออกเป็นประเด็นตามที่คุณเข้าร่วมการสนทนากลุ่มวิพากษ์และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ดังต่อไปนี้

ด้านที่ 1 การจัดการด้านการให้คำปรึกษา

ประเด็นที่ 1: สนับสนุนให้มีแอปพลิเคชันการให้คำปรึกษาในรูปแบบออนไลน์ที่ใช้งานสะดวก ง่ายต่อการเข้าถึงการเข้ารับการให้คำปรึกษา หรือแม้แต่มีช่องทางการเข้าถึงสายด่วน สายตรง เมื่อนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศประสบกับการถูกรังแกการคุกคามขนาดย่อม

หมายถึง การเพิ่มช่องทางการให้คำปรึกษาในรูปแบบออนไลน์ที่ใช้งานสะดวกและง่ายต่อการเข้าถึงการเข้ารับการให้คำปรึกษา เพื่อให้นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศนั้นเกิดความรู้สึกสบายใจหากต้องเปิดเผยตัวตนหรือเรื่องราวปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งทางสถานศึกษาควรประชาสัมพันธ์ถึงช่องทางการเข้าถึงในการขอเข้ารับคำปรึกษารูปแบบออนไลน์นี้ของทางสถานศึกษา รวมถึงช่องทางการเข้าถึงสายด่วนหรือสายตรงต่อนักจิตวิทยาหรือผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานภายนอกที่สามารถให้การช่วยเหลือเมื่อนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศประสบกับการถูกรังแกการคุกคามขนาดย่อมได้

“สำหรับครูแนะแนวที่คอยรับฟังนักเรียนนะคะ นักเรียนเราเป็นแบบนี้ค่อนข้างเยอะ มีเกือบเยอะทุกห้องเลย สำหรับเราจะมีห้องให้คำปรึกษา เราจะพูดกับนักเรียนทุกคนตลอดว่าหากมีปัญหาก็หรือเรื่องอะไรสามารถ walk-in เข้ามาได้เลย... ถ้าแอปพลิเคชันเนี่ยล้ำมากเลย ครูก็อาจจะไม่แน่ใจว่าจะได้ไหม แต่ส่วนมากก็จะเป็นการ walk-in มากกว่า” (เอฟ)

“มองว่าถ้ามองถึงแอปแบบนี้อาจจะมองว่าไกลตัวไป หนูเป็นครูแนะแนวที่ก็คงไม่สามารถไปรันโค้ดหรืออะไรได้ แต่ตอนนี้คือเราจะมีเป็น Line official ซึ่งจะเป็นช่องทางในการให้คำปรึกษากับนักเรียนในเรื่องต่างๆ ไป ผลปรากฏว่า Line official ช่วยได้ ซึ่งมันปิดบังในชื่อและรูปตัวตนเราได้ จึงเป็น space ที่กว้างสามารถพูดต่างๆ ได้ ซึ่งก็จะขึ้นอยู่กับเด็กว่าอยากจะเปิดเผยชื่อหรืออะไรไหม... ผมมองว่ามันตอบโจทย์สำหรับเด็กที่เราอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีนักเรียนเยอะ ครูแนะแนวดูแลได้ไม่ทั่วถึง อันนี้ก็เป็นช่องทางถ้าเขารู้ว่าทางโรงเรียนมีช่องทางที่จะให้ความช่วยเหลือเขาได้ เขาก็จะเลือกใช้...” (จี)

“ปัจจุบันควรประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนตระหนักถึง และ รู้ ช่องทาง เพราะมีหลายหน่วยงานได้ทำแอป และชุมชนขึ้นมาสนับสนุนประเด็นนี้แล้ว” (ซี)

ประเด็นที่ 2: การเก็บความลับของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ หากเปิดเผยตัวตนหรืออัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง

หมายถึง บุคลากรในสถานศึกษาทุกคนไม่ใช่ครูแนะแนวหรือนักจิตวิทยาเพียงเท่านั้น แต่รวมถึงคุณครูและผู้บริหารสถานศึกษาทุกคนควรมีจรรยาบรรณในการเก็บรักษาความลับของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ หากนักเรียนเปิดเผยตัวตนหรืออัตลักษณ์ทางเพศของเขา บุคลากรสถานศึกษาจึงเป็นผู้ที่ต้องตระหนักถึงจรรยาบรรณการรักษาความลับนี้ เพื่อป้องกันผลกระทบต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นตามมาในภายหลังกับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ

“จากประสบการณ์ของผมอาจจะไม่ใช่แค่หน้าที่ของครูแนะแนว เพราะครูแนะแนวมีหน้าที่ งานเยอะอยู่แล้ว จำนวนครูแนะแนวก็น้อย อยากให้ครูวิชาอื่น ๆ ช่วยครูแนะแนวได้หรือ อาจจะต้องให้ทางผู้บริหารเนาะมีแผนให้ครูทุกคนมาช่วยงานเนี่ยค่ะ การดูแลความลับเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศหรือเรื่องที่เป็นเรื่องอ่อนไหวของเด็ก ซึ่งครูทุกคน ครูทุกวิชาต้องใส่ใจด้วยซ้ำค่ะ อาจจะมีการอบรมหรือการสัมมนาเนาะอย่างจริงจัง...จะได้เป็นประโยชน์แก่เด็กด้วย และก็ผู้บริหารด้วยผู้ปกครองก็จะชื่นชมถ้าผู้บริหารมีนโยบายแบบนี้ค่ะ” (เจ)

“ปรับทัศนคติให้มองความหลากหลายทางเพศเป็นเรื่องปกติ ไม่จำเป็นต้องเปิดเผย หรือปกปิด เพราะไม่ได้มีความผิดปกติ (ครูต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ)” (เอช)

ประเด็นที่ 3: บุคลากรในสถานศึกษาควรเป็นกระบอกเสียงให้กับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศที่ถูกกระทำ ความรุนแรงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และคำพูด ในการรณรงค์ลดความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา

หมายถึง บุคลากรในสถานศึกษาทุกคนควรมีบทบาทหน้าที่เป็นกระบอกเสียงในการรณรงค์ลดความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา บุคลากรในสถานศึกษาจึงเป็นตัวแทนในการบอกเล่าถึงเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับกลุ่มนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาหรือสังคมได้เห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจริง อีกทั้งให้นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศได้รับการช่วยเหลือและป้องกันปัญหาความรุนแรงที่อาจเกิดขึ้นในสถานศึกษาในอนาคต

“เพราะว่าครูควรเป็นเหมือน barrier เนาะหรือเกราะป้องกันให้กับเด็กนักเรียนแบบนี้ค่ะ ในสถานศึกษาแบบนี้ค่ะการถูกกลั่นแกล้งเองหรือการใช้ความรุนแรงเองอย่างเนี่ยค่ะ คนที่อยู่ในสถานศึกษาก็จะเป็นครูเนาะที่จะคอยหรือสามารถดูแลเขา อะไรเขาได้การที่ครูจะเป็นกระบอกเสียงหรือว่ามีความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศมันเป็นสิ่งจำเป็นมากๆ เลย เนื่องจากว่าถ้าในโรงเรียนเขาไม่ได้มีที่พึ่งแล้ว การที่เขาจะไปขอความช่วยเหลือหรือว่าขอความ

เป็นธรรมชาติอย่างเนี้ยมันก็จะเกิดได้ยาก ดังนั้นคะไม่ใช่แค่ครูแนะแนว จริงๆ แล้วมันควรที่จะครูทุกคน
ชะมากกว่า...” (เอช)

“...เนื่องจากสถานศึกษาโดยส่วนใหญ่ให้อำนาจหน้าที่ในการดูแลระบบช่วยเหลือ
นักเรียน ดังนั้นการเป็นกระบอกเสียงให้แก่กลุ่มนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศได้” (จี)

“กระบวนการนี้มีช่องทางอยู่แล้ว แต่ไม่ทุกโรงเรียน มันจะมีประสิทธิภาพได้ต้องอาศัย
คุณครูโฮมรูมเข้ามาผลักดัน รวมทั้งสหวิชาชีพมาทำงานร่วมอย่างเป็นรูปธรรม” (ซี)

ประเด็นย่อย: บุคลากรในสถานศึกษาควรใช้คำกลางทางเพศในการสื่อสาร กับเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

หมายถึง คุณครูหรือบุคลากรทางการศึกษาควรใช้คำพูดที่เป็นกลางในการเรียกรวบรวม
นามของกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อไม่ให้เยาวชนเกิดความรู้สึกกดดันคุณค่า
ในตนเองเนื่องจากเป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ และเป็นการลดการตีตราและการถูกเลือก
ปฏิบัติในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

“ในเรื่องของคำว่าเพศที่ 3 เพศทางเลือกเราไม่ควรใช้กันแล้วนะคะ เนื่องจากว่ามัน
เป็นคำที่ค่อนข้างที่เป็นคำที่ลดทอนลดคุณค่าความเป็นมนุษย์เนอะ ใครเป็นเพศที่ 1 ใคร เป็นเพศ
ที่ 2 ใครเป็นเพศที่ 3 อย่างเงี้ยคะ ดังนั้นเราจะใช้คำกลางๆ นะคะ เพื่อที่จะให้คุณค่ากับทุกคนใน
คำว่าความหลากหลายทางเพศหรือผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ” (เอช)

ด้านที่ 2 การจัดการด้านการส่งเสริมการให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของเพศวิถีและความ หลากหลายทางเพศ

**ประเด็นที่ 1: ครูหรือครูประจำชั้นสอดแทรกเนื้อหาความรู้ ความเข้าใจ ให้แก่
นักเรียนในชั้นเรียนเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศและการปฏิบัติตัวต่อผู้มีความ
หลากหลายทางเพศในคาบชั่วโมงโฮมรูม**

หมายถึง สถานศึกษาควรมีการสอดแทรกเนื้อหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศวิถีและ
ความหลากหลายทางเพศรวมถึงการปฏิบัติตัวต่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในรายวิชาที่
เกี่ยวข้อง ซึ่งครูหรือบุคลากรในสถานศึกษาควรมีความเข้าใจในอัตลักษณ์ทางเพศ รสนิยมทางเพศ
เพศสรีระ การแสดงตัวตนทางเพศอย่างแท้จริง รวมไปถึงคุณครูหรือครูประจำชั้นอาจมีการ
สอดแทรกเนื้อหาความรู้และความเข้าใจให้นักเรียนในชั้นเรียนเกี่ยวกับความหลากหลายทาง
เพศและการปฏิบัติตัวต่อผู้มีความหลากหลายทางเพศในคาบชั่วโมงโฮมรูมด้วย เพื่อให้เกิด
ทัศนคติ การรับรู้ การยอมรับและมุมมองที่ดีต่อบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ

“...คือในการแก้ไขหลักสูตรอย่างเนี้ยคะ มันมีการแก้ไขมาแล้วแหละแต่หลักสูตรยังไม่ได้มีการถูกใช้ ถ้าปัญหาหลักๆ เลยสำหรับผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในหนังสือเนี้ยคะ 1. ครูผู้สอนสอนตามหนังสือ 2. ครูผู้สอนสอนไม่ตรงตามหนังสือ 3. ครูสอนไปงั้นๆ เนื่องจากครูไม่เข้าใจ อันนี้ก็คือมันเป็นปัญหามากๆ เลยอย่างเนี้ยคะ... แต่ว่าการที่จะทำให้คุณครูเข้าใจในความหลากหลายทางเพศเนี้ยมันยังเป็นปัญหา เนื่องจากทัศนคติหรือว่าสิ่งที่เขาเคยพบเจอมาอย่างเนี้ยคะ... ทำให้เกิดทัศนคติทางลบ มันเลยเป็นปัญหาที่ว่าเราต้องมาสร้างทัศนคติ ตัวเชื่อมกับความรู้ตัวใหม่ ผู้สอนจะต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ มันจะต้องเข้าใจในอัตลักษณ์ทางเพศ รสนิยมทางเพศ เพศสรีระ การแสดงตัวตนทางเพศและการมี sex ไม่จำเป็นแค่ผู้ชายกับผู้หญิงอย่างเนี้ยคะ...” (เอช)

“ทางโรงเรียนของเราก็จะมีการสอดแทรกเรื่องนี้เยอะพอสมควร ไม่ได้ปล่อยปละละเลยเลยคะ ทำให้เด็กไม่ได้เหยียดเพศหรือล้อเลียนแบบนี้หรือไรแล้ว...” (ดี)

“อยากให้ครูไม่มองข้ามเรื่องเพศ ไม่นิ่งเฉยกับเรื่องนี้ อยากเพิ่มเป็นกระบวนการที่มากกว่าความรู้คือการรับฟัง เด็ก ๆ จะได้ไว้วางใจและกล้าเข้าหาเรามากขึ้นครับ” (ซี)

ประเด็นที่ 2: สอดแทรกเนื้อหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศและการปฏิบัติตัวต่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ

หมายถึง สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมเกี่ยวกับเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศ มีการจัดเสวนาทางวิชาการโดยเชิญผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศมาถกประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศ เพื่อให้ความรู้แก่บุคลากรในสถานศึกษาและนักเรียนทุกคนได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศและการปฏิบัติตัวต่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ และการจัดกิจกรรมโดยให้ผู้อำนวยความสะดวกหรือผู้บริหารสถานศึกษาพูดถึงประเด็นความหลากหลายทางเพศหน้าเสาธงของโรงเรียนเพื่อให้บุคลากรในสถานศึกษาและนักเรียนทุกคนมีมุมมองและทัศนคติที่ดีต่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศมากขึ้น

“...ก็เหมือนในกรณีนี้เนอะครับ คิดว่าในมุมมองส่วนตัวเนี้ย มันสามารถทำได้เนอะครับ ก็คือพูดกันในประเด็นที่แบบอ้อในโอกาสสำคัญต่าง ๆ ก็คือเหมือนที่โรงเรียนก็มีในช่วง pride month คือช่วงนี้ใช่คะก็คือมีการรณรงค์เรื่องของความหลากหลายทางเพศ เออสถานศึกษาเองก็สนับสนุนในเรื่องของการพูดถึงเกี่ยวกับการความสำคัญของเดือนนี้ความสำคัญของแอลจีบีที ความรักทางเพศเนี้ยมันมีความสำคัญยังไง...” (จี)

“อยากแชร์ค่ะ อย่างโรงเรียนเราก็ไม่ค่อยให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เท่าไร ในส่วนของผู้บริหารไม่ค่อยมีเลยมาพูดหน้าเสาธง มีแต่เด็กนักเรียนที่มาวางแผนนโยบายเลือกตั้งนักเรียนในโรงเรียนเกี่ยวกับสิทธิให้กับความหลากหลายทางเพศ นักเรียนสนใจเยอะ แต่ผู้บริหารไม่ค่อยมีพื้นที่ให้ ส่วนใหญ่ก็จะอยู่เฉยๆ ซึ่งเราไม่โอเคเท่าไรกับการนิ่งเฉยนี้ เราอยากให้เราให้ความสำคัญเรื่องนี้ด้วย...” (เจ)

ประเด็นที่ 3: จัดอบรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ และการปฏิบัติตัว การระมัดระวังด้านคำพูดหรือแม้แต่คำเรียกต่อเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศให้แก่ผู้บริหาร ครู และบุคลากรภายในโรงเรียน

หมายถึง สถานศึกษาร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ จัดโครงการฝึกอบรม และกิจกรรมให้ความรู้ความเข้าใจแก่บุคลากรในสถานศึกษาทุกคนในเรื่องของอัตลักษณ์ทางเพศ รสนิยมทางเพศ เพศสรีระ ความหลากหลายทางเพศและสิทธิมนุษยชน

“เหมือนว่าอยากแชร์ ประสบการณ์ตัวเองในฐานะครูสพฐ. คนหนึ่ง ก็คือว่าการจัดอบรมให้ความรู้ความเข้าใจนะเป็นสิ่งที่ดีนะครับ แต่ว่าถ้าจะมีการจัดอบรมแค่เป็นเรื่องของความหลากหลายทางเพศแค่เรื่องเดียวแล้วมาลงกับคุณครู มันอาจจะยังไม่เหมาะในตอนนี้นะ ซึ่งครูปัจจุบันมีความหลากหลายทางทัศนคติที่มองในเรื่องเพศหลากหลาย ดังนั้นควรจะมาในธีม..ถ้าหากว่าครูทุกคนในโรงเรียนมาอบรมเรื่องนี้บางคนอาจจะไม่อิน อาจจะไปเปลี่ยนทัศนคติจากกลางๆ ลงไปแย่ ซึ่งเราอาจจะจัดเป็นกิจกรรมหรือ PLC ก่อน เพื่อให้ครูค่อยๆ ตระหนักขึ้นมาค่อยๆ ทำให้เขารู้สึกก่อน ...อยากให้อบรมมากกว่าการอบรมอย่างเนี้ยครับ” (ซี)

ด้านที่ 3 การจัดการด้านสิ่งปลูกสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวก

ประเด็นที่ 1: ห้องน้ำสำหรับผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ

หมายถึง สถานศึกษาควรมีการจัดสรรในส่วนของห้องน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศตามอาคารเรียนให้เป็นทางเลือกแก่นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อให้ให้นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศเกิดความรู้สึกปลอดภัยเมื่อเข้าห้องน้ำ อีกทั้งไม่เกิดความรู้สึกหวาดระแวงเมื่อต้องเข้าห้องน้ำที่มีเฉพาะเพศตามกำเนิดเท่านั้น

“ค่ะ ถ้าเป็นเรื่องของห้องน้ำในโรงเรียนอย่างนี้ค่ะ ถ้าเป็นในของประเทศไทยอย่างเนี้ยค่ะ จริงๆ มันก็ไม่ได้ปลอดภัยเลยอย่างเนี้ยนะ เพราะว่ามันค่อนข้างจะไม่ใช่สัดส่วนอย่างเนี้ยค่ะ โดยเฉพาะห้องน้ำชายอย่างเนี้ยเนาะ ประสบการณ์ตรงตั้งแต่เด็ก ๆ จนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะ

ห้องน้ำชายที่มีจำนวนห้องค่อนข้างน้อย และเป็นที่ค่อนข้างแคบ การที่กลุ่มน้อง ๆ LGBTQ หรือว่าคนข้ามเพศอย่างเนี่ยเนาะ มักจะถูกเพื่อนแกล้งอยู่หน้าห้องน้ำ เช่น ถกกางเกงแบบนี้คะ เราารู้สึกว่ามันไม่ค่อยปลอดภัยเนาะแล้วก็ของห้องน้ำผู้หญิงอย่างเนี่ยคะ ถ้าเราไปใช้เราก็จะถูกมองด้วยความที่ว่าเรายังมีรูปลักษณะภายนอกเป็นผู้ชาย ดังนั้นเราอาจจะเพิ่มที่อำนวยความสะดวกเนาะ ควรที่จะสร้างห้องน้ำ ที่ ๆ มันไม่จำเป็นจะต้องเป็นห้องน้ำแยกก็ได้เนาะคะ อย่างห้องน้ำ All gender อย่างเนี่ยคะ ห้องน้ำที่เป็นเหมือนประตูใหญ่อย่างเนี่ยคะที่จะมีแยกเป็น function ผังชายผู้ชาย ผังขวผู้หญิง จะมีประตูเดียวกันแล้วก็มีอ่างล้างมือที่ใช้ร่วมกัน ห้องน้ำพิการก็อยู่ในนั้นด้วย จะได้มีการช่วยเหลือกันได้อย่างเนี่ยคะ... เพื่อเพิ่มความปลอดภัยให้อย่างเนี่ยคะ” (เอช)

“ครับ อยากจะแชร์ครับว่าเคยไปเจอห้องน้ำแบบ all gender มาแล้วตอนไปเข้าร่วมก่อการครูที่ธรรมศาสตร์ มีส่วนหนึ่งที่น่าจะสานต่อคือเขาจัดการห้องน้ำของเพศชายจะอยู่ตรงขวมือของอาคาร หญิงจะอยู่ทางซ้ายมือของอาคาร และห้องน้ำ all gender จะอยู่อีกฝั่งนึงนะครับ ตรงนี้ผมเห็นไปได้แล้วว่ามันเกิดขึ้นได้อยู่ที่บริบทของเรา เรื่องนี้ถ้าเพิ่มเข้ามามันจะเพิ่มความสะดวกสบายให้กับนักเรียนที่มีความหลากหลายมาก ๆ เลยที่ว่า อย่างน้อยเขามีสิทธิ์มีส่วนร่วม ไม่ต้องไประแวงว่าฉันเป็นเพศชาย แล้วห้องน้ำนี้เป็น all gender มันจะช่วยได้...” (ซี)

“อันนี้ผมก็เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่อยากให้เกิดขึ้นภายในโรงเรียนครับ” (เอ)

ประเด็นที่ 2: การมีห้องพัก/ ห้องน้ำ/ ห้องอาบน้ำ เมื่อเข้าค่ายพักแรม สำหรับเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

หมายถึง สถานศึกษาควรมีการจัดสรรห้องพัก ห้องอาบน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ หรือห้องพัก ไว้เป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับนักเรียนกลุ่มเหล่านี้ เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกปลอดภัยและสบายใจเมื่อเข้าไปใช้บริการในส่วนของห้องพักและห้องอาบน้ำมากกว่าการจำแนกเฉพาะเพศตามกำเนิดเพียงเท่านั้น ซึ่งนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ เช่น นักเรียนที่ระบุอัตลักษณ์ทางเพศเป็นคนข้ามเพศที่แต่งกายด้วยเครื่องแต่งกายผู้หญิง อาจเกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยหากต้องใช้ห้องอาบน้ำหรือห้องพักร่วมกับกลุ่มผู้ชาย เป็นต้น

“ผมมองว่ามันสามารถทำได้ง่ายกว่าหัวข้อห้องน้ำมาก ๆ เลย เพราะว่า เขาใช้คำว่าเข้าค่ายพักแรมหรือว่าการเข้าแคมป์ชั่วคราว เราต้องเตรียมสถานที่อะให้พวกเขาอยู่แล้วเนื่องจากเราเป็นครู ถ้าเรารู้ว่าเขาต้องการ เขา request มาแบบนี้ สิ่งเหล่านี้เราสามารถแบ่งแยกได้เลย เช่น ห้องน้ำเราแบ่งได้เลยว่าส่วนนี้เป็นของผู้ชายตรงนี้ ผู้หญิงตรงนี้ all gender ตรงนี้เป็นสิ่งที่ทำได้ง่ายมาก ๆ หรือว่าห้องนอนก็สามารถที่จะตกลงได้ว่าตรงนี้ของเพศชายนะ หญิงตรงนี้หรือ gender free ตรงนี้มีกฎ กติการ่วมกันอะไรต่าง ๆ เรื่องนี้เท่าที่อ่านมาทุกหัวข้อเป็นไปได้ที่สุดและทำได้

รวดเร็วกว่าที่สุด แต่ว่าก็จะไปเกยวียงที่ว่าทางผู้บริหารว่าจะมองว่าต้องมึงประมาณอะไรแบบนี้ครับ” (ซี)

“ครับ ผมก็เห็นด้วยนะครับตรงที่ว่ามันก็ขึ้นอยู่กับตรงกลางกันกับทางโรงเรียนอะไรยังไงกับการที่เราไปใช้สถานที่หรือว่าการร่วมกิจกรรมของทางโรงเรียน... ขึ้นอยู่กับทางโรงเรียนหรือผู้บริหารแต่ละโรงเรียนจะแก้ไขปัญหาได้มากน้อยแค่ไหนเรื่องของลักษณะแบบนี้ครับ” (บี)

“ขอแชร์นะคะ ก็ตัวเองได้เป็นครูทั้ง 2 แบบโรงเรียน 1. จะเป็นโรงเรียนกินนอนซึ่งตรงนี้เนี่ยทางผู้บริหาร เขาถึงเห็นถึงความสำคัญตรงนี้จะว่าตั้งแต่ที่เริ่มมีการเรียกร้องสิทธิความเท่าเทียม เขาจะให้เด็กที่มีความหลากหลายทางเพศจับกลุ่มกัน แล้วการใช้ห้องน้ำเนี่ยเขาจะใช้ตามหมายเลขห้อง ซึ่งจะจับกลุ่มเป็นกรู๊ปใหม่หัดหัด เด็กที่มีความหลากหลายเนี่ย เขาก็จะใช้ห้องน้ำในโซนที่เป็นของพวกเขาอย่างเนี่ยคะ มันเป็นการใช้ห้องน้ำรวมแต่ไม่ใช่ห้องน้ำรวมที่รวมชายหญิงอย่างนี้คะ แต่เป็นการแยกเป็นโซนๆ ไปและจะมีห้องน้ำด้านล่างที่เป็นห้องน้ำแบบ free space ที่ใครก็สามารถเข้าได้ มันเป็นห้องน้ำรวมในชั้น 1 ค่ะเราจะเปลี่ยนป้ายที่เป็นสัญลักษณ์ชาย หญิงให้เป็นตัว F ที่แปลว่า Freedom อันนี้คือใครก็ได้เข้าได้ แต่พออันนี้เป็นการใช้กายพักแรมจึงสนับสนุนความคิดของครูซีที่เป็นเรื่องเล็กๆ ที่สามารถจัดการได้ถ้าผู้เรียน request มา...” (ดี)

ด้านที่ 4 การจัดการด้านเสรีภาพการแสดงออกและกิจกรรม

ประเด็นที่ 1: เครื่องแต่งกาย/ ทรงผม

หมายถึง สถานศึกษาควรตระหนักและเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศได้แสดงออกในอัตลักษณ์และเพศวิถีของตนเองผ่านเครื่องแต่งกายหรือทรงผม สถานศึกษาจึงควรให้สิทธิที่เท่าเทียมแก่นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ

“...ปัจจุบันก็จะมีการคลี่คลายแล้วในการให้อิสระในการแต่งกายของบางมหาวิทยาลัย ซึ่งก็ไม่ได้ทุกมหาวิทยาลัยนะฮะ แต่โรงเรียนยังเป็นเหมือนเดิมอยู่เลย ตั้งแต่เราเกิดมา ตั้งแต่เราเองนะเป็นนักเรียนจนตอนนี้เรามาเป็นครูอยู่โรงเรียนเดิมเราเนี่ยคะ ยังเป็นเหมือนเดิมอยู่เลยไม่มีการเปลี่ยนแปลง ทั้งๆ ที่โลกนี้ก็เปลี่ยนไปแล้วสะท้อนคืออันนี้มันเป็นปัญหาจริงๆ ค่ะ... ซึ่งมันก็เป็นเรื่องที่น่าเศร้า” (เจ)

“ควรออกแบบระเบียบ นโยบายที่ไม่ละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐาน หรือมีการฟังเสียงจากนักเรียนในการแต่งกายเพื่อให้ดูแลได้ง่าย” (เอช)

“...มันมีทางออกอยู่ที่ชุด uniform นี่มันก็ขึ้นอยู่กับนโยบายของแต่ละผู้บริหารเอง เพียงแต่ว่าจะมีวิธีการจัดการที่เขาจะแสดงออกอย่างไร เช่น อาจจะต้องเป็นคลับหรือชุมนุมในวันนั้น

ให้เด็กสามารถที่จะแต่งชุดตามที่ตัวเองอยู่ในคลับ...ซึ่งผมคิดว่ามันมีการเปลี่ยนแปลงได้ ส่วนเรื่องของทรงผมทางกระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎให้ทางโรงเรียนปฏิบัติหรือกำหนดรูปแบบไว้ทรงผมเอง ทั้งของชายและหญิง หรือแล้วแต่เพศสภาพก็ขึ้นอยู่กับทางโรงเรียนกำหนด...” (บี)

ประเด็นที่ 2: การเปิดโอกาสในการแสดงความสามารถ/ เข้าร่วมกิจกรรม ให้กับกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดภายในสถานศึกษาควรเปิดโอกาสในการแสดงออกหรือแสดงความสามารถให้นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางสถานศึกษาได้มีการจัดขึ้น อีกทั้งการเปิดโอกาสให้นักเรียนกลุ่มนี้ได้เป็นผู้นำหรือตัวแทนในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเท่าเทียมและไม่เลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ

“...การแสดงความสามารถ ตอนนี้นำชานก็เป็นเพศที่สาม ทางโรงเรียนก็ไม่ได้ปิดกั้นคะ เด็กกลุ่มนี้มักจะได้เป็นผู้นำด้วย อยากจะเสนอไปที่ผอ. หรือท่านรองนะคะ ว่าทางนี้เนี่ยไม่ได้ปิดกั้นเลยแสดงออกได้เต็มที่...” (ดี)

“...ค่อนข้างที่จะเห็นด้วยนะคะ นักเรียนก็จะได้โชว์ความสามารถเนอะ เราในฐานะที่เป็นครูแนะแนวก็จะพยายามให้นักเรียนมีผลงานนะคะเพื่อที่จะให้เขาได้โชว์ความสามารถก็จะเป็นผลงานความสามารถของเขาต่อไปคะ” (เอฟ)

ประเด็นที่ 3: ขับเคลื่อนให้นโยบายที่เกี่ยวกับเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศในสถานศึกษาให้สามารถใช้ได้จริง

หมายถึง การที่สถานศึกษาได้ให้พื้นที่นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศได้ขับเคลื่อนสิทธิของผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในสถานศึกษา เพื่อเปลี่ยนทัศนคติของบุคลากรในสถานศึกษาและนักเรียนทุกคนได้เกิดการรับรู้และการยอมรับในกลุ่มนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศในด้านบวกมากขึ้น

“พอดีตอนนี้เราก็ทำงานที่เครือข่ายความหลากหลายทางเพศในพื้นที่อีสานด้วยเนาะ ซึ่งปีนี้นะก็จะมียุทธศาสตร์เรื่องการเก็บ case, การละเมิดสิทธิในเด็กที่มีความหลากหลายทางเพศ...เป็นเรื่องที่ห่วงมากและอยากให้นักขับเคลื่อนสิทธิเข้าไปทำงานกับผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมากขึ้นเนาะ อย่างตอนนี้เราก็ทำนโยบายเกี่ยวกับแบบนี้เนาะที่จะเข้าไปพูดคุยกับคนที่มียุทธศาสตร์ อบต. อบจ. สนับสนุนในเชิงนโยบายและเชิญผู้บริหารที่เขามีความสนใจมาร่วมทำงานกับเรา หรือว่าเชิญเราไปเป็นวิทยากร เหมือนผลักดันให้เขาเห็นถึงความสำคัญ และเป็นนโยบายในโรงเรียนของเขาได้จริง” (เจ)

“คะ ถ้าเป็นการขับเคลื่อนของ policy เนาะกับน้องๆ LGBT อย่างเนี่ยคะ เราก็มีการเข้าไปช่วยเหลือหรือให้คำปรึกษาแก่ผู้ที่มีปัญหามากกว่าร้อยละแบบเนี่ยคะ...มีการแก้ไขปรับเปลี่ยน

กฎระเบียบเครื่องแต่งกายแบบนี้คะ โดยใช้ช่องทางทางกฎหมายก็มีหลายมหาวิทยาลัยนะคะ และ ก็ปัจจุบันเนี่ยก็จะมีในเรื่องของการขับเคลื่อนนะคะ...ในมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 38 แห่งทั่วประเทศในเรื่องของชุดครูย เครื่องแต่งกายนักศึกษา...” (เอช)

“มองว่าหลายๆ หน่วยงานกำลังพยายามผลักดันนโยบาย แต่อาจจะใช้เวลาและอาศัย movement ที่จะสร้างการเปลี่ยนแปลงต่อไปในอนาคต” (ซี)

ประเด็นที่ 4: การจัดตั้งชมรมสำหรับกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อเป็นพื้นที่ปลอดภัยให้กัน อีกทั้งมีเพื่อนที่คอยรับฟังและเป็นที่ปรึกษาให้กันภายในกลุ่ม

หมายถึง สถานศึกษาควรเปิดให้มีพื้นที่ปลอดภัยหรือการจัดตั้งชมรมสำหรับกลุ่มนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อเป็นแหล่งการเรียนรู้และเครือข่ายในการจัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์ของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ ให้เป็นแหล่งสนับสนุนทางจิตใจให้กับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศให้ได้ใช้ชีวิตในสถานศึกษาได้อย่างมีความสุขมากขึ้น

“สามารถทำขึ้นได้จริง เพราะว่าในตัวของโรงเรียนจะมีกิจกรรมชุมนุมที่มีเพื่อให้นักเรียน... ไม่ได้ยากเลยที่จะเปิดไม่ได้ ถ้าเราวางโครงสร้างที่ให้ครู ผู้บริหารหรือทุกคนในโรงเรียนเห็นความสำคัญของความหลากหลายทางเพศ ซึ่งอย่างโรงเรียนจี้ก็มีชุมนุม YC เพื่อนที่ปรึกษา ตรงนี้ก็จะเข้าไปตอบใจที่เด็กว่า เป็นกลุ่มที่เป็นพื้นที่ปลอดภัยให้กันและคอยให้คำปรึกษาแก่เขาไม่ใช่แค่นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศแต่ทุกคนสามารถเข้ามาชมรมนี้ได้ โดยมีการให้ความรู้กระบวนการ ทักษะต่าง ๆ ของการให้คำปรึกษา เพื่อที่ว่าจะได้เป็นพื้นที่พูดคุย เป็นพื้นที่ใจๆ ให้กับเด็ก เปิดใจมาคุย พื้นที่ปลอดภัยหนึ่ง” (จี)

“ขอแชร์คะ ทางโรงเรียนมีชุมนุมเกี่ยวกับการให้ความรู้เกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศมากขึ้น เริ่มมีความหลากหลายทางเพศมากขึ้น โดยพยายามที่จะรับฟังและเปิดพื้นที่ปลอดภัยให้กับเด็กในชุมนุม...” (เจ)

ดังนั้นจากข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อาทิ ผู้อำนวยการหรือผู้บริหารสถานศึกษา คุณครูหรือครูประจำชั้น ครูแนะแนวหรือนักจิตวิทยา และนักขับเคลื่อนสิทธิผู้มีความหลากหลายทางเพศที่มีต่อข้อเสนอแนะฯ ผู้วิจัยจึงสรุปได้เป็นร่างข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกละเลยความขาดยอมนในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ที่ได้จากการสนทนากลุ่มครั้งที่ 1 สามารถสรุปเป็นร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ร่างข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกละเมิดความหลากหลายทางเพศ ในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ด้านที่ 1 การจัดการด้านการให้คำปรึกษา

ประกอบด้วยการเพิ่มช่องทางการให้คำปรึกษาในรูปแบบออนไลน์แก่นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ รวมถึงการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือเมื่อนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศประสบกับเหตุการณ์การถูกละเมิดความหลากหลายทางเพศโดยมีบริการสายด่วนสายตรงไปยังนักจิตวิทยาหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการช่วยเหลือเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศได้ การมีจรรยาบรรณวิชาชีพในเรื่องของการเก็บรักษาความลับ อีกทั้งครูแนะแนว นักจิตวิทยา และบุคลากรทางการศึกษาทุกคนควรเป็นกระบอกเสียงในเรื่องการถูกละเมิดความหลากหลายทางเพศในกลุ่มนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1) การให้คำปรึกษาในรูปแบบออนไลน์

เพิ่มช่องทางการให้คำปรึกษาในรูปแบบออนไลน์ที่ใช้งานสะดวกและง่ายต่อการเข้าถึง การเข้ารับการให้คำปรึกษา อาทิ Line official ที่สามารถนำมาใช้ในการให้คำปรึกษาแบบออนไลน์ได้ โดยไม่ต้องแสดงตัวตนในการเข้าขอรับคำปรึกษา เพื่อให้ให้นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศนั้นเกิดความรู้สึกสบายใจหากต้องเปิดเผยตัวตนหรือเรื่องราวปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งทางสถานศึกษาควรประชาสัมพันธ์ถึงช่องทางการเข้าถึงในการขอเข้ารับคำปรึกษารูปแบบออนไลน์นี้ของทางสถานศึกษา รวมถึงช่องทางการเข้าถึงสายด่วนหรือสายตรงต่อนักจิตวิทยาหรือผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานภายนอกที่สามารถให้การช่วยเหลือเมื่อนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศประสบกับการถูกละเมิดความหลากหลายทางเพศได้ ทั้งนี้ทางสถานศึกษาควรประสานงานกับหน่วยงานหรือองค์กรภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญด้านบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อเป็นเครือข่ายในการให้บริการให้คำปรึกษาทั้งทางด้านจิตใจและด้านกฎหมาย เพื่อเรียกร้องความเป็นธรรมแก่นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศกรณีถูกล่วงละเมิดทางเพศ

1.2) การเก็บรักษาความลับ

บุคลากรในสถานศึกษาทุกคนไม่เพียงแต่ครูแนะแนวหรือนักจิตวิทยาเพียงเท่านั้น แต่รวมถึงคุณครูและผู้บริหารสถานศึกษาทุกคนควรมีจรรยาบรรณในการเก็บรักษาความลับของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ หากนักเรียนเปิดเผยตัวตนหรืออัตลักษณ์ทางเพศของเขา ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากบุคลากรในสถานศึกษาเป็นเหมือนประตูด่านแรก ที่เสมือนเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับนักเรียนในสถานศึกษามากที่สุด ดังนั้นบุคลากรสถานศึกษาจึงเป็นผู้

ที่ต้องตระหนักถึงจรรยาบรรณการรักษาความลับนี้ เพื่อป้องกันผลกระทบต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นตามมาในภายหลังกับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ

1.3) การเป็นกระบอกเสียง

บุคลากรในสถานศึกษาทุกคนควรมีบทบาทหน้าที่เป็นกระบอกเสียงในการรณรงค์ลดความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสถานศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศที่ประสบกับการถูกคุกคามขนาดย่อม รวมถึงการถูกล่วงละเมิดทางเพศ บุคลากรในสถานศึกษาจึงเป็นตัวแทนในการบอกเล่าถึงเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับกลุ่มนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาหรือสังคมได้เห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจริง อีกทั้งให้นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศได้รับการช่วยเหลือและป้องกันปัญหาความรุนแรงที่อาจเกิดขึ้นในสถานศึกษาในอนาคต

1.3.1) การใช้คำกลางทางเพศในการสื่อสารกับเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ครูแนะแนวหรือนักจิตวิทยาควรมีบทบาทในการเป็นกระบอกเสียงในการรณรงค์ให้บุคลากรในสถานศึกษาทุกคนใช้คำกลางทางเพศในการสื่อสารกับเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ และหลีกเลี่ยงคำสรรพนามที่ใช้เรียกเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งเป็นคำในลักษณะของการตีตราหรือลดทอนคุณค่าในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ด้านที่ 2 การจัดการด้านการส่งเสริมการให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศ

ประกอบด้วย การส่งเสริมด้านหลักสูตรและการสอน การจัดกิจกรรม และการฝึกอบรม โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1) หลักสูตรและการสอน

สถานศึกษาควรมีการสอดแทรกเนื้อหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศรวมถึงการปฏิบัติตัวต่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง อาทิ สุขศึกษา ชีววิทยา เป็นต้น ซึ่งครูหรือบุคลากรในสถานศึกษาควรมีความเข้าใจในอัตลักษณ์ทางเพศ รสนิยมทางเพศ เพศสรีระ การแสดงตัวตนทางเพศอย่างแท้จริง รวมไปถึงคุณครูหรือครูประจำชั้นอาจมีการสอดแทรกเนื้อหาความรู้และความเข้าใจให้แก่นักเรียนในชั้นเรียนเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศและการปฏิบัติตัวต่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในคาบชั่วโมงโฮมรูมด้วย เพื่อให้เกิดทัศนคติ การรับรู้ การยอมรับและมุมมองที่ดีต่อบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ

2.2) การจัดกิจกรรม

สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมเกี่ยวกับเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศในวาระโอกาสต่าง ๆ อาทิ กิจกรรมในช่วง Pride month มีการจัดเสวนาทางวิชาการโดยเชิญผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศมาถกประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศ เพื่อให้ความรู้แก่บุคลากรในสถานศึกษาและนักเรียนทุกคน ได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศและการปฏิบัติตัวต่อผู้มีความหลากหลายทางเพศ และการจัดกิจกรรมโดยให้ผู้อำนวยการหรือผู้บริหารสถานศึกษาพูดถึงประเด็นความหลากหลายทางเพศหน้าเสาธงของโรงเรียนเพื่อให้บุคลากรในสถานศึกษาและนักเรียนทุกคนมีมุมมองและทัศนคติที่ดีต่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศมากขึ้น

2.3) การฝึกอบรม

สถานศึกษาร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ จัดโครงการฝึกอบรม และกิจกรรมให้ความรู้ความเข้าใจแก่บุคลากรในสถานศึกษาทุกคนในเรื่องของอัตลักษณ์ทางเพศ รสนิยมทางเพศ เพศสรีระ ความหลากหลายทางเพศและสิทธิมนุษยชน โดยมุ่งเน้นให้บุคลากรในสถานศึกษารวมทั้งนักเรียนในสถานศึกษาทุกคนได้มีความรู้ความเข้าใจ การยอมรับ การปฏิบัติตัว หรือแม้แต่การระมัดระวังด้านคำพูดที่ใช้กับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ รวมถึงการมีทัศนคติที่ดีต่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศมากขึ้น

ด้านที่ 3 การจัดการด้านสิ่งปลูกสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวก

ประกอบด้วยการเพิ่มสิ่งปลูกสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ อาทิ ห้องน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศในสถานศึกษา เมื่อเข้าค่ายพักแรมควรมีห้องพัก ห้องอาบน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1) ห้องน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ

สถานศึกษาควรมีการจัดสรรในส่วนของห้องน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศตามอาคารเรียนให้เป็นทางเลือกแก่นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อให้นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศเกิดความรู้สึกปลอดภัยเมื่อเข้าห้องน้ำ อีกทั้งไม่เกิดความรู้สึกหวาดระแวงเมื่อต้องเข้าห้องน้ำที่มีเฉพาะเพศตามกำเนิดเท่านั้น และลดการกลั่นแกล้งรังแกที่อาจเกิดขึ้นในนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ อาทิ การลวนลามทางเพศ การล้อเลียน การดิงก้างแกง เป็นต้น สถานศึกษาจึงควรเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกโดยการสร้างห้องน้ำสำหรับนักเรียน

ที่มีความหลากหลายทางเพศ หรือห้องน้ำแบบเสมอภาคที่ไม่แบ่งแยกเพศ (All gender restroom) ในการเข้าใช้บริการ

3.2) เมื่อเข้าค่ายพักแรมควรมีห้องพัก ห้องอาบน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ

สถานศึกษาควรมีการจัดสรรห้องพัก ห้องอาบน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ หรือห้องพัก ห้องอาบน้ำแบบเสมอภาค (Gender free zone) ไว้เป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกปลอดภัยและสบายใจเมื่อเข้าใช้บริการในส่วนของห้องพักและห้องอาบน้ำมากกว่าการจำแนกเฉพาะเพศตามกำเนิดเพียงเท่านั้น ซึ่งนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ เช่น นักเรียนที่ระบุอัตลักษณ์ทางเพศเป็นคนข้ามเพศที่แต่งกายด้วยเครื่องแต่งกายผู้หญิง อาจเกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยหากต้องใช้ห้องอาบน้ำหรือห้องพักร่วมกับกลุ่มผู้ชาย เป็นต้น ดังนั้นสถานศึกษาควรจัดเตรียมสถานที่รองรับในส่วนของห้องพัก ห้องอาบน้ำไว้สำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ด้านที่ 4 การจัดการด้านเสรีภาพการแสดงออกและกิจกรรม

ประกอบด้วยการจัดการในด้านของการแสดงออกในอัตลักษณ์และเพศวิถีผ่านเครื่องแต่งกายหรือทรงผม การจัดกิจกรรมภายในสถานศึกษา การเปิดโอกาสในการขับเคลื่อนสิทธิของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศและการจัดกิจกรรมเฉพาะกลุ่มของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1) การแสดงออกในอัตลักษณ์และเพศวิถีผ่านเครื่องแต่งกายหรือทรงผม

สถานศึกษาควรตระหนักและเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศได้แสดงออกในอัตลักษณ์และเพศวิถีของตนเองผ่านเครื่องแต่งกายหรือทรงผม การที่สถานศึกษาไม่เห็นถึงความสำคัญและจำกัดสิทธิในการแสดงออกนั้นเป็นการละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานของนักเรียน สถานศึกษาจึงควรให้สิทธิที่เท่าเทียมแก่นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ และสถานศึกษาควรประกาศกฎระเบียบหรือนโยบายในการดูแลควบคุมการแต่งกายของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศหรือออกบัตรอนุญาตในเรื่องของเครื่องแต่งกายหรือทรงผมเพื่อกำหนดกฎระเบียบในกลุ่มนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อเป็นไปตามแนวทางปฏิบัติเดียวกันของสถานศึกษา

4.2) การจัดกิจกรรมภายในสถานศึกษา

กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดภายในสถานศึกษาควรเปิดโอกาสในการแสดงออกหรือแสดงความสามารถให้นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางสถานศึกษา

ได้มีการจัดขึ้น อีกทั้งการเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศได้เป็นผู้นำหรือตัวแทนในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเท่าเทียมและไม่เลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ

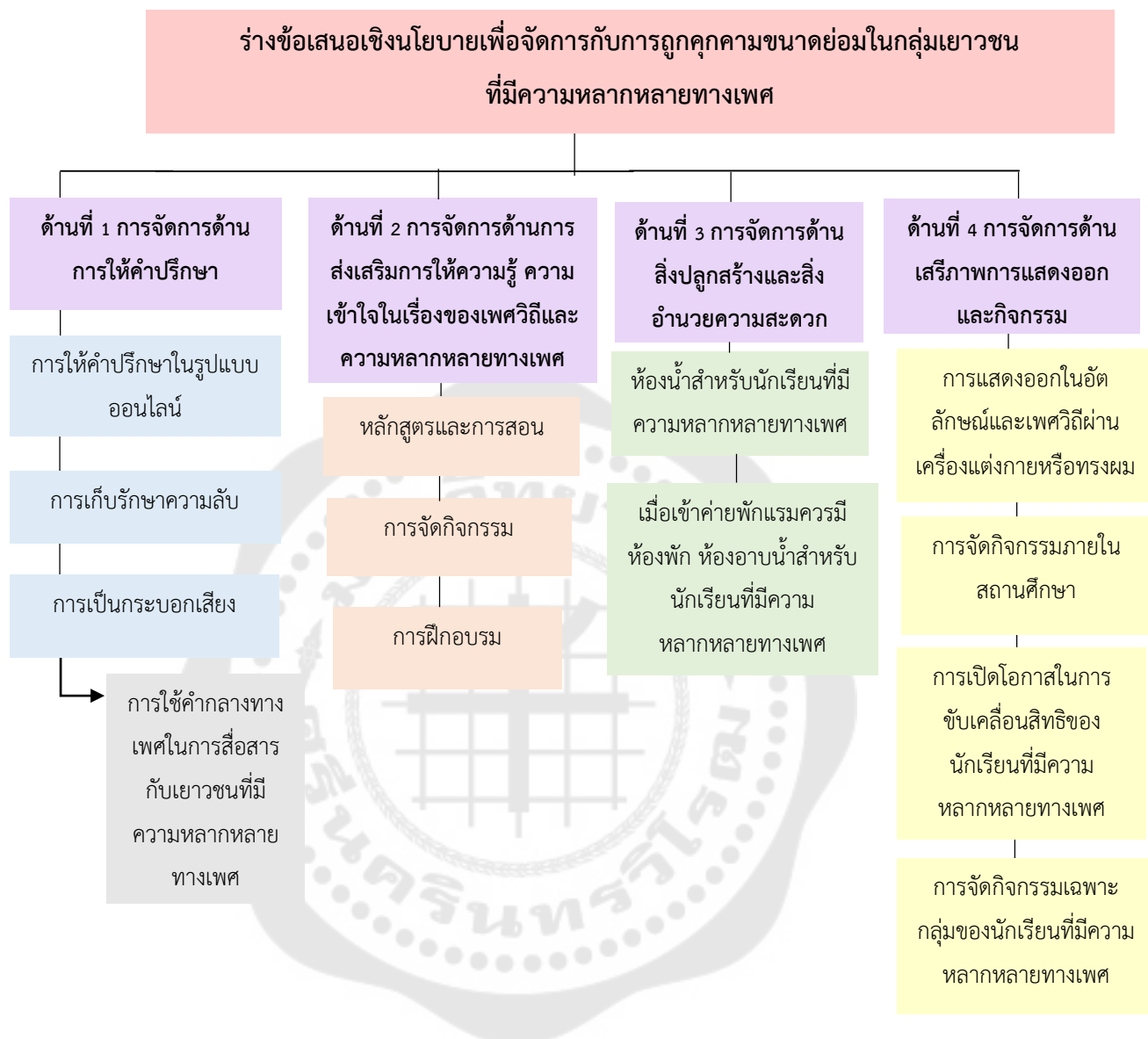
4.3) การเปิดโอกาสในการขับเคลื่อนสิทธิของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ

การที่สถานศึกษาได้ให้พื้นที่นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศได้ขับเคลื่อนสิทธิของผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในสถานศึกษา อาทิ การมีกิจกรรมที่พูดถึงความหลากหลายทางเพศ การอบรมให้ความรู้ การหาเสียงของการเลือกตั้งประธานสภานักเรียน เป็นจุดเปลี่ยนแปลงมุมมองและทัศนคติของบุคลากรในสถานศึกษาและนักเรียนทุกคนได้เกิดการรับรู้และการยอมรับในกลุ่มนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศในด้านบวกมากขึ้น

4.4) การจัดกิจกรรมเฉพาะกลุ่มของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ

สถานศึกษาควรเปิดให้มีพื้นที่ปลอดภัยหรือการจัดตั้งชมรมสำหรับกลุ่มนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อเป็นแหล่งการเรียนรู้และเครือข่ายในการจัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์ของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ อาทิ การเปิดโอกาสได้แสดงออกในอัตลักษณ์และเพศวิถีของตนเองอย่างสบายใจ การเป็นเพื่อนที่ปรึกษาให้แก่กันภายในชมรม หรือแม้แต่การเปิดโอกาสให้มีกิจกรรมที่ทำร่วมกันในกลุ่มนักเรียนทุกคนโดยไม่มีการแบ่งแยกเพศ การที่สถานศึกษามีพื้นที่หรือชมรมให้กับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศเปรียบเสมือนเป็นแหล่งสนับสนุนทางจิตใจให้กับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศให้ได้ใช้ชีวิตในสถานศึกษาได้อย่างมีความสุขมากขึ้น

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการการสนทนากลุ่มครั้งที่ 1 สามารถสรุปเป็นแผนภาพร่างข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ดังภาพประกอบ 6

ภาพประกอบ 6 ร่างข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสนทนากลุ่มครั้งที่ 2

ผลจากการสนทนากลุ่มครั้งที่ 2 จะนำไปสู่ร่างข้อเสนอเชิงนโยบายการจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 การสนทนากลุ่มครั้งที่ 2 (Focus Group Discussion) เพื่อให้ได้ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับสมบูรณ์ โดยมีสมาชิกกลุ่ม จำนวน 8 คน อาทิ ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 2 คน คุณครูหรือครูประจำชั้น จำนวน 2 คน ครูแนะแนวหรือนักจิตวิทยา จำนวน 2 คน และนักขับเคลื่อน จำนวน 2 คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ วิพากษ์ และให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาปรับปรุงร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ โดยสรุปรายละเอียดของผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มครั้งที่ 2 ดังตารางที่ 3

ตาราง 3 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มครั้งที่ 2

รายชื่อ	นามสมมติ	อายุ	อาชีพ	บทบาทในการสนทนากลุ่ม
1	เค	50	ผู้อำนวยการโรงเรียนแห่งหนึ่ง จังหวัดหนองคาย	ผู้อำนวยการโรงเรียน
2	แอล	36	รองผู้อำนวยการโรงเรียนแห่งหนึ่ง จังหวัดกระบี่	รองผู้อำนวยการโรงเรียน
3	เอ็ม	28	คุณครูโรงเรียนแห่งหนึ่ง จังหวัดอุดรธานี	คุณครู
4	เอ็น	26	คุณครูโรงเรียนแห่งหนึ่ง จังหวัดศรีสะเกษ	คุณครู
5	โอ	25	คุณครูแนะแนวประจำโรงเรียนแห่งหนึ่ง จังหวัดศรีสะเกษ	ครูแนะแนว
6	พี	29	คุณครูแนะแนวประจำโรงเรียนแห่งหนึ่ง จังหวัดกรุงเทพมหานคร	ครูแนะแนว
7	คิว	27	ผู้จัดการโครงการ หน่วยงาน: มูลนิธิเครือข่าย เพื่อนกะเทยเพื่อสิทธิมนุษยชน (Thai TGA)	นักขับเคลื่อนสิทธิ LGBTQ+
8	อาร์	41	ผู้อำนวยการมูลนิธิซิสเตอร์ จังหวัดชลบุรี	นักขับเคลื่อนสิทธิ LGBTQ+

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์การสนทนากลุ่มครั้งที่ 2 ออกเป็นประเด็นตามที่คุณเข้าร่วมการสนทนากลุ่มวิพากษ์และให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งนำไปสู่ร่างข้อเสนอเชิงนโยบายการจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 4 ร่างข้อเสนอเชิงนโยบายการจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1

ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 จากการสนทนากลุ่ม ครั้งที่ 2	ข้อเสนอแนะจากสมาชิก สนทนากลุ่มที่ 2	ปรับแก้ไขแล้ว
<p>ด้านที่ 1 การจัดการด้านการให้คำปรึกษา</p> <p>ประเด็นที่ 1: การให้ปรึกษาในรูปแบบออนไลน์</p>	<p>สมาชิกทุกคนเห็นด้วยในประเด็นของการเพิ่มช่องทางการให้คำปรึกษาในรูปแบบออนไลน์ เนื่องจากว่าเป็นการเข้าถึงการบริการที่สะดวก และง่ายต่อการขอรับบริการของเยาวชนในยุคปัจจุบัน แต่ก็อาจจะมีข้อจำกัดในเรื่องของต้นทุนในการจัดทำบริการปรึกษารูปแบบออนไลน์นี้ และต้องมีบุคลากรที่มีทักษะการให้คำปรึกษาแก่เยาวชนจริง ๆ ที่จะสามารถให้บริการแก่เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่ขอเข้ารับบริการได้ ซึ่งบางโรงเรียนอาจไม่มีครูแนะแนวที่ให้คำปรึกษา หรือบางโรงเรียนครูจากรายวิชาอื่นมักจะมีหลายบทบาทในการสอนรายวิชาหลักและสอนวิชาแนะแนวด้วย และครูแนะแนวควรมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการใช้ยาฮอร์โมนหรือสามารถให้ความรู้แก่เด็กได้หากเขามาซักถามเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ หรือโรงเรียนควรมีเครือข่ายในการมีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ยาฮอร์โมนนี้ได้</p> <p>“คือพี่เห็นด้วยสำหรับพี่ คือพี่เห็นด้วยกับการให้ คำปรึกษาออนไลน์ เพราะว่าหนึ่งน้อง ๆ ทั้งหมดทั้งหมัด วิทยาลัยหรือว่ามหาลัยคือ เขาเข้าถึงอินเทอร์เน็ตหมดแล้ว ตอนนีเขเข้าถึงอินเทอร์เน็ตในการใช้ชีวิตประจำวันเขาอยู่แล้วคะ...แต่สำหรับพี่คือมองว่าเดี๋ยวนี้ทำเพจขึ้นมาหรือว่าทำช่องทางไลน์ igr หรืออะไรก็ตามมานี้ เออ มันต้นทุนทำไม่ได้เยอะ...” (อาร์)</p> <p>“คิดว่าเรื่องนี้ ค่อนข้าง ค่อนข้าง ดีมากเลยคะ แล้วก็อย่างที่พูดว่าพื้นที่ปลอดภัย จะทำให้นักเรียนพูดถึงระดับถึงปัญหาที่แท้ จริงได้ออกมา...” (เอ็ม)</p>	<p>**ในบางโรงเรียนอาจมีข้อจำกัดในเรื่องของงบประมาณในการมีบริการในรูปแบบออนไลน์</p>

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 จากการสนทนากลุ่ม ครั้งที่ 2	ข้อเสนอแนะจากสมาชิก สนทนากลุ่มที่ 2	ปรับแก้ไขแล้ว
ประเด็นที่ 1: การให้ ปรึกษาในรูปแบบ ออนไลน์	“ถ้าเขา need หรือว่าเขามีความต้องการ การให้ คำปรึกษาที่ มันลึก เช่น เรื่อง จิตวิทยา เรื่อง mental health เรื่องซึมเศร้า หรือแม้กระทั่งเรื่องท้องไม่พร้อม หรืออะไรก็ตามที่มันเกิดขึ้น เนี่ย เรื่อง save เซ็กส์อะไรเงี้ยที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่น ประเด็นเหล่า เนี่ยเราสามารถลิงค์ ให้เขาเข้าสู่การ ให้คำปรึกษาอีกระดับ หนึ่ง โดยที่โรงเรียนเป็นตัวเชื่อมนะคะ อย่างเช่น สายด่วน 1663 ยังเป็น เรื่องที่แบบปรึกษาเรื่องท้องไม่พร้อมเนอะ อัน นั้นก็ สพสช ก็มีหลาย part หรือแม้กระทั่งเรื่องประเด็นของ จิตวิทยาเรื่อง mental health อย่างคลินิกพี่หรือแม้กระทั่ง น้องๆ หลายที่เห็นว่าน้องอยู่ฝั่งทางภาคอีสาน ใช้ ไหมคะ ก็มี บริดจ์ อุดร ขอนแก่น ที่เขาทำเรื่องประเด็นของ LGBT พอดีก็ ลิงค์มาได้เลยหรือว่าคุณพ่อ คุณแม่ที่ อาจจะมีปัญหาเกี่ยวกับเขา อยาก ให้ขอคำปรึกษาเพิ่มเติมอะไรอย่างเงี้ย เครือข่ายเพื่อน กะเทยไทยอย่างน้องเคื่ก็ทำ ให้คำปรึกษา เรื่องประเด็นของ ครอบครัวด้วย พี่รู้สึกว่ามีช่องทางในการส่งต่อที่โรงเรียนไม่ ต้องลงทุน” (เอ็ม)	เพิ่ม ประเด็น (Subtheme) การส่งต่อ ให้กับผู้เชี่ยวชาญหรือ หน่วยงานด้านสิทธิ มนุษยชน การให้ความ ช่วยเหลือแก่เยาวชนที่ มีความหลากหลายทาง เพศทางด้านกฎหมาย หรือ ความ ต้องการ เฉพาะ
ประเด็นที่ 2: การ ฝึกอบรมเกี่ยวกับ กระบวนการให้ คำปรึกษา	สมาชิกทุกคนเห็นด้วยกับการเพิ่มประเด็นของการฝึกอบรม เกี่ยวกับกระบวนการและทักษะการให้คำปรึกษา เนื่องจากว่า ครูบางโรงเรียนไม่มีครูแนะแนว ส่งผลให้ครูรายวิชาอื่นต้องมา ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ซึ่งการให้คำปรึกษาอาจไม่มี ประสิทธิภาพและไม่ได้ให้การช่วยเหลือแก่เด็กนักเรียนอย่าง แท้จริง หรือบางโรงเรียนมีครูแนะแนวจริงแต่ไม่เคยผ่านการ ฝึกอบรมทักษะการให้คำปรึกษา มา ส่งผลให้ถึงแม้ว่าทาง โรงเรียนจะมีครูแนะแนวแต่ก็ไม่สามารถให้การช่วยเหลือแก่ เด็กนักเรียนได้ ดังนั้นโรงเรียนควรให้คุณครูทุกคนได้รับการ ฝึกอบรมเกี่ยวกับกระบวนการให้คำปรึกษา เพื่อให้ครูทุกคนได้	การ จัด ฝึ ก อ บ ร ม เกี่ยวกับทักษะการให้ คำ ปรึ ก ษา ให้ แก่ บุ ค ค ล า ก ร ท าว ก า ร คี ก ษ า ท ุ ก ค น เพื่อให้มีพื้นฐานที่จะ สามารถให้คำปรึกษา แก่เยาวชนที่มีความ หลากหลายทางเพศ เบื้องต้นได้เนื่องจากว่า

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 จากการสนทนากลุ่ม ครั้งที่ 2	ข้อเสนอแนะจากสมาชิก สนทนากลุ่มที่ 2	ปรับแก้ไขแล้ว
	<p>มีทักษะของการให้คำปรึกษา และสามารถให้คำปรึกษาแก่เด็กนักเรียนที่ประสบกับปัญหาให้สามารถรับมือและมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาได้ “ก็ถ้าเป็นการให้ความรู้ในระดับที่ถูกต้องตามหลักเลยก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ดี นะครับ เพราะว่าตามที่ประสบพบเจอมาอยู่ ณ ปัจจุบันก็คือจะมีหลายๆ คนที่คำว่า รู้ ต้องขออนุญาตครับ คือ คำว่า รู้จัก กับ รู้จริง มันจะต่างกัน บริบทของการทำงานเรามีหัวหน้าที่ไม่ได้จบเอกโดยตรง แต่ได้มานั่งในตำแหน่งหัวหน้า แล้วที่นี้พอเราไป consult เองมันก็ไม่ค่อยตรงตาม step ตามที่เราเรียนมาที่ควรจะเป็นไปนะครับ ที่นี้ผมมองเห็นว่าควรให้ความสำคัญกับสิ่งนี้ให้กับครูทุก ๆ คน ก็คืออย่างน้อยเขาจะต้องผ่านกับที่ปรึกษามาก่อนค่อยมาถึงเรา...” (เอ็น)</p> <p>“อันนี้คิดว่าดีนะคะ แต่ว่าใดๆ ก็คืออย่างที่กล่าวแล้วมันเป็น Policy ของโรงเรียนกับทางผู้บริหารเห็นความสำคัญนี้ คิดว่ามีประโยชน์มากโดยเฉพาะช่วงวัยมัธยม มัธยมเนี่ยมันเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อมากเลยคะ บางทีแค่แรงจูงใจเล็กๆ น้อยๆ ก็อาจจะทำให้เขาเปลี่ยนพฤติกรรมได้เลยเพราะถ้ามีการอบรมก็คิดว่าน่าจะ สามารถ ส่งเสริมให้ครูสามารถเข้าใจเด็กได้มากขึ้นโดยเฉพาะครูที่มี gap อาจจะเป็นกับช่วงวัยหรือแก่ประสบการณ์ที่ค่อนข้างแตกต่างกันอย่างนี้คะ” (เอ็ม)</p>	<p>บางโรงเรียนอาจขาดแคลนครูแนะแนว หรือครูแนะแนวไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กนักเรียน ทั้งโรงเรียนส่งผลให้อาจไม่สามารถให้การช่วยเหลือได้อย่างทั่วถึง ดังนั้นครูท่านอื่นๆ ควรได้รับการฝึกอบรมทักษะของการให้คำปรึกษาเบื้องต้นนี้ด้วย</p>
<p>ประเด็นที่ 2: การฝึกอบรมเกี่ยวกับกระบวนการให้คำปรึกษา</p>	<p>“คุณครูคะคือหนูอะอยากกินยาคุมอะคะ หนูอยากให้หนูสวยเหมือนพี่ปอยตรีชฎาอะคุณครูคะ ให้คำปรึกษาหน่อยคะว่าต้องให้กินยาคุมแบบไหนดีคะ คือครูบางท่านอะหรือครูให้คำปรึกษาอะ จะไม่รู้ลึกรื่อง การให้ฮอร์โมนคนข้ามเพศ แต่พวกพี่อ่ามันถูกเทรนมาไง พวกพี่ก็รู้ว่าอ้อ หนูต้องอย่าใช้ยาคุมกำเนิด หนู ควรจะใช้ยาตัวที่เป็นเอสโตรเจน โปรเจสเตอ</p>	<p>เพิ่ม ประเด็นย่อย (Sub theme) มีหน่วยงานหรือบริการด้านจิตใจในการให้ความรู้เฉพาะเกี่ยวกับข้อมูลให้กับเยาวชนที่มี</p>

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 จากการสนทนากลุ่ม ครั้งที่ 2	ข้อเสนอแนะจากสมาชิก สนทนากลุ่มที่ 2	ปรับแก้ไขแล้ว
	<p>โรน แบบนั้นแบบนี้คือภาษาทางการแพทย์ อันนี้ครูทั่วไปจะรู้ลึก ไหมว่ายาคุมกำเนิดในประเภท 2 ไม่มีผลต่อเส้นเลือด ขอด ผู้หญิงอะจะมีผลในเรื่องของมะเร็งในระยะยาว อย่างนี้ แต่จะแนะนำให้เขาไปใช้พวกไปกินโนว่า ใช้พวกแอนโดพิวอะไร อย่างนี้ที่เป็นแบบของฮอร์โมนเพียวๆ ดังนั้นพวกสารแบบนี้ที่ ว่าต้องเทรนอะ มันไม่สามารถที่จะไปหาในอินเทอร์เน็ตหรือถูก เกิดได้ เพราะว่ามันงกะเทย มัธยมส่วนใหญ่ อะ เสรีช้อย่าง เดียวอะ ผ่านถูกเกิดว่าตัวไหนกินดี ดังนั้นถ้าเขาถามแบบนี้ตาย แน่นอน หนูอยาก สวยเหมือนพี่โยชิหนูต้องกินยาอันไหนคะ ถ้าอาจารย์ไม่มีความรู้ไม่สามารถให้ข้อมูลได้แน่นอน หรือถ้า ให้ ข้อมูลผิดก็คือผิดไปเลยนะลูก จึงจำเป็นมากในการเทรน นิ่งและ counselor อะว่าเขาควรจะต้องรู้อะไรบ้าง ซึ่ง ต้อง เก่งมากนะ เพราะต้องรู้ทั้งเรื่องฮอร์โมนและต้องรู้เรื่อง ครอบครั้ว รู้เรื่องอะไรคือ LGBTIQ อะไรคือปัญหา อะไรคือ ช่องทางการส่งต่อแบบนี้” (อาร์)</p> <p>“มันมีประเด็นที่ sensitive มาก เช่น เรื่องของ sexual design อย่างจี้ นะคะ ซึ่ง นักเรียนก็ถาม แล้วบางที่เขาไม่รู้ที่เขา จะต้องไปหาข้อมูลตรงนี้จากไหน อย่างเราเคยมีกรณีที่ นักเรียนติดเชื้อ HIV ในการทดลองของตัวเองเนี่ยอะ เขาก็ ต้องกลายเป็นว่า เขาได้ออก ถูกบีบให้ออกจากระบบไปโดยที่ เขาไม่รู้ว่าจะต้องไปแก้ไขปัญหานี้อย่างไรเหมือนกันอะ” (เอ็ม)</p>	<p>ความหลากหลายทาง เพศ (ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ยาฮอร์โมนต่าง ๆ หรือแม้แต่การป้องกัน เมื่อมีเพศสัมพันธ์)</p>

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 จากการสนทนากลุ่ม ครั้งที่ 2	ข้อเสนอแนะจากสมาชิก สนทนากลุ่มที่ 2	ปรับแก้ไขแล้ว
<p>ประเด็นที่ 3: การเก็บ ความลับของนักเรียนที่ มีความหลากหลายทาง เพศ</p>	<p>สมาชิกทุกคนเห็นด้วยกับประเด็นของการเก็บรักษาความ ความลับของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ อัน เนื่องมาจากนักเรียนบางคนอาจจะยังไม่อยากเปิดเผยอัต ลักษณ์ทางเพศของตนเองต่อคนรอบข้าง ดังนั้นครูควรมี จรรยาบรรณในการเก็บรักษาความลับนี้ หากนักเรียนมาพูดคุย แล้วเปิดเผยเรื่องส่วนตัวที่เป็นเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศของเขา ซึ่ง สิ่งนี้เป็นสิ่งที่สำคัญและโรงเรียนควรตระหนักถึงความสำคัญนี้ ด้วย และทางโรงเรียนควรมีการเขียน consent form ทุกครั้งเมื่อ นักเรียนมาพูดคุยขอรับคำปรึกษา เพื่อป้องกันสิทธิให้แก่ นักเรียนด้วยที่จะเก็บรักษาความลับไม่เผยแพร่ข้อมูลกับคนอื่น “ก่อนอื่นเห็นด้วยอย่างยิ่งคะ ที่มีการเก็บรักษาความลับของ น้องๆ ที่เข้ามาขอรับการปรึกษานะคะ เพราะว่าเรื่อง gender identity เรื่อง gender expression เนี่ย มันเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน ส่วน บุคคลซึ่งควรได้รับการได้รับการคุ้มครองนะคะ เราจะมีเขียน consent form นะคะ ว่าเราจะเก็บรักษาเป็นความลับไม่ เผยแพร่ที่ไหน เพื่อที่จะให้น้องเขาสบายใจ แล้วก็กล้าที่จะเข้า มาปรึกษาเราคะ” (คิว) “ครับ ก็ดีนะ การเก็บความลับของ นักเรียนที่เป็น LGBT อย่างน้อยเนี่ย เรารู้ว่า ใคร ไม่ได้ คือ ใคร ไม่ได้ ถ้าเกิดว่าเรา ตรงๆ นะครับ ก็ถ้าเกิดว่าเราไม่เก็บรักษา ความลับของเขาเนี่ย มันก็จะมีการล้อกันระหว่าง บุคคลต่อ บุคคลนะครับ เพราะฉะนั้น ผมเชื่อว่าถ้าเกิดว่าเรามีการปรึกษา ในรูปแบบออนไลน์ ถ้าเกิดว่าเราให้เด็กไปหาโดยตรง หรือ อาจจะเป็นเพื่อนคนอื่นๆ ที่รู้ว่าคนนี้เป็นนะๆ เพราะฉะนั้นผมถือ ว่ามันดีอยู่แล้วอะครับ ตรงตามเป้าหมายแล้วก็ตรงตาม วัตถุประสงค์ทุกอย่างครับ อันนี้ในส่วนของการปกปิด ความลับ ของเด็กครับ” (แอล)</p>	<p>เพิ่ม ประเด็นย่อย (Subtheme) การมีใบ ยินยอม การเข้ารับ บริการการปรึกษา (Consent form) เพื่อ เก็บรักษาความลับ โดย ทางโรงเรียน ควรมี เอกสารให้แก่นักเรียน เมื่อมาขอรับคำปรึกษา แล้วพวกเขาได้เปิดเผย ข้อมูลส่วนตัวรวมถึงอัต ลักษณ์ทางเพศของเขา ควรมีเอกสารนี้เพื่อเป็น การรักษาสิทธิให้กับ นักเรียน ในการไม่ เปิดเผยข้อมูลให้กับ บุคคลอื่นก่อนได้รับ อนุญาต</p>

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 จากการสนทนากลุ่ม ครั้งที่ 2	ข้อเสนอแนะจากสมาชิก สนทนากลุ่มที่ 2	ปรับแก้ไขแล้ว
ประเด็นที่ 4 : บุคลากรใน สถานศึกษาควรเป็น กระบอกเสียงให้กับ นักเรียนที่มีความ หลากหลายทางเพศ	<p>สมาชิกทุกคนเห็นด้วยกับประเด็นนี้เนื่องจากว่าครูควรเป็นบุคคลที่คอยเป็นกระบอกเสียงให้กับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ เนื่องจากควรให้ความสำคัญต่อสิทธิความเท่าเทียมและความปลอดภัยต่อนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ เนื่องจากว่าเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศนั้นมักจะไม่ได้รับความเท่าเทียมหรือไม่ค่อยได้รับการยอมรับจากคนรอบข้างรวมถึงคนในครอบครัว ดังนั้นครูควรเป็นกระบอกเสียงในการขับเคลื่อนเรื่องของสิทธิที่เท่าเทียม การสื่อสารกับคนในครอบครัวที่ไม่ยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศของลูก การเพิ่มพื้นที่ปลอดภัยให้แก่เด็กที่มีความหลากหลายทางเพศในโรงเรียน เป็นต้น</p> <p>“คุณครูจะช่วยส่งเสริมนะคะหรือสื่อสารกับครอบครัวว่าเรื่องไหนเราสามารถคุยได้ ให้คุยก่อน ส่วนเรื่องไหนที่เขายังปิดจริงๆ อันนี้ก็อย่าพึ่งไปแตะตรงนั้นแต่ก็พยายามที่จะเสริมให้หน่อยๆ เขามีทักษะในการสื่อสารแล้วก็ให้เขาได้รู้หน้าที่ของเขา ตอนนี้นะคะ แล้วก็รู้จักวางแผนอนาคตนะคะว่าการเป็นตัวของตัวเอง ถ้าสมมติว่าตอนนี้มันยังไม่สามารถแสดงออกได้ มันยังไม่ปลอดภัยก็ให้รอก่อน ทำหน้าที่ของเรา ณ ตอนนี้อย่างไรก่อน ก็สมมติที่จะเลือกวางแผนอนาคตได้ว่าเออเราอยากจะทำหน้าที่ไหน อยู่ตรงไหน และก็ยังสมมติที่จะสื่อสารรักษาความสัมพันธ์กับครอบครัวได้อย่างไร” (คิว) “เราต้องมีนโยบายแบบนี้ตั้งแต่ผู้บริหารลงมาเช่นบอกว่า โรงเรียนของเราให้ความสำคัญกับคนทุกเพศอย่างเนี่ย แต่เน้นความปลอดภัยของเด็กนักเรียนทุกคนเนี่ย ต้องมีในโรงเรียนเรา ดังนั้นในโรงเรียนไม่ได้มีแค่สองเพศแต่มันมีมากกว่าสองเพศ” (อาร์)</p>	<p>เพิ่มประเด็น (Subtheme) การมีวิธีสื่อสารในการพูดคุยกับผู้ปกครองให้มีความเข้าใจและยอมรับในเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ หรือครูควรมีวิธีการหรือกิจกรรมให้กับผู้ปกครองเพื่อเกิดการยอมรับและป้องกันความรุนแรงที่อาจเกิดขึ้นกับเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ</p>

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 จากการสนทนากลุ่ม ครั้งที่ 2	ข้อเสนอแนะจากสมาชิก สนทนากลุ่มที่ 2	ปรับแก้ไขแล้ว
<p>ด้านที่ 2 การจัดการ ด้านการส่งเสริมการ ให้ความรู้ ความ เข้าใจในเรื่องของ เพศวิถีและความ หลากหลายทางเพศ ประเด็นที่ 1: หลักสูตร และการสอน</p>	<p>สมาชิกทุกคนเห็นด้วยที่จะให้ทางโรงเรียนมีหลักสูตรและการสอนเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศและรสนิยมทางเพศ เพื่อให้ครูและนักเรียนได้ตระหนักถึงเรื่องเพศที่มีความหลากหลาย อีกทั้งเพื่อให้ครูได้มีความเข้าใจในความแตกต่างเรื่องเพศและยอมรับในความหลากหลายทางเพศนี้มากขึ้น ซึ่งสมาชิกอยากให้มีการสอนตั้งแต่นักศึกษาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ที่จะต้องมาเป็นครูในอนาคต ให้พวกเขาได้เกิดการตระหนักรู้ และไม่ไปตัดสินนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ</p> <p>“ควรทำให้มันยั่งยืนแล้วก็ทุก ๆ คนเห็นเป็นเรื่องที่สำคัญและได้รับการปรับปรุงสักที อาจจะเชื่อมโยงในส่วนของที่ป่านพุดตอนแรกหรือที่เขาพุดตอนแรกว่าการอภัสกิลเป็นเรื่องที่สำคัญมาก มันจะมาเชื่อมโยงในเรื่องของหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนอยู่แล้ว ตัวครูเองได้รับการอภัสกิลอยู่ในเรื่องนี้เขาจะมีพลังในการจูงใจอะไรสักอย่างหนึ่งที่อยากจะเอามาใช้เหมือนลองวิชา อยากเอามาใช้ดูซิว่ามันจะเป็นยังไง ปรับประยุกต์ให้ไปได้ยังไง คิดว่ามันจะทำได้ ดีหรือไม่ดีก็จะเริ่มจากการที่เราลองมาก่อน” (พี)</p> <p>“เรื่องนี้มันควรที่จะมีการสอนหลักสูตรเรื่องเพศภาวะ เพศวิถี และ LGBT หรือผู้มีความหลากหลายทางเพศเนี่ย และความอ่อนไหวทางเพศเนาะ ของ gender sensibility หรือความเป็น friendly แบบนี้ค่ะกับ LGBT ควรจะอยู่ในหลักสูตรการสอนครู 5 ปี หรือ 4 ปี ครูในแต่ละโรงเรียนแต่ละมหาวิทยาลัยที่มีการผลิตครูออกมาเนี่ย...” (อาร์)</p>	

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 จากการสนทนากลุ่ม ครั้งที่ 2	ข้อเสนอแนะจากสมาชิก สนทนากลุ่มที่ 2	ปรับแก้ไขแล้ว
ประเด็นที่ 2: การจัด กิจกรรม	<p>สมาชิกทุกคนเห็นด้วยกับการที่สถานศึกษาควรมีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศในวาระโอกาสต่าง ๆ มากขึ้น เนื่องจากจะเป็นการทำให้เปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศได้มีพื้นที่ในการร่วมกิจกรรม การเข้าร่วมรับฟังเสวนา อีกทั้งเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ครูและนักเรียนในโรงเรียนอีกด้วย</p> <p>“พอจัดกิจกรรม pride month ขึ้นมาก็จะเห็นนักเรียนที่มาแสดงออกมากมายมากขึ้น ก็ถ้าโรงเรียนไหนยังไม่เคยลองจัดแบบนี้ ก็อยากให้ลองจัดแบบนี้ดูก็ได้ค่ะ ก็จะได้เห็นอะไรมากมายเยอะแยะ จะเห็นว่าเออมันมากมายขนาดนี้เลยหรอ มันน่าสนใจมากๆ ค่ะ” (ไอ)</p> <p>“มีกิจกรรมสอดแทรกอะครับ ไม่ว่าจะที่อื่นมีรีเปล่า เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาอะครับ สัปดาห์วันวิทยาศาสตร์ที่นี้ก็คือ ทางโรงเรียนอะครับได้จัดกิจกรรมตัวนี้แล้วมันตอบโจทย์กลุ่มที่เป็น LGBT ก็คือเราจะให้ในส่วนของหัวข้อมา ในส่วนของการลดปริมาณขยะอะครับ ที่นี้ก็จะเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนทุกเพศได้เข้าร่วมกิจกรรมที่นี้เสรีจับ ก็จะมีบุคคลที่เป็น LGBT มาสักประมาณเกือบ 20 เปอร์เซนต์เข้าร่วม คือสมัครก่อนเป็นอันดับแรก เพราะฉะนั้นหมายความว่าเพศ LGBT เขาชอบในส่วนของ การจัดกิจกรรมและพอทำออกมาเขาก็ไปเอาในส่วนของถุงนม ถุงอะไรต่าง ๆ สิ่งที่ใช้แล้วมา reuse และมีการพูดต่าง ๆ และเดินแบบแล้วก็ทำให้นักเรียน คุณครูที่บางคนเขาก็ไม่ได้เปิดมากนัก เขาก็สนุกสนาน เพราะฉะนั้นในส่วนของ การส่งเสริมกิจกรรมภายในโรงเรียนก็จะหาโอกาส หาสิ่งดี ๆ อะนะครับ เข้าไปสอดแทรกเข้าไปในโรงเรียนเพื่อให้นัก LGBT อะครับเขาได้เข้าร่วมกิจกรรมให้ได้มากที่สุด” (แอล)</p>	**บางโรงเรียนอาจมีข้อจำกัดในเรื่องของศาสนาและวัฒนธรรม ส่งผลให้บางกิจกรรมอาจไม่สามารถจัดกิจกรรมในโรงเรียนได้

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 จากการสนทนากลุ่ม ครั้งที่ 2	ข้อเสนอแนะจากสมาชิก สนทนากลุ่มที่ 2	ปรับแก้ไขแล้ว
ประเด็นที่ 3: การ ฝึกอบรม	<p>สมาชิกทุกคนเห็นด้วยกับประเด็นของการฝึกอบรมเกี่ยวกับเรื่องของความหลากหลายทางเพศ และรสนิยมทางเพศ ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มความรู้และเข้าใจให้แก่ครูและนักเรียนในโรงเรียนทุกคน เกิดการยอมรับในนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศมากขึ้น ไม่ไปตัดสินหรือตีตรากลุ่มนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศว่าเป็นตัวตลกหรือแปลกแตกต่างจากนักเรียนคนอื่น</p> <p>“อันนี้คิดว่าดี และก็สนับสนุนมากเลยคะ เพราะว่าอย่างที่โรงเรียนนะคะ จะไม่มีประเด็นครูหรือผู้ใหญ่ ไม่เห็นด้วยกับในการเป็นเพศทางเลือก แต่กรณีนี้เขาก็ยังไม่มีจุดยืนที่ชัดเจนภายในโรงเรียนเช่นกัน และในหลายครั้งที่เราให้คำแนะนำในการแสดงออกจะกลายเป็นว่าอ่า นักเรียนที่เป็นเพศอื่นอย่างเงี้ยคะ จะถูก การ stereotype set ไว้เลย เช่น ฉันต้องตลก ฉันต้องเรียนเก่ง หรือต้องพิสูจน์ตัวเองมากกว่าเด็กคนอื่น things that เขาก็ปกติซึ่งตรงนี้เนี่ยมันจะต้องแบบ ถ้าเกิดมีการอบรมแล้วทำให้ทั้งคณะบุคลากรเองและนักเรียนมีความ เข้าใจและยอมรับในตัวตนในเพศสภาพของคนอื่นมากยิ่งขึ้น อันนี้คิดว่าน่าจะช่วยให้เด็กนักเรียนสามารถเข้าใจ และก็ยอมรับผู้อื่นได้มากขึ้น รวมทั้งคุณครูบางท่านเองด้วยเช่นกันนะคะ” (เอ็ม)</p> <p>“เห็นด้วยเลยคะในการสร้างความตระหนักรู้แล้วรวมถึงให้เขารู้ว่าเออเพศทุกวันเนี่ยเออไม่ได้วัดกันแค่อวัยวะเพศแล้วนะคะ เรามีอัตลักษณ์ทางเพศที่หลากหลายรสนิยมทางเพศหลากหลายเนอะเพื่อสร้างการอยู่ร่วมกันโดยไม่แปลกแยกกันนะคะก็เห็นด้วยคะจริงๆ” (คิว)</p>	

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 จากการสนทนากลุ่ม ครั้งที่ 2	ข้อเสนอแนะจากสมาชิก สนทนากลุ่มที่ 2	ปรับแก้ไขแล้ว
<p>ด้านที่ 3 การจัดการ ด้านสิ่งปลูกสร้างและ สิ่งอำนวยความสะดวก ประเด็นที่ 1: ห้องน้ำ สำหรับ ผู้ที่มีความ หลากหลายทางเพศ</p>	<p>สมาชิกทุกคนเห็นด้วยกับการมีห้องน้ำที่รองรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ แต่อย่างไรก็ตามกังวลในประเด็นของความปลอดภัย ซึ่งถ้าหากสร้างห้องน้ำแบบเพศไหนก็สามารถเข้าได้ อาจจะไม่เกิดความไม่ปลอดภัยเกิดขึ้น หรือบางท่านก็ให้ความเห็นว่าอาจมีข้อจำกัดในเรื่องของงบประมาณการก่อสร้าง แต่ถ้าหากโรงเรียนทุกโรงเรียนมีห้องน้ำแบบไม่ได้แบ่งแยกก็จะเป็นเรื่องที่ดีมาก เพราะจะได้ไม่เกิดการแบ่งแยก “แต่ถ้าถ้ามีจริงก็ดีเลยนะ เห็นด้วย ควรมีนะ จากประสบการณ์ของตัวเองนะ สมัยเรียนเราก็ยังไม่ได้เปลี่ยนแปลงตัวเอง ข้ามเพศอย่างชัดเจนนะ เราก็ยังแต่งกายเป็นนักเรียนชายอยู่ แต่ว่าก็คือ แต่งหน้าเลย จัดเต็มนะ ค่ะ ซึ่งแน่นอน ก็ดูออกว่าคนเนี่ย กะเทยแน่ๆ นะคะ พอไปเข้าห้องน้ำเนี่ย ผู้ชายมันก็จะเริ่มละ เริ่มแซว เริ่มแบบเหมือนจะแอบดูแหละอย่างเงี้ย ซึ่งเราก็มีความไม่ปลอดภัยที่จะไปเข้าห้องน้ำผู้ชายนะค่ะ ส่วนไปเข้าห้องน้ำหญิงอะ โชคดีหน่อยที่เพื่อนผู้หญิงค่อนข้างเปิดใจนะค่ะ ถ้าไปเข้าห้องน้ำก็จะไปกับเพื่อนที่เป็นผู้หญิง เพื่อนผู้หญิงไม่ได้แบบตกใจอะไรนะค่ะ ก็อันนี้คือเป็นปัญหาของนักเรียนที่เป็นกะเทยนะค่ะ” (คิว)</p> <p>“มันควรจะเป็นยูนิเซ็กส์ทั้งหมด เมื่อโลกมันเปลี่ยนไปแล้ว เรื่อง LGBTQ เป็นเรื่องธรรมดาตามาก ดังนั้นไม่ว่าผู้หญิง ผู้ชายก็สามารถเข้าห้องน้ำได้ สิ่งที่กำลังจะบอกคือ ถ้าเราไม่มีงบประมาณไปทำห้องน้ำใหม่แยกนะ อันนั้นคือสิ่งเราอยากเห็นนะ เราออกแบบในนั้นนะให้เหมาะกับคนทุกเพศจะดีกว่า เช่น โรงเรียนนี้ห้องน้ำใหญ่มาก เราออกแบบห้องน้ำให้มีทั้งโถชักโครก มีทั้งที่ยืนฉี่ มีทั้งกระจก มีทั้งอ่างล้างมือ คือทำให้ออกแบบ สำหรับ for all นะคะคิดนอกกรอบเหมือนฟี้ก็คือ</p>	<p>**บางโรงเรียนอาจมีข้อจำกัดในเรื่องของงบประมาณ ในการก่อสร้างห้องน้ำ ดังนั้นทางหน่วยงานใหญ่ควรมีงบประมาณส่งเสริมให้กับทางโรงเรียนในเรื่องก่อสร้างห้องน้ำนี้</p>

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 จากการสนทนากลุ่ม ครั้งที่ 2	ข้อเสนอแนะจากสมาชิก สนทนากลุ่มที่ 2	ปรับแก้ไขแล้ว
ประเด็นที่ 2: การมี ห้องพัก/ ห้องน้ำ/ ห้องอาบน้ำ เมื่อเข้า ค่ายพักแรม สำหรับ เยาวชนที่มีความ หลากหลายทางเพศ	<p>ว่า ทุกคนไม่ว่าจะเป็นเพศไหนเดินเข้าไป วอลท์อินเข้าไป ต้อง ใช้บริการได้ ของตัวเองจะนั่งก็ได้ จะยืนก็ได้ จะอะไรก็ได้ เป็นพื้นที่ private มีอะไรปิดบังกันในส่วนที่แบบอูจาด หรือว่า รู้สึกว่ามันไม่เหมาะสม ทำได้หมดเลย” (อาร์)</p> <p>สมาชิกมีความเห็นด้วยต่อประเด็นนี้ แต่ก็เรื่องด้วยงบประมาณ ที่อาจจะจำกัดของทางโรงเรียนอาจจะไม่สามารถจัดสรรในส่วน ของห้องพัก ห้องน้ำ อาบน้ำเวลาไปค่ายแก่นักเรียนที่มีความ หลากหลายทางเพศได้ แต่ก็มีข้อเสนอแนะคืออาจจะมีการตรวจ เวรยาม มีครูอาจารย์ที่คอยบอกเวลาชัดเจนว่าใครอาบน้ำได้ ช่วงเวลาไหน เพื่อสร้างความปลอดภัยให้กับนักเรียนที่มีความ หลากหลายทางเพศเมื่อเวลาเข้าค่ายพักแรม</p> <p>“ในส่วนของที่พัก ค่ายพักแรมเนาะ เราก็อยากเห็นการทำแยก แต่ถ้าอย่างแอล บอก มันแยกไม่ได้เนี่ย เราก็จัดการเอาคือน้อง เช่น จัดเวลา timing จัดอาจารย์ควบคุมน้องๆ ไปอาบเป็นเซต เช่น ก่อนที่จะให้ผู้ชายอาบ ให้น้อง LGBTQ ที่สวๆ น้องๆ น่ารักๆ ไปอาบก่อน อาบเสร็จจึบหลังจากนี้เป็นผู้ชายอาบ มัน ทำได้ ในพื้นที่เดียวกัน ไม่จำเป็นที่จะต้องทำแยก ถ้าเรามี ข้อจำกัดหลายอย่างนะคะ” (อาร์)</p>	**บางโรงเรียนอาจมี ข้อจำกัดในเรื่องของ งบประมาณในการ จัดสรรในส่วนของ ห้องพัก ห้องน้ำ อาบน้ำ เวลาไปค่ายแก่นักเรียน ที่มีความหลากหลาย ทางเพศ
ด้านที่ 4 การจัดการ ด้านเสรีภาพ การ แสดงออก และ กิจกรรม ประเด็นที่ 1: การ แสดงออกในอัต ลักษณ์และเพศวิถี ผ่านเครื่องแต่งกาย หรือทรงผม	สมาชิกทุกคนมีความเห็นด้วยในประเด็นนี้และอยากให้เกิดขึ้น จริงในสังคมไทย เนื่องจากว่าทรงผมและการแต่งกายนั้นเป็น สิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานที่ทุกคนควรได้รับ ไม่ควรมีการจำกัด หรือแบ่งแยกว่าใครเป็นชายใครเป็นหญิงใครมีทรงผม เครื่อง แต่งกายแบบใด ซึ่งทางโรงเรียนควรมีเสรีภาพและอาจมี กฎเกณฑ์ในการรักษาความเป็นระเบียบ หากโรงเรียนไหนกลัว ว่านักเรียนจะทำทรงผมหรือสีผมที่ไม่เหมาะสม โรงเรียนต้องมี ระเบียบข้อตกลงในการไว้ผมว่าต้องทำตามกฎอะไรบ้าง เพื่อ เป็นไปในทิศทางเดียวกันและไม่เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมา	**สามารถเกิดขึ้นได้แต่ อาจมีข้อจำกัดที่ว่าบาง โรงเรียน ผู้บริหาร อาจจะยังมีความกังวล ในเรื่องทรงผม และ เครื่องแต่งกายนี้ ทำให้ ยังไม่ได้มีกฎระเบียบใน การให้เสรีแก่นักเรียนที่ มีความหลากหลายทาง

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 จากการสนทนากลุ่ม ครั้งที่ 2	ข้อเสนอแนะจากสมาชิก สนทนากลุ่มที่ 2	ปรับแก้ไขแล้ว
	<p>“ถ้าเป็นโรงเรียนที่เป็นประชาธิปไตยนะ เขาจะให้ให้นักเรียนช่วยกันออกแบบว่า ทรงผมขนาดไหนที่น่าจะเป็นที่ยอมรับ แล้วพวกเราโอเค หรือสีผมแบบนี้ทำไม่ได้ใช่ไหม ต้องทำยังไงเนี่ย คือมันควรจะเป็นการตั้งคำถามปลายเปิดให้นักเรียน นักศึกษาได้มีโอกาสได้คุยกันเรื่องพวกนี้ค่ะ ซึ่งที่พี่มองนะ จากข้อมูลงานวิจัยหลายด้านมากมองว่า เรื่องการแต่งกายตรงตามเพศสภาพเนี่ย มันจะเอื้อให้เขาตั้งใจเรียนมากขึ้น เพราะเขามีความสุขในการใช้ชีวิต เขาอยากไปโรงเรียน เขาอยากที่จะทำกิจกรรม เขาอยากที่จะเรียน เพราะเขาแฮปปี้กับร่างกาย เนื้อตัว ร่างกายตัวเองอะไรแบบนี้ มันมีงานวิจัยหลายอันที่โชว์เรื่องพวกนี้อยู่” (อาร์)</p> <p>“...ทีนี้เราก็คงต้องดูว่าความเหมาะสมมันคือเท่าใด ถ้าได้ไว้ผมยาวนี่คือไว้แบบไหน ตอนมาเนี่ยคือต้องรวบรัดมัดตึงมาเลยใหม่ หรือว่าในระหว่างที่ผมสั้นอยู่เนี่ยมีแนวปฏิบัติอย่างไร ก็คือเราให้สิทธิ์เขาแต่ที่ว่าคือ สิทธิที่นั่นมันจะต้องอยู่ในความเหมาะสม คือให้เขาได้เติบโตตามสิ่งที่เขาเป็นมันเป็นสิ่งที่ดีมาก แต่ทีนี้ในระหว่างที่เขากำลังจะเติบโตเนี่ย ทำยังไงเขาจึงจะแบบใช้ ออกมาในทางที่เหมาะสมนะครับ” (เอ็น)</p>	<p>เพศ ทั้งที่การไว้ทรงผม นั้นทางหน่วยงานใหญ่ ได้มอบสิทธิ์ให้กับทางโรงเรียนในการจัดการเรื่องทรงผมนี้</p>
<p>ประเด็นที่ 2: การจัดกิจกรรมภายในสถานศึกษา</p>	<p>สมาชิกเห็นด้วยกับประเด็นการจัดกิจกรรมภายในโรงเรียนนี้ที่ให้นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศได้เปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศของตนเองในการได้แสดงออก แสดงความสามารถโดยไม่ต้องถูกเลือกปฏิบัติไม่ว่าจะเป็นเพศใด ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนก็เป็นปัจจัยสำคัญในการให้โอกาสแก่นักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ</p> <p>“...เพราะว่าจากประสบการณ์ของเคธีตอนเป็นเด็กนักเรียนแทบจะไม่มีโอกาสให้พูดถึงเรื่องประเด็นความหลากหลาย ได้</p>	<p>**บางโรงเรียนอาจมีข้อจำกัดในเรื่องของศาสนาและวัฒนธรรม ส่งผลให้บางกิจกรรม อาจไม่สามารถจัดกิจกรรมในโรงเรียนได้</p> <p>เนื่องจากครูและนักเรียนในโรงเรียนส่วน</p>

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 จากการสนทนากลุ่ม ครั้งที่ 2	ข้อเสนอแนะจากสมาชิก สนทนากลุ่มที่ 2	ปรับแก้ไขแล้ว
<p>พูดถึงอัตลักษณ์ของตัวเองเลยนะคะ เพิ่งจะมาได้พูด จริง ๆ จังๆ ตอนที่อยู่มหาวิทยาลัยคะ ซึ่งอาจารย์เขาจะมีมุมมองเรื่องนี่ที่กว้างกว่าจริง ๆ อะเคื่งี้เชื่อแหละว่าคุณครูในโรงเรียนเนี่ยมีความรู้เรื่องนี้นะคะ แต่ว่ามันอาจจะ พื้นที่มันอาจจะไม่เอื้อให้เราคุยกัน พูดเรื่องนี้กันอย่างจริงจัง จังๆ นะคะ ก็เห็นด้วยคะว่าควรจะมี อาจจะเป็นรูปแบบของชมรมที่อาจจะอยู่ในห้องแนะแนวก็ได้นะคะ เป็นชมรมนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางเพศ หรือว่าอาจจะตั้งชื่อที่มันครอบคลุมที่โอบรับเพื่อน ๆ คนอื่นด้วย ไม่ใช่แค่น้องๆ LGBTQ เนอะ” (คิง) “เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาอะครับ สัปดาห์วันวิทยาศาสตร์นี่ก็คือ ทางโรงเรียนอะครับได้จัดกิจกรรมตัวนี้แล้วมันตอบโจทย์กลุ่มที่เป็น LGBT ก็คือเราจะให้ในส่วนของหัวข้อมา ในส่วนของการลดปริมาณขยะอะครับ ทีนี้ก็จะเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคน ทุกเพศได้เข้าร่วมกิจกรรมทีนี้เสรีจ๊ับ ก็จะมีบุคคลที่เป็น LGBT มาสักประมาณเกือบ 20 เปอร์เซ็นต์เข้าร่วม คือสมัครก่อนเป็นอันดับแรก...และมีการพูดต่าง ๆ และเดินแบบแล้วก็ทำให้นักเรียน คุณครูที่บางคนเขาก็ไม่ได้เปิดมากนัก เขาก็สนุกสนาน เพราะฉะนั้นในส่วนของการส่งเสริมกิจกรรมภายในโรงเรียนก็จะหาโอกาส หาสิ่งดี ๆ อะนะครับ เข้าไปสอดแทรกเข้าไปในโรงเรียนเพื่อให้กลุ่ม LGBT อะครับเขาได้เข้าร่วมกิจกรรมให้ได้มากที่สุด ทั้งที่ยังไม่เปิดกว้างเลยนะครับแต่ว่าท่านผอ อะเป็นที่แบบบว่ารวมถึงผมอะเปิดกว้าง แต่ก็เหมือนที่ผมบอกบางส่วนนึงก็นับถือศาสนาอิสลามทั้งหมดเลย ก็อยากจะหากิจกรรมๆ ที่เขาสามารถทำได้ และเขาโชว์ผลงานของเขาได้และที่เขาจุดที่สำคัญ คือเขาทำออกมาแล้วเขาสนุกสนาน เขาทำออกมาแล้วเขามีความสุข เพื่อนๆ ทุกคนมีความสุขในโรงเรียนและคุณครูก็มีความสุขด้วย” (แอล)</p>	ใหญ่ นับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งอาจจะยังไม่ได้ยอมรับในความหลากหลายทางเพศมากนัก	

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 จากการสนทนากลุ่ม ครั้งที่ 2	ข้อเสนอแนะจากสมาชิก สนทนากลุ่มที่ 2	ปรับแก้ไขแล้ว
<p>ประเด็นที่ 3: การเปิดโอกาสในการขับเคลื่อนสิทธิของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ</p>	<p>สมาชิกเห็นด้วยกับประเด็นของการเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศได้มีการขับเคลื่อนสิทธิในโรงเรียน การเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศได้จัดกิจกรรมในโรงเรียนที่เป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศเพื่อเปิดการสร้างความตระหนักรู้แก่นักเรียนและครูทุกคนในโรงเรียน</p> <p>“ที่คิดว่ายุคสมัยเปลี่ยนไปเยอะ อาจจะต้องทบทวนเรื่องนโยบายภายในเหล่านี้ค่ะ แล้วที่ก็มองว่าผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารสมัยใหม่ทั้งนั้นนะ เขาก็เป็นผู้บริหารวัยรุ่น ส่วนใหญ่อายุสามสิบกว่าก็เป็นผอ. ขึ้นเป็นรองอย่างนี้หมดแล้วอะ ดังนั้นมันเปลี่ยนไม่ยากค่ะคุณน้องเรื่องนี้ เป็นนโยบายที่ แต่ว่าถ้าสมมติเกิดการละเมิดสิทธิอย่างนี้จริงๆ เด็กสามารถฟ้องได้เลยนะ ดังนั้น ครูแนะแนวอาจจะต้องเป็นคนที่เป็นกระบอกเสียงให้ลูกศิษย์ว่า ทำอย่างนี้กับลูกศิษย์ฉันไม่ได้อะไรเจ๊ยย” (อาร์)</p>	
<p>ประเด็นที่ 4: การจัดกิจกรรมเฉพาะกลุ่มของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ</p>	<p>สมาชิกเห็นด้วยกับประเด็นของการมีพื้นที่และชมรมในการแสดงออกตัวตนอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง ที่ไม่ใช่แค่นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศเข้าร่วมชมรมในการทำกิจกรรมเท่านั้น แต่ไม่ว่าจะเพศใดก็สามารถเข้าชมรมเหล่านี้ได้เพื่อเป็นการสร้างเครือข่าย เปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้มีกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน ให้นักเรียนเพศต่าง ๆ ที่กำลังค้นหาตนเองได้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันในชมรม อีกทั้งนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศก็มีเพื่อนที่เป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศที่เพิ่มมากขึ้นด้วย “เห็นด้วยอย่างยิ่งค่ะ เพราะว่าจากประสบการณ์ของคิวตอนเป็นเด็กนักเรียนแทบจะไม่มีโอกาสให้พูดถึงเรื่องประเด็นความหลากหลาย ได้พูด</p>	

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 จากการสนทนากลุ่ม ครั้งที่ 2	ข้อเสนอแนะจากสมาชิก สนทนากลุ่มที่ 2	ปรับแก้ไขแล้ว
	<p>ถึงอัตลักษณ์ของตัวเองเลยนะคะ เพิ่งจะมาได้พูด จริงๆ จังๆ ตอนที่อยู่มหาวิทยาลัยคะ ซึ่งอาจารย์เขาจะมีมุมมองเรื่องนี้ที่กว้างกว่าจริงๆ อะ เชื่อแหละว่าคุณครูในโรงเรียนเนี่ยมีความรู้เรื่องนี้นะคะ แต่ว่ามันอาจจะ ฟันที่มันอาจจะไม่เอื้อให้เราคุยกัน พูดเรื่องนี้กันอย่างจริงๆ จังๆ นะคะ ก็เห็นด้วยค่ะว่าควรจะมี อาจจะเป็นรูปแบบของชมรมที่อาจจะอยู่ในห้องแนะแนวก็ได้นะ คะ เป็นชมรมนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางเพศ หรือว่าอาจจะตั้ง ชื่อที่มันครอบคลุมที่โอรับเพื่อนๆ คนอื่นด้วย ไม่ใช่แค่น้องๆ LGBTQ เนอะ จะเป็น เออ สโมสรร่วมศรัทธาคุยกันเรื่องเพศ เพราะว่าเรื่องเพศมันไม่ได้มีแค่น้อง ๆ LGBTQ ที่มีส่วนร่วม เนอะ มีทั้งเพื่อนผู้ชายทั่วไป ผู้หญิงทั่วไปเนี่ย ที่เขาอาจจะกำลัง ค้นหาตัวเอง...” (คิว)</p> <p>“จริงๆ แล้วมันมี ทุ ปี นัมเบอร์วันนะ พี่ก็เห็นน้องๆ อยู่ในกลุ่มกันเยอะมาก ที่เป็น LGBTQ ค่ะ เป็นแดนเซอร์ เป็นอะไรอย่างนี้ สร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนมากมาย พี่คิดว่าเห็นด้วยแหละคะ น้อง ที่มันต้องมีชมรม เรื่องราวเหล่านี้มากขึ้น แล้วก็ เออ คือ เดี่ยวนี้มันมีชิงสิ่งเนาะ ก็โบกสะบัดในโรงเรียนเยอะมากนะคะ ในกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนที่เขาแสดงออก อันนั้นพี่ก็ว่าเป็น กิจกรรมหนึ่งที่เขาส่งเสริมให้นักเรียนเขาเข้าใจเรื่องความ หลากหลายทางเพศแล้วก็แบบอยู่ร่วมกันได้นะคะ...” (อาร์)</p>	

ภายหลังจากการปรับแก้ตามข้อเสนอแนะจากการสนทนากลุ่มครั้งที่ 2 แล้ว จึงได้ร่าง ข้อเสนอเชิงนโยบายเป็นฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 และทำการสรุปผลเป็นตารางเพื่อทำการประเมินร่าง ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิจากสมาชิกรสนทนากลุ่มครั้งที่ 2 จำนวน 8 คน ได้ทำการตรวจสอบร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับสมบูรณ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 5 ผลของการตรวจสอบร่างข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศจากผู้ทรงคุณวุฒิ ดังตารางที่ 5

ตาราง 5 ผลการประเมินเจตจำนงข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ระดับความคิดเห็น	ผลการประเมินเฉลี่ย							
	ความเป็นประโยชน์ (Utility)	ความเป็นไปได้ (Feasibility)	ความเหมาะสม (Propriety)	ความถูกต้อง (Accuracy)				
(ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบาย	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
ด้านที่ 1 การจัดการด้านการใช้บริการ								
1.1 การให้คำปรึกษาในรูปแบบออนไลน์	5 มากที่สุด	0	4.63 มากที่สุด	0.52	4.63 มากที่สุด	0.52	4.63 มากที่สุด	0.74
1.2 การฝึกอบรมเกี่ยวกับกระบวนการให้คำปรึกษา	5 มากที่สุด	0	4.88 มากที่สุด	0.351	4.88 มากที่สุด	0.35	5 มากที่สุด	0
1.3 การเก็บรักษาความลับ	5 มากที่สุด	0	4.63 มากที่สุด	0.74	4.88 มากที่สุด	0.35	5 มากที่สุด	0
1.4 การเป็นกระบวนการเชิง	5 มากที่สุด	0	4.88 มากที่สุด	0.35	5 มากที่สุด	0	5 มากที่สุด	0
ค่าเฉลี่ยรวม	5 มากที่สุด	0	4.75 มากที่สุด	0.49	4.84 มากที่สุด	0.31	4.91 มากที่สุด	0.19

ระดับความคิดเห็น		ผลการประเมินเฉลี่ย									
(ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบาย		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
ด้านที่ 2 การจัดการด้านการส่งเสริมการให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศ											
2.1) หลักสูตรและการสอน		5 มากที่สุด	0	4.75 มากที่สุด	0.35	5 มากที่สุด	0	4.88 มากที่สุด	0	4.88 มากที่สุด	0.35
2.2) การจัดกิจกรรม		4.88 มากที่สุด	0.35	4.63 มากที่สุด	0.52	4.75 มากที่สุด	0.46	5 มากที่สุด	0	5 มากที่สุด	0
2.3) การฝึกอบรม		5 มากที่สุด	0	4.5 มากที่สุด	0.76	4.88 มากที่สุด	0.35	5 มากที่สุด	0	5 มากที่สุด	0
ค่าเฉลี่ยรวม		4.96 มากที่สุด	0.12	4.67 มากที่สุด	0.54	4.88 มากที่สุด	0.27	4.96 มากที่สุด	0.12	4.96 มากที่สุด	0.12

ตาราง 5 (ต่อ)

ระดับความคิดเห็น		ผลการประเมินเฉลี่ย													
		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.				
(ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบาย															
ด้านที่ 3 การจัดการด้านสิ่งปลูกสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวก															
3.1	ห้องนำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	4.63 มากที่สุด	0.74	4.25 มากที่สุด	0.89	4.5 มากที่สุด	0.53	4.5 มากที่สุด	0.76	4.5 มากที่สุด	0.53	4.5 มากที่สุด	0.76		
3.2	เมื่อเข้าค่ายพักแรมควรมีห้องพัก ห้องอาบน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความ หลากหลายทางเพศ	4.63 มากที่สุด	0.52	4.13 มาก	0.71	4.38 มากที่สุด	0.74	4.5 มากที่สุด	0.53	4.5 มากที่สุด	0.64	4.5 มากที่สุด	0.65		
ค่าเฉลี่ยรวม		4.63 มากที่สุด	0.63	4.25 มากที่สุด	0.80	4.44 มากที่สุด	0.64	4.5 มากที่สุด	0.65	4.5 มากที่สุด	0.64	4.5 มากที่สุด	0.65		

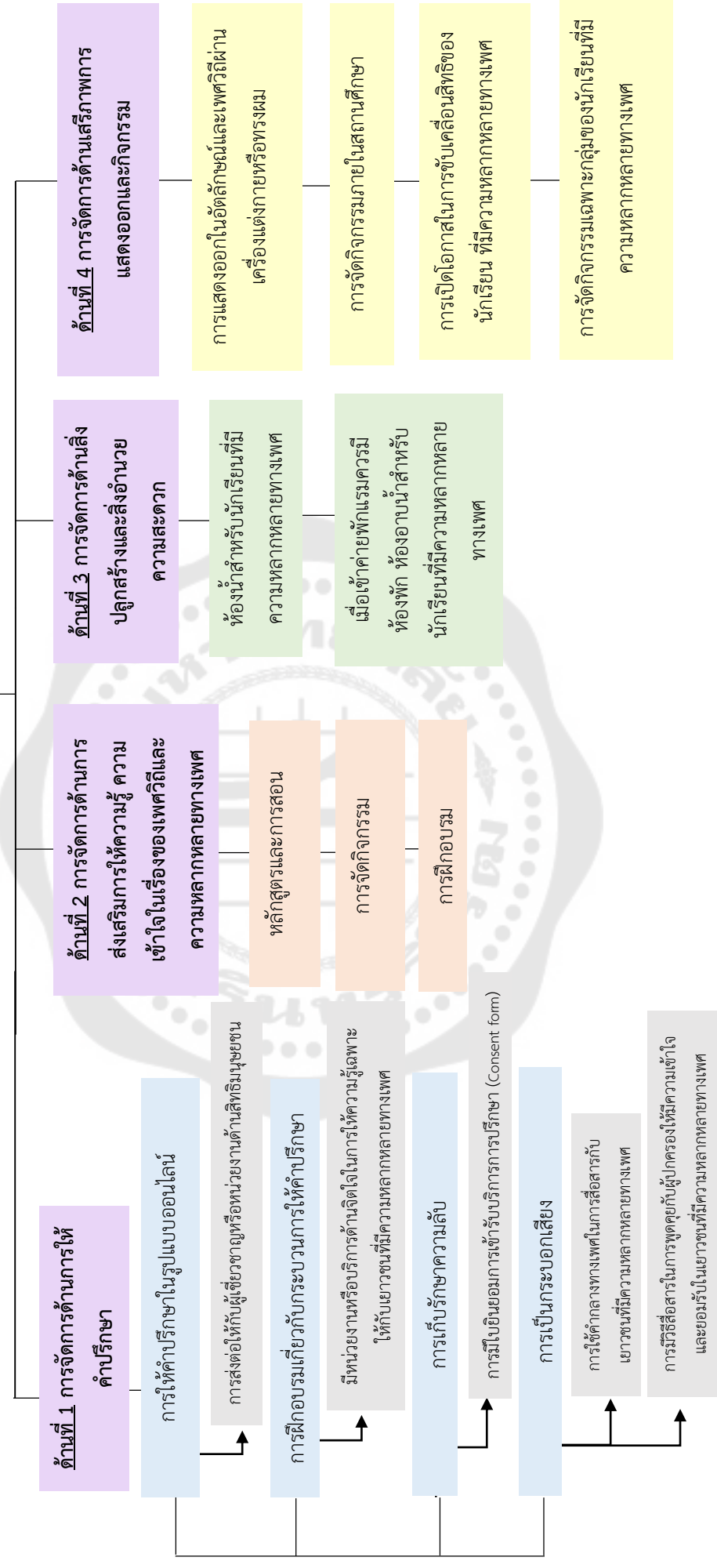
ระดับความคิดเห็น		ผลการประเมินเฉลี่ย							
(ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบาย		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
ด้านที่ 4 การจัดการด้านเสรีภาพการแสดงออกและกิจกรรม									
4.1) การแสดงออกในอีตลิตักชันและเพจ วิธีผ่านเครื่องแต่งกายหรือทรงผม	4.88 มากที่สุด	0.35	4.75 มากที่สุด	0.52	4.88 มากที่สุด	0.46	4.88 มากที่สุด	0.35	4.88 มากที่สุด
4.2) การจัดกิจกรรมภายในสถานศึกษา	5 มากที่สุด	0	4.88 มากที่สุด	0.35	4.88 มากที่สุด	0.35	4.75 มากที่สุด	0.46	4.75 มากที่สุด
4.3) การเปิดโอกาสในการขับเคลื่อนสิทธิ ของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	5 มากที่สุด	0	4.63 มากที่สุด	0.74	4.75 มากที่สุด	0.46	4.75 มากที่สุด	0.46	4.75 มากที่สุด
4.4) การจัดกิจกรรมเฉพาะกลุ่มของ นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	4.88 มากที่สุด	0.35	4.38 มากที่สุด	0.74	4.5 มากที่สุด	0.53	4.63 มากที่สุด	0.52	4.63 มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.94 มากที่สุด	0.18	4.62 มากที่สุด	0.59	4.72 มากที่สุด	0.45	4.75 มากที่สุด	0.45	4.75 มากที่สุด

ดังนั้นจากผลการประเมินเฉลี่ยสรุปได้ว่าข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 8 คน พบว่า ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับสมบูรณ์ มีคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมแต่ละด้าน อาทิ ความเป็นประโยชน์(Utility), ความเป็นไปได้ (Feasibility), ความเหมาะสม (Propriety) และความถูกต้อง (Accuracy) อยู่ที่ระดับมากที่สุดทุกด้าน หมายความว่า ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับนี้จึงเป็นนโยบายฉบับสมบูรณ์ที่สามารถนำไปใช้ในสถานศึกษาได้จริงตามความเหมาะสมแต่ละบริบทของสถานศึกษาในไทย

ตอนที่ 6 ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ฉบับสมบูรณ์

จากข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการสนทนากลุ่มครั้งที่ 1 และกลุ่มที่ 2 โดยมีสมาชิกกลุ่มคือ ผู้อำนวยการหรือผู้บริหารสถานศึกษา คุณครูหรือครูประจำชั้น ครูแนะแนวหรือนักจิตวิทยา และนักขับเคลื่อนสิทธิผู้มีความหลากหลายทางเพศ เมื่อได้ร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ผู้ทรงคุณวุฒิร่วมกันตรวจสอบข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ส่งผลให้ได้ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศฉบับสมบูรณ์ โดยมีรายละเอียดดังภาพประกอบ 7

ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ฉบับสมบูรณ์

ภาพประกอบ 7 ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ฉบับสมบูรณ์

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อศึกษาประสบการณ์และผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ และ 2) เพื่อสร้างและตรวจสอบข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงนโยบาย (Policy Research) เป็นการศึกษาประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศทั่วทุกภูมิภาคในประเทศไทย จำนวน 10 คน เป็นผู้ที่มีคะแนนถึงเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในเกณฑ์การคัดเลือกจากแบบสำรวจประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ จากนั้นจึงสัมภาษณ์ประสบการณ์ของกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศผ่านรูปแบบออนไลน์ถึงประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเสนอแนะการจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ผู้วิจัยจัดทำกรสนทนากลุ่มโดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม มีจำนวนสมาชิกทั้งสิ้น 16 คน โดยแบ่งผู้เข้าร่วมกรสนทนากลุ่ม กลุ่มละ 8 คน ซึ่งสมาชิกแต่ละกลุ่มประกอบด้วย (ครูประจำชั้น จำนวน 2 คน, นักจิตวิทยาหรือนักแนะแนว จำนวน 2 คน, ผู้อำนวยการหรือผู้บริหาร จำนวน 2 คน และนักขับเคลื่อน จำนวน 2 คน) โดยการสนทนากลุ่มครั้งที่ 1 จะร่วมพูดคุยกันเพื่อสร้างร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ร่วมกัน และการสนทนากลุ่มครั้งที่ 2 จะร่วมพูดคุยกันเพื่อตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ วิวาทษ์ และให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาปรับปรุงร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 จากนั้นจึงให้ผู้ทรงคุณวุฒิจากสมาชิกรสนทนากลุ่มครั้งที่ 2 ร่วมตรวจสอบและประเมินร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับสมบูรณ์ โดยงานวิจัยนี้ได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ก่อนที่จะเริ่มดำเนินการวิจัย

ตัวอย่างของการวิจัยระยะที่ 1 กลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่เข้าร่วมการวิจัยจากทุกภูมิภาคของประเทศไทยจำนวน 10 คน (N = 10) ที่มีความสนใจและมีคุณสมบัติที่ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดในการคัดคนเข้าร่วมการสัมภาษณ์ในรูปแบบออนไลน์เกี่ยวกับประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อม ซึ่งผู้ให้ข้อมูลมีอายุระหว่าง 15–18 ปี มีค่าเฉลี่ยอายุอยู่ที่) 16.5SD =) ผู้ให้ข้อมูลการวิจัยได้ระบุอัตลักษณ์ทางเพศของตนเองเป็นคนข้ามเพศ (1.08Transgender) 30%, ชายรักชาย (Gay) 20%, รักได้ทั้งชายและหญิง (Bisexual) 10%, เคียวีร์ (Queer) 10%, และอื่นๆ 30% และผู้ให้ข้อมูลการวิจัยมีภูมิลำเนาจากภาคกลาง 50%, ภาคเหนือ 20%, ภาคอีสาน 20%, และภาคใต้ 10%

ตัวอย่างของการวิจัยระยะที่ 2 มีจำนวนสมาชิกทั้งสิ้น คน 16 แบ่งกลุ่มสนทนากลุ่มได้เป็นจำนวน 2 กลุ่ม โดยแบ่งผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม กลุ่มละ คน ซึ่งสมาชิกแต่ละกลุ่ม 8 ประกอบด้วย (ครูประจำชั้น จำนวน 2 คน, นักจิตวิทยาหรือนักแนะแนว จำนวน คน 2, ผู้อำนวยการหรือผู้บริหาร จำนวน (คน และนักขับเคลื่อน จำนวน 2 คน 2 เป็นสมาชิกที่มีความสนใจเข้าร่วมการวิจัยที่มาจากทั่วทุกภูมิภาคในประเทศไทย โดยทำการสนทนากลุ่มในรูปแบบออนไลน์ใช้ระยะเวลาในการสนทนากลุ่มประมาณ 2 ชั่วโมง เพื่อแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ รวมถึงสมาชิกกลุ่มที่ 2 ได้รับความทราบในการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับสมบูรณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในการสัมภาษณ์ประสบการณ์และผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ประกอบด้วย 1) แบบสำรวจประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ (Checklist) แนวสัมภาษณ์ (2) ประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ 3) เครื่องบันทึกเสียง 4) ตัวผู้วิจัย และ 5) โปรแกรมสื่อออนไลน์ที่ใช้ในโครงการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในการสนทนากลุ่มเพื่อสร้างและตรวจสอบข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ประกอบด้วย 1) แนวสัมภาษณ์การสนทนากลุ่ม 2) แบบประเมิน (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบายการจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ 3) เครื่องบันทึกเสียง 4) ตัวผู้วิจัย 5) ผู้จัดบันทึก และ 6) โปรแกรมสื่อออนไลน์ที่ใช้ในโครงการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล 1) ผู้วิจัยนำเสียงที่บันทึกไว้ในการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มมาดำเนินการถอดเทปแบบคำต่อคำ (Verbatim) ออกมาเป็นบทสนทนาที่เป็นตัวอักษรและมีการตรวจสอบความถูกต้องจากการถอดเทปโดยการฟังซ้ำเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ถูกต้องที่สุด 2) ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยนำเสนอในรูปแบบการบรรยายเป็นความเรียง และนำไปรวบรวมจัดเป็นหมวดหมู่ใหม่ตามกรอบเค้าโครงที่กำหนดไว้ล่วงหน้าจากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับนโยบายตามองค์ประกอบจากรูปแบบการบริหารจัดการนิสิตนักศึกษาข้ามเพศในสถาบันอุดมศึกษาไทย (Consortium of Higher Education LGBT Resource Professionals, 2016; อาทิตย์ อินตะแก้ว, อย่างไรก็ตาม แม้ว่า (2561) การกำหนดประเด็นหลักและประเด็นย่อยไว้ล่วงหน้าแต่ผู้วิจัยจะไม่นำประเด็นเหล่านั้นมาครอบงำหรือตัดสินปรากฏการณ์ที่อยู่ในการวิจัย แต่จะใช้ประเด็นเหล่านั้น เป็นแนวทางเบื้องต้นในการวิเคราะห์ข้อมูลเท่านั้น ทั้งนี้

จะให้ความสำคัญกับข้อมูลที่เกิดขึ้นในระหว่างการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มระหว่างผู้สัมภาษณ์และผู้ให้ข้อมูลเป็นหลัก

สรุปผลการวิจัย

ความมุ่งหมายข้อที่ 1 เพื่อศึกษาประสบการณ์และผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อสร้างและตรวจสอบข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

จากผลการศึกษาประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ พบว่าการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ สามารถแบ่งหมวดหมู่ การถูกคุกคามขนาดย่อมออกได้ 9 หมวดหมู่ อาทิ การถูกกระทำ ความรุนแรงทางด้านร่างกาย, การถูกลวนลามทางด้านร่างกาย, การลดทอนคุณค่า, การละเมิดความเป็นส่วนตัว, การลดหรือยุติความสัมพันธ์, การถูกเหยียดหยาม, การละเลย/เพิกเฉย, การสรุปเหมารวม และการถูกคุกคามขนาดย่อมซ้ำซ้อน โดยมีรายละเอียดดังนี้ ดังตารางที่ 6

ตาราง 6 หมวดหมู่ของการคุกคามขนาดย่อม

ชื่อหมวดหมู่	คำอธิบาย
1. การถูกกระทำ ความรุนแรงทางด้านร่างกาย	การกระทำที่ทำให้เยาวชนได้รับบาดเจ็บ ส่งผลให้ร่างกายมีรอยบาดแผล พกซ้ำตามเนื้อตัวร่างกาย หรือแม้แต่ถูกกลั่นแกล้งรังแก เช่น การผลัก การตี การชกต่อย เป็นต้น เนื่องด้วยการที่ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมเพียงเพราะว่าเป็นกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ
2. การถูกลวนลามทางด้านร่างกาย	การถูกกระทำโดยการลวนลามทางด้านร่างกาย โดยที่ผู้ที่ถูกกระทำ (เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ) ไม่ได้อนุญาตให้กระทำการดังกล่าว เช่น การจับหน้าอก จับก้น หรือแม้แต่จับอวัยวะเพศ เป็นต้น
3. การลดทอนคุณค่า	การแสดงออกทางด้านคำพูดที่แสดงออกถึงการดูถูก ดูหมิ่น ล้อเลียน ให้เยาวชนเกิดความรู้สึกว่าตนเองเป็นตัวตลก หรือตัวประหลาด ในคนหมู่มาก เนื่องด้วยเป็นกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ทำให้ผู้ถูกกระทำเกิดความรู้สึกแปลกแยก แตกต่างจากผู้อื่น

ตาราง 6 (ต่อ)

ชื่อหมวดหมู่	คำอธิบาย
4. การละเมิดความเป็นส่วนตัว	การถูกรบกวนข้างถามถึงความชอบ, รสนิยมทางเพศ หรือแม้แต่การใช้ยาฮอร์โมน ต่อหน้าสาธารณะ ส่งผลให้เยาวชนเกิดความรู้สึกอับอายและอึดอัดใจที่จะตอบคำถามเหล่านั้น หรือแม้แต่การกระทำที่แสดงออกถึงการรุกรานความเป็นส่วนตัว เช่น การถามเรื่องส่วนตัวในการขั้บถ่ายปัสสาวะ การแอบดูตอนเข้าห้องน้ำ เป็นต้น
5. การลดหรือยุติความสัมพันธ์	การกระทำที่แสดงออกถึง เมื่อคนรอบข้างทราบถึงอัตลักษณ์ทางเพศ รสนิยมทางเพศที่แท้จริงของกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศทำให้บุคคลรอบข้างลดสถานะ, ตีตัวออกห่าง, รวมไปถึงการยุติความสัมพันธ์
6. การดูถูกเหยียดหยาม	การกระทำที่แสดงออกถึงการลดคุณค่า การด้อยค่า หรือแม้แต่การดูถูก ด้วยถ้อยคำหรือการกระทำที่กระทำด้วยความตั้งใจหรือไม่ได้ตั้งใจ ทำให้เกิดความรู้สึกด้อยค่า ต่ำต้อย และไม่ได้รับความเป็นธรรม
7. การละเลย/ เพิกเฉย	การกระทำที่ไม่ได้รับความเท่าเทียมเนื่องด้วยเหตุแห่งเพศ ซึ่งสถานศึกษาละเลยในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศไป ซึ่งจะทำให้ความสำคัญเพียงเพศที่ตรงตามกำเนิด (Cisgender) เท่านั้น ทำให้ไม่ได้รับความเท่าเทียมหรือสิทธิในเรื่องต่าง ๆ เช่น การแต่งกาย, ทรงผม และห้องน้ำ
8. การสรุปเหมารวม	การกระทำที่ถูกรบกวนข้างเหมารวมว่าการที่เป็นกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศจะมีลักษณะตามที่คิดไว้ เหมารวมหรือเคยเห็นภาพตามสื่อต่าง ๆ จึงมักจะตัดสินตามความคิดของตนเอง เช่น การกล้าแสดงออก การแต่งกายมีรูปร่างหน้าตาสวยงาม การมีความสามารถรอบด้านทั้งการเรียนและกีฬา เป็นต้น

ตาราง 6 (ต่อ)

ชื่อหมวดหมู่	คำอธิบาย
9. การถูก คุกคามขนาด ย่อมซ้ำซ้อน	การที่เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศเมื่อประสบกับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ถูกกลั่นแกล้งรังแก ทำร้ายร่างกาย ลวนลามทางร่างกาย ล้อเลียน เหยียดหยาม หรือแม้แต่ถูกเลือกปฏิบัติจากผู้กระทำความรุนแรงเหล่านั้น แต่คนรอบข้างที่เห็นหรือคนที่รับรู้ถึงความรุนแรงเหล่านั้น กลับไม่เข้าไปให้ความช่วยเหลือ ปกป้อง หรือเป็นกระบอกเสียงเมื่อเห็นเยาวชนเผชิญกับเหตุการณ์ดังกล่าว โดยคนเหล่านั้นมักมองว่าความรุนแรงเหล่านี้เป็นเรื่องปกติ เป็นการกลั่นแกล้งกันทั่วไปในกลุ่มเด็กนักเรียน รวมไปถึงการโทษเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศว่าคิดมากเกินไปต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ส่งผลกระทบต่อกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ผลกระทบจากประสบการณ์การถูกการคุกคามขนาดย่อมซึ่งแบบออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้
ด้านอารมณ์, ความคิด, ร่างกาย/ พฤติกรรม โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านอารมณ์

ผลกระทบจากเหตุการณ์หรือประสบการณ์ของการถูกกระทำความรุนแรงทางด้านร่างกายหรือแม้แต่คำพูดเนื่องด้วยเป็นกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ส่งผลต่ออารมณ์และความรู้สึกของเยาวชนที่ร้ายแรงตามมานั้นคือ ความรู้สึกเศร้าเสียใจ เจ็บปวด ทุกข์ทรมาน อาย หรือแม้แต่การใช้ชีวิตอยู่อย่างหวาดกลัว หวาดระแวง ไม่กล้าที่จะเข้าสังคม ซึ่งเหตุมาจากการถูกกระทำความรุนแรงจากคนรอบข้างซ้ำแล้วซ้ำเล่า สิ่งเหล่านี้เองส่งผลให้เยาวชนใช้ชีวิตประจำวันของตนเองที่ผ่านมาอย่างยากลำบาก

ด้านความคิด

ผลกระทบจากประสบการณ์จากการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ที่มาจากการถูกกระทำความรุนแรงทางด้านร่างกายหรือแม้แต่ด้านคำพูดเนื่องด้วยเป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ เช่น การทำร้ายร่างกาย การลวนลามทางร่างกาย การพูดดูถูก ล้อเลียน หรือแม้แต่การถูกเลือกปฏิบัติ เป็นต้น ส่งผลให้เยาวชนเกิดความรู้สึกไม่ยุติธรรมไม่เท่าเทียมเนื่องด้วยความแตกต่างเรื่องเพศ ผลจากการกระทำเหล่านี้เองก่อให้เกิดความคิดที่ส่งผลร้ายแรงให้เยาวชนมีความคิดอยากฆ่าตัวตาย โรคซึมเศร้า หรือแม้แต่ส่งผลให้เยาวชนนั้นมีผลการเรียนที่ลดลง

ด้านร่างกาย/ พฤติกรรม

ผลกระทบจากประสบการณ์จากการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่มาจากผลกระทบจากความรุนแรงทางด้านร่างกายหรือแม้แต่ด้านคำพูดเนื่องด้วยเป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ เช่น การทำร้ายร่างกาย การลวนลามทางร่างกาย การพูดดูถูก ล้อเลียน หรือแม้แต่การถูกเลือกปฏิบัติ เป็นต้น ก่อให้เกิดบาดแผลทั้งทางร่างกาย (เช่น การได้รับบาดเจ็บ) การกระทำและจิตใจ ซึ่งส่งผลร้ายแรงในระยะยาวถึงขั้นไม่กล้าเข้าสังคม ไม่กล้าที่จะแสดงออก กลับกลายเป็นคนไม่มีความมั่นใจในตนเองในรูปลักษณะหรือการแสดงอัตลักษณ์ทางเพศ อีกทั้งไม่ยอมรับในอัตลักษณ์ทางเพศและพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองให้กลับมาเป็นเพศตามกำเนิด

ความมุ่งหมายข้อที่ 2 เพื่อสร้างและตรวจสอบข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ร่างข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ จากการสนทนากลุ่มครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 (Focus Group Discussion) มีสมาชิกกลุ่มรวมทั้งสิ้น จำนวน 16 คน ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มสนทนากลุ่มออกเป็นจำนวน 2 กลุ่ม โดยแบ่งผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม กลุ่มละ 8 คน ซึ่งสมาชิกแต่ละกลุ่มประกอบด้วย (ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 2 คน, คุณครูหรือครูประจำชั้น จำนวน 2 คน, ครูแนะแนวหรือนักจิตวิทยา จำนวน 2 คน, และนักขับเคลื่อนสิทธิกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ จำนวน 2 คน) ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ วิชาการ และให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาปรับปรุงร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ รวมถึงสมาชิกกลุ่มที่ 2 จำนวน 8 คนได้รับบทบาทเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์การสนทนากลุ่มครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ออกเป็นประเด็นตามที่ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม วิชาการและให้ข้อเสนอแนะในข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับสมบูรณ์ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านที่ 1 การจัดการด้านการให้คำปรึกษา

ประเด็นที่ 1: การให้คำปรึกษาในรูปแบบออนไลน์

ประเด็นย่อย: การส่งต่อให้กับผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงานด้านสิทธิมนุษยชน

ประเด็นที่ 2: การฝึกอบรมเกี่ยวกับกระบวนการให้คำปรึกษา

ประเด็นย่อย: มีหน่วยงานหรือบริการด้านจิตใจในการให้ความรู้เฉพาะให้กับเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ประเด็นที่ 3: การเก็บความลับของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ประเด็นย่อย: การมีใบยินยอมการเข้ารับบริการการปรึกษา (Consent form)

ประเด็นที่ 4: บุคลากรในสถานศึกษาควรเป็นกระบอกเสียงให้กับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ประเด็นย่อย 1) การใช้คำกลางทางเพศในการสื่อสารกับเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ประเด็นย่อย 2) การมีวิธีสื่อสารในการพูดคุยกับผู้ปกครองให้มีความเข้าใจและยอมรับในเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ด้านที่ 2 การจัดการด้านการส่งเสริมการให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศ

ประเด็นที่ 1: หลักสูตรและการสอน

ประเด็นที่ 2: การจัดกิจกรรม

ประเด็นที่ 3: การฝึกอบรม

ด้านที่ 3 การจัดการด้านสิ่งปลูกสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวก

ประเด็นที่ 1: ห้องน้ำสำหรับผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ

ประเด็นที่ 2: การมีห้องพัก/ ห้องน้ำ/ ห้องอาบน้ำ เมื่อเข้าค่ายพักแรม สำหรับเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ด้านที่ 4 การจัดการด้านเสรีภาพการแสดงออกและกิจกรรม

ประเด็นที่ 1: การแสดงออกในอัตลักษณ์และเพศวิถีผ่านเครื่องแต่งกายหรือทรงผม

ประเด็นที่ 2: การจัดกิจกรรมภายในสถานศึกษา

ประเด็นที่ 3: การเปิดโอกาสในการขับเคลื่อนสิทธิของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ประเด็นที่ 4: การจัดกิจกรรมเฉพาะกลุ่มของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อค้นพบของผลการวิจัย นำมาอภิปรายผลตามความมุ่งหมาย โดยแยกเป็นประเด็นต่าง ๆ ได้ 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ประสพการณ์และผลกระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ผู้วิจัยขอแยกอภิปรายตอนที่ 1 ออกเป็น 2 ประเด็นสำคัญ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประเด็นที่ 1 ประสพการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

จากข้อค้นพบของผลการวิจัยพบว่า ประสพการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศสามารถสรุปแยกหมวดหมู่ออกได้เป็น 9 หมวดหมู่ อาทิ การถูกระทำ ความรุนแรงทางด้านร่างกาย, การถูกลวนลามทางด้านร่างกาย, การลดทอนคุณค่า, การละเมิดความเป็นส่วนตัว, การลดหรือยุติความสัมพันธ์, การดูถูกเหยียดหยาม, การละเลย/เพิกเฉย, การสรุปเหมารวม และการถูกคุกคามขนาดย่อมซ้ำซ้อน ซึ่งหมวดหมู่ของการคุกคามขนาดย่อมชี้ให้เห็นถึงการกระทำที่แสดงออกทางด้านพฤติกรรมและคำพูดที่บ่งบอกถึงว่ากลุ่มเยาวชนนั้นไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งกับคนในสังคม ซึ่งเป็นการกระทำที่จัดอยู่ในรูปแบบของการเลือกปฏิบัติ การกดขี่ การดูหมิ่น การเพิกเฉย หรือแม้แต่การละเมิดความเป็นส่วนตัว ทำให้กลุ่มเยาวชนเกิดความรู้สึกไม่เท่าเทียมในสังคม ไม่ได้รับการยอมรับ ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคนในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีสตรีนิยม (Beardsley, 1998) ที่อธิบายว่าสังคมไทยมักให้คุณค่าและความสำคัญชายเป็นใหญ่ ดังนั้นเพศอื่นๆ ที่นอกเหนือจากเพศชายมักจะถูกด้อยค่าและไม่ให้ความสำคัญ ส่งผลให้ผู้หญิงต้องมีบทบาทตามที่บรรทัดฐานทางสังคมได้กำหนดไว้ สังคมที่ให้ความสำคัญกับชายเป็นใหญ่นั้นก็จะตัดสินและด้อยค่ากลุ่มคนเหล่านั้นตามไปด้วย ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียม เกิดการเลือกปฏิบัติเกิดขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีอัตลักษณ์ทางสังคม (Turner et al., 1987) ที่อธิบายว่าในสังคมนั้นมักจะมีการแบ่งแยกอัตลักษณ์ทางสังคม หากใครผิดแผกไปจากคนหมู่มากมักจะเป็นเป้าที่ทำให้คนส่วนใหญ่กดขี่ ช่มแวง กลั่นแกล้งรังแก ส่งผลให้กลุ่มคนที่ถูกกดขี่ ช่มแวงมักจะพยายามถอยห่างออกจากคนในสังคม เพราะไม่ได้รับการยอมรับในความหลากหลายทางเพศนั่นเอง ซึ่งทั้ง 2 ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงพลวัตสาเหตุของการเกิดการถูกคุกคามขนาดย่อมทั้ง 9 หมวดหมู่นี้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงขออภิปรายหมวดหมู่ของประสพการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศทั้ง 9 หมวดหมู่นี้

1) การถูกระทำ ความรุนแรงทางด้านร่างกาย เป็นการกระทำที่ทำให้กลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศได้รับบาดเจ็บ มีรอยบาดแผล ฟกช้ำตามเนื้อตัวร่างกาย หรือแม้แต่ถูกกลั่นแกล้งรังแก ยกตัวอย่างเช่น การผลัก การตี การชกต่อย เป็นต้น เนื่องจากกลุ่มเยาวชนไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมเพียงเพราะว่าเป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศไม่ได้มีอัตลักษณ์ทางเพศหรือรสนิยมทางเพศที่ตรงตามสังคมคาดหวัง ยิ่งไปกว่านั้นคือการที่กลุ่มเยาวชนบางรายนั้นให้ข้อมูลเกี่ยวกับประสพการณ์ของตนเองว่าถูกคนในครอบครัวใช้ความรุนแรง โดยการใช้ไม้กวาดตีไปตามร่างกาย เนื่องจากเยาวชนที่ให้ข้อมูลนั้นมีลักษณะหรือการแสดงออกไม่ตรงตามเพศกำเนิด ส่งผลให้เกิดการทำร้ายร่างกายเกิดขึ้นสาเหตุมาจากการที่คนในครอบครัวไม่ยอมรับในเพศสภาพหรือการแสดงออกของเยาวชนคนนั้นให้ข้อมูลนั่นเอง หรือแม้แต่การที่เยาวชน

มักจะถูกเพื่อนในชั้นเรียนกลั่นแกล้งรังแกพวกเขาในลักษณะของการขัดขาค การโยนวัตถุสิ่งของใส่ หรือแม้แต่การผลัก ซึ่งพฤติกรรมที่แสดงออกเหล่านี้มันบ่งบอกถึงความเกลียดชัง การกีดกันออกจากคนในสังคม ซึ่งมีความสอดคล้องกับ James et al. (2016) ที่ศึกษาในกลุ่มเด็กนักเรียนที่ระบุตัวตนว่าเป็นคนข้ามเพศ พบว่า 24% นั้นมักจะถูกทำร้ายร่างกาย ซึ่งจะเห็นได้ว่าจำนวนเปอร์เซ็นต์ค่อนข้างสูง แสดงให้เห็นว่าการกระทำที่ไม่ได้รับการยอมรับ ถูกกีดกันจากคนหมู่มากหรือคนในสังคมนั้น กลุ่มเยาวชนกลุ่มนี้มักจะถูกทำร้ายร่างกายด้วยความตั้งใจ สอดคล้องกับการศึกษาของ Samantha LaMartine et al. (2023) พบว่าผู้หญิงข้ามเพศผิวสีนั้นมักจะตกอยู่ในความเสี่ยงในการเผชิญกับความรุนแรง ซึ่งความรุนแรงที่กลุ่มนี้ได้รับหนึ่งในนั้นคือ การถูกกระทำความรุนแรงทางด้านร่างกาย ส่งผลทำให้ผู้หญิงข้ามเพศผิวสีกลุ่มนี้ได้รับบาดเจ็บอยู่บ่อยครั้ง จากผลของข้อมูลนี้ชี้ให้เห็นว่ากลุ่มเหล่านี้ เป็นกลุ่มเป้าหมายแรกๆ ในสังคมที่มักจะถูกกระทำความรุนแรงจากบุคคลรอบข้าง ข้อเท็จจริงที่แสดงให้เห็นนี้เองเป็นข้อมูลที่น่าตกใจที่ทำให้เห็นว่ากลุ่มคนเหล่านี้มันมักพบเจอกับความเสี่ยง ความรู้สึกไม่ปลอดภัย หรือการถูกกระทำความรุนแรงทางด้านร่างกายที่พวกเขาอาจพบเจอได้ในชีวิตประจำวัน ความรุนแรงเหล่านี้ที่พวกเขาต้องเผชิญในทุก ๆ วันนั้นเป็นภัยคุกคามทั้งต่อร่างกายและจิตใจที่บุคคลกลุ่มนี้ต้องใช้ชีวิตอย่างหวาดระแวง ต้องระมัดระวังตัวตลอดเวลา หรือบางรายส่งผลให้ปิดบังอัตลักษณ์หรือรสนิยมทางเพศของตนเองจากสังคม อันเนื่องมาจากการที่สังคมส่วนใหญ่ยังไม่ยอมรับในกลุ่มคนเหล่านี้มันเอง และการศึกษาในต่างประเทศที่เป็นกลุ่มเยาวชน LGBTQ ที่มีประสบการณ์ของการถูกกระทำความรุนแรงทางด้านร่างกายนั้นมีความคล้ายคลึงกับประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทยถึงแม้จะมีความต่างในด้านของการดำเนินชีวิตและวัฒนธรรมที่ไม่เหมือนกัน แต่ประสบการณ์ของการถูกทำร้ายร่างกายอันเนื่องมาจากความแตกต่างทางเพศสภาพนั้นก็ยังมีลักษณะความรุนแรงที่กลุ่มเยาวชนกลุ่มเหล่านี้ที่ได้รับเหมือนกัน

2) การถูกลวนลามทางด้านร่างกาย การกระทำการอนาจารในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่มักจะถูกคนอื่นลวนลามด้วยประสบการณ์ของการถูกจับหน้าอก ถูกจับอวัยวะเพศ และการจับตูด ซึ่งส่งผลให้พวกเขาเกิดความรู้สึกอับอาย ไม่ปลอดภัย ถูกคุกคามหวาดระแวง ส่งผลต่อสภาพจิตใจที่บอบช้ำที่ต้องมาเผชิญกับเหตุการณ์เหล่านี้กับตนเองซ้ำแล้วซ้ำเล่า บางรายถูกกระทำโดยไม่มีใครยื่นมือมาช่วยเหลือ บางรายบอกเล่าว่าถูกกระทำจนเป็นเรื่องที่คนรอบข้างมองว่าเป็นเรื่องทั่วไป ซึ่งผู้วิจัยขอยกประโยคคำพูดของเยาวชนที่บอกเล่าเกี่ยวกับประสบการณ์ของการถูกลวนลามนี้ว่า “เขาก็พยายามจะแบบแกล้งนักเรียนเรา ปลดกระดุมเสื้อนักเรียนเรา เขาพยายามปลดๆ แล้วเราพยายามดึงเก็บเนี่ยคะ เขาจะแบบปลัดกระดุมเราลงไปแล้ว

เขาก็พยายามปลดเรา...” ซึ่งจากประสบการณ์ของการกระทำดังกล่าวนี้มันมีความสอดคล้องกับ Bayrakdar and King (2023) ที่ศึกษาในกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศเยอรมนี โปรตุเกส และสหราชอาณาจักร จากการวิจัยพบว่ากลุ่ม LGBT มีความเสี่ยงในการถูกล่วงละเมิดและถูกระทำความรุนแรงมากกว่า ข้อบ่งชี้ที่เห็นว่าการถูกลวนลามทางด้านร่างกายมักเกิดในกลุ่มคนเหล่านี้ ซึ่งเป็นการกระทำที่ส่งผลเสียทั้งต่อร่างกายและจิตใจของผู้ที่ถูกกระทำ และจะเห็นได้ว่ากลุ่มเยาวชน LGBTQ นั้นจะตกเป็นเหยื่อที่สังคมมักจะเลือกในการล่วงละเมิดหรือลวนลามทางด้านร่างกาย ซึ่งส่งผลกระทบต่อในด้านต่าง ๆ ตามมาในระยะยาว

3) การลดทอนคุณค่า การแสดงออกทางด้านคำพูดที่แสดงออกถึงการดูถูก ดูหมิ่น ล้อเลียน ให้เยาวชนไทยที่มีความหลากหลายทางเพศเกิดความรู้สึกที่ตนเองเป็นตัวตลก หรือตัวประหลาด ในคนหมู่มาก เนื่องด้วยเป็นกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ทำให้ผู้ถูกกระทำเกิดความรู้สึกแปลกแยก แตกต่างจากผู้อื่น ซึ่งคำพูดที่พูดออกมานั้นเป็นการลดทอนคุณค่าในตัวมนุษย์ที่ไม่เท่าเทียม ทำให้เยาวชนเกิดความรู้สึกด้อยค่า สอดคล้องกับการศึกษาของ LaMartine et al. (2023) พบว่าผู้หญิงข้ามเพศผิวสีนั้นมักจะตกอยู่ในความเสี่ยงในการเผชิญกับความรุนแรง ซึ่งหนึ่งในความรุนแรงที่กลุ่มผู้หญิงข้ามเพศผิวสีเจอนั้นคือ การล่วงละเมิดทางวาจา ซึ่งการละเมิดทางวาจาเปรียบเสมือนการล้อเลียน ทำให้พวกเขาดูเหมือนตัวตลก ซึ่งจากการศึกษาประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศในด้านคำพูดที่เป็นการลดทอนคุณค่าความเป็นมนุษย์ ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมทางสังคมนั้นไม่แตกต่างจากประสบการณ์ของเยาวชน LGBTQ ในประเทศไทยถึงแม้จะมีความแตกต่างทางด้านภาษา วัฒนธรรมและภูมิประเทศ

4) การละเมิดความเป็นส่วนตัว เป็นประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมของกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศในไทยที่มักจะถูกคนรอบข้างถามถึงความชอบ รสนิยมทางเพศ หรือแม้แต่การใช้ยาฮอร์โมน ต่อหน้าสาธารณะ หรือในที่ที่มีคนจำนวนมาก ส่งผลให้เยาวชนเกิดความรู้สึกอับอายและอึดอัดใจที่จะตอบคำถามเหล่านั้น หรือแม้แต่การกระทำที่แสดงออกถึงการรุกรานความเป็นส่วนตัว เช่น การถามเรื่องส่วนตัวในการขั้บถ่ายปัสสาวะ การแอบดูตอนเข้าห้องน้ำ เป็นต้น จากการศึกษาของ Berkman et al. (2023) ในกลุ่มผู้ปวย LGBTQ พบว่า การเข้ารับการรักษาที่คูรััก LGBTQ นั้นมักจะถูกละเมิดความเป็นส่วนตัว หรือแม้แต่การปฏิเสธการรักษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Baricevic and Kashubeck-West (2019) ที่ศึกษาในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า พวกเขาจะถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวโดยถามถึงความสัมพันธ์ที่กับแฟนสาวของเธอ ทำให้เกิดความรู้สึก

ละเมิดความเป็นส่วนตัว หรือแม้แต่บางคนให้ประสบการณ์ว่าพวกเขาถูกคนรอบข้างถามถึงเรื่อง การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนที่เป็นชายรักชาย โดยถามถึงความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์หรือแม้แต่ถาม ไปถึงว่ามีเพศสัมพันธ์กันอย่างไร ทำให้พวกเขาเกิดความรู้สึกอึดอัดใจที่ตอบคำถามเหล่านี้ ซึ่งจากการ ศึกษาบ่งชี้ว่ากลุ่มเยาวชน LGBTQ ทั้งในและต่างประเทศ มักจะถูกละเมิดความเป็นส่วนตัว อันเนื่องมาจากเพศที่คนในสังคมมักมองว่าเป็นเพศที่มีความแตกต่างจากคนหมู่มาก จึงถูกซักถาม ในเรื่องราวส่วนตัวทำให้เยาวชนเกิดความรู้สึกอึดอัดหรือรู้สึกถึงการละเมิดความเป็นส่วนตัว อีกทั้ง จากการศึกษาประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมในประสบการณ์ของการละเมิดความเป็น ส่วนตัวนั้นไม่ได้มีความแตกต่างกันถึงแม้จะมีวัฒนธรรมและการใช้ชีวิตที่แตกต่างกัน

5) การลดหรือยุติความสัมพันธ์ การกระทำที่แสดงออกถึงเมื่อคนรอบข้างทราบ ถึงอัตลักษณ์ทางเพศ หรือแม้แต่วินัยทางเพศที่แท้จริงของกลุ่มเยาวชนทำให้บุคคลรอบข้างลด สถานะ, ตีตัวออกห่าง, รวมไปถึงการยุติความสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Baricevic and Kashubeck-West (2019) ที่ศึกษาในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย จากการสัมภาษณ์ประสบการณ์บ่งชี้ว่าเมื่อคนรอบข้างรู้ถึงเพศที่แท้จริง ของพวกเขาจะถูกยุติความสัมพันธ์จากเพื่อน หรือบางรายก็ถูกตีตัวออกห่างจากความสัมพันธ์คน รอบข้าง หรือแม้แต่บางรายก็บอกเล่าถึงเหตุการณ์ที่เคยสนิทสนมกับเพื่อนคนหนึ่งมากแต่เมื่อ เพื่อนคนนั้นรู้อัตลักษณ์ทางเพศของเขาแล้ว เพื่อนที่เคยสนิทสนมนั้นก็ทำตัวห่างเหินออกไป ซึ่งจาก ข้อมูลชี้ให้เห็นว่าไม่ว่าจะมีวัฒนธรรมของแต่ละประเทศที่ต่างกัน หากรู้เพศสภาพที่แท้จริงของพวก เขาจะถูกลดหรือยุติความสัมพันธ์จากคนรอบข้างที่เคยสนิทสนมตีตัวออกห่าง หรือทำตัวห่างเหิน ออกไปจากความสัมพันธ์เหล่านี้ไป

6) การถูกเหยียดหยาม การกระทำที่แสดงออกถึงการลดคุณค่า การด้อยค่า หรือ แม้แต่การดูถูก ด้วยถ้อยคำหรือการกระทำที่กระทำด้วยความตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ ทำให้เกิด ความรู้สึกด้อยค่า ต่ำต้อย และไม่ได้ได้รับความเป็นธรรม เนื่องจากว่าเยาวชนเป็นผู้ที่มีความ หลากหลายทางเพศ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Berkman et al. (2023) ที่ศึกษาในกลุ่มผู้ปวย LGBTQ พบว่า 15.6% การบริการด้านสุขภาพไม่ได้รับความเคารพที่เพียงพอ และถูกปฏิเสธการ ดูแลรักษา หรือหากรักษาจะได้รับการรักษาแบบเร่งรีบ คล้ายคลึงกับการศึกษาของ Hillier, Turner, and Mitchell (2005) ในกลุ่มนักเรียน LGBTQ ในประเทศออสเตรเลีย อายุ 14-21 ปี จำนวน 1,749 คน พบว่า 44 % มักจะถูกละเมิดทางวาจาเกี่ยวกับเพศของพวกเขา มีความ คล้ายคลึงกับทฤษฎีอัตลักษณ์ทางสังคมที่บ่งบอกถึงว่าการที่พวกเขาเป็น LGBTQ มักถูกคนใน สังคมส่วนใหญ่ตีตราว่าเป็นกลุ่มที่แตกต่างจากคนส่วนมากในสังคม ส่งผลให้คนที่มีความ

พยายามที่จะกีดกัน รวมถึงไม่ยอมรับกลุ่มคนเหล่านี้มาเป็นหนึ่งของสังคม ส่งผลให้เกิดการแสดงออกด้วยคำพูดที่บ่งบอกถึงการมีอำนาจของตนเองโดยการทำให้คนที่อยู่ในสถานะต่ำกว่านั้นเกิดความรู้สึกต่ำต้อย ต้อยค่า ไม่เป็นส่วนหนึ่งของคนในสังคม ซึ่งจากผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่ากลุ่มคนเหล่านี้มักได้รับคำพูดที่แสดงออกถึงการดูถูกด้วยความตั้งใจและไม่ได้ตั้งใจ แต่ผลกระทบจากคำพูดที่ถูกเหยียดหยามนั้นส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของคนฟังในระยะยาว

7) การละเลย/ เพิกเฉย การกระทำที่บ่งบอกถึงไม่ได้รับความเท่าเทียมเนื่องด้วยเหตุแห่งเพศ ซึ่งสถานศึกษาละเลย เพิกเฉยในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศไป ซึ่งจะให้ความสำคัญเฉพาะเพียงเพศที่ตรงตามกำเนิด (Cisgender) เท่านั้น ทำให้ไม่ได้รับความเท่าเทียมหรือสิทธิในเรื่องต่าง ๆ ของสถานศึกษา เช่น การแต่งกาย, ทรงผม และห้องน้ำ โบบริบทของสังคมไทยนั้นจะมีวัฒนธรรมที่แตกต่างจากต่างประเทศ นั่นคือ การมีเครื่องแต่งกายที่เป็นชุดนักเรียนชาย หญิง ชุดลูกเสือ ยุวกาชาด เนตรนารี ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงความไม่เท่าเทียมทางเพศสภาพในประเทศไทย ที่ถูกกำจัดให้แต่งกายตามเพศกำเนิด การที่เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศในไทยถูกละเลย เพิกเฉยจากสถานศึกษานั้น จากงานวิจัย Qi, Wang, Lai, and Jiao (2023) ที่ศึกษาในเด็กนักเรียนที่พิการในประเทศจีน จำนวน 22 คน พบว่าพวกเขาจะมีประสบการณ์การถูกละเลยเพิกเฉยจากคนรอบข้างอันเนื่องมาจากว่าพวกเขามีความพิการ ซึ่งจะเห็นได้จากการศึกษานั้นกลุ่มคนชายขอบมักจะเป็นกลุ่มที่มักถูกคนในสังคมนั้นคุกคามขนาดย่อม ส่งผลให้กลุ่มคนเหล่านี้ไม่ได้รับสวัสดิการหรือการเข้าถึงเทียบเท่ากับคนทั่วไป หรือแม้แต่กลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศที่ปัจจุบันเริ่มมีจำนวนมากขึ้น แต่สังคมก็ยังปิดตาที่จะไม่ยอมรับความจริงว่าในโลกยุคปัจจุบันนี้ที่เริ่มมีกลุ่มประชากรกลุ่มเหล่านี้ที่เพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ

8) การสรุปเหมารวม การกระทำที่แสดงถึงว่าคนรอบข้างเหมารวมว่ากลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศจะมีลักษณะตามที่คิดเอาไว้ เหมารวม หรือเคยเห็นภาพตามสื่อต่าง ๆ จึงมักจะตัดสินตามความคิดของตนเอง เช่น การที่กลุ่มเยาวชนต้องเป็นคนกล้าแสดงออก ต้องมีรูปร่างที่หุ่นดี หน้าตาสวยงาม การมีความสามารถรอบด้านทั้งการเรียนและกีฬาที่เป็นที่เหมารวมว่าเป็นกีฬาโอลิมปิก ซึ่งจากการศึกษาของ Fredriksen-Goldsen, Prasad, Kim, and Jung (2023) ศึกษาในกลุ่มผู้ใหญ่ที่เป็น LGBTQ มีอายุ 50 ปีขึ้นไปพบว่าเคยมีประสบการณ์ของการสรุปเหมารวมมากกว่า 3 ใน 4 หรือแม้แต่การศึกษาของ Fazli Khalaf, Liow, Nalliah, and Foong (2023) ที่ศึกษาทัศนคตินักศึกษาแพทย์ที่มีต่อผู้ป่วย LGBTQ ในประเทศมาเลเซียพบว่านักศึกษาแพทย์มีอคติและเหมารวมต่อผู้ป่วย LGBTQ ซึ่งปัจจัยทางด้านศาสนาอิสลามที่มีผลต่อการมีอคติต่อกลุ่ม LGBTQ นี้ ซึ่งจากข้อมูลนี้ชี้ให้เห็นว่าการสรุปเหมารวมในกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทาง

เพศนั้นก็ยังมีอยู่ในสังคมปัจจุบันไม่ว่าจะอยู่ในต่างประเทศหรือในประเทศไทย คนในสังคมส่วนใหญ่มักจะเหมารวมว่ากลุ่มคนกลุ่มนี้ต้องเป็นคนที่เก้งรอบด้าน เรียนหนังสือเก่ง สวย หุ่นดี หรือแม้แต่การเหมารวมว่าพวกเขาเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับไม่ได้ เพราะผิดไปจากบางวัฒนธรรมและศาสนา สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้พวกเขาที่ไม่ได้มีคุณลักษณะอย่างที่สังคมคิดไว้ก็มักจะถูกด้อยค่าว่าพวกเขาไม่เหมือนอย่างที่สังคมคาดหวังให้เป็น ทำให้กลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายจึงต้องพยายามเพื่อที่จะพิสูจน์ตนเองให้คนในสังคมนั้นยอมรับในอัตลักษณ์ทางเพศของพวกเขา

9) การถูกคุกคามขนาดย่อมซ้ำซ้อน การที่เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทยที่ประสบกับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ถูกกลั่นแกล้งรังแก ทำร้ายร่างกาย ลวนลามทางร่างกาย ล้อเลียน เหยียดหยาม หรือแม้แต่ถูกเลือกปฏิบัติจากผู้กระทำความรุนแรงเหล่านั้น แต่คนรอบข้างที่เห็นหรือคนที่รับรู้ถึงความรุนแรงเหล่านั้น กลับไม่เข้าไปให้ความช่วยเหลือ ปกป้อง หรือเป็นกระบอกเสียงเมื่อเห็นเยาวชนเผชิญกับเหตุการณ์ดังกล่าว โดยคนเหล่านั้นมักมองว่าความรุนแรงเหล่านี้เป็นเรื่องปกติ เป็นการกลั่นแกล้งกันทั่วไปในกลุ่มเด็กนักเรียน รวมไปถึงการโทษกลุ่มเยาวชนว่าคิดมากเกินไปต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ส่งผลกระทบต่อกลุ่มเยาวชน ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ผู้กระทำนั้นมักจะกล่าวโทษ หรือตำหนิเหยื่อให้เกิดความรู้สึกว่าพวกเขาคิดผิดหรือคิดมากเกินไปกับการถูกคุกคามขนาดย่อม (Crittenden, Policastro, & Eigenberg, 2017; Dukes & Gaither, 2017) ซึ่งจากผลการวิจัยทั้งในและต่างประเทศนั้นชี้ให้เห็นแล้วว่าถึงแม้กลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศที่ถูกคุกคามขนาดย่อมนั้น จะมีประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมซ้ำซ้อนที่คล้ายคลึงกันถึงแม้จะมีความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมและภูมิประเทศ

ประเด็นที่ 2 ผลกระทบจากการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

จากข้อค้นพบจากผลการวิจัยพบว่า ผลกระทบจากการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ด้าน ดังนี้

1) ด้านอารมณ์ กลุ่มเยาวชนไทยที่มีความหลากหลายทางเพศเมื่อได้รับประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อม ผลกระทบที่ตามมาในด้านของอารมณ์หรือแม้แต่ความรู้สึกของพวกเขานั้นล้วนแล้วแต่เกิดเป็นอารมณ์ ความรู้สึกในด้านลบทั้งสิ้น บางรายเกิดปมภายในจิตใจที่ส่งผลกระทบต่อมาจนถึงปัจจุบัน ความรู้สึกและอารมณ์ที่เกิดขึ้นนั้น เช่น ความกลัว หวาดระแวง เสียใจ ทุกข์ทรมาน เจ็บปวด กังวล เศร้า บางรายส่งผลกระทบต่อร่างกายที่ก่อให้เกิดอารมณ์ซึมเศร้าต่อเหตุการณ์หรือประสบการณ์ที่พวกเขาเคยพบเจอจากการที่มีอัตลักษณ์ทางเพศ

หรือการแสดงออกตัวตนไม่ตรงตามความคาดหวังของสังคม จากผลกระทบในด้านอารมณ์พบว่า สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Mendoza-Pérez et al. (2023) ที่ศึกษาประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มวัยรุ่นชายรักชาย จำนวน 26 คน พบว่ากลุ่มวัยรุ่นชายรักชายนี้ได้รับผลกระทบจากการถูกคุกคามขนาดย่อมในด้านอารมณ์ เช่น ความเศร้า ความอับอาย ความกลัว การร้องไห้ และการปกปิด คล้ายคลึงกับการศึกษาของ Thompson and Dale (2022) บอกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมเป็นประจำจะต้องประสบกับความสับสน ความโกรธ ความวิตกกังวล การหมดหนทาง ความสิ้นหวัง ความคับข้องใจ ความหวาดระแวง และความกลัว ซึ่งนำไปสู่กลไกการเผชิญปัญหาในเชิงลบ เช่น การปฏิเสธ การถอนตัว และการใช้สารเสพติดในที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผลกระทบจากการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่ม LGBTQ นั้นที่อยู่ในบริบทของต่างประเทศมีความคล้ายคลึงกันกับผลกระทบจากการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทย ถึงแม้จะมีความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมและการดำเนินชีวิต

2) **ด้านความคิด** เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทยที่มีประสบการณ์จากการถูกคุกคามขนาดย่อม มักจะส่งผลกระทบต่อด้านความคิด โดยจากการสัมภาษณ์ประสบการณ์นั้นพบว่า ความคิดเชิงลบที่ส่งผลร้ายแรงนั้นคือ การมีความคิดที่อยากฆ่าตัวตาย ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาจากการไม่ได้รับความเท่าเทียม การถูกกีดกัน การไม่รับการยอมรับ เนื่องด้วยเหตุแห่งเพศจากประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมของพวกเขา ทำให้เกิดความคิดเชิงลบต่าง ๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็น การไม่ยอมรับในอัตลักษณ์ทางเพศของพวกเขาเอง รวมถึงทำร้ายตนเองและการคิดฆ่าตัวตาย ซึ่งความคิดเหล่านี้เป็นความคิดเชิงลบที่น่ากลัวและเป็นผลกระทบที่รุนแรงมาก สอดคล้องกับการศึกษาในกลุ่มผู้หญิงวัยทำงานที่เป็นชาวเอเชียอเมริกันที่มีประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมด้านเชื้อชาติพบว่ามีความโน้มเอียงการมีความคิดฆ่าตัวตายที่เพิ่มสูงขึ้น (Keum, Wong, & Salim-Eissa, 2023) หรือแม้แต่การศึกษาในผู้หญิงผิวดำจำนวนมาก โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในสถาบันที่คนส่วนใหญ่เป็นคนผิวขาว ต้องเผชิญกับการคุกคามขนาดย่อมทางเชื้อชาติเป็นประจำ ผลร้ายแรงเมื่อประสบอย่างต่อเนื่องเมื่อเวลาผ่านไป ผลที่ตามมา ได้แก่ ความวิตกกังวล อาการซึมเศร้า และความคิดฆ่าตัวตาย การตีแผ่แอลกอฮอล์ และความภาคภูมิใจในตนเองลดลง ซึ่งจากการศึกษาชี้ให้เห็นว่าผลกระทบทางด้านความคิดของกลุ่มเยาวชนกลุ่มเหล่านี้ในไทย และผู้ที่ถูกคุกคามขนาดย่อมในด้านของเชื้อชาติในต่างประเทศได้รับผลกระทบทางด้านความคิดที่เหมือนกันนั้นคือ เมื่อถูกคุกคามขนาดย่อม ย่อมส่งผลให้เกิดความคิดทางลบต่อตนเองรวมถึงการมีคิดที่จะพยายามฆ่าตัวตาย หรือทำร้ายตนเอง สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็น

กระทบของการถูกคุกคามขนาดย่อมที่ส่งผลต่อความคิด ดังนั้นถึงแม้จะมีความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมและภูมิประเทศแต่มีผลกระทบทางด้านความคิดที่เกิดจากการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่เหมือนกัน

3) **ด้านร่างกาย/ พฤติกรรม** จากการสัมภาษณ์เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศในไทยนั้นได้รับผลกระทบทางด้านร่างกาย/ พฤติกรรม ที่เกิดขึ้นกับตนเองนั่นคือ การเกิดการไม่ยอมรับในอัตลักษณ์ทางเพศของพวกเขา หรือแม้แต่พยายามที่จะกลับไปเป็นเพศตามกำเนิด การพยายามเปลี่ยนแปลงลักษณะการเดิน ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึกสะเทือนใจเป็นอย่างมาก ยิ่งเมื่อผู้วิจัยได้ฟังประโยคเหล่านั้น หรือแม้แต่การที่พวกเขาเกิดความไม่มั่นใจในการแสดงออกของตนเอง ไม่กล้าเข้าสังคม เนื่องจากความหวาดกลัวที่ว่าบุคคลรอบข้างอาจจะรังเกียจอัตลักษณ์ทางเพศของพวกเขา ทำให้เยาวชนกลุ่มนี้ที่มีประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมเกิดการเห็นคุณค่าในตนเองลดน้อยลง ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างประโยคจากการสัมภาษณ์ ดังนี้

“ทำไมต้องเกิดมาเป็นเอมมีทำไมต้องเกิดมาเป็นแบบนี้ ทำไมต้องเกิดเป็นคนแบบนี้ เราเคยมองตัวเองเหมือนกันนะครับ แล้วก็พยายามพยายามปรับ เราเคยครั้งนึง ฉันทกลับไปผู้ชายดีกว่า ฉันทอาจจะไม่โดนก็ได้ถ้าฉันทกลับไปเป็นผู้ชาย เรากลับไปเราเปลี่ยน เราพยายามเปลี่ยนตัวเองแต่มันเปลี่ยนไม่ได้ครับ... ชอบเดินก้มหน้าไม่ชอบเดินมองสังคมเพราะแบบถ้ามองเราจะโดนแบบโดนสายตาได้ยินคำพูดเนี่ย เรากลับมองเดินเราเดินดูดีดีกว่าดูดีเดินไป” (เอมมี)

จะเห็นได้ว่าผลกระทบจากการถูกคุกคามขนาดย่อมนั้นรุนแรงและส่งผลกระทบให้เกิดการพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการแสดงออกหรือแม้แต่พยายามที่อยากจะเปลี่ยนตัวเองเพื่อกลับไปเป็นเพศตามกำเนิด อีกทั้งส่งผลกระทบอย่างอื่นอีกไม่ว่าจะเป็นความไม่มั่นใจ ความหวาดกลัวในการต้องปรับตัวเข้ากับสังคมใหม่ๆ สอดคล้องกับ Nadal, Davidoff, Davis, and Wong (2014) ที่ศึกษาประสบการณ์ของบุคคลข้ามเพศพบว่า บุคคลกลุ่มนี้จะระมัดระวังในการเปิดเผยหรือแสดงออกในตัวตน เพื่อให้พวกเขาเกิดความรู้สึกปลอดภัยนั่นเอง รวมถึงการศึกษาของ Nadal, Wong, et al. (2014) ที่ได้ยืนยันถึงผลกระทบจากประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มชายชอบนั้นส่งผลต่อสุขภาพจิตและยังส่งผลให้ระดับของการเห็นคุณค่าในตนเองลดน้อยลงตามไปด้วย ซึ่งจากการศึกษาของต่างประเทศในกลุ่ม LGBTQ ที่มักถูกคุกคามขนาดย่อมล้วนแล้วแต่ได้รับผลกระทบจากประสบการณ์เหล่านั้นแล้วส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมไม่ว่าจะเป็นการเห็นคุณค่าในตนเองที่น้อยลง การพยายามปกปิดอัตลักษณ์ทางเพศที่แท้จริงของตนเองเมื่อต้องเข้าสังคม การเกิดความสงสัยในตนเองเพียงเพราะพวกเขาไม่ได้รับการยอมรับจากคนในสังคมอย่างแท้จริง ส่งผลให้ถูกกระทำรุนแรงจนทำให้พยายาม

ที่จะเปลี่ยนแปลงตัวตนของตนเองเพื่อให้กลับไปเป็นเพศตามกำเนิด ซึ่งทั้งผลการศึกษาในต่างประเทศและในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศในสังคมไทยมีความคล้ายคลึงถึงแม้จะมีความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมและสังคม

ตอนที่ 2 สร้างและตรวจสอบข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ผู้วิจัยขออภิปรายประเด็นที่สำคัญ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ประเด็นของข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ได้ผลสรุปเป็นข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับสมบูรณ์นี้มาจากการศึกษาประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมในเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศและการสนทนากลุ่ม ทั้ง 2 กลุ่ม ในการร่วมกันให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ รวมถึงการตรวจสอบร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ จากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ได้ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับสมบูรณ์นี้เกิดขึ้น โดยข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับสมบูรณ์นี้ สามารถแบ่งออกได้เป็นทั้งหมด 4 ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านที่ 1 การจัดการด้านการให้คำปรึกษา

การให้คำปรึกษาในรูปแบบออนไลน์ สถานศึกษาควรเพิ่มช่องทางบริการด้านจิตใจหรือการให้คำปรึกษาในรูปแบบออนไลน์ที่สามารถใช้งานสะดวกและง่ายต่อการเข้าถึงการเข้ารับบริการ ที่สามารถนำมาใช้ในการให้คำปรึกษาแบบออนไลน์ได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ Levenson, Craig, and Austin (2023) พบว่าประโยชน์ของการสนับสนุนให้มีบริการให้คำปรึกษาแก่ผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศนั้น ที่มักจะมีประสบการณ์บอบช้ำทางจิตใจ การมีบริการการให้คำปรึกษานั้นหรือบริการด้านสุขภาพจิต ถือได้ว่าเป็นบริการการให้คำปรึกษาที่สามารถช่วยเหลือให้กลุ่มคนเหล่านี้ได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ B. A. Jones, Bowe, McNamara, Guerin, and Carter (2023) ซึ่งให้เห็นว่าการบริการด้านสุขภาพจิตในรูปแบบทางไกลหรือออนไลน์นั้นเป็นบริการที่คำนึงถึงพื้นที่ส่วนตัวที่ปลอดภัย ทำให้เยาวชนรู้สึกได้รับการสนับสนุนและยืนยันอัตลักษณ์ทางเพศของตน ซึ่งจากการศึกษาทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศนั้น หากมีนโยบายในการให้บริการให้คำปรึกษาในรูปแบบออนไลน์แล้วนั้นย่อมจะเป็นประโยชน์แก่นักเรียนกลุ่มเหล่านี้ในโรงเรียน ที่ได้รับความรุนแรงหรือถูกคุกคามขนาดย่อมให้ได้รับการช่วยเหลือผ่านบริการของการให้คำปรึกษา การฝึกอบรมเกี่ยวกับกระบวนการให้คำปรึกษา ให้บุคลากรทางการศึกษาทุกคนไม่เพียงแต่

ครูแนะแนวหรือนักจิตวิทยาในโรงเรียนได้รับการฝึกอบรมกระบวนการทำให้คำปรึกษา เพื่อให้มีทักษะพื้นฐานในการให้คำปรึกษา การรับฟัง และจรรยาบรรณในการเก็บรักษาความลับ เมื่อนักเรียนมาขอรับคำปรึกษา รวมถึงการการฝึกอบรมความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ สอดคล้องกับการศึกษาของ Hernandez and Torres (2023) ซึ่งว่าบุคคลากรทางการศึกษาทุกคนควรได้รับการฝึกอบรมในเรื่องของการให้คำปรึกษาที่ครูสามารถพร้อมให้ข้อมูลและคำปรึกษาเมื่อนักเรียนถามถึงรสนิยมทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศ อีกทั้งครูควรให้ความสำคัญกับ การเก็บความลับของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ ไม่เพียงแต่ครูแนะแนวหรือนักจิตวิทยาเพียงเท่านั้น แต่รวมถึงคุณครูและผู้บริหารสถานศึกษาทุกคนควรมีจรรยาบรรณในการเก็บรักษาความลับของนักเรียน หากนักเรียนเปิดเผยตัวตนหรืออัตลักษณ์ทางเพศของเขาเพื่อให้เยาวชนเกิดความรู้สึกปลอดภัยและไม่ได้รับการถูกคุกคามเนื่องด้วยเหตุแห่งเพศและ บุคลากรในสถานศึกษาควรเป็นกระบอกเสียงให้กับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ บุคลากรในสถานศึกษาทุกคนควรมีบทบาทหน้าที่เป็นกระบอกเสียงในการรณรงค์ลดความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสถานศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศที่ประสบกับการถูกคุกคามขนาดย่อม บุคลากรในสถานศึกษาจึงควรเป็นตัวแทนในการบอกเล่าถึงเหตุการณ์ของความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับกลุ่มนักเรียนกลุ่มเหล่านี้ ซึ่ง Hernandez and Torres (2023) ก็ได้ให้ข้อมูลอีกว่า ครูควรให้การสนับสนุนกับนักเรียนทุกคนแบบไม่แบ่งแยก โดยไม่ให้นักเรียนนั้นเกิดความรู้สึกโดดเดี่ยว และให้การสนับสนุนในเรื่องทุนและกิจกรรมต่าง ๆ ในการเข้าถึงและได้รับโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งจากผลการศึกษาของการวิจัยในต่างประเทศและในประเทศนั้นพบว่านโยบายในด้านของบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนกลุ่มเหล่านี้เป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นแก่โรงเรียนทุกโรงเรียน เนื่องจากว่านักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศนั้น ล้วนแล้วแต่ต้องเผชิญกับปัญหาของการถูกคุกคามขนาดย่อมหรือการถูกกลั่นแกล้งรังแกจากนักเรียนคนอื่น ๆ การมีหน่วยงานหรือบุคลากรที่คอยสนับสนุนในการให้คำปรึกษานั้นย่อมเป็นผลที่ดีต่อตัวนักเรียนกลุ่มนี้ในโรงเรียนอย่างแน่นอน รวมถึงการจัดอบรมให้แก่ครู ผู้บริหารทุกคนในโรงเรียนในเรื่องของกระบวนการให้คำปรึกษา การเก็บรักษาความลับหรือแม้แต่การที่ครูนั้นได้เป็นกระบอกเสียงย่อมเป็นการเพิ่มพื้นที่ปลอดภัยในโรงเรียนให้แก่เด็กนักเรียนมากยิ่งขึ้น

ด้านที่ 2 การจัดการด้านการส่งเสริมการให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศ

หลักสูตรและการสอน สถานศึกษาควรมีการสอดแทรกเนื้อหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศรวมถึงการปฏิบัติตัวต่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง ซึ่งครูหรือบุคลากรในสถานศึกษาควรมีความเข้าใจในอัตลักษณ์ทางเพศ

รสนิยมทางเพศ เพศสรีระ การแสดงตัวตนทางเพศอย่างแท้จริง ส่งเสริม**การจัดกิจกรรม** สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมเกี่ยวกับเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศในวาระโอกาสต่าง ๆ มีการจัดเสวนาทางวิชาการโดยเชิญผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศมาอภิปรายประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเพศวิถี เพื่อให้บุคลากรในสถานศึกษาและนักเรียนทุกคนได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศและการปฏิบัติตัวต่อผู้มีความหลากหลายทางเพศ และควรจัด**ฝึกอบรม**ให้กับครู และนักเรียนทุกคน ให้เกิดความรู้ความเข้าใจแก่บุคลากรในสถานศึกษาทุกคนในเรื่องของอัตลักษณ์ทางเพศ รสนิยมทางเพศ เพศสรีระ ความหลากหลายทางเพศและสิทธิมนุษยชน จากการศึกษา Hernandez and Torres (2023) ที่ศึกษาเกี่ยวกับนโยบายที่สถานศึกษาควรเพิ่มให้กับกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศในสถานศึกษานั้นคือ สถานศึกษาควรมีหลักสูตรที่ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ รสนิยมทางเพศ อัตลักษณ์ทางเพศเพื่อให้นักเรียนเกิดการยอมรับความแตกต่างหลากหลาย ไม่ให้เกิดความรู้สึกกลัวต่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ Hernandez and Torres (2023) ยังกล่าวอีกว่าบุคลากรควรได้รับการฝึกอบรม เพื่อไม่ให้เกิดการแบ่งแยก รวมถึงมีวิธีการสร้างสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่ไม่เกิดความรู้สึกแบ่งแยกเพศ รวมถึงการป้องกันการถูกกลั่นแกล้งในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศด้วย

ด้านที่ 3 การจัดการด้านสิ่งปลูกสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวก

ห้องน้ำสำหรับผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ สถานศึกษาควรมีการจัดสรรในส่วน ของห้องน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศตามอาคารเรียนให้เป็นทางเลือกแก่นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกปลอดภัยเมื่อเข้าห้องน้ำ (All gender restroom) **การมีห้องพัก/ ห้องน้ำ/ ห้องอาบน้ำ เมื่อเข้าค่ายพักแรม สำหรับเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ** สถานศึกษาควรมีการจัดสรรห้องพัก ห้องอาบน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ หรือห้องพัก ห้องอาบน้ำแบบเสมอภาค (All gender restroom) ว่าเป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับนักเรียนกลุ่มเหล่านี้ จากการศึกษาของ Huff et al. (2023) พบว่า จากการศึกษาของนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยที่เป็นคนข้ามเพศและกลุ่ม LGBTQ นั้นมีความรู้สึกกลัวการคุกคามจากการที่มีห้องน้ำที่ไม่พร้อมสำหรับกลุ่มคนกลุ่มนี้ทำให้เกิดความรู้สึกทุกข์ และจากการศึกษาพบว่า การจะช่วยเหลือบรรเทาความทุกข์ทางจิตใจแก่นักศึกษากลุ่มนี้ได้ นั้นควรมีห้องน้ำแบบไม่แบ่งแยกเพศ สอดคล้องกับการศึกษาของ Hernandez and Torres (2023) ที่ศึกษานโยบายในสถานศึกษาที่สนับสนุนนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งหนึ่งในนั้นคือห้องน้ำที่ควรให้ความสำคัญ ควรมีห้องน้ำที่รองรับให้กับเยาวชนที่กลุ่มเหล่านี้โดยที่ไม่แบ่งแยกเพศ

เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกปลอดภัยเมื่อเข้าไปใช้บริการห้องน้ำ ดังนั้นสถานศึกษาควรสิ่งปลูกสร้างที่เอื้ออำนวยให้นักเรียนกลุ่มนี้ได้รับบริการในเรื่องห้องน้ำอย่างเท่าเทียมกับเพศอื่น ๆ โดยการมีนโยบายที่มีห้องน้ำแบบไม่จำกัดเพศครอบคลุมถึงห้องน้ำสำหรับผู้พิการเพื่อเป็นการรองรับและสนับสนุนความเป็นอยู่ที่ดีให้กับนักเรียนในโรงเรียนที่ทุกคนควรได้รับ

ด้านที่ 4 การจัดการด้านเสรีภาพการแสดงออกและกิจกรรม

การแสดงออกในอัตลักษณ์และเพศวิถีผ่านเครื่องแต่งกายหรือทรงผม สถานศึกษาควรตระหนักและเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศได้แสดงออกในอัตลักษณ์และเพศวิถีของตนเองผ่านเครื่องแต่งกายหรือทรงผม **การจัดกิจกรรมภายในสถานศึกษา** สถานศึกษาควรเปิดโอกาสในการแสดงออกหรือแสดงความสามารถให้นักเรียนกลุ่มเหล่านี้ได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางสถานศึกษาได้มีการจัดขึ้นอย่างเท่าเทียมและไม่เลือกปฏิบัติ **การเปิดโอกาสในการขับเคลื่อนสิทธิของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ** การที่สถานศึกษาได้ให้พื้นที่นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศได้ขับเคลื่อนสิทธิของผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในสถานศึกษา **การจัดกิจกรรมเฉพาะกลุ่มของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ** สถานศึกษาควรเปิดให้มีพื้นที่ปลอดภัยหรือการจัดตั้งชมรมสำหรับกลุ่มนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อเป็นแหล่งการเรียนรู้และเครือข่ายในการจัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์ของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ เป็นแหล่งสนับสนุนทางจิตใจให้กับนักเรียนกลุ่มเหล่านี้ให้ใช้ชีวิตในสถานศึกษาได้อย่างมีความสุขมากขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ Leung, Kassel-Gomez, Sullivan, Murahara, and Flanagan (2022) ซึ่งว่าควรมีการสนับสนุนให้มีชุมชนสมาชิกกลุ่มนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศเพื่อให้นักเรียนกลุ่มเหล่านี้ในโรงเรียนได้มีเชื่อมโยงกับนักเรียนคนอื่น ๆ ในโรงเรียนเกิดเป็นชุมชนสนับสนุนทางจิตใจ ก่อให้เกิดการยอมรับและนับถือตนเองเพิ่มมากขึ้นทั้งต่อตนเองและสมาชิกชุมชนคนอื่น ๆ อีกทั้งเป็นการเพิ่มความรู้สึกปลอดภัยและเสริมพลังใจให้กัน จากการศึกษายังพบอีกว่า Beasy, Grant, and Emery (2023) การที่เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศได้พื้นที่ในแสดงตัวตนและได้รับการยอมรับในอัตลักษณ์ทางเพศ เป็นการเพิ่มพื้นที่ปลอดภัยให้กับพวกเขาเพิ่มมากขึ้น จากการศึกษาชี้ให้เห็นว่าการที่สถานศึกษาได้มีการสนับสนุนเยาวชนในด้านของการมีชุมชนหรือกลุ่มที่มีสมาชิกกลุ่มเป็นนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศร่วมกันจะส่งเสริมให้นักเรียนมีแหล่งสนับสนุนทางด้านจิตใจได้รับพลังใจ ได้รับความเข้าใจและเชื่อมโยงกับสมาชิกกลุ่มคนอื่น ๆ อีกทั้งการที่โรงเรียนสนับสนุนการยอมรับการแสดงออกหรือการเปิดเผยตัวตนของนักเรียนนั้นทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่า

โรงเรียนเป็นพื้นที่ปลอดภัยที่ทำให้นักเรียนได้เป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียนไม่ว่านักเรียนจะมีเพศสภาพเป็นเพศใด

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลของโครงการวิจัยนี้พบว่ายังขาดกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่เป็นกลุ่มหญิงรักหญิง (Lesbian) ทำให้ข้อมูลที่ได้อาจขาดข้อเสนอแนะและประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มนี้ไป
2. ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับนี้ยังไม่ได้รับการประเมินประสิทธิผลเนื่องจากยังไม่ได้มีการนำไปใช้ในสถานศึกษาจริง

ข้อเสนอแนะในการต่อยอดจากผลการวิจัย

1. ศึกษาประสบการณ์ของการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศมีผลกระทบระยะยาวต่อกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศอย่างไร และข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับสมบูรณ์นี้เมื่อนำไปใช้แล้วส่งผลดีต่อกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศอย่างไร
2. ศึกษาเฉพาะกลุ่มในเรื่องของอัตลักษณ์ทางเพศ เช่น ศึกษาเฉพาะกลุ่มคนข้ามเพศ หรือ ศึกษาเฉพาะกลุ่มหญิงรักหญิง เป็นต้น เพื่อให้เห็นถึงผลกระทบและความรุนแรงว่าแต่ละกลุ่มได้รับความรุนแรงและประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมแตกต่างกันมากน้อยอย่างไร และสร้างข้อเสนอเชิงนโยบายที่เฉพาะกลุ่มนั้น ๆ ได้
3. สำรวจความเหลื่อมล้ำในปัจจุบันอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อการเกิดการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ เช่น เชื้อชาติ, เศรษฐฐานะ, สังคม, ความพิการ เป็นต้น นอกเหนือจากอัตลักษณ์ทางเพศ และรสนิยมทางเพศ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องของการคุกคามขนาดย่อมมากยิ่งขึ้น
4. การแทรกแซงด้านสุขภาพจิต โดยการสนับสนุนให้สถานศึกษามีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านจิตใจ, อารมณ์, ความรู้สึกด้านลบให้กับนักเรียนที่ได้รับผลกระทบจากการถูกคุกคามขนาดย่อม หรือมีโปรแกรมด้านสุขภาพจิตในการให้คำปรึกษา เพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียนที่ได้รับผลกระทบจากการถูกคุกคามขนาดย่อม

ข้อเสนอแนะในผลการวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์

1. ครูแนะแนวหรือนักจิตวิทยา

1.1) ได้รับความรู้ความเข้าใจในการให้บริการนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ ในการวางแผนการให้บริการการให้คำปรึกษาได้อย่างเฉพาะเจาะจงและมีความสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศในการจัดการหรือป้องกันการถูกคุกคาม ขนาดย่อมได้

1.2) ตระหนักถึงความสำคัญในการเก็บรักษาความลับของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศที่เข้ามาขอรับคำปรึกษา และนักเรียนที่เปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง กับครูแนะแนวหรือนักจิตวิทยา เพื่อให้เด็กเกิดความไว้วางใจและปลอดภัยเมื่อเข้ารับคำปรึกษากับ ครูแนะแนวหรือนักจิตวิทยา

1.3) ครูแนะแนวหรือนักจิตวิทยาช่วยเป็นกระบอกเสียงให้กับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศที่ถูกคุกคามขนาดย่อมให้ได้รับการช่วยเหลือและได้รับความเป็นธรรมจากคนในโรงเรียน รวมถึงการสร้างการยอมรับภายในครอบครัว

1.4) ครูแนะแนวหรือนักจิตวิทยาสร้างเครือข่ายกับสถานบริการด้านสุขภาพจิต หรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการให้การช่วยเหลือแก่เยาวชนที่ได้รับความรุนแรงหรือถูกคุกคาม ขนาดย่อมให้ได้รับความธรรม เพื่อให้เกิดการส่งต่อ ในกรณีที่ยาวชนต้องการการช่วยเหลือหรือ สนับสนุนที่เกินขอบเขตบริการการช่วยเหลือของโรงเรียน

1.5) จัดศูนย์บริการทางด้านสุขภาพจิตภายในโรงเรียนและคลินิกบริการด้านการให้ความรู้แก่เยาวชนหลากหลายทางเพศโดยมีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาให้ความรู้ เช่น การรับฮอโมน การป้องกันเมื่อมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น เพื่อเพิ่มการเข้าถึงบริการเหล่านี้ในสถานศึกษา

1.6) สนับสนุนการจัดกิจกรรมที่สร้างการตระหนักรู้เกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและการยอมรับต่อความแตกต่างอัตลักษณ์ทางเพศและรสนิยมทางเพศ อีกทั้งปลูกฝังการลดการใช้ความรุนแรงและการตีตราในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

2. ผู้อำนวยการหรือผู้บริหารในสถานศึกษา สามารถนำข้อเสนอเชิงนโยบายฉบับสมบูรณ์นี้เป็นแนวทางในการหางบประมาณสร้างสิ่งปลูกสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ การเข้าถึงบริการการให้คำปรึกษาในรูปแบบออนไลน์ รวมถึงงบประมาณการจัดฝึกอบรมให้กับบุคลากรในโรงเรียนให้ได้รับข้อมูลในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศมากขึ้น และการจัดฝึกอบรมทักษะการให้คำปรึกษาเบื้องต้น เพื่อให้คุณครู

และบุคคลากรในโรงเรียนมีความรู้และทักษะการให้คำปรึกษาเบื้องต้นในการให้การช่วยเหลือหรือให้บริการการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนในโรงเรียนได้

3. คุณครูหรือครูประจำชั้น ได้รับความรู้ความเข้าใจภายหลังจากการเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับเรื่องความหลากหลายทางเพศ เพศวิถี และรสนิยมทางเพศในเด็กนักเรียนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งได้รับความรู้จากหน่วยงานหรือองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนภายนอกโรงเรียนมาให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรมทักษะการให้คำปรึกษา กฎหมายด้านสิทธิมนุษยชน และการช่วยเหลือและป้องกันความรุนแรง การกลั่นแกล้งรังแก การคุกคามขนาดย่อมที่มักเกิดขึ้นกับเด็กนักเรียน เพื่อให้คุณครูหรือครูประจำชั้นมีแนวทางและวิธีการรับมือกับการคุกคามขนาดย่อมที่เกิดขึ้นกับเด็กนักเรียนในโรงเรียนได้

4. นักขับเคลื่อน มีแนวทางในการช่วยขับเคลื่อนและผลักดันให้ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับนี้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทั่วทุกโรงเรียนในประเทศไทย และเป็นกระบอกเสียงในการขับเคลื่อนให้กลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศได้รับความเท่าเทียม สามารถเข้าถึงบริการด้านต่าง ๆ และไม่ถูกละเมิดปฏิบัติ เพื่อเป็นการลดและป้องกันการเกิดการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

5. นักเรียน ได้รับการช่วยเหลือและได้ตระหนักถึงผลกระทบที่ร้ายแรงจากการถูกคุกคามขนาดย่อม รวมถึงการได้รับความรู้จากหน่วยงานภายนอกในการให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องความหลากหลายทางเพศ ทำให้นักเรียนเกิดการตระหนักถึงเรื่องของอัตลักษณ์ทางเพศ เพศวิถี หรือแม้แต่วัยรสนิยมทางเพศของตนเองและผู้อื่นมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ลดและป้องกันการกระทำรุนแรงและพฤติกรรมที่เป็นการคุกคามขนาดย่อมที่จะเกิดขึ้นในกลุ่มนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศในโรงเรียนได้

บรรณานุกรม

- Adorno, T. W. (1950). *The authoritarian personality*, New York (Harper & Brothers) 1950.
- Anderson, N., Lett, E., Asabor, E. N., Hernandez, A. L., Nguemeni Tiako, M. J., Johnson, C., . . . Nunez-Smith, M. (2022). The association of microaggressions with depressive symptoms and institutional satisfaction among a national cohort of medical students. *Journal of General Internal Medicine*, *37*(2), 298-307.
- Arrington-Sanders, R., Oidtman, J., Morgan, A., Harper, G., Trent, M., & Fortenberry, J. D. (2015). 13. Intersecting identities in black gay and bisexual young men: A potential framework for HIV risk. *Journal of Adolescent Health*, *56*(2), S7-S8.
- Atteberry-Ash, B., Woodford, M. R., & Center, S. (2018). Support for policy protecting LGBT student athletes among heterosexual students participating in club and intercollegiate sports. *Sexuality Research and Social Policy*, *15*, 151-162.
- Banks, B. M., Cicciarelli, K. S., & Pavon, J. (2022). It offends us too! An exploratory analysis of high school-based microaggressions. *Contemporary School Psychology*, *26*(2), 182-194.
- Baricevic, M. L., & Kashubeck-West, S. (2019). They matter: Sexual orientation microaggressions in high school. *Journal of LGBT Youth*, *16*(1), 83-106.
- Bayrakdar, S., & King, A. (2023). LGBT discrimination, harassment and violence in Germany, Portugal and the UK: A quantitative comparative approach. *Current sociology*, *71*(1), 152-172.
- Beardsley, R. M. (1998). *Perceptions and behaviors of practicing feminist therapists: Development of the feminist multicultural practice instrument*. (Doctoral dissertation, Department of Educational Psychology). University of Utah,
- Beasy, K., Grant, R., & Emery, S. (2023). Multiple dimensions of safe space for LGBTQ students: school staff perceptions. *Sex Education*, *23*(1), 35-48.
- Berkman, C., Stein, G. L., Godfrey, D., Javier, N. M., Maingi, S., & O'Mahony, S. (2023). Disrespectful and inadequate palliative care to lesbian, gay, and bisexual patients. *Palliative & Supportive Care*, *21*(5), 782-787.

- Billig, M. (1976). Social psychology and intergroup relations. (*No Title*).
- Blair, A., & Monk, D. (2009). Sex education and the law in England and Wales: The importance of legal narratives. In *Shaping sexual knowledge* (pp. 49-64): Routledge.
- Bochenek, M., & Brown, A. W. (2001). *Hatred in the hallways: Violence and discrimination against lesbian, gay, bisexual, and transgender students in US schools*: Human Rights Watch.
- Bostwick, W., & Hequembourg, A. (2014). 'Just a little hint': Bisexual-specific microaggressions and their connection to epistemic injustices. *Culture, health & sexuality*, 16(5), 488-503.
- Brewer, M. B., & Campbell, D. T. (1976). Ethnocentrism and intergroup attitudes: East African evidence.
- Brown, L. S. (1992). A feminist critique of the personality disorders.
- Cheung, D. H., Boonmongkon, P., Ojanen, T. T., Damri, T., Samoh, N., Cholratana, M., . . . Guadamuz, T. E. (2020). Peer victimisation and depression among gender conforming and non-conforming Thai adolescents. *Culture, health & sexuality*, 22(7), 808-821.
- Consortium of Higher Education LGBT Resource Professionals. (2016). Policy & Practice Recommendations. Retrieved from <https://lgbtcampus.memberclicks.net/assets/tqsoc%20support%202016.pdf>
- Cornell University. (2017). Lesbian, Gay, Bisexual & Transgender Studies. Retrieved from <http://as.cornell.edu/lgbt-studies-minor>
- Crandell, T., Crandell, C., & Vander, Z. J. (2012). *Human development*. New York, NY: McGraw Hill.
- Crittenden, C. A., Policastro, C., & Eigenberg, H. M. (2017). Attitudes toward dating violence: How does sexual identity influence perceptions among college students? *Journal of Aggression, Maltreatment & Trauma*, 26(7), 804-824.
- Davis, F. D. (1989). Perceived usefulness, perceived ease of use, and user acceptance of information technology. *MIS quarterly*, 319-340.

- Do, L. A. T., Voelker, M., Kanchanachitra, C., Boonmongkon, P., Ojanen, T. T., Samoh, N., & Guadamuz, T. E. (2020). Social violence among Thai gender role conforming and non-conforming secondary school students: Types, prevalence and correlates. *PLoS one*, *15*(8), e0237707.
- Donovan, R. A., Galban, D. J., Grace, R. K., Bennett, J. K., & Felicié, S. Z. (2013). Impact of racial macro-and microaggressions in Black women's lives: A preliminary analysis. *Journal of Black Psychology*, *39*(2), 185-196.
- Dukes, K. N., & Gaither, S. E. (2017). Black racial stereotypes and victim blaming: Implications for media coverage and criminal proceedings in cases of police violence against racial and ethnic minorities. *Journal of Social Issues*, *73*(4), 789-807.
- Eisenberg, M. E., Mehus, C. J., Saewyc, E. M., Corliss, H. L., Gower, A. L., Sullivan, R., & Porta, C. M. (2018). Helping young people stay afloat: A qualitative study of community resources and supports for LGBTQ adolescents in the United States and Canada. *Journal of Homosexuality*, *65*(8), 969-989.
- Fay, C. (2015). *Effects of racial microaggressions on anxiety and depression in Black and African American women*: Spalding University.
- Fazli Khalaf, Z., Liow, J. W., Nalliah, S., & Foong, A. L. (2023). When health intersects with gender and sexual diversity: medical students' attitudes towards LGBTQ patients. *Journal of Homosexuality*, *70*(9), 1763-1786.
- Ferguson, N., & McKeown, S. (2016). Social identity theory and intergroup conflict in Northern Ireland. *Understanding peace and conflict through social identity theory: Contemporary global perspectives*, 215-227.
- Fish, J. N., Moody, R. L., Grossman, A. H., & Russell, S. T. (2019). LGBTQ youth-serving community-based organizations: Who participates and what difference does it make? *Journal of youth and adolescence*, *48*, 2418-2431.
- Fredriksen-Goldsen, K., Prasad, A., Kim, H.-J., & Jung, H. (2023). Lifetime violence, lifetime discrimination, and microaggressions in the lives of LGBT midlife and older adults: findings from aging with pride: national health, aging, and sexuality/gender

- study. *LGBT health*, 10(S1), S49-S60.
- Galupo, M. P., & Resnick, C. A. (2016). Experiences of LGBT microaggressions in the workplace: Implications for policy. *Sexual orientation and transgender issues in organizations: Global perspectives on LGBT workforce diversity*, 271-287.
- Garber, K. J., & Grotevant, H. D. (2015). "YOU were adopted?!" microaggressions toward adolescent adopted individuals in same-race families. *The Counseling Psychologist*, 43(3), 435-462.
- Green, J. (2000). Introduction to transgender issues. P. Currah, & S. Minter, S. *Transgender equality: A handbook for activists and policymakers*, 1-12.
- Hernandez, J., & Torres, L. (2023). Promoting LGBT Inclusion in Education: The Role of School Policies and Implementation in Schools. *Sage Science Review of Educational Technology*, 6(1), 12-25.
- Hillier, L., Turner, A., & Mitchell, A. (2005). *writing themselves in again*: Melbourne: The Australian Research Centre in Sex, Health and Society, La
- Hook, J. N., Farrell, J. E., Davis, D. E., DeBlaere, C., Van Tongeren, D. R., & Utsey, S. O. (2016). Cultural humility and racial microaggressions in counseling. *Journal of counseling psychology*, 63(3), 269.
- Horwitz, A. G., Hill, R. M., & King, C. A. (2011). Specific coping behaviors in relation to adolescent depression and suicidal ideation. *Journal of adolescence*, 34(5), 1077-1085.
- Huff, M., Edwards, K. M., Mauer, V. A., Littleton, H., Lim, S., & Sall, K. E. (2023). Gender-neutral bathrooms on campus: a multicampus study of cisgender and transgender and gender diverse college students. *Journal of American College Health*, 1-5.
- Ivey, A. E., & Zalaquett, C. P. (2009). Psychotherapy as liberation: Multicultural counseling and psychotherapy (MCT) contributions to the promotion of psychological emancipation.
- James, S., Herman, J., Rankin, S., Keisling, M., Mottet, L., & Anafi, M. (2016). *The Report of the 2015 U.S. Transgender Survey*. Washington, DC: National Center for Transgender Equality.

- Jones, B. A., Bowe, M., McNamara, N., Guerin, E., & Carter, T. (2023). Exploring the mental health experiences of young trans and gender diverse people during the Covid-19 pandemic. *International Journal of Transgender Health, 24*(3), 292-304.
- Jones, T. (2015). *Policy and gay, lesbian, bisexual, transgender and intersex students*: Springer.
- Keum, B. T., Wong, M. J., & Salim-Eissa, R. (2023). Gendered racial microaggressions, internalized racism, and suicidal ideation among emerging adult Asian American women. *International journal of social psychiatry, 69*(2), 342-350.
- LaMartine, S., Nakamura, N., & García, J. J. (2023). "Even the Officers Are in on It:" Black Transgender Women's Experiences of Violence and Victimization in Los Angeles. *Women & Therapy, 46*(2), 103-129.
- Leung, E., Kassel-Gomez, G., Sullivan, S., Murahara, F., & Flanagan, T. (2022). Social support in schools and related outcomes for LGBTQ youth: A scoping review. *Discover education, 1*(1), 18.
- Levenson, J. S., Craig, S. L., & Austin, A. (2023). Trauma-informed and affirmative mental health practices with LGBTQ+ clients. *Psychological Services, 20*(S1), 134.
- Lilienfeld, S. O. (2017). Microaggressions: Strong claims, inadequate evidence. *Perspectives on psychological science, 12*(1), 138-169.
- Maddock, A., Blair, C., Ean, N., & Best, P. (2021). Psychological and social interventions for mental health issues and disorders in Southeast Asia: a systematic review. *International journal of mental health systems, 15*(1), 56.
- Majchrzak, A. (1984). Methods for policy research. Applied social research methods Series (Vol. 3). W. Sanrattana (2018). *Educational administration research: Concepts and practices (4th digital ed.)*. Tipwisuth.
- MCEETYA. (2008). Melbourne declaration on educational goals for young Australians. Melbourne, Australia: The Ministerial Council on Education, Employment, Training and Youth Affairs. Retrieved from <http://www.mceetya.edu.au/mceetya/publications,11582.html#Safe%20school%20environment>

- McKinnish, T., Hunt, C., Weinberg, S., Perry, M., Seashore, C., Gold, S., & Vander Schaaf, E. B. (2022). A quality improvement approach to enhance LGBTQ+ inclusivity in pediatric primary care. *Pediatrics*, *150*(2), e2021052125.
- Mena, J. A., & Vaccaro, A. (2013). Tell me you love me no matter what: Relationships and self-esteem among GLBQ young adults. *Journal of GLBT Family Studies*, *9*(1), 3-23.
- Mendoza-Pérez, J., Trejo-Hernández, J., Olmedo-Neri, R., Vega-Cauich, J., Lozano-Verduzco, I., & Craig, S. (2023). Microaggressions based on sexual orientation and the mental health of gay men youth in three Mexican Cities. *Journal of LGBT Youth*, 1-21.
- Miller, R. A., & Vaccaro, A. (2016). Queer student leaders of color: Leadership as authentic, collaborative, culturally competent. *Journal of Student Affairs Research and Practice*, *53*(1), 39-50.
- Nadal, K. L. (2018). *Microaggressions and traumatic stress: Theory, research, and clinical treatment*: American Psychological Association.
- Nadal, K. L., Davidoff, K. C., Davis, L. S., & Wong, Y. (2014). Emotional, behavioral, and cognitive reactions to microaggressions: Transgender perspectives. *Psychology of sexual orientation and gender diversity*, *1*(1), 72.
- Nadal, K. L., Erazo, T., & King, R. (2019). Challenging definitions of psychological trauma: Connecting racial microaggressions and traumatic stress. *Journal for Social Action in Counseling & Psychology*, *11*(2), 2-16.
- Nadal, K. L., Rivera, D. P., & Corpus, M. J. (2010). Sexual orientation and transgender microaggressions: Implications for mental health and counseling.
- Nadal, K. L., Whitman, C. N., Davis, L. S., Erazo, T., & Davidoff, K. C. (2016). Microaggressions toward lesbian, gay, bisexual, transgender, queer, and genderqueer people: A review of the literature. *The journal of sex research*, *53*(4-5), 488-508.
- Nadal, K. L., Wong, Y., Griffin, K. E., Davidoff, K., & Sriken, J. (2014). The adverse impact of racial microaggressions on college students' self-esteem. *Journal of college*

- student development*, 55(5), 461-474.
- Ollis, D. (2009). *Sexualities and gender in the classroom: Changing teacher practice*: Deakin University.
- Olweus, D. (1993). *Bullying at school: What we know and what we can do*.
. Malden, MA: Blackwell Publishing.
- Pérez Huber, L., & Solorzano, D. G. (2015). Racial microaggressions as a tool for critical race research. *Race Ethnicity and Education*, 18(3), 297-320.
- Pierce, C. (1970). Offensive mechanisms. *The black seventies*, 265-282.
- Pierce, C. M., Carew, J. V., Pierce-Gonzalez, D., & Wills, D. (1977). An experiment in racism: TV commercials. *Education and Urban Society*, 10(1), 61-87.
- Pitcan, M., Park-Taylor, J., & Hayslett, J. (2018). Black men and racial microaggressions at work. *The Career Development Quarterly*, 66(4), 300-314.
- Pulice-Farrow, L., Clements, Z. A., & Galupo, M. P. (2017). Patterns of transgender microaggressions in friendship: The role of gender identity. *Psychology & Sexuality*, 8(3), 189-207.
- Qi, C., Wang, Y., Lai, J., & Jiao, Y. (2023). Hidden hurt: A qualitative study of the microaggressions experienced by disabled children in education in China. *Child Abuse & Neglect*, 141, 106200.
- Ratts, M. J., Singh, A. A., Nassar-McMillan, S., Butler, S. K., & McCullough, J. R. (2016). Multicultural and social justice counseling competencies: Guidelines for the counseling profession. *Journal of Multicultural Counseling and Development*, 44(1), 28-48.
- Ross-Sheriff, F. (2012). Microaggression, women, and social work. In (Vol. 27, pp. 233-236): SAGE Publications Sage CA: Los Angeles, CA.
- Rucker, K. C. (2021). *An Interpretive Phenomenological Study of the Lived Experiences of African American Attorneys with Racial Microaggressions and the Effect on Motivation*. Sullivan University,
- Salter, P. S., Adams, G., & Perez, M. J. (2018). Racism in the structure of everyday worlds: A cultural-psychological perspective. *Current Directions in Psychological Science*,

27(3), 150-155.

SDG port. (2023). SCG Port เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ และเพิ่มบทบาทของสตรีและเด็กหญิงทุกคน Retrieved from <https://www.sdgport-th.org/indicators-dashboard/#1628146520332-f283847b-592a>

Sharp, S., Smith, P. K., & Smith, P. (2002). *School bullying: Insights and perspectives*: Routledge.

Sheinfil, A. Z., Foley, J. D., Ramos, J., Antshel, K. M., & Woolf-King, S. E. (2019). Psychotherapeutic depression interventions adapted for sexual and gender minority youth: A systematic review of an emerging literature. *Journal of Gay & Lesbian Mental Health*, 23(4), 380-411.

Slee, P. T. (2002). *Child, adolescent and family development* (Vol. 2): Cambridge University Press.

Solórzano, D. G. (1998). Critical race theory, race and gender microaggressions, and the experience of Chicana and Chicano scholars. *International journal of qualitative studies in education*, 11(1), 121-136.

Spanierman, L. B., Clark, D. A., & Kim, Y. (2021). Reviewing racial microaggressions research: Documenting targets' experiences, harmful sequelae, and resistance strategies. *Perspectives on psychological science*, 16(5), 1037-1059.

Stufflebeam, D. L., Madaus, G. F., & Kellaghan, T. (2000). *Evaluation models: Viewpoints on educational and human services evaluation* (Vol. 49): Springer Science & Business Media.

Sue, D. W. (2010a). *Microaggressions and marginality: Manifestation, dynamics, and impact*: John Wiley & Sons.

Sue, D. W. (2010b). *Microaggressions in everyday life: Race, gender, and sexual orientation*: John Wiley & Sons.

Sue, D. W., Alsaidi, S., Awad, M. N., Glaeser, E., Calle, C. Z., & Mendez, N. (2019). Disarming racial microaggressions: Microintervention strategies for targets, White allies, and bystanders. *American psychologist*, 74(1), 128.

Sue, D. W., Capodilupo, C. M., Torino, G. C., Bucceri, J. M., Holder, A., Nadal, K. L., &

- Esquilin, M. (2007). Racial microaggressions in everyday life: implications for clinical practice. *American psychologist*, 62(4), 271.
- Tajfel, H., Turner, J. C., Austin, W. G., & Worchel, S. (1979). An integrative theory of intergroup conflict. *Organizational identity: A reader*, 56(65), 9780203505984-9780203505916.
- The university of Edinburgh. (2021). Effects of Microaggressions. Retrieved from <https://www.ed.ac.uk/equality-diversity/students/microaggressions/effects-of-microaggressions>
- Thompson, M., & Dale, S. K. (2022). Gendered racial microaggressions and self-silencing associated with suicidality among Black women living with HIV. *Journal of racial and ethnic health disparities*, 9(3), 748-755.
- Turner, J. C., Hogg, M. A., Oakes, P. J., Reicher, S. D., & Wetherell, M. S. (1987). *Rediscovering the social group: A self-categorization theory*: basil Blackwell.
- UNESCO. (2011). Rio statement on homophobic bullying and education for all. In: UNESCO Rio de Janeiro.
- UNESCO. (2012). Review of homophobic bullying in educational institutions. In: UNESCO Paris, France.
- University of Miami. (2017). University of Miami LGBTQ Student Center. Retrieved from http://www.miami.edu/sa/index.php/lgbtq_canes_and_allies/
- Vaccaro, A., Daly-Cano, M., & Newman, B. M. (2015). A sense of belonging among college students with disabilities: An emergent theoretical model. *Journal of college student development*, 56(7), 670-686.
- Vera, E. M., & Speight, S. L. (2003). Multicultural competence, social justice, and counseling psychology: Expanding our roles. *The Counseling Psychologist*, 31(3), 253-272.
- VIC Government. (2008). Supporting Sexual Diversity in Schools. Melbourne: VIC Department of Education and Early Childhood Development. Retrieved from <http://www.eduweb.vic.gov.au/edulibrary/public/teachlearn/student/supportsexualdiversity.pdf>.

- Williams, M. T. (2020). Microaggressions: Clarification, evidence, and impact. *Perspectives on psychological science, 15*(1), 3-26.
- Williams, M. T. (2021). Microaggressions are a form of aggression. *Behavior therapy, 52*(3), 709-719.
- Zurbrugg, L., & Miner, K. N. (2016). Gender, sexual orientation, and workplace incivility: Who is most targeted and who is most harmed? *Frontiers in psychology, 7*, 179149.
- ชยันต์ วรรณระภูติ. (2546). การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ. การวิจัยเชิงคุณภาพ. ขอนแก่น: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชาย โปธิสิตา. (2562). ศาสตร์และศิลป์การวิจัยเชิงคุณภาพแห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพมหานคร: บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งพับลิชชิ่ง จำกัด.
- นันท์ชัตต์สันท์ สกุลพงษ์. (2561). จิตวิทยาการปรึกษากับการสร้างความเป็นธรรมทางสังคม. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์ 24*(1), 147-162.
- บุษยรัต รุ่งสาคร. (2554). การศึกษาผลกระทบของครอบครัวและการเห็นคุณค่าในตนเองที่มีต่อทัศนคติการชมเชยรังแกผ่านโลกไซเบอร์ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหิดล,
- โปรยทิพย์สันตะพันธุ์, ศิริยุพร บุสหงส์, & เซาวลิต ศรีเสริม. (2562). ภาวะซึมเศร้าในวัยรุ่น: บทบาทพยาบาล. *วารสารเกื้อการุณย์, 26*(1), 187-199.
- พิชิต ฤทธิจรรยา, ชูชาติ พ่วงสมจิตร, เก๊กกนก เอื้อวงศ์, & นงเยาว์ อุกุมพร. (2555). การวิจัยและพัฒนานโยบายการพัฒนาคูและบุคลากรทางการศึกษา. *Journal of Educational Administration Burapha University, 6*(1), 117-128.
- พิริยะ กิมาลี. (2563). การศึกษาสาเหตุและผลกระทบเชิงลึกของการตกเป็นเหยื่อการกลั่นแกล้งทางไซเบอร์ในที่ทำงาน. *วารสารระบบสารสนเทศด้านธุรกิจ, 6*(2), 6-20.
- เพ็ญนภา กุลนภาดล. (2562). การให้การปรึกษาวัยรุ่น. *ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- วรพงษ์ วัล, & เสริม ศิรินิลคำ. (2561). พฤติกรรมการรังแกกันผ่านโลกไซเบอร์ของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงราย: กรณีศึกษาโรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย. *CRRU Journal of Communication, 1*(2), 1-24.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2552). การวิจัยเชิงนโยบาย. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 1*(1),

2-14.

วีรวิชัย เลิศรัตน์ธำรงกุล. (2021). การกลั่นแกล้งกันในพื้นที่ไซเบอร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น: ความชุกวิธีการจัดการปัญหาและพฤติกรรมเสี่ยง. วารสารวิชาการและวิจัย
มหาวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, 11(1), 275-289.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2553). จิตวิทยาพัฒนาการทุกช่วงวัย. กรุงเทพมหานคร:

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุภางค์ จันทวานิช. (2540). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรางค์ ไคว่ตระกูล. (2556). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อาทิตย์ อินต๊ะแก้ว. (2561). รูปแบบการบริหารจัดการนิสิตนักศึกษาข้ามเพศในสถาบันอุดมศึกษา
ไทย. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

ภาคผนวก ก
เอกสารรับรองโครงการวิจัย
จากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยของข้อเสนอการวิจัย
เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัยและยินยอม

หมายเลขข้อเสนอการวิจัย SWUEC-G- 308/2565E

ข้อเสนอการวิจัยนี้และเอกสารประกอบของข้อเสนอการวิจัยตามรายการแสดงด้านล่าง ได้รับการพิจารณาจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแล้ว คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่าข้อเสนอการวิจัยที่จะดำเนินการมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและ ข้อกำหนดภายในประเทศ จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามข้อเสนอการวิจัยนี้ได้

ชื่อโครงการวิจัยเรื่อง: ประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมและข้อเสนอเชิงนโยบาย เพื่อจัดการกับการถูกคุกคาม ขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ชื่อผู้วิจัยหลัก: นางสาว วิลาสินี ฝนดี

สังกัด: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

เอกสารที่รับรอง:

1. แบบเสนอโครงการวิจัย
2. โครงการวิจัย
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย
4. หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย

เอกสารที่พิจารณาทบทวน

1. แบบเสนอโครงการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 1 สิงหาคม 2565
2. โครงร่างการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 1 สิงหาคม 2565
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 1 สิงหาคม 2565
4. หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 1 สิงหาคม 2565

(ลงชื่อ).....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทันตแพทย์หญิงณปภา เอี่ยมจิรกุล)

กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

(ลงชื่อ).....

(แพทย์หญิงสุรีพร ภัทรสุวรรณ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

หมายเลขรับรอง : SWUEC/E/G-308/2565

วันที่ให้การรับรอง : 01/08/2565

วันหมดอายุใบรับรอง : 01/08/2566

ที่ อว 8718/

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

1 สิงหาคม 2565

เรื่อง ขอแจ้งผลการพิจารณาโครงการวิจัยเลขที่ SWUEC-G- 308/2565E

เรียน นางสาว วิลาสินี ฝนดี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ใบรับรองโครงการวิจัย SWUEC/E/G-308/2565

ตามที่ท่านได้ส่งโครงการวิจัยเรื่อง ประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมและข้อเสนอเชิงนโยบาย เพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ โครงการวิจัยเลขที่ SWUEC-G 308/2565E เพื่อรับการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ นั้น

คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ได้พิจารณาโครงการวิจัยดังกล่าว บัดนี้ คณะกรรมการฯ ให้การรับรองโครงการวิจัยดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2565 รายละเอียดดังนี้

Certificate Number SWUEC/E/G-308/2565

Date of Approval 1 สิงหาคม 2565 (อายุใบรับรองโครงการวิจัย 12 เดือน)

Date of Expiration 1 สิงหาคม 2566

Continuing Review ทุก 12 เดือน (ครบกำหนดส่งรายงานครั้งแรก วันที่ 1 สิงหาคม 2566)

ในการนี้ คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ใคร่ขอความกรุณาให้ผู้วิจัยส่งรายงานความก้าวหน้าของการวิจัยและต่ออายุการรับรองก่อนกำหนดวันหมดอายุ 30 วัน เพื่อให้เป็นไปตามวิธีดำเนินการมาตรฐาน (SOPs version 2.0) ของคณะกรรมการฯ ทั้งนี้รายละเอียดของเอกสารที่ให้การรับรองตามที่ปรากฏใน Certificate of Approval (Certificate Number SWUEC/E/G-308/2565) ที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(แพทย์หญิงสุรีพร ภัทรสุวรรณ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โทรศัพท์ 0-2649-5000 ต่อ 12430

โทรสาร 0-2259-1822

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัย

ที่ อว 8724.1/608

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

30 พฤศจิกายน 2565

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระบุรี

ด้วย นางสาววิลาสินี ฝนดี รหัสประจำตัวนิสิต 62199150040 นิสิตระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาจิตวิทยาประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาานิพนธ์ หัวข้อเรื่อง “ ประสพการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมและข้อเสนอเชิงนโยบาย เพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อม ในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทชัตติพันธ์ สกุลพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ขอความอนุเคราะห์ให้ นางสาววิลาสินี ฝนดี เข้าเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำปริญญาานิพนธ์กับกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่มีอายุระหว่าง 15 – 18 ปี จำนวน 20 คน ในช่วงระหว่าง 1 ธันวาคม 2565 ถึง 31 มีนาคม 2566 โดยการสัมภาษณ์ในรูปแบบออนไลน์ ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานเองโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อังคินันท์ อินทรกำแหง)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

สำนักงานผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

โทร. 02 649 5000 ต่อ 17600

โทรสาร 02 258 4482

มือถือ 065-628-2241 (นิสิตผู้ประสานงาน นางสาววิลาสินี ฝนดี)

อีเมล wilasinee.fondee@g.swu.ac.th

ที่ อว 8724.1/638

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

22 ธันวาคม 2565

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนทวีธาภิเศก จังหวัดกรุงเทพมหานคร

- สิ่งที่แนบมาด้วย 1. ตัวอย่างแบบสัมภาษณ์ จำนวน 1 ชุด
 2. ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อทำความเข้าใจถึงรายละเอียดคำว่า “การคุกคามขนาดย่อม” ก่อนการเข้ารับการสัมภาษณ์แบบรายบุคคล จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาววิลานี ฝนดี รหัสประจำตัวนิสิต 62199150040 นิสิตระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาจิตวิทยาประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท หัวข้อ “ประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมและข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อม ในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทวัฒน์ สกลพงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ขอความอนุเคราะห์ให้ นางสาววิลานี ฝนดี เข้าเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำปริญญาโทกับกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่มีอายุระหว่าง 15 – 18 ปี จำนวน 10 คน ในระหว่างวันที่ 26 ธันวาคม 2565 ถึง 31 มีนาคม 2566 โดยการสัมภาษณ์ในรูปแบบออนไลน์ ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานเองโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อังคินท์ อินทรกำแหง)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

สำนักงานผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

โทร. 02 649 5000 ต่อ 17600

โทรสาร 02 258 4482

มือถือ 065-628-2241 (นิสิตผู้ประสานงาน นางสาววิลานี ฝนดี)

อีเมล wilasinee.fondee@g.swu.ac.th

ที่ อว 8724.1/639

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

22 ธันวาคม 2565

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม จังหวัดกรุงเทพมหานคร

- สิ่งที่แนบมาด้วย 1. ตัวอย่างแบบสัมภาษณ์ จำนวน 1 ชุด
 2. ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อทำความเข้าใจถึงรายละเอียดคำว่า “การคุกคามขนาดย่อม” ก่อนการเข้ารับการสัมภาษณ์แบบรายบุคคล จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาววิลาลินี ฝนดี รหัสประจำตัวนิสิต 62199150040 นิสิตระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาจิตวิทยาประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท หัวข้อ “ประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมและข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อม ในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทชิตสันห์ สกกุลพงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ขอความอนุเคราะห์ให้ นางสาววิลาลินี ฝนดี เข้าเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำปริญญาโทกับกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่มีอายุระหว่าง 15 – 18 ปี จำนวน 10 คน ในระหว่างวันที่ 26 ธันวาคม 2565 ถึง 31 มีนาคม 2566 โดยการสัมภาษณ์ในรูปแบบออนไลน์ ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานเองโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อังศินันท์ อินทรกำแหง)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

สำนักงานผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

โทร. 02 649 5000 ต่อ 17600

โทรสาร 02 258 4482

มือถือ 065-628-2241 (นิสิตผู้ประสานงาน นางสาววิลาลินี ฝนดี)

อีเมล wilasinee.fondee@sg.swu.ac.th

ที่ อว 8724.1/285

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

8 มิถุนายน 2566

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการสมาคมฟ้าสีรุ้ง จังหวัดอุบลราชธานี

ด้วย นางสาววิลาลินี ฝนดี นิสิตระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาจิตวิทยาประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “ประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมและข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อม ในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทชัตติ์ สกุลพงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ขอความอนุเคราะห์ให้ นางสาววิลาลินี ฝนดี เข้าเก็บข้อมูลการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อหารื้อร่างข้อเสนอเชิงนโยบายเกี่ยวกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศร่วมกัน โดยการสัมภาษณ์ในรูปแบบออนไลน์ ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อังคินันท์ อินทรกำแหง)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

สำนักงานผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

โทร. 02 649 5000 ต่อ 17600

โทรสาร 02 258 4482

นิสิตผู้ประสานงาน นางสาววิลาลินี ฝนดี เบอร์โทร 065 628 2241 อีเมล wilasinee.fondee@g.swu.ac.th

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างใบประกาศเชิญชวนอาสาสมัครเข้าร่วมโครงการวิจัย

ขอเชิญชวน อาสาสมัคร เพื่อสัมภาษณ์ในการวิจัย

“ประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมและข้อเสนอเชิงนโยบาย

เพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อม ในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ”

คุณสมบัติ

1. เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ
ที่มีประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อม
(Microaggressions)
2. เยาวชนที่มีสัญชาติไทย อายุระหว่าง 15 - 18 ปี

รายละเอียดการสัมภาษณ์

- รับการสัมภาษณ์รูปแบบออนไลน์ผ่านระบบ Google Meet, Zoom
- ระยะเวลา 60-90 นาที จำนวน 1-2 ครั้ง

แสกน QR code เพื่อทราบข้อมูลเบื้องต้น

เกี่ยวกับความหมายของการคุกคามขนาดย่อม
(Microaggressions)

ผู้สนใจติดต่อ

นางสาววิลาสินี ฝนดี
สังกัด นิสิตปริญญาเอก สาขาจิตวิทยาประยุกต์
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Line ID: pparnn123
E-mail: pparnn1993@gmail.com

****ค่าตอบแทน 500 บาท****

ภาคผนวก ง
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

การวิจัยครั้งนี้ได้รับความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นสมาชิกการสนทนากลุ่มครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในบทบาทต่าง ๆ อาทิ ผู้อำนวยการหรือผู้บริหารสถานศึกษา คุณครูหรือครูประจำชั้น ครูแนะแนวหรือนักจิตวิทยา และนักขับเคลื่อนสิทธิกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ จำนวน 8 ท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่เป็นร่างข้อเสนอเชิงนโยบายฯ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ฉบับสมบูรณ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้อำนวยการหรือผู้บริหารสถานศึกษา

- 1) ผู้อำนวยการโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดหนองคาย
- 2) รองผู้อำนวยการโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดกระบี่

2. คุณครูหรือครูประจำชั้นในสถานศึกษา

- 1) คุณครูโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดศรีสะเกษ
- 2) คุณครูโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดอุดรธานี

3. ครูแนะแนวหรือนักจิตวิทยา

- 1) ครูแนะแนวโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานคร
- 2) ครูแนะแนวโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดศรีสะเกษ

4. นักขับเคลื่อนสิทธิกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ

- 1) ผู้จัดการมูลนิธิเครือข่ายเพื่อนกะเทยเพื่อสิทธิมนุษยชน (Thai TGA))
- 2) ผู้อำนวยการมูลนิธิซิสเตอร์ จังหวัดชลบุรี

ภาคผนวก จ
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสำรวจประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ (Checklist)

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด

ข้อ ที่	ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมาจนถึงวันนี้ ท่านเคยมี ประสบการณ์ดังกล่าวนี้บ่อยแค่ไหน	เป็น ประจำ [เจอ เหตุการณ์ ทุกวัน] (4)	บ่อยครั้ง [เจอ เหตุการณ์ 3-6 วัน/ สัปดาห์] (3)	นานๆ ครั้ง [เจอ เหตุการณ์ 1-2 วัน/ สัปดาห์] (2)	ไม่เคย เลย (1)
1	นักเรียนเคยถูกทำร้ายร่างกายหรือถูกกลั่นแกล้งจากคนรอบข้าง เนื่องจากนักเรียนเป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ (เช่น โดนผลัก, ชัดขา, ตี เป็นต้น)				
2	นักเรียนเคยถูกล้อเลียนด้วยคำพูดจากคนรอบข้างเนื่องจากนักเรียนเป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ				
3	นักเรียนเคยถูกคนในครอบครัว ญาติพี่น้อง หรือเพื่อน ไม่ยอมรับในอัตลักษณ์ทางเพศของนักเรียน เมื่อรู้ว่านักเรียนเป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศและพยายามเปลี่ยนแปลงให้กลับมาเป็นเพศตามกำเนิด				
4	นักเรียนเคยเจอเหตุการณ์ที่คนรอบข้างแสดงความรังเกียจเนื่องจากนักเรียนเป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ (เช่น แสดงท่าทางรังเกียจ, แสดงสีหน้าแววตาไม่ชอบใจ)				
5	โรงเรียนเพิกเฉยและไม่ให้ความสำคัญต่อเนื้อหาที่ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศและการปฏิบัติตัวต่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ				
6	นักเรียนเคยถูกด้อยค่าจากคำพูดจากคนรอบข้างเนื่องจากเป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ				

ข้อ ที่	ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมาจนถึงวันนี้ ท่านเคยมี ประสบการณ์ดังกล่าวนี้บ่อยแค่ไหน	เป็น ประจำ [เจอ เหตุการณ์ ทุกวัน] (4)	บ่อยครั้ง [เจอ เหตุการณ์ 3-6 วัน/ สัปดาห์] (3)	นานๆ ครั้ง [เจอ เหตุการณ์ 1-2 วัน/ สัปดาห์] (2)	ไม่เคย เลย (1)
7	นักเรียนมักถูกคนรอบข้างถามถึงรสนิยมทางเพศหรืออัตลักษณ์ทางเพศของนักเรียนต่อหน้าสาธารณะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอับอายและอึดอัดใจที่จะตอบ				
8	นักเรียนเคยถูกทำให้เหมือนเป็นตัวตลกหรือตัวประหลาดจากคนรอบข้างเนื่องจากนักเรียนมีอัตลักษณ์ทางเพศที่หลากหลาย				
9	นักเรียนเคยถูกเลือกปฏิบัติแตกต่างจากผู้ที่ไม่ใช่ผู้มีความหลากหลายทางเพศในสถานการณ์ต่าง ๆ (เช่น การถูกจำกัดให้ใช้ห้องน้ำตามเพศกำเนิด, การถูกห้ามไม่ให้เข้ารับบริการต่าง ๆ)				
10	นักเรียนเคยถูกกระทำความรุนแรงทางกาย ทางวาจา เนื่องจากเป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยที่ผู้ที่กระทำการนั้นก็ไม่รู้ตัวว่าสิ่งที่กระทำเป็นความรุนแรงต่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ				

ตัวอย่างข้อคำถามการสัมภาษณ์เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่มี

ประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อม

(ก่อนการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะทำการส่งไฟล์อธิบายถึงความหมายของการคุกคามขนาดย่อมคืออะไร พร้อมยกตัวอย่างประกอบให้ผู้รับการสัมภาษณ์มีความเข้าใจความหมายตรงกันในระหว่างการสัมภาษณ์)

1. ข้อมูลพื้นฐานของเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

1.1 ให้แนะนำตัวเอง บอกรายละเอียดเกี่ยวกับตัวเองให้ผู้วิจัยรู้จัก และระบุอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง

1.2 อยากให้ในโครงการวิจัยเรียกชื่อสมมติและใช้ชื่อสมมติของผู้ถูกสัมภาษณ์ว่าอะไร

1.3 อายุเท่าไร/ เรียนชั้นไหน

1.4 ภูมิลำเนาอยู่ที่ไหน ปัจจุบันอาศัยอยู่กับครอบครัวหรือไม่ พักอาศัยกับใคร

2. ประสบการณ์ของการเกิดการถูกคุกคามขนาดย่อม เนื่องจากการมีอัตลักษณ์ทางเพศที่มีความแตกต่างหลากหลาย

2.1 คุณเคยมีประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมภายในโรงเรียนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันที่เกี่ยวกับการแสดงออกถึงการเหยียด/ รังเกียจ โดยการจ้องมอง หรือการกระทำความรุนแรงทางด้านร่างกายเนื่องจากคุณเป็นกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศ เช่น การผลัก การตี การจ้องมองด้วยความรังเกียจ การแสดงท่าทีที่ไม่พอใจถึงความหลากหลายทางเพศของเรา หรือการแสดงออกที่ทำให้คุณเป็นตัวตลกในคนหมู่มาก เป็นต้น (หากเคยช่วยเล่ารายละเอียดถึงเหตุการณ์ว่าเกิดขึ้นที่ไหน กับใคร อย่างไร)

2.2 คุณเคยมีประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมภายในโรงเรียนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางด้านคำพูดที่แสดงออกถึงดูหมิ่น ดูแคลน ผ่านทางวาจาหรือคำพูดโดยพูดออกมาโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ เช่น การพูดล้อเลียนอัตลักษณ์ทางเพศของคุณที่เป็นกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศ

2.3 คุณเคยมีประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมภายในโรงเรียนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันที่เกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติโดยถูกมองข้าม ไม่ได้ได้รับความสนใจ ถูกเพิกเฉยจากครูหรือเพื่อนๆ ในกลุ่มเนื่องจากคุณเป็นกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศ เช่น ถูกมองข้ามเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศโดยมองว่าคุณเป็นผู้ชายต้องแสดงออกให้เป็นผู้ชาย และต้องยกของหนักๆ เนื่องจากมีพลังกำลังมากกว่าผู้หญิง ไม่ถูกให้ความสนใจในการถูกถามจากเพื่อนหรือครูเรื่องของการความรัก

หรือเรื่องของแฟนเนื่องจากว่าคุณมีความหลากหลายทางเพศ ไม่ถูกให้ความสำคัญในเรื่องของการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศหรือความหลากหลายทางเพศในเนื้อหาบทเรียนในโรงเรียน เป็นต้น

3. การแก้ไขปัญหา การก้าวผ่านประสบการณ์ในอดีตที่เคยเกิดขึ้นกับตนเอง

3.1 เมื่อเจอเหตุการณ์ดังกล่าวที่เกิดขึ้นกับตนเองจัดการหรือรับมือกับเหตุการณ์เหล่านั้นอย่างไร ได้บอกใครหรือไม่ (เช่น ต่อสู้กลับ ต่อกลับ หลีกหนี บอกครู บอกผู้ปกครอง หรือร้องไห้)

3.2 คุณแก้ไขหรือก้าวผ่านประสบการณ์ของการคุกคามขนาดย่อมนั้นได้อย่างไร (มีตัวช่วยอะไรบ้าง)

4. แนวทางการป้องกันการเกิดการคุกคามขนาดย่อมภายในโรงเรียนของกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

4.1 คุณอยากได้รับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนของคุณในเรื่องใดเพิ่มเติมอีกบ้าง (เช่น ด้านการศึกษา ให้มีรายวิชาหรือการแนะแนวให้เกิดการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องความหลากหลายทางเพศ มีบริการให้คำปรึกษาให้แก่ผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ให้มีห้องน้ำที่รองรับให้กับเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ เป็นต้น)

ขอบคุณสำหรับการให้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ในครั้งนี้

**แบบประเมิน (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบายการจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่ม
เยาวชน
ที่มีความหลากหลายทางเพศ**

คำชี้แจง

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี สาขาจิตวิทยาประยุกต์ โดยมีจุดประสงค์การวิจัย 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ 2) เพื่อสร้างข้อเสนอเชิงนโยบายในการจัดการกับปัญหาการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ และ 3) เพื่อตรวจสอบข้อเสนอเชิงนโยบายในการจัดการการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

2. แบบประเมินนี้ ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเพื่อประเมินความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง ของ (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบายการจัดการกับการคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาตรวจสอบร่างรูปแบบประกอบด้วยเกณฑ์ 4 ประการ (The Joint Committee Standards for Education Evaluation) โดยประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความเป็นประโยชน์ (Utility) ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) ด้านความเหมาะสม (Propriety) และด้านความถูกต้อง (Accuracy) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) **ด้านความเป็นประโยชน์ (Utility)** พิจารณาจากผลดีที่ตอบสนองต่อความต้องการของเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่ถูกคุกคามขนาดย่อมในสถานศึกษา

2) **ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility)** พิจารณาถึงความสามารถในการนำไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาตามความเป็นจริง และการมีระเบียบกฎหมายที่เอื้อให้สามารถปฏิบัติตามข้อเสนอดังกล่าวได้

3) **ด้านความเหมาะสม (Propriety)** พิจารณาจากความครอบคลุมองค์ประกอบ การใช้ถ้อยคำสำนวน การจัดกลุ่มหรือลำดับของเนื้อหา ตลอดจนความเหมาะสมกับสถานศึกษา

4) **ด้านความถูกต้อง (Accuracy)** พิจารณาจากมีความครบถ้วนสมบูรณ์ตามตัวบ่งชี้ที่ต้องการวัด

ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านตอบแบบประเมินแต่ละข้อที่กำหนดให้ครบถ้วนโดยทำเครื่องหมาย ลงในช่องตามความคิดเห็นของท่าน และเมื่อท่านทำแบบประเมินเสร็จเรียบร้อยแล้ว

แล้วกรุณาติดต่อกลับมาที่เบอร์โทรของผู้วิจัย เพื่อให้ผู้วิจัยมารับคืนด้วยตนเอง หรือจัดส่งของใส่เอกสารจำหน่ายของส่งถึงผู้วิจัยที่ทางผู้วิจัยได้จัดเตรียมไว้ให้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

นางสาววิลาสินี ฝนดี
นิสิตปริญญาเอก สาขาจิตวิทยาประยุกต์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
โทรศัพท์: 065 628 2241
Email: wilasinee.fondee@swu.ac.th

ข้อมูลผู้ตอบ ครูประจำชั้น นักจิตวิทยาหรือครูแนะแนว ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้บริหารโรงเรียน นักขับเคลื่อน

ตอนที่ 1 ประเมินความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง ของ (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบายการจัดการศึกษาคณะคุณวุฒิในกลุ่มเยาวชนที่มี

ความหลากหลายทางเพศ โดยมีเกณฑ์การประเมินดังต่อไปนี้

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ดังนี้

- 5 หมายถึง ข้อเสนอเชิงนโยบายมีความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ข้อเสนอเชิงนโยบายมีความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องระดับมาก
- 3 หมายถึง ข้อเสนอเชิงนโยบายมีความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ข้อเสนอเชิงนโยบายมีความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องระดับน้อย
- 1 หมายถึง ข้อเสนอเชิงนโยบายมีความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องระดับน้อยที่สุด

	ระดับความคิดเห็น					ความเป็นประโยชน์ (Utility)	ความเป็นไปได้ (Feasibility)					ความเหมาะสม (Propriety)	ความถูกต้อง (Accuracy)							
	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1		5	4	3	2	1			
(ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบาย																				
ด้านที่ 1 การจัดการด้านการให้คำปรึกษา																				
1.1) การให้คำปรึกษาในรูปแบบออนไลน์ เพิ่มช่องทางให้การให้คำปรึกษาในรูปแบบออนไลน์ที่ใช้งานสะดวกและง่ายต่อการเข้าถึงการเข้ารับบริการให้คำปรึกษา อาทิ Line official ที่สามารถนำมาใช้ในการให้คำปรึกษาแบบออนไลน์ได้ โดยไม่ต้องแสดงตัวตนในการเข้ารับคำปรึกษา																				

ระดับความคิดเห็น	ความเป็นประโยชน์ (Utility)					ความเป็นไปได้ (Feasibility)					ความเหมาะสม (Propriety)					ความถูกต้อง (Accuracy)				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบาย																				
1.2) การฝึกอบรมเกี่ยวกับกระบวนการให้คำปรึกษา บุคลากรในสถานศึกษาทุกคนควรได้รับการฝึกอบรมทักษะการให้คำปรึกษา เพื่อเป็นทักษะพื้นฐานในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่มาขอรับคำปรึกษา รวมถึงการได้รับการอบรมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกินยาฮอริโมน เป็นต้น เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจแก่นักเรียนที่เข้ามาขอรับคำปรึกษาได้																				
1.3) การเก็บรักษาความลับ บุคลากรในสถานศึกษาทุกคนควรมีจรรยาบรรณในการเก็บรักษาความลับของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ หากนักเรียนเปิดเผยตัวตนหรืออัตลักษณ์ทางเพศของเขา																				
1.4) การเป็นกระบอกเสียง บุคลากรในสถานศึกษาทุกคนควรมีบทบาทหน้าที่เป็นกระบอกเสียงในการรณรงค์ลดความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสถานศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศที่ประสบกับการถูกคุกคามขนาดย่อมรวมถึงการถูกล่วงละเมิดทางเพศ																				
ด้านที่ 2 การจัดการด้านการส่งเสริมการให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศ																				
2.1) หลักสูตรและการสอน สถานศึกษาควรมีการสอดแทรกเนื้อหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศรวมถึงการปฏิบัติตัวต่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง อาทิ																				

ระดับความคิดเห็น	ความเป็นประโยชน์ (Utility)					ความเป็นไปได้ (Feasibility)					ความเหมาะสม (Propriety)					ความถูกต้อง (Accuracy)				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบาย สู่ศึกษา แนะนำ วิชาการ เป็นต้น																				
2.2) การจัดการกิจกรรม สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมเกี่ยวกับเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศในวาระโอกาสต่าง ๆ อาทิ กิจกรรมในช่วง Pride month มีการจัดเสวนาทางวิชาการโดยเชิญผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศมาอภิปรายประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศ เพื่อให้ความรู้แก่บุคลากรในสถานศึกษาและนักเรียนทุกคนได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศและการปฏิบัติตัวต่อผู้มีความหลากหลายทาง																				
2.3) การฝึกอบรม สถานศึกษาควรมีร่วมกับหน่วยงานภายนอก สถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ จัดโครงการฝึกอบรม และกิจกรรมให้ความรู้ความเข้าใจแก่บุคลากรในสถานศึกษาทุกคนในเรื่องของอัตลักษณ์ทางเพศ รสนิยมทางเพศ เพศ สตรีจะ ความหลากหลายทางเพศ และสิทธิมนุษยชน																				
ด้านที่ 3 การจัดการด้านสิ่งปลูกสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวก																				
3.1) ห้องนำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ สถานศึกษาควรมีการจัดสรรในส่วนของห้องนำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศตามอาคารเรียนให้เป็นทางเดินแยกแก่นักเรียนที่มีความ																				

ระดับความคิดเห็น	ความเป็นประโยชน์ (Utility)					ความเป็นไปได้ (Feasibility)					ความเหมาะสม (Propriety)					ความถูกต้อง (Accuracy)				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
<p>(ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบาย</p> <p>หลากหลายทางเพศหรือจัดสร้างห้องน้ำแบบ All gender เพื่อให้ให้นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศเกิดความรู้สึกปลอดภัยเมื่อเข้าห้องน้ำ อีกทั้งไม่เกิดความรู้สึกหวาดระแวงเมื่อต้องเข้าห้องน้ำที่มีเฉพาะเพศตามกำเนิดเท่านั้น และลดการถูกกลั่นแกล้งรังแกที่อาจเกิดขึ้นในนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ</p> <p>3.2) เมื่อเข้าค่ายพักแรมควรมีห้องพัก ห้องอาบน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ สถานศึกษาควรมีการจัดสรรห้องพัก ห้องอาบน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ หรือห้องพัก ห้องอาบน้ำแบบผสมภาค (Gender free zone) ไว้เป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศเพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกปลอดภัยและสบายใจเมื่อเข้าใช้บริการในส่วนของห้องพักและห้องอาบน้ำ</p>																				
ด้านที่ 4 การจัดการด้านเสรีภาพการแสดงออกและกิจกรรม																				
<p>4.1) การแสดงออกในอัตลักษณ์และเพศวิถีผ่านเครื่องแต่งกายหรือทรงผม สถานศึกษาควรตระหนักและเปิดโอกาสในการให้นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศได้แสดงออกในอัตลักษณ์และเพศวิถีของตนเองผ่านเครื่องแต่งกายหรือทรงผม การที่สถานศึกษาไม่เห็นถึงความสำคัญและจำกัดสิทธิในการแสดงออกนั้นเป็นการละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานของนักเรียน</p>																				

ระดับความคิดเห็น	ความเป็นประโยชน์ (Utility)					ความเป็นไปได้ (Feasibility)					ความเหมาะสม (Propriety)					ความถูกต้อง (Accuracy)				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบาย สถานศึกษาจึงควรให้สิทธิที่เท่าเทียมแก่นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ																				
4.2) การจัดกิจกรรมภายในสถานศึกษา กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดภายในสถานศึกษาควรเปิดโอกาสในการแสดงออกหรือแสดงความสามารถให้นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางสถานศึกษา ได้มีการจัดขึ้น อีกทั้งการเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศได้เป็นผู้นำหรือตัวแทนในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเท่าเทียมและไม่เลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ																				
4.3) การเปิดโอกาสในการขับเคลื่อนสิทธิของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ การที่สถานศึกษาได้ให้พื้นที่นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศได้ขับเคลื่อนสิทธิของผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในสถานศึกษา อาทิ การมีกิจกรรมที่พูดถึงความหลากหลายทางเพศ การอบรมให้ความรู้ การหาเสียงการเลือกตั้งประธานสถานศึกษา การเป็นกระบอกเสียงให้นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ เป็นจุดเปลี่ยนแบบนุ่มนวลและทัศนคติของบุคลากรในสถานศึกษาและนักเรียนทุกคนได้เกิดการรับรู้และกระยอมรับในกลุ่มนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศในด้านบวกมากขึ้น																				
4.4) การจัดกิจกรรมเฉพาะกลุ่มของนักเรียนที่มีความหลากหลายทาง																				

ระดับความคิดเห็น	ความเป็นประโยชน์ (Utility)					ความเป็นไปได้ (Feasibility)					ความเหมาะสม (Propriety)					ความถูกต้อง (Accuracy)				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
(ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบาย																				
<p>เขต สถาบันศึกษาควรวัดให้พื้นที่ที่ปลดปล่อยหรือการจัดตั้งชมรมสำหรับกลุ่มนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อเป็นแหล่งการเรียนรู้และเครือข่ายในการจัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์ของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ อาทิ การเปิดโอกาสได้แสดงออกในอัตลักษณ์และเพศวิถีของตนเองอย่างสบายใจ การเป็นเพื่อนที่ปรึกษาให้แก่กันภายในชมรม หรือแม้แต่การเปิดโอกาสให้กิจกรรมที่ทำร่วมกันในกลุ่มนักเรียนทุกคนโดยไม่มีการแบ่งแยกเพศ</p>																				

... กราบขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือนับแต่บัดนี้ ...

ภาคผนวก จ

ผลการประเมินร่างข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อจัดการกับการถูกละเมิดขนาดย่อมในกลุ่มผู้
ที่มีความหลากหลายทางเพศจากผู้ทรงคุณวุฒิ

	ระดับความคิดเห็น (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบาย	ผลการประเมินเฉลี่ย			
		ความเป็นประโยชน์ (Utility)	ความเป็นไปได้ (Feasibility)	ความเหมาะสม (Propriety)	ความถูกต้อง (Accuracy)
คนที่ 1	ด้านที่ 1 การจัดการด้านการให้คำปรึกษา				
	1.1) การให้คำปรึกษาในรูปแบบออนไลน์	5	4	4	5
	1.2) การฝึกอบรมเกี่ยวกับกระบวนการให้คำปรึกษา	5	4	4	5
	1.3) การเก็บรักษาความลับ	5	5	5	5
	1.4) การเป็นกระบอกเสียง	5	5	5	5
	ด้านที่ 2 การจัดการด้านการส่งเสริมการให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศ				
	2.1) หลักสูตรและการสอน	5	5	5	5
	2.2) การจัดกิจกรรม	5	4	4	5
	2.3) การฝึกอบรม	5	4	5	5
	ด้านที่ 3 การจัดการด้านสิ่งปลูกสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวก				
	3.1) ห้องน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	5	3	4	5
	3.2) เมื่อเข้าค่ายพักแรมควรมีห้องพัก ห้องอาบน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	5	4	4	5
	ด้านที่ 4 การจัดการด้านเสรีภาพการแสดงออกและกิจกรรม				
	4.1) การแสดงออกในอัตลักษณ์และเพศวิถีผ่านเครื่องแต่งกายหรือทรงผม	5	4	5	5
	4.2) การจัดกิจกรรมภายในสถานศึกษา	5	5	5	4
	4.3) การเปิดโอกาสในการขับเคลื่อนสิทธิของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	5	5	4	4
	4.4) การจัดกิจกรรมเฉพาะกลุ่มของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	5	3	4	5

	ระดับความคิดเห็น (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบาย	ผลการประเมินเฉลี่ย			
		ความเป็นประโยชน์ (Utility)	ความเป็นไปได้ (Feasibility)	ความเหมาะสม (Propriety)	ความถูกต้อง (Accuracy)
คนที่ 2	ด้านที่ 1 การจัดการด้านการให้คำปรึกษา				
	1.1) การให้คำปรึกษาในรูปแบบออนไลน์	5	5	4	3
	1.2) การฝึกอบรมเกี่ยวกับกระบวนการให้คำปรึกษา	5	5	5	5
	1.3) การเก็บรักษาความลับ	5	3	4	5
	1.4) การเป็นกระบอกเสียง	5	5	5	5
	ด้านที่ 2 การจัดการด้านการส่งเสริมการให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศ				
	2.1) หลักสูตรและการสอน	5	5	5	4
	2.2) การจัดกิจกรรม	5	4	5	5
	2.3) การฝึกอบรม	5	5	5	5
	ด้านที่ 3 การจัดการด้านสิ่งปลูกสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวก				
	3.1) ห้องน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	3	3	4	3
	3.2) เมื่อเข้าค่ายพักแรมควรมีห้องพัก ห้องอาบน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	4	3	3	4
	ด้านที่ 4 การจัดการด้านเสรีภาพการแสดงออกและกิจกรรม				
	4.1) การแสดงออกในอัตลักษณ์และเพศวิถีผ่านเครื่องแต่งกายหรือทรงผม	4	4	4	4
	4.2) การจัดกิจกรรมภายในสถานศึกษา	5	4	4	4
	4.3) การเปิดโอกาสในการขับเคลื่อนสิทธิของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	5	4	4	4
	4.4) การจัดกิจกรรมเฉพาะกลุ่มของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	5	5	4	4

	ระดับความคิดเห็น (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบาย	ผลการประเมินเฉลี่ย			
		ความเป็นประโยชน์ (Utility)	ความเป็นไปได้ (Feasibility)	ความเหมาะสม (Propriety)	ความถูกต้อง (Accuracy)
คนที่ 3	ด้านที่ 1 การจัดการด้านการให้คำปรึกษา				
	1.1) การให้คำปรึกษาในรูปแบบออนไลน์	5	4	4	4
	1.2) การฝึกอบรมเกี่ยวกับกระบวนการให้คำปรึกษา	5	5	5	5
	1.3) การเก็บรักษาความลับ	5	5	5	5
	1.4) การเป็นกระบอกเสียง	5	5	5	5
	ด้านที่ 2 การจัดการด้านการส่งเสริมการให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศ				
	2.1) หลักสูตรและการสอน	5	5	5	5
	2.2) การจัดกิจกรรม	4	4	4	5
	2.3) การฝึกอบรม	5	5	5	5
	ด้านที่ 3 การจัดการด้านสิ่งปลูกสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวก				
	3.1) ห้องน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	4	5	4	4
	3.2) เมื่อเข้าค่ายพักแรมควรมีห้องพัก ห้องอาบน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	5	5	5	4
	ด้านที่ 4 การจัดการด้านเสรีภาพการแสดงออกและกิจกรรม				
	4.1) การแสดงออกในอัตลักษณ์และเพศวิถีผ่านเครื่องแต่งกายหรือทรงผม	5	5	5	5
	4.2) การจัดกิจกรรมภายในสถานศึกษา	5	5	5	5
	4.3) การเปิดโอกาสในการขับเคลื่อนสิทธิของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	5	5	5	5
	4.4) การจัดกิจกรรมเฉพาะกลุ่มของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	5	5	5	5

	ระดับความคิดเห็น (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบาย	ผลการประเมินเฉลี่ย			
		ความเป็นประโยชน์ (Utility)	ความเป็นไปได้ (Feasibility)	ความเหมาะสม (Propriety)	ความถูกต้อง (Accuracy)
คนที่ 4	ด้านที่ 1 การจัดการด้านการให้คำปรึกษา				
	1.1) การให้คำปรึกษาในรูปแบบออนไลน์	5	5	5	5
	1.2) การฝึกอบรมเกี่ยวกับกระบวนการให้คำปรึกษา	5	5	5	5
	1.3) การเก็บรักษาความลับ	5	5	5	5
	1.4) การเป็นกระบอกเสียง	5	5	5	5
	ด้านที่ 2 การจัดการด้านการส่งเสริมการให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศ				
	2.1) หลักสูตรและการสอน	5	5	5	5
	2.2) การจัดกิจกรรม	5	5	5	5
	2.3) การฝึกอบรม	5	5	5	5
	ด้านที่ 3 การจัดการด้านสิ่งปลูกสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวก				
	3.1) ห้องน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	5	5	5	5
	3.2) เมื่อเข้าค่ายพักแรมควรมีห้องพัก ห้องอาบน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	5	5	5	5
	ด้านที่ 4 การจัดการด้านเสรีภาพการแสดงออกและกิจกรรม				
	4.1) การแสดงออกในอัตลักษณ์และเพศวิถีผ่านเครื่องแต่งกายหรือทรงผม	5	5	5	5
	4.2) การจัดกิจกรรมภายในสถานศึกษา	5	5	5	5
	4.3) การเปิดโอกาสในการขับเคลื่อนสิทธิของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	5	5	5	5
	4.4) การจัดกิจกรรมเฉพาะกลุ่มของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	5	5	5	5

	ระดับความคิดเห็น (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบาย	ผลการประเมินเฉลี่ย			
		ความเป็นประโยชน์ (Utility)	ความเป็นไปได้ (Feasibility)	ความเหมาะสม (Propriety)	ความถูกต้อง (Accuracy)
คนที่ 5	ด้านที่ 1 การจัดการด้านการให้คำปรึกษา				
	1.1) การให้คำปรึกษาในรูปแบบออนไลน์	5	4	5	5
	1.2) การฝึกอบรมเกี่ยวกับกระบวนการให้คำปรึกษา	5	5	5	5
	1.3) การเก็บรักษาความลับ	5	4	5	5
	1.4) การเป็นกระบอกเสียง	5	4	5	5
	ด้านที่ 2 การจัดการด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ ความเข้าใจในเรื่องของเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศ				
	2.1) หลักสูตรและการสอน	5	4	5	5
	2.2) การจัดกิจกรรม	5	5	5	5
	2.3) การฝึกอบรม	5	4	5	5
	ด้านที่ 3 การจัดการด้านสิ่งปลูกสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวก				
	3.1) ห้องน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	5	4	4	4
	3.2) เมื่อเข้าค่ายพักแรมควรมีห้องพัก ห้องอาบน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	4	4	4	4
	ด้านที่ 4 การจัดการด้านเสรีภาพการแสดงออกและกิจกรรม				
	4.1) การแสดงออกในอัตลักษณ์และเพศวิถีผ่านเครื่องแต่งกายหรือทรงผม	5	5	5	5
	4.2) การจัดกิจกรรมภายในสถานศึกษา	5	5	5	5
	4.3) การเปิดโอกาสในการขับเคลื่อนสิทธิของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	5	5	5	5
	4.4) การจัดกิจกรรมเฉพาะกลุ่มของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	5	4	5	5

	ระดับความคิดเห็น (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบาย	ผลการประเมินเฉลี่ย			
		ความเป็นประโยชน์ (Utility)	ความเป็นไปได้ (Feasibility)	ความเหมาะสม (Propriety)	ความถูกต้อง (Accuracy)
คนที่ 6	ด้านที่ 1 การจัดการด้านการให้คำปรึกษา				
	1.1) การให้คำปรึกษาในรูปแบบออนไลน์	5	5	5	5
	1.2) การฝึกอบรมเกี่ยวกับกระบวนการให้คำปรึกษา	5	5	5	5
	1.3) การเก็บรักษาความลับ	5	5	5	5
	1.4) การเป็นกระบอกเสียง	5	5	5	5
	ด้านที่ 2 การจัดการด้านการส่งเสริมการให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศ				
	2.1) หลักสูตรและการสอน	5	5	5	5
	2.2) การจัดกิจกรรม	5	5	5	5
	2.3) การฝึกอบรม	5	5	5	5
	ด้านที่ 3 การจัดการด้านสิ่งปลูกสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวก				
	3.1) ห้องน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	5	5	5	5
	3.2) เมื่อเข้าค่ายพักแรมควรมีห้องพัก ห้องอาบน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	4	4	4	4
	ด้านที่ 4 การจัดการด้านเสรีภาพการแสดงออกและกิจกรรม				
	4.1) การแสดงออกในอัตลักษณ์และเพศวิถีผ่านเครื่องแต่งกายหรือทรงผม	5	4	4	5
	4.2) การจัดกิจกรรมภายในสถานศึกษา	5	5	5	5
	4.3) การเปิดโอกาสในการขับเคลื่อนสิทธิของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	5	5	5	5
	4.4) การจัดกิจกรรมเฉพาะกลุ่มของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	4	4	4	4

	ระดับความคิดเห็น (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบาย	ผลการประเมินเฉลี่ย			
		ความเป็นประโยชน์ (Utility)	ความเป็นไปได้ (Feasibility)	ความเหมาะสม (Propriety)	ความถูกต้อง (Accuracy)
คนที่ 7	ด้านที่ 1 การจัดการด้านการให้คำปรึกษา				
	1.1) การให้คำปรึกษาในรูปแบบออนไลน์	5	5	5	5
	1.2) การฝึกอบรมเกี่ยวกับกระบวนการให้คำปรึกษา	5	5	5	5
	1.3) การเก็บรักษาความลับ	5	5	5	5
	1.4) การเป็นกระบอกเสียง	5	5	5	5
	ด้านที่ 2 การจัดการด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ ความเข้าใจในเรื่องของเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศ				
	2.1) หลักสูตรและการสอน	5	5	5	5
	2.2) การจัดกิจกรรม	5	5	5	5
	2.3) การฝึกอบรม	5	5	5	5
	ด้านที่ 3 การจัดการด้านสิ่งปลูกสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวก				
	3.1) ห้องน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	5	5	5	5
	3.2) เมื่อเข้าค่ายพักแรมควรมีห้องพัก ห้องอาบน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	5	5	5	5
	ด้านที่ 4 การจัดการด้านเสรีภาพการแสดงออกและกิจกรรม				
	4.1) การแสดงออกในอัตลักษณ์และเพศวิถีผ่านเครื่องแต่งกายหรือทรงผม	5	5	5	5
	4.2) การจัดกิจกรรมภายในสถานศึกษา	5	5	5	5
	4.3) การเปิดโอกาสในการขับเคลื่อนสิทธิของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	5	5	5	5
	4.4) การจัดกิจกรรมเฉพาะกลุ่มของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	5	5	5	5

	ระดับความคิดเห็น (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบาย	ผลการประเมินเฉลี่ย			
		ความเป็นประโยชน์ (Utility)	ความเป็นไปได้ (Feasibility)	ความเหมาะสม (Propriety)	ความถูกต้อง (Accuracy)
คนที่ 8	ด้านที่ 1 การจัดการด้านการให้คำปรึกษา				
	1.1) การให้คำปรึกษาในรูปแบบออนไลน์	5	5	5	5
	1.2) การฝึกอบรมเกี่ยวกับกระบวนการให้คำปรึกษา	5	5	5	5
	1.3) การเก็บรักษาความลับ	5	5	5	5
	1.4) การเป็นกระบอกเสียง	5	5	5	5
	ด้านที่ 2 การจัดการด้านการส่งเสริมการให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศ				
	2.1) หลักสูตรและการสอน	5	5	5	5
	2.2) การจัดกิจกรรม	5	5	5	5
	2.3) การฝึกอบรม	5	3	4	5
	ด้านที่ 3 การจัดการด้านสิ่งปลูกสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวก				
	3.1) ห้องน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	5	4	5	5
	3.2) เมื่อเข้าค่ายพักแรมควรมีห้องพัก ห้องอาบน้ำสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	5	4	5	5
	ด้านที่ 4 การจัดการด้านเสรีภาพการแสดงออกและกิจกรรม				
	4.1) การแสดงออกในอัตลักษณ์และเพศวิถีผ่านเครื่องแต่งกายหรือทรงผม	5	5	5	5
	4.2) การจัดกิจกรรมภายในสถานศึกษา	5	5	5	5
	4.3) การเปิดโอกาสในการขับเคลื่อนสิทธิของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	5	3	5	5
	4.4) การจัดกิจกรรมเฉพาะกลุ่มของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ	5	4	4	4

ภาคผนวก ข
หนังสือรับรองการใช้ประโยชน์ของผลงานวิจัย

หนังสือรับรองการใช้ประโยชน์ของผลงานวิจัย

ชื่อโรงเรียนที่รับรองรร.นาดีพิทยาคม.....

ที่อยู่โรงเรียนที่รับรอง ...รร.นาดีพิทยาคม หมู่ 1 ต.นาดี อ.เฝ้าไร่ จ.หนองคาย 43230

วัน เดือน ปีที่ให้การรับรอง20 ตุลาคม 2566.....

เรื่อง การรับรองการใช้ประโยชน์ของผลงานวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข้าพเจ้าดร.สุธินันท์ ภัคทีวุฒิ.....

ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน.....

ขอรับรองว่าได้มีการนำผลงานวิจัยเรื่อง

..... ประสิทธิภาพการดูดซับความชื้นและข้อเสนอเชิงนโยบาย เพื่อจัดการกับการดูดซับความ

ชื้นในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ.....

ผู้วิจัยโดยนางสาววิลาสินี ฝนดี.....

นำไปใช้ประโยชน์ ดังนี้ (กรุณาเลือกโดยการทำเครื่องหมาย หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง และกรุณาให้รายละเอียดการใช้ประโยชน์เพิ่มเติมท้ายข้อความที่เลือก) การนำไปใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ (การใช้งานวิจัยให้เกิดแก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้สุขภาพ

คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชน/ชุมชนดีขึ้น เช่น ด้านสาธารณสุข การจัดการ SME เป็นต้น)

.....นำเสนอในการประชุมอำเภอสังขจุร เพื่อให้หน่วยงานในระดับอำเภอได้ตระหนักถึงสิทธิเสรีภาพของกลุ่ม

หลากหลายทางเพศ ทำให้หน่วยงานในท้องถิ่นจัดทำห้องน้ำสาธารณะที่เพิ่มให้กับผู้ใช้บริการที่เป็นเพศที่ 3

.....

 การนำไปใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย (เช่น การนำผลจากการวิจัยไปประกอบเป็นข้อมูล การประกาศใช้

กฎหมาย หรือมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กร หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน)

.....โรงเรียนมีกฎระเบียบโรงเรียนที่ให้โอกาสและสิทธิ กับเพศที่ 3 เช่น ระเบียบการแต่งกาย ระเบียบทรงผม

.....

.....

การนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ (เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น)

.....โรงเรียนมีชมรมเพศที่ 3 ในด้านการพัฒนาทักษะสู่อาชีพ...ได้แก่...การทำอาหารไทย...กลุ่มผลิตน้ำดื่มเพื่อสุขภาพ...เจ้าหน้าที่ในโรงเรียนและชุมชน.....

การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกระดับจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข

.....โรงเรียนให้สิทธิเสรีภาพเพศที่ 3 อย่างเท่าเทียม...ลดการถูกคุกคาม...ทำให้นักเรียนกลุ่มนี้มีความสุขและมีที่ยืนในสังคมโรงเรียนอย่างมีเกียรติและเท่าเทียม.....

ช่วงเวลาในการใช้ประโยชน์

ตั้งแต่16 กรกฎาคม 2566..... จนถึงปัจจุบัน

ตั้งแต่จนถึง จนถึง

โดยการใช้ประโยชน์นั้น ก่อให้เกิดผลดีหรือประโยชน์ ดังนี้

.....โครงการนี้เกิดประโยชน์อย่างมาก...ทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง...ทั้งผู้บริหารโรงเรียน ครู และนักเรียน เกิดความตระหนักรู้...เกี่ยวกับประสบการณ์การถูกคุกคามขนาดย่อมและข้อเสนอเชิงนโยบาย...เพื่อจัดการกับการถูกคุกคามขนาดย่อมในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ...มีความเข้าใจ...และตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตัวเองที่จะป้องกันเหตุการณ์จากการถูกคุกคาม...และให้นักเรียน โดยเฉพาะเพศที่ 3...มีเวทีในการแสดงออก...และการได้รับความสะดวกอื่นๆ...อย่างเท่าเทียม...เกิดเป็นโครงการ...นโยบายด้านนี้อย่างเป็นรูปธรรมและนำสู่การปฏิบัติ.....

ลงชื่อ

(.....ดร.สุรินทร์ ภักดีวุฒิ.....)

ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนนาดีพิทยาคม.....

หมายเหตุ: ท่านสามารถประทับตราของหน่วยงานในเอกสารนี้ได้ (ถ้ามี)

หนังสือรับรองการใช้ประโยชน์ของผลงานวิจัย

ชื่อโรงเรียนที่รับรอง โรงเรียนศรีชำสูง
 ที่อยู่โรงเรียนที่รับรอง ๒๑๙ ถนนรื่นรมย์ ตำบลกระนวน อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น ๔๐๑๓๖
 วัน เดือน ปีที่ให้การรับรอง ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง การรับรองการใช้ประโยชน์ของผลงานวิจัย
 เรียน ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข้าพเจ้า นายपाल ศรีจันทร์
 ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีชำสูง

ขอรับรองว่าได้มีการนำผลงานวิจัยเรื่อง
 ประสิทธิภาพการดูดซับความชื้นของเยื่อและข้อเสนอเชิงนโยบาย เพื่อจัดการกับการดูดซับความ
 ชื้นของกลุ่มเยื่อใยที่มีความหลากหลายทางเพศ.....

ผู้วิจัยโดย นางสาววิลาสินี ฝนดี.....

นำไปใช้ประโยชน์ ดังนี้ (กรุณาเลือกโดยการทำเครื่องหมาย หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง และกรุณา
 ให้รายละเอียดการใช้ประโยชน์เพิ่มเติมท้ายข้อความที่เลือก)

การนำไปใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ (การใช้งานวิจัยให้เกิดแก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้สุขภาพ
 คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชน/ชุมชนดีขึ้น เช่น ด้านสาธารณสุข การจัดการ SME เป็นต้น)

การนำไปใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย (เช่น การนำผลจากการวิจัยไปประกอบเป็นข้อมูล การประกาศใช้
 กฎหมาย หรือมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กร หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน)
 นำข้อเสนอเชิงนโยบายฯ มาเป็นแนวทางในการสร้างข้อกำหนด กฎระเบียบในสถานศึกษาได้ เช่น การมีบริการให้คำปรึกษา
 ให้แก่นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศที่กำลังเผชิญกับปัญหาต่างๆ ให้ได้รับการช่วยเหลือ เยียวยาจิตใจ

การนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ (เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น)

การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกระดับจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข

ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ นี้มีการส่งเสริมให้บุคลากรทางการศึกษาเข้ารับการฝึกอบรมทักษะการให้คำปรึกษา เพื่อให้บุคลากรทางการศึกษาทุกคนสามารถให้บริการปรึกษาแก่เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่กำลังเผชิญกับปัญหาอยู่ได้ ช่วยให้เด็กเรียนกลุ่มนี้มีแหล่งบริการที่สามารถเยียวยาจิตใจได้

ช่วงเวลาในการใช้ประโยชน์

ตั้งแต่ กันยายน ๒๕๖๖ จนถึงปัจจุบัน

ตั้งแต่ จนถึง

โดยการใช้ประโยชน์นั้น ก่อให้เกิดผลดีหรือประโยชน์ ดังนี้

- มีแนวทางในการสร้างกฎระเบียบของสถานศึกษาในอนาคต เช่น สิ่งปลูกสร้าง การเข้าถึงบริการต่างๆ ในสถานศึกษา หรือการให้เสรีภาพในเรื่องของทรงผมและการแต่งกาย

- นักเรียนทุกคนไม่ว่าจะเป็นเพศไหน ได้รับความเท่าเทียมในการเข้าถึงบริการต่างๆ ในโรงเรียน หรือแม้แต่เกิดความรู้สึกปลอดภัยเมื่ออยู่ในโรงเรียนมากขึ้น

ลงชื่อ

นายपाल ศรีจันดารี

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลศรีข่าสูง

หมายเหตุ: ท่านสามารถประทับตราของหน่วยงานในเอกสารนี้ได้ (ถ้ามี)

ประวัติผู้เขียน

